

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

515

CC-0, Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

CC-0. Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

विद्याभवन संस्कृत ग्रन्थमाला १२६

॥ श्रीः ॥

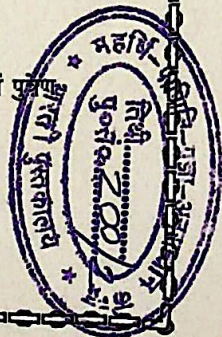
शुक्लयजुर्वेद-सांहिता

म० म० श्रीप्रमुदत्तशास्त्रिणां पौत्रेण म० म० श्रीविद्याधरशास्त्रिणां पुत्रेण

श्रीदौलतरामगौडेन

‘प्रकाश’ टिप्पण्या समलंकृत्य सम्पादिता

चौखम्बा विद्याभवन, वाराणसी-१

प्रकाशक : चौखम्बा विद्या भवन, वाराणसी

मुद्रक : स्कॉट्स लार्क प्रिंटेर्स, नई दिल्ली-110055

मूल्य :

© The Chowkhamba Vidya Bhawan
Chowk, Varanasi-1 (India)
1978

Phone: 63076

(३)

Digitized By Siddhanta Gangotri Gyaan Kosha

THE VIDYABHAWAN SANSKRIT GRANTHMALA. 129

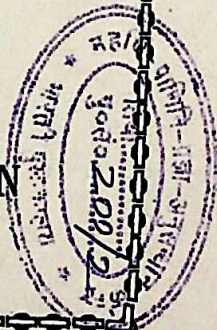
SUKLA YAJURVEDA SAMHITĀ

Edited by

Pt. Daulataram Gaur Vedāchārya

**THE CHOWKHAMBA VIDYA BHAWAN
VARANASI-1**

1978

Also can be had of
The Chaukhamba Surabharati Prakashan
Post Box No. 129
K. 37/117, Gopal Mandir Lane, Varanasi.

शिवाराधन से विशेष लाभ—

रुद्राध्यायी वसेद् यत्र ग्रामे वा नगरेऽपि वा ।
 न तत्र क्षुत्पिपासाद्या दुर्भिक्षं व्याधयोऽपि च ॥
 अनपत्यत्वनाशार्थं स्वस्वलाभार्थसिद्धये ।
 सर्ववर्णैश्च कर्तव्यो रुद्रजाप्यः प्रयत्नतः ॥
 (विधानपारिजात)

भूमिका

कलौ माध्यन्दिनी शाखा कलौ चण्डीविनायकौ

वेदप्रशंसा आदि का महत्व

वेदमेव सदाभ्यस्येत्तपस्तप्यन्दिजोत्तमः । वेदाभ्यासो हि विप्रस्य तपः
परमिहोच्यते ॥ योऽनधीत्य द्विजो वेदमन्यत्र कुरुते श्रमम् । स जीवन्नेव
शूद्रत्वमाशु गच्छति सान्वयः ॥ चातुर्वर्ण्यं त्रयो लोकाश्चत्वारश्चाश्रमाः
पृथक् । भूतं भव्यं भविष्यञ्च सर्वं वेदात्प्रसिद्ध्यति ॥ विभर्ति सर्वभूतानि
वेदशास्त्रं सनातनम् । तस्मादेतत्परं मन्ये यजन्तोरस्य साधनम् ॥ यथा
जातबलो वन्निर्दहत्यार्द्रानपि द्रुमान् । तथा दहति वेदज्ञः कर्मजं दोषमा-
त्मनः ॥ (मनुस्मृति) यज्ञानां तपसां चैव शुभानां चैव कर्मणाम् । वेद

एव द्विजातीनां निःश्रेयस्करः परः ॥ (याज्ञवल्क्यस्मृति) वेदो यस्य शरीरस्थो न स पापेन लिप्यते । वेदात्मा स तु विज्ञेयः शरीरं किं प्रयोजनम् ॥ (स्मृतिसार) वेदाक्षराणि यावन्ति पठितानि द्विजातिभिः । तावन्ति हरिनामानि कीर्तितानि न संशयः ॥ (ऋग्विधान) यस्य वेदश्च वेदी च विच्छिद्येते त्रिपुरुषम् । स वै दुर्ब्राह्मणो नाम सर्वकर्मवहिष्कृतः ॥ (स्मृतिसारसमुच्चय) वेदविद्याविहीनस्य शास्त्रजालं निरर्थकम् । कण्ठसूत्रविहीनायाः कामिन्या इव भूषणम् ॥ (स्कन्दपुराण) नित्यं नैमित्तिकं काम्यं यच्चान्यत्कर्म वैदिकम् । अनधीतस्य विप्रस्य सर्वं भवति निष्फलम् ॥ (विधानपारिजात) तथा वेदविहीनस्य क्रियाः सर्वास्तुनिष्फलाः । तथा—नाधीतवेदो यो विप्रो आचारेषु प्रवर्तते । नाचारफलमाप्नोति यथा शूद्रस्तथैव सः ॥ अनधीतस्य विप्रस्य पुत्रो वाऽध्ययनान्वितः । शूद्रपुत्रः स विज्ञेयो न वेदफलमश्नुते ॥ (व्यासस्मृति) यथा काष्ठमयो हस्ती यथा

चर्ममयो मृगः । यश्च विप्रोऽनधीयानस्त्रयस्ते नामधारकाः ॥ ग्रामस्थानं
यथा शून्यं यश्च कूपश्च निर्जलः । यथा विप्रोऽनधीयानस्त्रयस्ते नामधारकाः ॥
(वेदव्यासस्मृति) वेदविक्रयिणश्चैव वेदानां चैव लेखकाः । वेदानां दूष-
काश्चैव ते वै निरयगामिनः ॥ यथा दारुमयो हस्ती यथा चर्ममयो मृगः ।
ब्राह्मणश्चानधीयानस्त्रयस्ते नाम विभ्रति ॥ (महाभारत शान्तिपर्व अ० ३६
श्लो० ४६, ४७) यथा पण्डोऽफलः स्त्रीषु यथा गौर्गवि चाफला । शकुनिर्वा-
ण्यपक्षः स्यान्निर्मन्त्रो ब्राह्मणस्तथा ॥ ऋग्वेदमभ्यसेद्यस्तु यजुःशाखमथापि
वा । सामानि सरहस्यानि सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ (संवर्तस्मृति)

वेदविस्मरण में दोष

वराहपुराणे संस्काररत्नमालायां च पृ० ३२६—‘जातायामपि विद्यायां
विस्मरेत्पठितां श्रुतिः । अनधीत्याप्रमादेन मृतो गर्दभतां व्रजेत् । यावद्वेदो-

स्थवर्णानां पठितानां च विस्मृतिः । तावद्वर्षाणि भुङ्क्ते स खरयोर्नि द्विजो-
त्तमः' ॥ इति ।

वेदादि में अनध्यायविचार

मासे मासे तु पर्वाद्विस्तथा मन्वादयः परम् । युगादयस्तथा शुक्ला
अष्टमी च चतुर्दशी ॥ शयनोत्थानद्वादश्या महाभरणी तथैव च । सन्ध्यायां
गर्जिते मेघे तथा भूकम्पनेऽपि च ॥ ग्रामदाहे राजनाशे तथा स्वर्भानुदर्शने ।
मातापित्रोर्मृताहे च श्रोत्रिये मरणे गते ॥ जाताशौचे च ज्ञातीनां गजच्छा-
याद्वये तथा । महापातकिनो दृष्ट्वा चाण्डालान् बहिरासितान् । एतेषूक्तेषु
राजेन्द्र वेदं वेदान्तमेव वा । योऽधीते मूढधीः पापी मृत्वा नरकमश्नुते ॥
(हेमाद्रि पृ० ५२८)

स्वाध्यायप्रकार

गोपीनाथीये स्मृतिः—स्वरवर्णोभयोपेतं मन्त्रस्थानक्रियान्वितम् । वेद-
मेवं पठेद्यस्तु स्वाध्यायफलमश्नुते ॥

अध्यापनप्रकार

याज्ञवल्क्यः—गुरुं चैवाप्युपासीत स्वाध्यायार्थं समाहितः । मनुः—
अध्येष्यमाणस्वाचान्तो यथा शास्त्रमुदङ्मुखः । प्राञ्जलिश्च कृतोऽध्यायो
लघुवासा जितेन्द्रियः ॥ ब्रह्मारम्भेऽवसाने च पादौ ग्राह्यौ गुरोः सदा ।
व्यत्यस्तपाणिना कार्यमुपसंग्रहणं गुरोः ॥ सव्येन सव्यः प्रष्टव्यो दक्षिणेन तु
दक्षिणः । ब्रह्मणः प्रणवं कुर्यादादावन्ते च सर्वदा ॥ पाणिनीयशिक्षायाम्—
हस्तेन वेदं योऽधीते स्वरवर्णार्थसंयुतम् । ऋग्यजुःसामभिः पूतो ब्रह्मलोके

महीयते ॥ हस्तहीनन्तु योऽधीते स्वरवर्णविवर्जितम् । ऋग्यजुःसामभिर्दाधो
वियोनिमधिगच्छति ॥

अध्ययनप्रकार

मन्त्रेणोपक्रमेत्पूर्वं सर्वशाखास्वयं विधिः । सप्तमन्त्रानतिक्रम्य यथेष्टां
वाचमुत्सृजेत् । न तां समीरयेद्वाचं या प्राणमुपरोधयेत् । प्राणानामुपरोधेन
वैस्वर्यं चोपजायते । स्वरव्यञ्जनमाधुर्यं लुप्यते नात्र संशयः ।

वेदारम्भकालनिर्णय

‘वैशाखे श्रावणे मासे चाश्विने मार्गशीर्षके । माघफाल्गुनयोर्वापि सिते
पक्षे शुभे दिने ॥ वेदारम्भः प्रकर्तव्यः पुत्रपौत्रादिवृद्धये । कार्तिके स्वर्गलाभ-
स्यादिति केचित्’ (परशुरा०) वर्ज्यानि सङ्ग्रहे—अनध्यायतिथीन्सर्वान्
रिक्ताष्टम्यौ विहाय च । इतरासु च कर्तव्या वेदारम्भः शुभप्रदः ॥ अनध्याये

च सन्ध्यायामपराह्णे कथञ्चन । स्त्रियां रजस्वलायान्तं वेदारम्भो न सिद्धिदः ॥
 सोमसौम्यगुरुशुक्रवासराः सर्वकर्मसु भवन्ति सिद्धिदाः । निष्कामतया
 वेदाद्यनुष्ठाने तु यदा श्रद्धोत्पद्यते तदैवारम्भः कार्यः । 'नः श्वः श्वमुपासीत
 को हि मनुष्यस्य श्वो वदेति श्रुतेः' स्वः करवाणीत्येवमुपासनाकालान्तरप्र-
 तीक्षा न कार्या । हि यस्मान्मनुष्यस्य स्वकालसम्बन्धिजीवनं को वेद को
 जानीयात् । आयुपोऽस्थिरत्वादिति श्रुत्यर्थः । (रत्नमाला)

पारायण की आवृत्ति से विशेष लाभ

पारायणाभ्यां द्वाभ्यां वाऽनश्नन्यः सततं पठेत् । अनृतेभ्यः पातकेभ्यो
 मुच्यते नात्र संशयः ॥ त्रिभिः पारायणैः शूद्रीगमनात्पातकान्नरः । गङ्गाप्सु
 मज्जनाच्चैव मुच्यते नात्र संशयः ॥ चतुर्भिः शूद्रीगमनात्तदन्नाशनपातकात् ।
 पञ्चभिश्चायाज्ययाजैरग्राह्यग्रहणात्तथा ॥ षड्भिः पारायणैः स्वर्णस्तेयस्त्रीपशु-

घाततात् । सप्तभिः प्राजापत्यस्य हीनाचाराच्च बन्धनात् ॥ अष्टभिश्चान्द्राय-
णाच्च गुरुतरुपगमात्तथा । रजस्वलासङ्गमाच्च मुच्यते पातकान्नरः ॥ नवभिस्तु
सुरापानात्पातकान्मुच्यते तथा । असोमपानाद्दशभिरेकादशभिर्ब्रह्महा ।
द्वादशभिः पूर्वजन्मकृतादिहापि जन्मनि । पातकान्मुच्यते स्वर्गलोकं गच्छति
शाश्वतम् ॥ अग्निष्टोमादिक्रतुभिरिष्टं भवति तेन वै । वेदाध्यायी सदैवस्याद-
पाप्मा सत्यवाक् शुचिः ॥ यं यं कामयते कामं तं तं वेदेन साधयेत् । असाध्यं
नास्ति यत्किञ्चिद् ब्रह्मणो हि फलं महत् ॥ (शौनकः कमलाकरश्च)

कलशस्थापनदेशादिविचार

तीर्थे देवालये गेहे प्रशस्ते सुपरिष्कृते । कलशं सुदृढं तत्र सुनिर्णीतं
सुभूषितम् ॥ पुष्पपल्लवमालाभिश्चन्दनैः कुङ्कुमादिभिः । मृत्तिकायवसम्मिश्रं
वेदमध्ये न्यसेत्ततः ॥ पञ्चाशद्भिः कुशैः कार्यो ब्रह्मा पश्चान्मुखस्थितः ।

स्नापितः स्थापितः कुम्भे चतुर्बाहुश्चतुर्मुखः ॥ वत्सजान्वाकृतिर्वेदः उत्तराग्रैः
 कुशैः कृतम् । ब्रह्मोपधाने दत्त्वा तं ततः स्वस्त्यनं पठेत् ॥ प्रतिष्ठां कारयेत्प-
 श्चात्पूजा द्रव्यमथोच्यते । यज्ञोपवीतं नैवेद्यं वस्त्रं चन्दनकुङ्कुमैः ॥ स्रग्धूपदी-
 पताम्बूलैरेतैश्चापि पितामहम् । ब्रह्मयज्ञानमिति वा गायत्र्या च प्रपूजयेत् ॥
 उपाध्यायं च सम्पूज्य यथा पाठं पठेत्ततः । (चरणव्यूह)

ऋग्विधानेऽप्युक्तम्—चत्वारः कलशाः कार्याः पञ्चरत्नसमन्विताः ।
 पञ्चपल्लवसंयुक्ताः सितवस्त्रेण धेष्टिताः ॥ कषायपञ्चकोपेता नानाविधफल-
 न्विताः । सर्वौषधिसमायुक्ताः स्थाप्याः प्रतिदिशं दिशम् ॥ रूप्यमष्टदलं पद्मं
 मध्यकुम्भोपरि न्यसेत् । तस्योपरि न्यसेद्देवं ब्रह्माणं च चतुर्मुखम् ॥ पला-
 धार्धिप्रमाणेन सुपर्णेन विनिर्मितम् । अर्चयेत्पुरुषसूक्तेन त्रिकालं प्रतिवास-
 रम् ॥ यजमानः शुभैर्गन्धैः पुष्पैर्धूपैर्यथाविधिः । पूर्वादि कुम्भेषु ततो ब्राह्मणा
 ब्रह्मचारिणः ॥ पाठयेयुः स्वकान्वेदान् ऋग्वेदप्रभृतीन् शनैः । दशांशेन ततो

होमो ग्रहशान्तिपुरःसरः ॥ मध्ये कुण्डं विधातव्यो घृताक्तैस्तिलव्रीहिभिः ।
द्वादशाहमिदं कर्म समाप्य द्विजपुङ्गवः ॥ भद्रपीठे यजमानमभिषिञ्चेद्यथा-
विधिः । ततो दद्याद्यथाशक्ति गो-भू-हेम-तिलादिकम् ॥ केचित् ब्रह्मदक्षिण-
भागे द्वितीयकलशोपरि सुवर्णादिप्रतिमायां सावित्रीपूजनमुक्तं तत्र मूलं
मृग्यम् ।

बृहद्दहारीतस्मृतौ—‘वेदपारायणेनैव मासमेकं निरन्तरम् । ऋचां दश-
सहस्राणि ऋचां पञ्चशतानि च । ऋचामशीतिपादश्च पारायणं प्रकीर्तितम् ।
वेदपारायणेनैव प्रत्यृचं कुसुमान्यसेत् । रात्रौ होमं प्रकुर्वीत तिलैर्व्रीहिभिरेव
वा । सर्ववेदेष्वशक्तस्तु होमकर्मसु वैष्णवः । वैष्णवैरनुवाकैर्वा प्रत्यहं जुहु-
याद् बुधः । यजुषाऽपि तथा सान्नां शक्त्या पुष्पाञ्जलिं चरेत् ।

कैश्चित् संहिताहोमकरणाशक्त्यानुकल्पाः उच्यन्ते—सूक्तादिभूताभिर्ऋ-
ग्भिर्जुहुयादित्येकः पक्षः । अनुवाकाद्याभिर्जुहुयादिति द्वितीयः पक्षः । अध्या-

...याद्याभिर्जुहुयादिति तृतीयः पक्षः । मण्डलाद्याद्यन्त्यभूतानि ऋग्भिर्वा होत-
व्यमिति चतुर्थः पक्षः । अत्र मूलवचनानि माण्डूकेयसाङ्ख्यायनादिसूत्रण्या-
करादेवोपलब्धव्यानि ।

पाठाध्ययन में श्रवणादि विचार

अध्यायं प्राप्य विरमेन्नतु मध्ये कदाचन । कृते विरामे मध्ये तु अध्या-
यार्दि च पुनः पठेत् ॥ भविष्यपुराणे—श्रवणं ब्राह्मणादेव कर्मम् । ब्राह्मणं
वाचकं विद्याभ्रान्यवर्णजमादरात् । श्रुत्वान्यवर्णजाद्राजन्वाचकान्नरकं व्रजेत् ।

अनश्रत्परायणादिविचार

अनश्रत्संहितामेतां प्रातः प्रातर्दिने दिने । आयुर्विद्यां धनं पुत्रं गृहांश्चा-
प्नोत्यनुत्तमान् ॥ 'असमाप्तेर्नाश्नीयात् यथाशक्ति अपः पयः । फलान्योदनं
वा हविष्यमक्षयं भुक्त्वा तदा शेषमधीयीत ।

प्रतिदिन पाठकर्तृकनियम और अनार्यों से अभिषेक

अनार्यैर्न न भाषेत न शूद्रैर्नापि गर्हितैः । न रजस्वलाया नार्या पतितै-
र्नात्यजैर्नृभिः । न देवब्राह्मणद्विष्टैर्नाचार्यगुरुनिन्दकैः । प्रत्यहं प्रहरद्वयपर्यन्तं
पठेत् । त्वरया समापनेच्छायां सार्धप्रहरद्वयपर्यन्तं पठेत् । कर्मसमाप्त्यन्तं
ब्रह्मचर्यमधः शयनं स्वल्पं हविष्याशनं च कार्यम् । पतितरजस्वलादिसंभा-
षणमध्ययनमपि समक्षं न कुर्यात् । शूद्रं दृष्ट्वैव संप्राप्तं नाधीयोत कदाचन ।
ऋत्विक्कर्तृकपारायणे पारायणकारयित्राप्येते नियमाः कार्याः । संहितां
सामान्य ब्राह्मणभागमपि पठेत् ।

कुछ श्रौत-पात्रों का निर्माण प्रकार

- (१) अग्निहोत्रहवणी—विकंकत काष्ठ की जुहु के सदृश बाहुमात्र लंबी सुक् को
अग्निहोत्रहवणी कहते हैं । इसी से श्रौत अग्निहोत्र होम होता है ।

आपस्तम्ब आदि शाखा में चौबीस अंगुल लम्बी अग्निहोत्रहवणी होती है ।

(२) अग्नि—वारणकाष्ठ की एक हाथ की अग्रभाग से तीखी मूलभाग में एक अंगुल की गोलाई में मोटी और मूलभाग से अग्र तक क्रम से पतली दर्श-पूर्णमासादि यज्ञ में वेदीखनन, यूपादिगर्त परिलेखन में उपयुक्त अग्नि होती है । महावीर सम्भरण में विकङ्कत की अग्नि होती है । सचयन सोमयाग में चित्र विचित्र बाँस की दोनों तरफ से तीखी मध्य में छिद्र वाली अथवा सुवर्ण की अग्नि होती है ।

(३) अन्वाहार्यपात्र—दर्शपूर्णमासेष्टिमें ब्रह्मा, होता, अध्वर्यु और अग्नीध्र को दक्षिणा के निमित्त दक्षिणगिन में पका हुआ ओदन दिया जाता है । उसको अन्वाहार्य कहते । इसे पकाने के लिए जो ताम्रादि अर्थ परिमाण पात्र है उसको अन्वाहार्य पात्र कहते हैं ।

(४) कूर्च—बाहु के बराबर लम्बा चार अंगुल चौड़ा आधा अंगुल मोटा मूल और अग्र में एक-एक अंगुल मोटा पावा जिसमें लगा हो वारण काष्ठ का कूर्च होता है। सायं और प्रातः अग्निहोत्र के समय में इसके ऊपर स्तुक् रक्खी जाती है।

(५) ओविली—अरणिमन्थन में एक मन्थन दण्ड होता है उस मन्थनदण्ड के ऊपर दो अंगुल का लोहकील जड़ा हुआ है उसी लोहकील के ऊपर बारह अंगुल की दो अंगुल गोलाई की मोटी खैर की ओविली होती है। उसको उपमन्थ भी कहते हैं। यह ओविली मन्थनदण्ड को दवाने के लिए होती है।

(६) दृषत् उपला—पाषाण की दस अंगुल लंबी आठ अंगुल चौड़ी दो अंगुल अथवा इच्छा प्रमाण पुरोडाश सम्बन्धी ब्रीहि आदि के पेषण में उपयुक्त दृषत् और दृषत् के अनुरूप लोढी को उपला कहते हैं।

(६) प्रमन्थ—उत्तरारणि का आठ अंगुल का दो अंगुल चौड़ा और दो अंगुल ऊँचा काष्ठ खण्ड को प्रमन्थ कहते हैं ।

(८) फलीकरण पात्र—वारण काष्ठ का एक अंगुल मोटा चार अंगुल चौड़ा बारह अंगुल लम्बा यवमात्र खात चौकोर फलीकरण पात्र होता है । दर्श-पूर्णमासादि यज्ञ में पुरोडाश सम्बन्धी ब्रीहि आदि को उल्लूखल में मूसल से कूटकर शूर्प से पछाड़ते हैं उससे जो तुषादि गिरते हैं उनको फलीकरण कहते हैं । उनके रखने के लिये पात्र फलीकरण पात्र कहे जाते हैं । यह पात्र केवल आपस्तम्ब शाखा में विहित है । कोई आपस्तम्ब शाखा वाले इस पात्र को मध्य से दो करके एक भाग में फलीकरण रखते हैं, दूसरे भाग में पिष्टलेप रखते हैं । पुरोडाश के बनाने के समय जो अंगुलियों में आटा लगता है वह पिष्टलेप है, उसका यज्ञान्त में हवन होता है ।

(९) ध्रुव—वारणकाष्ठ की देवयाज्ञिक के मत में विकङ्कत काष्ठ की जुहू के

सदृश, बाहुप्रमाण स्रुक् ध्रुवा होती है। इसमें चार स्रुव घृत छोड़ कर 'शमिष्ट यज्ञः' नामक होम के लिए रखा जाता है और यज्ञ समाप्ति तक तक यह स्थिर रूप से रख रहती है इसलिये इसका नाम ध्रुवा है। आपस्तम्बादि शाखा में इसकी लम्बाई २४ अंगुल की। चयनयाग में गंभारी (कार्त्तर्यमयी) बाहुप्रमाण जुहु के सदृश एक स्रुक और गूलर की बारह अंगुल की दूसरी स्रुक होती है। इष्टकाओं के साथ यह भी रखी जाती है। आपस्तम्बादि शाखा में पहली स्रुक का २४ अंगुल का प्रमाण है।

१० परिधि—दर्शपौर्णमासादि याग में आहवनीय कुण्ड के दक्षिण पश्चिम और उत्तर तरफ पलाश की बाहुप्रमाण समित् रखी जाती है। इसको परिधि कहते हैं।

११ पडवत्तपात्र—वारण काष्ठ का बारह अंगुल लम्बा चार अंगुल चौड़ा उस में एक अंगुल दंड उसके बाद चार अंगुल चौकोर एक अंगुल ऊँचा

मध्य में दो अंगुल की गुलाई यव के बराबर खात होता है। उसके बाद एक अंगुल दण्ड फिर पूर्ववत् चार अंगुल चौकोर एक अंगुल ऊँचा मध्य में दो अंगुल की गोलाई में यवमात्र खात आग्नीध्र ऋत्विक् का भाग देने के लिए होता है। आपस्तम्ब शाखा में षडवत् पात्र नहीं होता है।

१२ प्राशित्रहरण— वारणकाष्ठ का चार अंगुल लंबा चौड़ा चौकोर एक अंगुल मोटा मध्य में तीन अंगुल गोलाई में यवमात्र खात प्राशित्र हरण होता है। ब्रह्मा के लिए हुतशेष भाग दिया जाय वह प्राशित्रहरण शाखा वाले खैर का दश अंगुल का जो कर्णाकृति श्रुतावदान मानते हैं। आजकल खैर का प्रोक्षणीपात्र के सदृश प्राशित्रहरण आपस्तम्बशाखा वाले बनाते हैं।

१३ चात्र-उपमन्थ—अरणिमन्थन के लिए आठ अंगुल का एक काष्ठ शंकु जिस मन्थनदण्ड में तच्चा के द्वारा लगाया जाता है वह मन्थनदण्ड खैर

का वारह अंगुल लंबा दो अंगुल के लोहकील के सहित तीन अंगुल गोलाई वाला रज्जु लपेटने (घुमाने) के लिए अनेक वलययुत चात्र और उपमन्थ भी कहा जाता है ।

१४ शम्या—वरणा लकड़ी के मूलभाग में एक अंगूठेभर गोल दस अंगुल लम्बी फिर क्रम से अग्रभाग तक क्रम से सूक्ष्म तीक्ष्ण अग्र वाली दर्शपूर्ण-मास आदि में सिल लोढी के कुट्टन आदि में उपयुक्त होनेवाला पात्रविशेष है । चातुर्मास्य आदि यज्ञ में यही शम्या वारणकाष्ठ की छत्तीस अंगुल लम्बी दो अंगुल चौड़ी एक अंगुल मोटी मूल और अन्त में दो दो अंगुल छोड़कर मध्य में छोड़कर मध्य में बत्तीस अंगुल की लम्बाई में आधा अंगुल गर्तवाली चात्वालमान और उत्तर वेदिमान आदि में उपयुक्त होनेवाली होती है । आपस्तम्ब के मत से शम्या का प्रमाण बाहुमात्र है । तित्तिरि शाखा में

शम्या खर की छत्तीस अंगुल की बिना गर्त की श्रौत कर्म में होती है और स्मार्त-कर्म में बारह अंगुल की होती है ।

१४ वेद—दर्शपूर्णमास आदि में पुरोडाश में लगे हुए भस्म को दूर करने के लिए ५१ कुशाओं से बना हुआ वेणी के आकार गूँथा हुआ बैठे हुए बछड़े के जानु के सदृश कुशमुष्टि को वेद कहते हैं ।

१५ उपभृत—पीपल की जुहू के सदृश लुक् उपभृत होती है । दर्शपूर्णमासादि यज्ञ में अध्वर्यु दक्षिण हस्त से जुहू के द्वारा होम करता है और होम के समय वामहस्त में जुहू के समीप इसको रखता है । इसलिए इसका नाम उपभृत है । आपस्तम्ब शाखा में २४ अंगुल प्रमाण है और आपस्तम्ब शाखावाले इसको अनुष्टुब्धि भी कहते हैं ।

१६ उल्लखल—पलाश या खैर अथवा वारण काष्ठ का दश अंगुल या जानुप्रमाण अथवा इच्छाप्रमाण चार अंगुल की गोलाई में मोटा ऊपर एक

अंगुल खात मध्य में कुछ संकुचित चरु पुरोडाश संबन्धि व्रीहि आदि के कण्डन में उपयोगी उल्लखल होता है। आश्वलायन आपस्तम्ब शाखावालों के यहाँ स्मार्तकर्म में उल्लखल छः अंगुल के होते हैं। आपस्तम्ब के यहाँ खैर का होता है।

१६ उपवेष—वारणकाष्ठ से बना हुआ एक हाथ का पांच अंगुली वाले हाथ के सदृश हाथ के नीचे दो अंगुल मोटे गोलदण्ड वाला उपवेष होता है। आपस्तम्ब शाखा में उपवेष नहीं हैं केवल धृष्टि होती है।

१८ इडापात्री—वारणकाष्ठ की एक हाथ लंबी आठ अंगुल चौड़ी कुछ गोल आकार की चार अंगुल दण्ड जिसमें हो दो अंगुल ऊँची एक अंगुल विस्तृत और चौड़ी जिसकी परिधि किनारी हो ब्रह्मा, होता, अध्वर्यु, आग्नीध्र और यजमान इनका भाग जिसमें रक्खा जाता हो उसको इडापात्री कहते हैं तित्तिरि शाखावालों की इडा-पात्री चौकोर प्रणीता के सदृश आकृति

वाली होती है। आपस्तम्ब शाखा में इस इडापात्री के सदृश दारुपात्री होती है।

20 अन्तर्द्धानिकट—वारणका काष्ठ अर्द्धचन्द्राकार बारह अंगुल का आधा अंगुल मोटा पात्र अन्तर्द्धानिकट होता है। दर्शपूर्णमासादि याग में पत्नीसंजाय में अपना २ भाग लेने के लिए देवपत्नी आती हैं, उन्हें देवताओं से लज्जा होती है, इसलिए आड़ करने के लिए गार्हपत्यकुण्ड के ऊपर पत्नीसंजाय के समय इसको रक्खा जाता है। बौधायनशाखा में यह पीपल का होता है।

वेदस्वरूपकथन

प्रायः लोक में इष्टप्राप्ति अनिष्टपरिहार पुरुषमात्र को इष्ट है। इसलिए उसके साधन में अनवरत लगे रहते हैं। उसमें भी जो नित्य हैं दुःखा-

सम्बद्ध वैसे ही सुख को विचारशील पुरुष चाहते हैं। अतः उसके साधन को जानने की जरूरत पड़ती है। उसका ज्ञान प्रत्यक्ष या अनुमान इत्यादि प्रमाणों से नहीं हो सकता है। किन्तु वेद से ही हो सकता है। इसीलिए सायणाचार्य प्रभृति भाष्यकारों ने वेद शब्द का 'इष्टानिष्टपरिहारोपायमलौकिकं यः शब्दराशिः प्रतिपादयति स वेद इति' निर्वचन किया। अतः अलौकिक श्रेय को जो प्राप्त करना चाहें वे वेद ही से प्राप्त कर सकते हैं दूसरे से नहीं। इस बात को याज्ञवल्क्य महर्षि ने भी कहा है 'वेद एव द्विजातीनां निःश्रेयसकरः परः' इति। यह वेद चार प्रकार का है—ऋग्वेद, यजुर्वेद, सामवेद, अथर्ववेद।

ऋग्वेदीय संहिता-ब्राह्मण-आरण्यक-शाखाभेद

ऋग्वेद की २५ शाखाएँ हैं—यजुर्वेद में १०१ हैं। सामवेद में एक हजार शाखाएँ, अथर्ववेद में सोलह शाखाएँ हैं, लेकिन कलिकाल के माहात्म्य से

या हमारे भाग्य से ये सब शाखायें नामशेष रह गई हैं। आजकल उपलब्धमान शाखा ऋग्वेद में शाकल और बाष्कल ये दो शाखायें हैं इसमें अधिक भेद नहीं है। जिसमें मण्डल सूक्तादि से विभाग किया गया है वह शाकल संहिता कहलाती है। जिसमें अध्याय वर्ग इत्यादि से विभाग किया गया है वह बाष्कलसंहिता है। ऐतरेय कौशितकी दो ब्राह्मण आजकल मिलते हैं। उसमें ऐतरेय ब्राह्मण शाकल शाखा सम्बन्धि कर ऋग्वेदी लोग मानते हैं। लेकिन विचार से यह सिद्ध होता है वह किसी एक शाखा को लेकर भी प्रवृत्त नहीं है। किन्तु अन्य शाखाओं को लेकर भी प्रवृत्त हैं। इसमें ऐतरेयारण्यक कौषितकारण्यक दो आरण्यक मिलते हैं।

यजुर्वेदीय-शाखादिभेद

आध्वर्यवं कचिद् हौत्रं कचिद्यदि व्यवस्थया ।

बुद्धिमालिन्यहेतुत्वात् यजुः कृष्णमितीर्यते ॥

यजुर्वेद शुक्ल और कृष्ण भेद से दो प्रकार का है। ये दोनों को मिला कर ही प्राचीन आचार्यों ने यजुर्वेद की १०१ शाखायें हैं यह सिद्ध किया है। उसमें तैत्तरीय कठ मैत्रायणी तीन शाखायें उपलब्ध हैं। मन्त्रब्राह्मण अलग-अलग नहीं पठित हैं। संहिता में भी ब्राह्मण मिले हुए हैं। इसीलिए इसको अलग-अलग कर समझ नहीं सकते। अतः एव उसको कृष्णयजुर्वेद कहते हैं। मैत्रायणी और कठसंहिता में केवल संहिता मात्र मिलता है। तैत्तरीयारण्यक एक है^१ इस में १५ शाखायें चरणव्यूहादि ग्रन्थों में सबका

१. कृष्णयजुर्वेद में श्रौतसूत्र बौधायन, आपस्तम्बीय, सत्यापाढीय, मानव, भारद्वाज, वैखानस, यह छः सूत्र हैं। उसमें भी बौधायन, आपस्तम्बीय, सत्यापाढीय, भारद्वाज, वैखानस, पाँच सूत्र तैत्तरीयशाखा को लेकर प्रवृत्त हैं। मानवसूत्र मैत्रावरुण शाखा को लेकर प्रवृत्त है।

नाम लेकर व्यवहार किया है—काण्वाः, माध्यन्दिनाः, शापेयाः, तापायनीयाः, कापालाः, पौण्ड्रवत्साः, आत्रटिकाः, पाराशर्याः, वैधेयाः, वैनेयाः, औधेयाः, गालवाः, बैजवाः । कात्यायनीयाः । इन पन्द्रह शाखाओं में से दो शाखायें मिलती हैं, काण्व और माध्यन्दिन । काण्वनामक महर्षि से उपलब्ध यह शाखा प्राप्त की गई है इसलिए इसका काण्वशाखा नाम से प्रसिद्ध है । इसलिए आजकल भी काण्वशाखा का जो अध्ययन करते हैं वे भी काण्व शब्द से कहे जाते हैं । तैत्तरीयशाखा तथा काण्वशाखा इन दोनों में अध्वर्यु का प्रयोग ही प्रतिपादित होता है । तथापि मन्त्रपाठ के विशेष प्रयोग-विशेष से भी महान् भेद है । इसीलिए अनुष्ठानभेद से व्यवस्थित विषय होने के कारण विकल्प नहीं जाना जाता है । इसलिए 'स्वाध्यायोध्येतव्यः' इस अध्ययनविधि में अपनी शाखा का अध्ययन अनुष्ठान करना चाहिये यह पूर्वमीमांसा से सिद्ध है । इसमें दो ब्राह्मण हैं—माध्यन्दिन

शतपथ और काण्व शतपथ । दो आरण्यक हैं किन्तु विशेष अन्तर नहीं है ।

सामवेद-शाखाभेद

इसमें कौथुमी, जैमिनीया, राणायणीया, ये तीन शाखायें मिलती हैं । लेकिन दक्षिण देश में तीनों शाखाओं का अध्ययन होता है । गुजरात में कौथुमी शाखा का, महाराष्ट्र में राणायणीया का अध्ययन होता है । अन्य शाखायें कालवशात् लुप्त हो गई हैं । सामवेद के आठ ब्राह्मण—ताण्ड्य, षड्विंश, मन्त्र, दैवत, आर्षेय, सामविधान, संहिता, उपनिषद, वंश, जैमिनीय इसमें सबसे ताण्ड्यब्राह्मण बहुत बड़ा है । इसलिए वह महा-ब्राह्मण भी कहलाता है । सामवेद में दो श्रौत्रसूत्र हैं लाट्यायन, द्राह्यायण और मासिकसूत्र ये तीन हैं ।

अथर्ववेद शाखाभेद

अथर्ववेद में पैप्पलाद शौनक दो संहितायें मिलती हैं। ब्राह्मण एक ही मिलता है। वह गोपथ नाम से प्रसिद्ध है। कौशिक सूत्र मिलता है।

पाश्चात्य भारतीय मतभेद

वेद के विषय में पाश्चात्य विद्वान् कुछ काल से वेद षडङ्गादि को समालोचना करते हुए यह सिद्ध किया है कि वेद भारतवर्ष के एक इतिहास का ग्रन्थ है। इससे यह मालूम होता है कि प्राचीन भारतीय लोग स्थावर अग्नि आदिश्य की विशेष कर पूजा करते थे और उनके आचार व्यवहार आर्य सभ्यता सबका शच्ची तरह से उपपादन वेद से मिलता है। इसीलिए उस समय के मनुष्य तत्कालीन काल देशादि का देखकर वेदरूप के लिए वह ही आजकल ऋग्वेदादि शब्द से कहा जाता है। इसलिए ही

ऋग्वेदादियों में मण्डलद्रष्टा 'वामदेव ऋषिः' इस तरह से ऋषियों का नामोल्लेख भी मिलता है। अतः लगभग ६ हजार वर्ष पूर्व वेद का निर्माण हुआ है। उसमें भी क्रम यह है कि पहला ऋग्वेद, दूसरा यजुर्वेद, तीसरा सामवेद इस क्रम से सब वेदों का निर्माण सिद्ध करते हैं।

हम लोग वेद के विषय में यह समझते हैं कि वेद सर्वज्ञरूप है। जो चार पुरुषार्थ हैं सबको बतलाते हैं और ऐसी कोई चीज नहीं है जिसका वेद में प्रतिपादन न हो तथा परमपवित्र है जिन्होंने अनेक जन्मों में कई पुण्यकर्मों का अनुष्ठान किया हो उसी का पूर्वपुण्य सुकृत से वेदाध्ययन करने का वेदार्थ को समझाने का शुभावसर मिलता है। यह भारतीयों का स्थिर विश्वास है जो वेद का अध्ययन करते हैं उसके अर्थ को समझते हैं उसके समालोचना में हरेक समय लगे रहते हैं। अर्थात् अपने जीवन को वेद में ही सम्बन्ध व्यतीत किया हो। उनका इस लोक में जितने भोग

हैं सब उन्हें प्राप्त होते हैं। लोकान्तर में भी स्वर्गादि जितने भोग हैं सब प्राप्त होते हैं और यह वेद किसी पुरुष से निर्मित नहीं है। यह नित्य अपौरुषेय निर्दुष्ट है। इसका कालनिर्माण कोई नहीं कर सकता है। यद्यपि काठकादि समाख्या को लेकर सामान्यतः अनुमान से पौरुषेयत्व को सिद्ध कर सकते हैं लेकिन यही इसके कर्ता हैं यह निश्चय रूप से कोई प्रतिपादन नहीं कर सकता। इसी बात को मीमांसक-शिरोमणि वाचस्पति मिश्रजी ने अपनी शास्त्रदीपिका में सुन्दर शब्दों में कहा है कि 'येऽपि वेदस्य पौरुषेयतां मन्यन्ते तेऽपि सामान्यतोऽनुमानेन यद्विद्वाननुमाय स्वाभिमतं कर्तारं तत्र निक्षपन्ति केचिदीश्वरं केचित् हिरण्यगर्भमपरे प्रजापतिम्। न हि मानवे भारते शाक्यग्रन्थे वा कर्तृविशेषं प्रति कश्चित् विवदते। तस्मात् स्मर्त्यन्यत्वेति अस्मरणात्। दृश्यादर्शनवारितं सामान्यतो दृष्टं न शक्नोति कर्तारमवसाययितुम्।' अतः कोई वेद के निर्माण काल का प्रतिपादन नहीं कर सकता।

मन्त्रसंख्यादिकथन

ऋग्वेद में १०४४०, यजुर्वेद में १९७१, (कृष्णयजुर्वेद में १८२४),
सामवेद में १८०००, अथर्ववेद में ५९७७। वेद में धर्म और ब्रह्म अर्थात्
प्रवृत्तिमार्ग और निवृत्तिमार्ग का वर्णन है। उपनिषदों में निवृत्तिमार्ग का
विशेष रूप से निरूपण किया गया है। पूर्वकाण्ड में कर्मकाण्ड निरूपण
है। यह उसका स्वरूप है—किसी देवता को उद्देश्य लेकर पुरोडशादि
द्रव्य को आहवनीयादि अग्नि में हवन करना यही सामान्यतः यज्ञ का
स्वरूप है। भगवान् कात्यायन महर्षि आपस्तम्ब श्रौतसूत्र में यज्ञस्वरूप का
निरूपण करने के लिए यह सूत्र बनाया है 'द्रव्यं देवता त्यागः' 'यजति
जुहोतीनां को भेदः।' यह यज्ञ पाँच प्रकार का वेद में विहित है अग्निहोत्र, मा. श्रौ. १।२।२
दशपूर्णमास, पशु, चातुर्मास्य, सोम। जिन्होंने श्रौताग्नि का आधार किया
है वे इन यज्ञों को कर सकते हैं। आधान में सपत्नीक का ही अधिकार है।

उसके कालका विधान वसन्त है । प्रकृत जो संहिता है इसमें चालिस अध्याय हैं उसमें प्रथम और द्वितीय अध्याय में दर्शपूर्णमास का निरूपण है । तृतीय में आधान अग्न्युपस्थान और चातुर्मास्य, चतुर्थादि अध्यायों में अग्निष्टोम का निरूपण है । ९-में वाजपेय, ११ में राजसूय, १२-२० तक अग्नि चयन, १९-२१ तक सौत्रामणी, २३-२७ तक अश्वमेध २८-३३ तक अनारभ्याधीत मन्त्र पठित है, ३४-३५ तक पुरुषमेध, ३६ में शान्ति, ३७-३९ प्रवर्ग्य का निरूपण, ४० में आत्मविद्या का निरूपण है ।

वसन्तपञ्चमी २०००, रवौ ।

—श्री दौलतरामगौड

वैदिक यज्ञो में आवश्यक बातें

- (१) देवाग्निगिरिगोष्ठेषु नद्यां वा न श्मशानके ।
वल्मीके मूषिकास्थाने वृक्षमूले सुरालये ॥
जलान्तरे च मार्गे च न गृह्णीयात् कदाचन ।
प्राण्यङ्गुषभस्मास्थिकाष्ठलोष्ठविवर्जितम् ।
परशौचावशिष्टं यच्छ्रेयः कामैः सदा नरैः ॥
- (२) दमैर्विना तु यत् स्नानं विना नैवेद्यमर्चनम् ।
विनोदकं तु यद्दानं तत्सर्वं निष्फलं भवेत् ॥
अर्चनं जपहोमौ च दानं च पितृतर्पणम् ।
अपवित्रानुपाणिश्चेत् तत् सर्वं च विनश्यति ॥
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन सदा धार्यं पवित्रकम् ।

(३) गोमयं च नवं ग्राह्यं भूमिष्ठं धेनुसम्भवम् ।
सजलं शिथिलं शुष्कं कीटवच्च विवर्जयेत् ॥

(४) उपविश्यासने यागमारभेत समाहितः ।

(५) अक्षपतेजोऽक्षरूपश्च विस्फुलिङ्गसमन्वितः ।

ज्वालाभ्रमविहीनश्च कृशानुनैव सिद्धिदः ॥

अप्रबुद्धे स धूमे च जुहुयाद्यो हुताशने ।

कर्महानिर्भवेत्तस्य त्वभिचारार्थमश्नुते ॥

(६) यत्नमहेतुकं कर्म यन्मुहूर्तं निमित्तकम् ।

तत्सशेषं संपाद्य प्रायेण विभवेन तु ॥

नैमित्तिकं दिवोक्तं तु दिवैव तु समापयेत् ।

नैमित्तिकं निशोक्तं तु निश्येव तु समापयेत् ॥

यस्मिन् यस्मिन्नहोरात्रे विहितं कर्म यद्विज ! ।

समापयेत् तत्तस्मिन् यत्नतोऽवश्यमेव हि ॥

महोत्सवः सदाकालं विहितं न त्वतिक्रमेत् ।

- (७) नित्यनैमित्तिके प्राप्ते त्वेकस्मिन् समये सदा ।
पूर्वं नैमित्तिकं कृत्वा पश्चान्नित्यं समाचरेत् ॥
- (८) नित्ये कुण्डेऽन्यथा स स्यान्नित्यै नैमित्तिकेऽपि च ।
अग्नौ निवेदयेद् विप्र ! भूषणं न तु होमयेत् ॥
- (९) एवं सर्वेषु यागेषु भवेत् पुण्याहवाचनम् ।
- (१०) नदीषु दीर्घिकायां वा तटके निर्भरे हृदे ।
सम्भवे सति कुर्वीत जलावासं यथाविधि ॥
असम्भवे जलद्रोण्यां कटाहे धातुनिर्मिते ।
यथा सम्यग्वमन्यस्मिन् पात्रे वा मृन्मयादिके ॥
अल्पतोये श्मशानान्ते लवणोदकपरिप्लुते ।
कटुके च कषाये च तिक्ते फेनैश्च दूषिते ॥
चैत्यवृक्षसमीपे च नीचावाससमीपके ।

वर्णान्तरे च युते स्वल्पे उषरे शैत्रलान्विते ॥
 एवमादिषु दुष्टेषु जलावासं न कारयेत् ।
 एकत्रिपञ्चरात्रं वा जलमध्येऽधि वासयेत् ।
 देशकालानुरूपेण सद्यो वा जलवासनम् ॥

- (११) गुग्गुलुवाज्यैर्द्विजारोग्यं शुभैर्धानीफलैस्तथा ।
 शर्करैर्विल्वफलकैः पञ्चगव्यसमुचितैः ॥
 आज्याक्तैः पद्मबीजैश्च लक्ष्मीं शीघ्रं प्रयच्छति ।
 उत्पलैर्वश्यकामस्तु भोगकामश्च होमयेत् ॥
 दूर्वाङ्कुरैश्च होमेन आयुषो वह्निमाप्नुयात् ।
 एधोभिश्च शुभैर्होमो माषैः शान्तिप्रदः प्रभुः ॥
 तिलानां शस्यते होमो हरिणाननमुद्रया ।
 घृतस्य कार्षिको होमः क्षीरस्य च विशेषतः ॥

शुक्लित्राहुतिर्दध्नः प्रसृतिः पायसस्य च ।
 प्रासार्धमानमन्नानां भक्ष्याणां स्वप्रमाणतः ॥
 तृतीयं मूलकन्दानां पुष्पाणां स्वप्रमाणतः ।
 सर्वेषामेव बीजानां मुष्टिना होममाचरेत् ॥
 अग्राङ्गुलिस्तु लाजानां शालीनां पञ्चकं हुनेत् ।
 फलानां स्वप्रमाणं च पल्लवानां तथैव च ॥
 कर्कन्धुमात्रा गुलिका होतव्या गुग्गुलोः सदा ।
 धात्रीफलप्रमाणं वा सम्भवे सति होमयेत् ॥
 दूर्वाकाण्डानि विप्रेन्द्र चतुरष्टाङ्गुलानि वा ।
 समित्प्रादेशमानेन समच्छेदास्त्वगन्विताः ॥

(१२) स्वाहाकारं सदा होमे पूर्णायां वौषडेव च ।
 तमेव शान्तिके कुर्याद्विषडाप्यायने तथा ॥
 स्वधां पितृक्रियायां च फटकारं त्र्यकर्मणि ।

विद्वेषे हुं वशे ह्रीं च नमो मोक्षप्रसिद्धये ॥

मोक्षार्थी स्नापयेद्देवं सर्वकालं यथाविधि ।

रिपूणां निग्रहार्थाय दिवा कुर्यात्तु सर्वदा ॥

स्वर्गकामस्तु पूर्वाह्णे धर्मार्थी दिनमध्यमे ।

दिनान्ते सर्वभोगार्थी प्रायश्चित्तेषु सर्वदा ॥

चन्द्रसूर्योपरागे च तत्काले स्नापयेद्विभुम् ।

संक्रान्तिकालविज्ञानाज्ञाढ्यः षोडश षोडश ॥

तदानीं स्नापयेद्देव मनुक्रान्ते हुनेन्मनुम् ।

(१३) सर्वथा होमकर्माथं तिलमाज्यं न लोपयेत् ।

तिलाज्ययोरभावे तु हवनं स्यान्निरर्थकम् ॥

(१४) मूषिकासपंमण्डूकचचुन्दर्यादिजन्तुभिः ।

स्थापिते कलशे स्पृष्टे लङ्घिते सति तं त्यजेत् ॥

पुनरन्यं तथा स्थाप्य जपेन्मूलशतं गुरुः ।

- (१५) छिन्ने भिन्नेऽग्निना दग्धे नष्टे मूषिकदंशिते ॥
 विष्मूत्ररुधिरापेयरेतोनिष्ठीवनादिभिः ।
 दूषितं ध्वजमुत्सृज्य प्राग्वदन्यं समाहरेत् ॥
- (१६) यागालयं तु सर्वत्र गव्यैरभ्युक्ष्य पञ्चभिः ।
 द्रव्याणि यागयोग्यानि तत्तत्स्थाने नियोजयेत् ॥
- (१७) गृह्णीयात् पञ्चगव्यानि मृत्पात्रे नूतने शुभम् ।
 गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिमस्तु च पञ्चमम् ॥
 कपिलाया जराया वा पञ्चगव्यं प्रशस्यते ।
 तयोरभावे चान्यासां गवां गव्यं विधीयते ॥
 नार्ताया न च गर्भिण्या न वृद्धायाः कदाचन ।
 नावत्साया उपादेयं धेनोर्मूत्रं शकृद् द्वयम् ॥
 भूयिष्ठं गोमयं ग्राह्यं सोष्णं क्रिम्याद्यदूषितम् ।
 निष्पीड्य मम्यगृह्णीयाद्गोमयस्य रसं पुनः ॥

सद्यस्तप्तं घृतं शुद्धमहोरात्रोषितं दधि ।
 क्षीरं ग्राह्यमतप्तं च दशाहाजन्मनः परम् ॥
 प्रोक्षणे स्नपने पञ्चगव्यमन्त्रा उदीरिताः ।
 स्थापने कथितं मानमभिषेकविधावपि ॥
 भूमिसंशोधनार्थां च तत् प्रोक्षणे पञ्चकं समम् ।
 गोमयेन समं मूत्रं दधि स्याद् द्विगुणं ततः ॥
 दध्नश्चतुर्गुणं सर्पिः सर्पिषोष्टगुणं पयः ।
 प्राशने पञ्चगव्यानां प्रमाणमिदमीरितम् ॥

(१८) गोमयं च नवं ग्राह्यं भूमिष्टं धेनुसंभवम् ।
 सज्जलं शिथिलं शुष्कं कीटवच्च विवर्जयेत् ॥

(१९) आवाहने तथाऽभ्यङ्गे स्नानारंभावसानयोः ।
 तथा तिलकदाने च दीपमात्रानिवेदने ॥

नीराजने त्वाहरणे नैवेद्यस्य महानसात् ।

तन्निवेदनकाले तु पूर्णाहुत्यवसानके ॥

जलाहरणकाले तु यानारोहावरोहयोः ।

कवाटयोर्विघटने तथा बन्धेद्विजोत्तम ॥

पुतेषु नित्यकालेषु शङ्खमापूरेत् त्रिधा ।

(२०) अङ्कुरान् श्यामलान् रक्तान् कृष्णान् तिर्यग्गतां स्तथा ।

अग्ररूढान् मुनिश्रेष्ठ ! वर्जयेत्तु प्रयत्नतः ॥

श्यामेषु द्रव्यनाशः स्याद्रक्तेषु कलहो भवेत् ।

कृष्णेषु मानसीपीडा रोगी तिर्यग्गतेषु च ॥

अग्ररूढेषु मरणं भवेत् तत्र न संशयः ।

शुभं पीतेषु शुक्लेषु ऋजुस्तूर्ध्वगतेस्वपि ॥

सर्वसंपत्समृद्धिश्च कर्तुं कारयितुर्भवेत् ।

पुत्रं सत्तैषु यागेषु अङ्कुरारोपणं भवेत् ॥

(२१) उत्तमोत्तमपूजायां चन्दनं त्रिपलं भवेत् ।

सपादं मुख्यकल्पे तु द्विपलं निष्कहीनकम् ॥

अधमाधमकं भावदनुकल्पे ऋतुचये ।

पलमेकं सनिष्कं स्यान्निष्कैकं हासयेत् क्रमात् ॥

चन्दनं निष्कमानं तु यथा स्यादधमाधमे ।

(वर्णोच्चारण काल में ही हस्तप्रदेश का विधान)

सममुच्चारयेद्वर्णान् हस्तेन च मुखेन च ।

स्वरश्चैव तु हस्तश्च द्वावेतौ युगपत् स्थितौ ॥

(वेदाध्ययन के पूर्व विद्यार्थी की परीक्षा)

दन्तुर (ऊँचे दांत वाला), ओठ लंबे वाला, मूर्ख या साफ न बोलने वाला, नाक का रोगी, तोतली बोली बोलने वाला और जो रुक्-रुक् कर बोलता हो, ऐसा व्यक्ति वेद नहीं पढ़ सकता ।

(उदात्तादि के वर्ण)

उदात्त स्वर का सफेद, अनुदात्त स्वर का रक्तवर्ण और स्वरित स्वर का कृष्णवर्ण होता है ।

(उदात्तादि के देवता)

उदात्त स्वर का अग्नि, अनुदात्त का सोम तथा स्वरित स्वर का सविता देवता होता है ।

(उदात्तादि स्वर की जाति)

उदात्त स्वर ब्राह्मण, अनुदात्त स्वर क्षत्रिय और स्वरित वैश्य जाति का होता है ।

(उदात्तादि स्वर के गोत्र)

उदात्त स्वर का भारद्वाज, अनुदात्त का गौतम तथा स्वरित का गार्ग्य गोत्र होता है ।

(४८)
(उदात्तादि स्वर के छन्द)

उदात्त स्वर का गायत्री, अनुदात्त स्वर का त्रैष्टुभ और स्वरित स्वर का जगती छन्द होता है ।

(वेदसंहिता, पद और क्रम पढने का फल)

जो यजुर्वेद संहिता पढता है उसे आदित्यलोक की प्राप्ति होती है ।
जो पद पाठ—पढता है वह चन्द्रलोक जाता है तथा क्रम पाठ जो पढता है वह सूक्ष्म अनामय ब्रह्मलोक को जाता है ।

इससे यह भी सिद्ध होता है कि वैदिक छात्रों को क्रमशः संहिता, पद फिर क्रम पाठ पढना चाहिये ।

(संहिता आदि के नामों में पुण्य विशेष)

संहिता पढने से यमुना नदी जल स्नान का फल होता है । पद पाठ से सरस्वती नदी जल स्नान पुण्य तथा क्रम पाठ से गंगा स्नानजन्य फल (मुक्ति) होता है ।

(वैदिक छात्रों को दत्तवन आदि में विशेषता)

खदिर, कदंब, करवीर, करंजक आदि की लकड़ी से दत्तवन करें ।

(१) वेदों के स्वाध्याय के आरंभ में ही ओंकार लगाना चाहिये ।

(२) हाथ, पैर धोकर अत्यन्त पवित्रावस्था में त्रैवर्णिक सति संभव में ब्रह्मचर्ययुक्त होकर वेद का स्वाध्याय करे ।

(३) अभीष्ट आसन पर बैठकर वेद का स्वाध्याय करे ।

(४) एक योजन के जाने बाद वेद का स्वाध्याय न करे ।

(५) वेदपाठी को मधुर, घृत आदि से युक्त भोजन करना चाहिये ।

(६) शूद्र, पतित आदि जिसप्रकार न श्रवण कर सके ऐसी शुद्ध भूमि में वेद का स्वाध्याय करे ।

(७) निर्भीक तथा शान्त मन से वेद के वर्णों का उच्चारण करना चाहिये ।

(उदात्तादि स्वरों के साधारण भेद)

(१) जिस अक्षर पर कोई स्वर न हो वह उदात्त होता है। इसके दो स्थान होते हैं एक भ्रू प्रान्त भाग और दूसरा शरीर के वामभाग की ओर होता है।

(२) जिस अक्षर के नीचे रेखा हो उसको अनुदात्त कहते हैं। इसके भी दो स्थान होते हैं—पहला इसका स्थान शरीर के दक्षिण भाग में होता है और दूसरा हृदय के सम्मुख होता है।

प्रतिशाख्यकार ने उपरोक्त दोनों का लक्षण प्रथम अध्याय के एक सौ आठ और एक सौ नौ के सूत्रों में बताया है।

(३) जात्य, अभिनिहित, चैग्र, प्रश्लिष्ट, तैरोव्यञ्जन, तैरोविराम, पादवृत्त और ताथाभान्य ये आठ स्वरित के भेद हैं।

इनके उदाहरण क्रमशः यों हैं—धान्यमसि । ते पसरसाम् । श्यम्ब
कम् । अभीन्धताम् । इडेरन्तेह्येकाम्ये । गोपतावितिगो । पतौ । (यहाँ

पर द्वितीयावृत्ति में गकार से परे जो अकार है जिसका उदात्त अवग्रह (पदपाठ) हुआ है । उससे परे जो पकारोत्तरवर्ति स्वरित अकार को ही तैरोविराम कहा जाता है । ध्रुवाऽअसदन्नृतस्य ।

यहाँ 'ध्रुवा' में आकार और 'असदन्' के अकार के मध्य में विवृत्ति नामक जो अर्धखण्ड अनामक अकार है वह सन्धि के अभाव का सूचक है । उसे पादवृत्त कहते हैं ।

तनूनपत्रऽइति । तनू न, पत्रे । यहाँ तनूनपत्रे—

इस उदाहरण में तकार तथा नकार दोनों उदात्त हैं । इन दोनों के मध्य में 'नू' है वह अनुदात्त स्वर विशिष्ट है वही पद पाठ में विराम का हेतु होने से 'ताथाभाव्य' कहा जाता है । माध्यन्दिनशाखा में ताथाभाव्य स्वर को अनुदात्त स्वर विशिष्ट मानते हैं । अन्य शाखावाले ताथाभाव्य को स्वरित स्वरविशिष्ट मानते हैं । जोकि माध्यन्दिनशाखावालों के लिए विरुद्ध पड़ता है । इसकी विशेष बात 'उदाद्यन्तोऽन्यवग्रहस्ताथाभाव्यः'

प्रातिशाख्य (सूत्र १२. अ. १) में देखनी चाहिये । कई ग्रन्थों के अवलोकन से निष्कर्ष यही मिलता है कि ताथाभाव्य को माध्यन्दिन शाखा वाले स्वरित न मानकर उसको कंप् ही मानते हैं । इसीलिए वे लोग पद पाठ में कंपन करते हैं । उदाहरणार्थ—

अवग्रहो यदा नीच उच्चयोर्मध्यतः क्वचित् ।

ताथाभाव्यो भवेत् कम्पस्तनूनप्रे निदर्शनम् ॥

इसीप्रकार स्वरित विशिष्ट अक्षर से परे जो अनुदात्त होते हैं उनको प्रचय कहते हैं ।

एक श्रुति नाम से भी प्रचयों की प्रसिद्धि है ।

उदाहरणार्थ—गणानों त्वा, यहाँ पर स्वरित न से परे 'त्वा' अनुदात्त है उसीको प्रचय कहते हैं । इसका प्रदर्शन स्वरित के साथ ही होता है ।

वेद विषय में स्मृतियों का विचार

वाधूलस्मृतौ—वेदाक्षराणि यावन्ति नियुञ्ज्यादर्थकारणात् ।

तावतीं ब्रह्महत्यां वै वेदविक्रयवाप्नुयात् ॥

प्रख्यापनं प्राध्ययनं प्रश्नपूर्वं प्रतिग्रहः ।

याजनाध्यापने वादः षड्विधो वेदविक्रयः ॥

आङ्गिरसस्मृतौ—स्वयं यद्यसमर्थश्चेन्मन्त्रोच्चारणकर्मणि ।

येन केन च विप्रेण वाचनीयं प्रयत्नतः ॥

राक्षसानां विनाशाय वेदघोषः प्रशस्यते ।

स घोषो ब्राह्मणैः कर्तुं शक्यते प्रकृते किल ॥

मार्कण्डेयस्मृतौ—धनं तु विनियोगेन निधनं प्रतिपद्यते ।

वेदाख्यं परमं श्रीमद् धनं लोकोत्तरं यतः ॥

विनियोगेन नितरामेतिवृद्धिं प्रपद्यते ।
 प्रतिक्षणं प्रतिदिनं प्रतिमासं तथैव च ॥
 कण्वस्मृतौ—अनधीत्यैव यो वेदं शास्त्रेषु कुरुते श्रमम् ।
 स पापीयानृषिणान्मुक्तो नैव भवत्यलम् ॥
 दक्षः— वेदस्वीकरणं पूर्वं विचारोऽभ्यसनं जपः ।
 तद्दानं चैव शिष्येभ्यो वेदभ्यासो हि पञ्चधा ॥
 हारीतः—मन्त्रार्थज्ञो जपन् जुह्वन् तथैवाध्यापयन् द्विजः ।
 स्वर्गलोकमवाप्नोति नरकं तु विपर्यये ॥
 नारदः—पुस्तकं प्रत्ययाधीतं नाधीतं गुरुसन्निधौ ।
 आजते न सभामध्ये जारगर्भं इव स्त्रियाः ॥

ॐ नमः शिवाय ॥

शतरुद्रिय और रुद्र पर विचार

शतरुद्रिय शब्द कर्म नामधेय है। सिद्धान्तकौमुदीकार ने चातुरार्थिक प्रकरण में सौ रुद्र देवता जिसमें हों उसे शतरुद्रिय या शतरुद्रीय कहा है। असंख्यात रुद्र देवता जिसमें हों उसे शतरुद्रीय कहा जाता है—यह रुद्र कल्पद्रुम का मत है।

शतरुद्रियशब्द संपूर्ण रौद्राध्याय को कहा जाता है। इसी बात को परशुराम कारिकानुसारिविधानपारिजात काशीदीक्षित आदि भी कहते हैं। यही युक्ततर पक्ष है।

मैथिल संप्रदाय मत से—

षट् षष्टिमूलजाप्येन षोडशर्चं पुनर्जपेत् । एष ते द्वे नमस्ते द्वेन तं द्वितयमेव च ॥
मीदुमचतुष्कं च वयं सोमाष्टकं ततः । वेदवादिभिराख्यातमेतद्वै शतरुद्रियम् ॥

इन दो श्लोकों द्वारा इसी को शतरुद्रिय कहा है। पर रुद्रकल्पद्रुमादि निबन्धकारों ने निर्मूल कहा है।

जो शतरुद्रिय को पढ़ता है वह पवित्र होता है। सोने की चोरी करनेवाले, सुरापी, ब्रह्म हत्या आदि पवित्र होते हैं। इसके पाठ (जप), हवन और अभिषेक का महत्त्व विष्णुधर्मोत्तर पुराण, पद्मपुराण, शिवगीता और बोधायन सूत्र में विहित है।

रुद्र में एकवचन और बहुवचन के प्रयोग मिलते हैं, एकवचन में सम्पूर्ण रौद्राध्याय को एकवचन कहा है। बहुवचन में—रौद्राध्याय में बहुत मन्त्र हैं यों सिद्ध होगा। इसीप्रकार त्रेधापञ्च, षोढा प्रकार, षोडशधा प्रकार, चतुश्चत्वारिंशत्प्रकार, अष्टाचत्वारिंशत्प्रकार, एकषष्ट्युत्तर शतधाविभाग और पञ्चविंशत्युत्तर चतुःशतधाविभाग। यों आठ पञ्च सिद्ध होंगे। यह रुद्रकल्पद्रुमादि में स्पष्ट है।

बृहत्पराशरीकार ने पञ्चधा, अष्टधा, दशधा और एकादशधा विभाग

माना है। जो अब प्रचलित नहीं हैं। उपरोक्त पक्षों में भी केवल एकषष्ठ्युत्तर शतधा विभागपक्ष विशेष रूप से अब प्रचलित है। हम देख रहे हैं।

नमक और चमक की प्रधानता

जावालौपनिषद् में—शतरुद्रिय पाठ की ही प्रधानता कही है। अतः चमक पाठ रुद्र के साथ आवश्यक नहीं है।

यदि आप कहें कि—रुद्रों की तरह चमक अनुवाकों की प्रधानता स्वीकार कर ही ली जाय।

उत्तर—फलवान् दर्शपूर्णमासशब्दवाच्य आग्नेयादि याग समुदाय की सन्निधि में श्रूयमाण अफल प्रयाज-अनुयाज यागों का जैसे—दर्शपूर्ण-मास याग अंग है, तद्वत् फलवान् रुद्रजप की सन्निधि में श्रूयमाण अफल चमकजप रुद्रजप का अंग है। अतः काण्व और माध्यन्दिनादि शाखावालों को चमक पाठ का अनुष्ठान फलाधिक्य मात्र है। न करने पर रुद्र में वैगुण्य नहीं आता है।

यदि यह कहें कि—

नमकं चमकं चैव पौरुषं सूक्तमेव च । नित्यं त्रयं प्रयुञ्जानो ब्रह्मलोके महीयते ॥

इस काशीदीक्षितधृत वचन से नमक, चमक और पुरुषसूक्त से पाठ करने से ब्रह्मलोक मिलता है ।

यह ठीक नहीं, कारण इस वाक्य में—स्वतन्त्र नमकादित्रिक प्रयोग का ही विधान है । मिताक्षरा और बृहत्पराशरस्मृतिकार ने रुद्र मात्र का ही पाठ हो सकता है । चमक को रुद्रशब्द वाच्यत्वाभाव कहा है ।

किसी का मत है कि—शाखाधिकरणन्यायमूलकत्व होने से अविरुद्ध है, अतः चमक का अनुष्ठान करना ही युक्त है । लेकिन तैत्तरीय शाखावालों को चमक अनुवाक ग्यारह है । वाजसनेय शाखावालों की आठ ही है । ऐसी परिस्थिति में रुद्राध्याय की सम्पूर्ण आवृत्ति के बाद चमकानुवाक पढ़ें ।

विशेष विधि से सामान्यविधि का उपसंहार हो जाता है । वसोर्धारा

होम में कात्यायन ने आठ ही अनुवाकात्मक चमक मन्त्र समुदाय को ही एक मन्त्रत्व कहा है। उसका वसोर्धारा होम विषयकत्व होने से श्रुति में भी कहा है। अतः प्रकृत में रुद्रजपादि विषयक चमक का अनुष्ठान रुद्र के साथ नहीं हो सकता।

हेमाद्रिमतसे—

जपित्वा सर्वरुद्राँश्च चमकाद्यंततो जपेत् । पुनरेतज्जपेत्सर्वं द्वितीयं चमकं तथा ॥
एवमेकादशगुणान् क्रमेण चमकाँस्तथा । रुद्रैकादशिनी त्वेषा सर्वकामफलप्रदाः ॥

रुद्रभेद

रूप, रुद्र, रुद्री, महारुद्र और अतिरुद्र। इसमें उत्तरोत्तर पक्ष ही अत्युत्तम है। कोई अत्यतिरुद्रयज्ञकी कल्पना करते हैं। इसका आधार शास्त्रीय कोई नहीं मिलता। कारण उत्तमोत्तम शब्द ही बनाता है कि अत्यतिरुद्र की कल्प करता अत्यन्त मूर्खता है।

भूतशुद्धि और मातृकादिन्यास

भूत शुद्धि और मातृकान्यास को रुद्रांग मान कर जो न्यास करने कराते हैं सब निर्मूल है। क्योंकि ये न्यास तान्त्रिकों के लिये है, वैदिक रुद्र आदि में और सन्ध्योपासनादि में इसकी आवश्यकता नहीं है स्मृति प्राप्त वचनों द्वारा उपवेशनादि कथनों का आनर्थक्य हो जायगा। इसीलिए देवयाज्ञिक नारायणमह आदि ने भूतशुद्ध्यादिन्यास रुद्रांगत्व मान कर नहीं कहा है।

छन्दःपुरुषन्यास

रुद्रयागादि में सर्वानुक्रमसूत्रविहित छन्दःपुरुषन्यास करने की बृहत्परिपाटी काशीस्थवैदिकोंने कर रखी है। यह युक्त नहीं है। यह न्यास ब्रह्मयज्ञांग है। यह स्पष्ट रुद्रकल्पद्रुमादि में कहा है।

मनोजूत्यादिन्यास

रुद्रयागादि यशों में 'मनोजूतिः' इन मन्त्रों से ही हृदयादिन्यास करने

की महतीप्रथा लोक में देखते आ रहे हैं। रुद्रकल्पद्रुमादिनिबन्धकारों का मत है कि—यह न्यास अनावश्यक है। केवल मूर्तों के लिए पाण्डित्यमात्र का प्रदर्शन करता है।

सद्योजातादिन्यास

रुद्रयागादियज्ञों में 'सद्यो जातम्' इत्यादिमन्त्र से पञ्चवक्त्रन्यास करते हैं, यह ठीक नहीं है। कारण—यह न्यास प्रतिष्ठा का अंग है। केवल यजमान का प्रतारणमात्र करना है। अतः निर्मूल है। यह शान्तिरत्न रुद्रकल्पद्रुम आदि निबन्धों का मत है।

योनिमुद्रा प्रदर्शन

रुद्रयागादियज्ञों में योनिमुद्रा 'एष ते रुद्रभागः' इस मन्त्र से करते हैं। यह उपयुक्त है। कारण निबन्धविशिष्टकारों के मत से अग्राह्य है।

ऋचं वाचम्—

रुद्रयागादियज्ञों में अन्त में 'ऋचं वाचम्' इस अध्याय को पढ़ कर 'ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः' यह पढ़ने की प्रथा है। रुद्रकल्पद्रुमादि निबन्धों को पूर्वापर देखने से पता चलता है कि उपरोक्त दोनों में वैकल्पिक है। अतः एक का ही शान्ति कामनार्थ पाठ कर सकता है। कुछ लोगों का कथन है कि—द्यौः शान्तिः, इस मन्त्र का पाठ करे। वस्तुतः रुद्रांग मान कर पाठ करना हेय ही है।

न्यास की इयत्ता

हवन और जपादि में न्यास बराबर है। केवल अभिषेकात्मक रुद्र में न्यास विशेष है। अतः 'प्रजनने ब्रह्मा तिष्ठतु' इत्यादिन्यास का पृथक्-विधान रुद्रकल्पद्रुमादि में कहा है। वह युक्ततम है।

काशी के वैदिकों का न्यासों के प्रति मन्त्रोच्चारण में भ्रम

काशी के वैदिकों ने रुद्रयागादि भागों में 'यज्ञाग्रतः' इत्यादि मन्त्रों

द्वारा न्यास समाप्त कराकर फिर 'थजाग्रतः' से पाठ करने की महती प्रथा कर रखी है, वह भ्रम ही मूलक है, अशास्त्रीय है। अतः विनियोगों के मन्त्रोंको दो बार पठना अनावश्यक है यह समस्त निबन्धकारों का मत है।

नमक जपानन्तर विचार

नमक जपा (पाठ) नन्तर चमक का जप करे या 'वयर्थं सोम' और 'उग्रश्च' इन दोनों रुद्री के अध्यायों का पाठ करे।

अन्य निबन्ध मतों से उपरोक्त दोनों अध्यायों का पाठकर चमक का पाठ करें।

रुद्रकल्पद्रुम आदि निबन्धकारों के मत से नमक पाठानन्तर-अव्यवहित-काल में ही चमक जप युक्त है और लोकव्यवहार में भी रुद्रैकादशनी रुद्री में भी नमकाध्याय के पाठ समाप्ति व्यवहितोत्तर काल में ही चमक जप का विधान करते हैं।

वस्तुतः—रौद्राध्याय की समाप्तिकालानन्तर 'उग्रश्च' इत्यादि मन्त्रों

का पाठ जो करते हैं वे विहित विधान को नहीं जानते हुए विपरीत करते हैं, अतः वन्द्य हैं। अतः रुद्रादि पाठ में महच्छिरजप और जटाजप कृताकृत है। क्योंकि कोई विधान मानते हैं। कोई अविधान कहते हैं। ऐसी स्थिति में—चमक जपवत् कृताकृत ही है। करने से फलाधिक्य (एक कर्मणि गुणविशेषे फलविशेषः कात्यायन श्रौतसूत्र—१।१०।११) हो सकता है, न करने से रुद्रों के अनुष्ठान में वैगुण्यता नहीं आ सकती।

यदि ये कहें कि रुद्र की प्रति आवृत्ति के अन्त में महच्छिरजप और जटाजप का पाठ किया जाय तो क्या सति है। उत्तर—महच्छिर और जटाजप को रुद्रशब्दवाच्यत्वाभाव है। अतः सर्वात्यन्त में एकवार जप करे यह सम्प्रदायविदों का मत है।

देवयाज्ञिक ने—हेमाद्रि और महार्णव आदि में अवदर्शन हो जाने से महच्छिर और जटाजप की अवहेलना कर दी है।

श्रीशुक्लयजुर्वेद-संहिता

❀ अथ प्रथमोऽध्यायः ❀

ॐ ईषेस्वोर्ज्जेत्वाव्वायवस्थ्यदेवोवः सविताप्त्राप्पयतुश्श्रेष्ठत-

सर्वैश्वर्यविधातारं सर्व-स्फूर्तिविधायकम् ।

सर्वमङ्गलदं नित्यं गणराजं नमाम्यहम् ॥ १ ॥

भो ! भो ! भासुरभूसुराः सुमतयः काले कलौ सांप्रतं
वेदो वै भगवान् हिताय विदुषां योऽन्नावतीर्णः स्वयम् ।

यत्पादप्लवसंश्रयेण शतशो वेदार्थपारङ्गताः

✓ श्रीविद्याधरसंज्ञितं स्वपितरं प्रख्यातकीर्तिं भजे ॥ २ ॥

१. अध्ययनारम्भस्तु प्रथमं स्ववेदस्यैव कार्यः—यच्छास्त्रीयैस्तु संस्कारैः संस्कृतो

मायकर्मणऽआप्यायद्ध्वमग्न्याऽइन्द्रायभागम्प्रजावतीरनमीवाऽ-

ब्राह्मणो भवेत् । तच्छाखाध्ययनं कार्यमन्यथा पतितो भवेत् ॥'

हरिः—“ॐ भूर्भुवःस्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात्” । भरद्वाजशिष्यायाम्—“प्रश्नानुवाकाधारम्भे सविसर्गोच्चको हरिः । न सन्धिः प्रणवे नित्यं विरामे स्वरितो भवेत्” ॥ सविसर्गोच्चात्तो हरिशब्द आरम्भे प्रयोक्तव्यः । अन्तेऽध्ययनसमाप्तौ स्वरितो हरिशब्दो भवेत् । अत्र वेदारम्भ इषेत्वेत्यादितः कर्तव्यः । यद्यपि व्रतादेशे प्रथमम् ‘आग्नेयं व्रतं प्रथममादिशेत्’ इति विधिः, तदनुरोधेन समिधाऽग्निमित्याधारम्भः कर्तव्य इत्यापाततः प्रतीयते, तथापि तस्य पृथगध्ययनकाले तदारम्भेऽपि वेदारम्भकाले प्रथमाध्यायस्य परिस्थागे प्रमाणाभावात् । संस्कारभास्करादौ सर्वत्र प्रथमाध्यायादेवारम्भस्य विहितत्वात्तत आरभ्यैव वेदाध्ययनम् ।

२. अध्ययनक्रमः—‘हस्तौ सुसंयतौ धार्यौ जानुनोरुपरि स्थितौ । गुरोरनुमितिं कुर्यात्पठन्नात्ममतिर्भवेत्’ । कुरुष्व । न्यस्य दक्षिणम् ।

अयक्षमामावस्तेनऽइशतमाधशऽसोद्भुवाऽअस्मिन्गोपतौस्यातबह्वी-

कूर्परम्—प्रगण्डप्रकोष्ठयोः सन्धिम् । करमित्यपि पाठभेदः । या० शि० श्लो० १९-२० ।

३. 'वेदाभ्यासो हि विप्राणां परमं तप उच्यते ।'

४. 'ॐकारं वेदेषु' 'अथकारं भाष्येषु' (शु० य० प्रा० १।१८।१९) इति व्यवस्थाकृता । 'प्रणवं प्राक् प्रयुञ्जीत व्याहृतीस्तदनन्तरम् । सावित्रीं चानुपूर्वेण ततो वेदान्समारभेत् ॥ आरभेत्—अत्र परस्मैपदमार्षम् । या० शि० श्लो० २२ । "कूर्मोऽङ्गानीव संहस्य चेष्टां दृष्टिं दृढं मनः । स्वस्थः प्रशान्तो निर्भीतो वर्णानुच्चारयेद् बुधः" या० १ लो० २३ प्रशान्तः—शान्तमनाश्च सन् ।

५. देवाः—इत्यत्र—स्वरितं यद्भवेत्किञ्चित्सवकारोष्मकं ततः । ह्रस्वं वा यदि वा दीर्घं निक्षेप उभयोरपि (या० ६६) इति वाक्यात् । 'देवोर्वःसविता' इत्यत्र 'अङ्गुलिद्वयप्रक्षेपः ।' एवम् 'अति विश्वाः' इत्यत्रापि (शु० १२।८४) वायव्यैः वायव्याः—इत्यादौ च अङ्गुलिद्वयप्रक्षेपः ।

व्यजमानस्य पशून्पाहि ॥ १ ॥ व्वसोऽपवित्त्रमसिद्द्यौरसिपृथि-
व्यसिमातरि श्वनो घम्मोसि विव्विश्वधाऽअसि । परमेण धाम्ना दृष्ट-
हस्वमाह्वाम्मातेष्वपतिह्वर्षात् ॥ २ ॥ व्वसोऽपवित्त्रमसि शत-

१. 'हस्तभ्रष्टः स्वरभ्रष्टो न वेदफलमश्नुते ।' या० श्लो० २६ हस्तहीनं तु योऽधीते मन्त्रं वेदविदो विदुः । न साधयेद्याजुपाणि भुक्तमव्यञ्जनं यथा ॥ ऋचो यजूंषि सामानि हस्तहीनानि यः पठेत् । अनृचो ब्राह्मणस्तावद् यावत्स्वारं न विन्दति ॥ हस्तहीनं तु योऽधीते स्वरवर्णविवर्जितम् । ऋग्यजुः-सामभिर्दग्धो वियोनिमधिगच्छति ॥ अनृचः—अवैदिकः, या० श्लो० ३९-४१ ।

२. मनुः 'वेदारम्भेऽवसाने च पादौ ग्राह्यौ गुरोः सदा । प्रणवं प्राक् प्रयुञ्जीत व्याहृतीस्तदनन्तरम् ॥ सावित्री चानुपूर्वेण ततो वेदान् समारभेत् । ओङ्कारं प्रथमं कृत्वा ततो ब्रह्म प्रवर्तयेत् । ओङ्कारं च पुनः कृत्वा भूमिं स्पृष्ट्वा समापयेत् ।

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

धारं॒व्वसोः॑प॒वित्र॑मसि॒सहस्र॑धारम् । दे॒वस्त्वा॑सवि॒तापु॑नातु॒व्वसोः॑ २
 प॒वित्रे॑णश॒तधारे॑णसु॒प्त्वाकाम॑धुक्षः ॥ ३ ॥ सा॒व्वि॒श्वायुः॑सा॒व्वि॒श्व-
 क॑र्म्मसा॒व्वि॒श्वधा॑याः । इन्द्र॑स्यत्वाभा॒गद॑सोमे॒नात॑नचि॒च्चम॑द्वि॒ष्णो
 ह॒व्यद॑रक्ष ॥ ४ ॥ अ॒ग्नेव॑तपते॒व्रत॑श्च॒रिष्या॑मि॒तच्छ॑के॒यन्त॑म॒मेरा॑द्व्य-
 ताम् । इ॒दम॑हम॒नृता॑त्स॒त्यमु॑पैमि ॥ ५ ॥ कस्त्वा॑युनक्ति॒सत्त्वा॑युनक्ति॒क-
 र्म्मै॒त्वायु॑नक्ति॒तस्मै॒त्वायु॑नक्ति । क॒र्म्मणे॑वा॒व्वेषा॑यवाम् ॥ ६ ॥ प्र॒त्यु-
 ष्ट॑द॒रक्षः॑प्र॒त्युष्टाऽ॒अरा॑तयोनि॒ष्ट॑प्त॒द॒रक्षो॑नि॒ष्ट॑प्ताऽ॒अरा॑तयः॒उर्व्व॑न्त-
 रि॒क्षम॑न्वेमि ॥ ७ ॥ धूर॑सि॒धूर्व्वधू॑र्व्वन्त॒न्धूर्व्वत॑स्मो॒स्मान्धू॑र्व्वति॒तन्धू॑-
 र्व्व॒ष॒व्वय॑न्धू॒र्ध्वा॑मः । दे॒वाना॑मसि॒व्वद्वि॑तम॒द॒सस्त्रि॑तम॒म्पप्रि॑तम॒ञ्जु-

CC-0. Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

षट्तमन्देवद्वतमम् ॥ ८ ॥ अद्भुतमसिहविर्द्धानन्दहस्वमाह्वाम्मा-
 तैयज्ञपतिहर्षार्षीत् । विष्णुस्त्वाक्क्रमतामुरुधातायापहतदरक्षो-
 यच्छन्ताम्पञ्च ॥ ९ ॥ देवस्यत्वासतितुःप्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्याम्पु-
 ण्णोहस्ताभ्याम् । अग्नयेजुष्टदृह्णाम्यग्नीषोमाभ्याञ्जुष्टदृह्णामि
 ॥ १० ॥ भूतारत्त्वानारातयेस्वरमिविक्खयेषन्दहन्तान्दुर्वाः पृथि-
 ळ्यामुर्वन्तरिक्षमन्वेमिपृथिळ्यास्त्वानाभौसादयाम्यदित्याऽउप-
 स्त्येग्नेहृळ्यः रक्ष ॥ ११ ॥ पवित्रेऽस्थोव्वेष्णुळ्यौसवितुर्व्वः प्र-
 सवऽउत्पुनाम्यच्छिद्रेणपवित्रेणसूख्यस्यरश्मिमिः । देवीरापोऽ-
 अग्नेगुवोऽअग्नेपुवोऽअग्नेमव्ययश्चनयताग्नेवज्ञपतिः सुधातुंभ्य-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosh

हपतिन्देवयुवम् ॥ १२ ॥ सुष्माऽइन्द्रोवृणीतवृत्ततूष्णैषुयमिन्द्रम
वृणीद्ध्वंवृत्ततूष्णैःप्रोक्षितास्थ । अग्नयेत्वाजुष्टुम्प्रोक्षाम्यग्नी-
षोमाभ्यान्त्वाजुष्टुम्प्रोक्षामि । दैव्यायकर्मणेशुन्धद्ध्वन्देवयज्या-
यैषद्वोशुद्धाऽपराजगन्धुरिदं वस्तच्छुन्धामि ॥ १३ ॥ शर्मास्यवधू-
तदरक्षोवधूताऽअरातयोदित्यास्त्वगसिप्रतित्वादितिर्वेत्तु । अद्वि-
रसिष्ठानस्पत्योग्रावासिपृथुवुध्नःप्रतित्वादित्यास्त्वग्वेत्तु ॥ १४ ॥
अग्नेस्तनूरसिव्याचोव्विसर्जनन्देववीतयेत्वागृह्णामिबृहद्ग्रावासि-
ष्ठानस्पत्यःसऽइदन्देवेभ्योहविःशमीष्ण्वसुशमिशमीष्ण्व । हविष्कु-
देहिहविष्कुदेहि ॥ १५ ॥ कुक्कुटोसिमधुजिह्वाऽइषमूर्जमावद-

त्वयाव्ययः सङ्घातः सङ्घातञ्जेष्मन्वर्षवृद्धमसिप्रतिस्वावर्ष-
 वृद्धंवेत्तुपरापूतः रक्षःपरापूताऽअरातयोपहतः रक्षोवायुर्वोधि-
 विनक्तुदेवोवः सविताहिरण्यपाणिः प्रतिगृभ्णात्वच्छिद्रेणपाणिना-
 ॥ १६ ॥ धृष्टिरस्यपाग्नेऽअग्निमामादक्षहिनिष्कक्रव्यादः सेधादेव-
 यजँवह । ध्रुवमसिपृथिवीन्दः हव्रह्मवनिस्वाक्षत्रवनिसजातवन्न्यु-
 पदधामिन्भ्रातृव्यस्यव्वधाय ॥ १७ ॥ अग्नेब्रह्ममगृभ्णीष्वध्रुणम-
 स्यन्तरिक्षन्दः हव्रह्मवनिस्वाक्षत्रवनिसजातवन्न्युपदधामिन्भ्रातृ-
 व्यस्यव्वधाय । धर्त्रमसिदिवन्दः हव्रह्मवनिस्वाक्षत्रवनिसजात-
 वन्न्युपदधामिन्भ्रातृव्यस्यव्वधाय । विश्वाम्यस्वाशाभ्यऽउपद-

Digitized By Siddhanta Gangotri Gyaan Kosha

धामिचितस्तथाद्वाचिताभृगूणामङ्गिरसान्तपसातप्यद्भवम् ॥१८॥

शम्मास्यवधूत६रक्षोवधूताऽअरातयोदित्यास्त्वगसिप्रतित्वादिति-
व्वेत्तु । ध्रिपणासिपर्वतीप्रतित्वादित्यास्त्वग्वेत्तुदिवस्कम्भनीरसि-

ध्रिपणासिपार्वतेयीप्रतित्वापर्वतीव्वेत्तु ॥ १९ ॥ ध्राज्यमसिधिनुहि-

देवाङ्ग्राणायत्स्वोदानायत्स्वाब्ब्यानायत्त्वा । दीर्गर्धामनुप्रसितिमायुषे-

धान्देवोवःसविताहिरण्यपाणिःप्रतिगृभ्णात्त्वच्छिद्द्रेणपाणिनाच-

श्रुपेत्वामहीनाम्पयोसि ॥२०॥ देवस्यत्वासवितुःप्रसव्वेशिष्वनोर्बाहु-

ब्भ्याम्पुष्णोहस्ताब्भ्याम् । सम्ब्वपामिसमापऽओषधीभिःसमोषध-

योरसेन । स६रेवतीर्जगतीभिःपृच्छयन्ताऽसम्मधुमतीर्मधुमतीभिः

CC-0 Panini Kanva Maha Vidyalaya Collection.

पृच्छन्ताम् ॥ २१ ॥ जनयत्यैत्त्वासंख्यौमीदमग्नेरिदमग्नीषो-
 मयोरिषेत्त्वाधम्मोसिब्विश्वायुरुहप्रथाऽउरुप्रथस्वोरुतेयज्ञपतिहप्र-
 थतामग्निष्ट्वेत्त्वचम्माहिहसीदेवस्त्वासविताश्रपयतुवर्षिष्टेधिनाके
 ॥ २२ ॥ माभेर्मासंख्यिकथाऽअतमेरुर्ध्वजोतमेरुर्ध्वजमानस्यप्रजा-
 भूयात्रितायत्त्वाद्द्वितायत्त्वैकतायत्त्वा ॥ २३ ॥ देवस्यत्त्वासवितुःप्र-
 सवुशिश्वनोर्बाहुभ्याम्पुष्णोहस्ताभ्याम् । आददेहध्वरकृतन्देवे-
 ष्यऽइन्द्रस्यबाहुरसिदक्षिणहस्तमृष्टिहस्ततेजाव्वायुरसितिग्म-
 तेजाद्विषतोव्वधः ॥ २४ ॥ पृथिविदेवयजन्न्योषद्ध्यास्तेमूलम्माहिह-
 सिषंवजङ्गच्छगोष्ठानवर्षतुतेदस्यौर्वधानदैवसवितुःपरमस्याम्पृथि-

व्या० श० तेन पाशैर्यु० स्मान्द्वेष्टिषञ्चव्ययन्दिष्मस्तमतो मामौक्

॥ २५ ॥ अपारुम्पृथिव्यै देवयजनाद्द्वद्भ्यासं ब्रजङ्गच्छगोष्ठानं-
व्वर्षतु ते द्यौर्व्वधानं देवसवितः परमस्याम्पृथिव्या० श० तेन पाशैर्यु०-
स्मान्द्वेष्टिषञ्चव्ययन्दिष्मस्तमतो मामौक् । अर० रोदिवम्माप० सो-
द्दृप्सस्ते द्यौर्मास्क्वन्वजङ्गच्छगोष्ठानं व्वर्षतु ते द्यौर्व्वधानं देवस-
वितः परमस्याम्पृथिव्या० श० तेन पाशैर्यु० स्मान्द्वेष्टिषञ्चव्ययन्दि-
ष्मस्तमतो मामौक् ॥ २६ ॥ गाय० त्रेण त्वाच्छन्दसा परिगृह्णामि त्रैष्टु-
भेन त्वाच्छन्दसा परिगृह्णामि जाग० तेन त्वाच्छन्दसा परिगृह्णामि । सु-
क्ष्माचासि शिवाचासि स्योनाचासि सुषदाचास्युज्जस्वतीचासि पय-

स्वतीच ॥ २७ ॥ पुराक्कुरस्यव्विस्वपोविरप्तिन्नुदादायपृथिवीञ्जी-
वदानुम् । वामैरयँश्चन्द्रमसिस्वधाभिस्तामुधीरासोऽनुदिश्ययज-
न्ते । प्रोक्षणीरासादयद्विषतोव्वधोसिं ॥ २८ ॥ प्रत्युष्टृष्ट-रक्षःप्रत्यु-
ष्टृष्टाअरातयोनिष्टृष्ट-रक्षोनिष्टृष्टाऽअरातयः । अनिशितोसिसपत्नक्षि-
द्वाजिनत्वाघाजेद्धयायैसम्माज्जिम । प्रत्युष्टृष्ट-रक्षःप्रत्युष्टृष्टाऽअरात-
योनिष्टृष्ट-रक्षोनिष्टृष्टाऽअरातयः । अनिशितासिसपत्नक्षिद्वाजि-
नीन्त्वाघाजेद्धयायैसम्माज्जिम ॥ २९ ॥ अदित्यैरास्नासिर्विष्णो-
र्व्वेष्योस्युज्जैत्वादब्धेनत्वाचक्षुपावपश्यामि । अग्नेजिह्वासिसुहृद्-
वेभ्योधाम्नेधाम्नेमेभवषजुषेयजुषे ॥ ३० ॥ सवितुस्त्वाप्प्रसवऽउ-

त्पुनाम्यच्छिद्द्रेणपवित्रेणसूर्यस्यरश्मिभिः । सवितुर्व्वः प्रस ४
वऽउत्पुनाम्यच्छिद्द्रेणपवित्रेणसूर्यस्यरश्मिभिः । तेजोसिशुक्रम-
स्यमृतमसिधामनामसिप्रियन्देवानामनाधृष्टन्देवयजनमसि ॥ ३१ ॥

इति प्रथमोऽध्यायः ॥

❀ अथ द्वितीयोऽध्यायः ❀

ॐ कृष्णोस्याखरेष्ट्वोग्नयेत्त्वाजुष्टम्प्रोक्षामिब्वेदिरसिबर्हिषेत्त्वा-
जुष्टम्प्रोक्षामिबर्हिरसिस्तुग्भ्यस्त्वाजुष्टम्प्रोक्षामि ॥ १ ॥ अदित्यैव्युन्द-
नमसिब्विष्णोस्तपोस्यूर्णम्प्रदसन्त्वास्तृणामिस्वासस्थान्देवेभ्योभु-

वपतयेस्वाहाभुवनपतयेस्वाहाभुतानाम्पतयेस्वाहा ॥ २ ॥ गन्धर्व्व
 स्त्वाविश्शवावसुःपरिदधातुविश्श्वस्यारिष्ट्यैषजमानस्यपरिधिरस्य-
 ग्निरिडऽईडितः । इन्द्रस्यबाहुरसिदक्षिणोविश्श्वस्यारिष्ट्यैषजमान-
 स्यपरिधिरस्यग्निरिडऽईडितः । मित्रावरुणौत्वोत्तरतःपरिधत्तान्ध्रु-
 वेणधर्मणाविश्श्वस्यारिष्ट्यैषजमानस्यपरिधिरस्यग्निरिडऽईडितः
 ॥ ३ ॥ व्वीतिहोत्रन्त्वाकवेद्युमन्तुःसमिधीमहि । अग्नेवृहन्तमद्ध्वरे
 ॥ ४ ॥ समिदसिसूर्यस्त्वापुरस्तात्पातुकस्याश्चिदमिशस्त्यै । सवितु-

१. इत्यत्र 'विश्वसहभुवपुषवसुषु' (श० य० प्रा० ३।१०) विश्व इत्ये-
 तत्पदं सह इत्येतेषु प्रत्ययेषु दीर्घमापद्यते ।

र्वाह्विस्थऽऊर्णम्रदसन्त्वास्तृणामिस्वासस्थन्देवेभ्यऽआत्वाव्वस-
 वोरुद्द्राऽआदित्याऽसदन्तु ॥ ५ ॥ घृताच्चयसिजुह्वन्नाम्नासेदम्प्रि-
 येणधाम्नाप्प्रियदसद्ऽआसीदघृताच्चयस्युपभृन्नाम्नासेदम्प्रियेणधा-
 म्नाप्प्रियदसद्ऽआसीदघृताच्चयसिद्भ्रुवानाम्नासेदम्प्रियेणधाम्ना-
 प्प्रियठ० सदऽआसीदप्प्रियेणधाम्नाप्प्रियदसद्ऽआसीद । ध्रुऽआव-
 सदन्नृतस्योनौताद्विष्णोपाहिपाहिस्रक्षम्पाहिस्रक्षपतिपाहिमांश्चक्षन्न्यम्
 ॥ ६ ॥ अग्नैववाजजिद्द्वार्जन्त्वासरिष्यन्तव्वाज्जितऽसम्मार्जिम ।
 नमोदेवेभ्यःस्वधापितृभ्यःसुयमैमेभूयास्तम् ॥ ७ ॥ अस्क-
 न्नमद्यदेवेभ्यऽआज्यदसमिभयासमङ्घ्रिणान्विष्णोमात्वावक्क-

मिषं॒व्वसु॑मतीमग्नेतेच्छायामुप॑स्थेपं॒व्विष्णो॑स्त्यानमसीतऽइन्द्रो-
व्वीर्य॑र्मकृ॒णोदु॑ध्वो॒दध्वर॑ऽआस्थात् ॥ ८ ॥ अग्ने॒व्वेहो॑त्रं॒व्वे-
दु॒दृत्यु॑मव॑तान्त्वान्द्यावापृथि॒वीऽअव॑त्वन्द्यावापृथि॒वीस्वि॑ष्ट॒कृद्दे॒वेभ्य॑ऽ
इन्द्र॑ऽआज्ये॑नह॒विषा॑भुत्स्वाहासञ्ज्योति॑षाज्ज्योतिः॑ ॥ ९ ॥ मयी॑दमि-
न्द्र॑ऽइन्द्रि॒यन्द॑धात्वस्मान्त्रायो॑म॒घवान॑हसचन्ताम् । अस्माक॑ऽसन्त्वा
शिषः॑ स॒त्यानः॑ सन्त्वाशिषऽउप॑हृतापृथि॒वीमा॒तोप॑माम्पृथि॒वीमा॒ता-
ह॒व्वय॑ताम॒ग्निराग्नी॑दु॒ध्रात्स्वाहा॑ ॥ १० ॥ उप॑हृतोद्यौष्पि॒तोप॑मा-
न्यौष्पि॒ताह॒व्वय॑ताम॒ग्निराग्नी॑दु॒ध्रात्स्वाहा॑ । दे॒वस्य॑त्वासवि॒तुः॒ष्प्र-
स॒व्वेशि॑श्वनोब्बा॒हुभ्या॑म्पु॒ष्णोह॑स्ता॒भ्याम् । प्रति॑गृह्णाम्यग्नेष्ट्वा-

स्येन॒प्राश्न॑मि ॥ ११ ॥ ए॒तन्ते॑दे॒वस॑वि॒तर्ध॑श्च॒म्राहु॑र्बृ॒हस्प॑तये॒ब्र॒ह्म॑णे । तेन॑य॒ज्ञम॑व॒तेन॑य॒ज्ञप॑ति॒न्तेन॑मा॒मव ॥ १२ ॥ मनो॑जु॒तिर्जु॑षता॒माज्ज्य॑स्य॒बृह॑स्प॒तिर्ध॑श्च॒मिम॑न्त॒नोत्त्वरि॑ष्ट्व॒श्च॑ ॥ समि॒मन्द॑धातु ।
 वि॒श्वेदे॒वासो॑ऽह॒माद॑यन्ता॒मोऽँप्र॑ति॒ष्ट ॥ १३ ॥ ए॒षाते॑ऽअ॒ग्नेस॒-
 मि॒त्तया॑व्व॒द्धस्व॑चाच॒प्याय॑स्व । व्व॒द्धिषी॑महि॒चव्व॑यमाच॒प्यासि॑षी॒महि ।
 अ॒ग्ने॒व्वाज॑जि॒द्वाज॑न्त्वा॒ससु॑वा॒सं॒व्वाज॑जि॒त॒स॒म॒मार्जि॑म
 ॥ १४ ॥ अ॒ग्नीषो॑म॒योरु॑ज्जि॒तिम॑नू॒ज्जेषं॑व्वाज॒स्यमा॑प्स॒वेन॑प्पो॒हामि॑ ।
 अ॒ग्नीषो॑मौ॒तम॑प॒नुद॑ता॒व्योस्मा॑न्द्वेष्टि॒ष्ट॒व॒च॒व्वय॑न्दि॒व्मो॒व्वाज॑स्यै॒नम्प्र॑-
 सु॒वेना॑पो॒हामि॑ । इ॒न्द्रा॒ग्न्योरु॑जि॒तिम॑नू॒ज्जेषं॑व्वाज॒स्यमा॑प्स॒वेन॑प्पो-

हामि । इन्द्राग्नीतमपनुदतांभ्योस्मान्द्वेष्टिष्यञ्चव्यन्दिष्ममोव्वाज-
 स्यैनम्प्रसवेनापोहामि ॥ १५ ॥ व्वसुभ्यस्त्वारुद्रेभ्यस्त्वादिर्ये-
 भ्यस्त्वासज्जानाथान्द्यावापृथिवीमित्रावरुणौस्वावृष्ट्यावताम् ।
 व्यन्तुव्वयोक्त्वतःरिहाणामरुताम्पृषतीर्गच्छव्वशापृश्निर्भूर्त्वादिव-
 ङ्गच्छततो नोवृष्टिमावह । चक्षुष्पाऽअग्नेसिचक्षुर्मोपाहि ॥ १६ ॥
 यम्परिधिम्पर्ष्वधत्थाऽअग्नेदेवपणिभिर्गुह्यमानः । तन्तऽएतमनु-
 जोषम्भराम्येषनेत्त्वदपचेतयाताऽअग्नेऽप्रियम्पाथोपीतम् ॥ १७ ॥
 सऽस्रवभागास्थेषाबृहन्तःप्रस्तरेष्टाऽपरिश्रेयाश्चदेवाः । इमांवा-
 चमभिविश्वेगुणन्तऽआसद्यास्मिन्बर्हिषिमादयद्धवऽस्वाहाघाट्

॥१८॥ घृताची॑स्थो॒धु॒र्ध्वो॑पात॒ऽसु॒म्ने॑स्थः॒सु॒म्ने॑मा॒धत्त॑म् । य॒ज्ञ॒न॒म॒
 श्च॒त॒ऽउ॒प॒च॒य॒ज्ञ॒स्य॑शि॒वे॒स॒न्ति॑ष्ठ॒स्व॒स्वि॑ष्ठ॒टे॒मे॒स॒न्ति॑ष्ठ॒स्व ॥१९॥ अ॒ग्ने॒-
 द॒ध्या॒यो॒शी॒त॒म॒पा॒हि॒मा॒दि॒ह॒यो॒ऽपा॒हि॒प्प्र॒सि॒त्यै॒पा॒हि॒दु॒रि॑ष्ठ॒यै॒पा॒हि॒दु॒र॒द॒घ्न॒-
 न्या॒ऽअ॒वि॒ष॒न्नः॒पि॒तु॒ङ्क॒णु॒सु॒ष॒दा॒यो॒नौ॒स्वा॒हा॒वा॒ङ्ग॒न॒ये॒सं॒व्वे॒श॒प॒त॒ये॒-
 स्वा॒हा॒सर॑स्व॒त्यै॒ष॒शो॒भ॒गि॒न्यै॒स्वा॒हा ॥ २० ॥ व्वे॒दो॑सि॒ये॒न॒त्वं॒दे॒व॒व्वे॒-
 द॒दे॒वे॒भ्यो॒व्वे॒दो॒भ॒व॒स्ते॒न॒म॒ह॒र्षं॒व्वे॒दो॒भू॒याः । दे॒वा॒गा॒तु॒वि॒दो॒गा॒तुं॒व्वि॒त्त्वा॒-
 गा॒तु॒मि॒त । म॒न॒स॒स्प॒त॒ऽइ॒म॒न्दे॒व॒य॒ज्ञं॒स्वा॒हा॒वा॒ते॒धाः ॥ २१ ॥ स-

१. 'अकारे च' ४।४३ अकारे परे सति सर्वो अकार ओकारमापद्यते ।

व्वेदोऽसि । हस्यादि ।

म्बर्हि॑रङ्क्ता॑ ह॒विषा॑ घृतेन॒ समा॑दि॒त्यैर्व्वसु॑भिः॒ सम्म॒रुद्भिः॑ ।
समिन्द्रो॑ वि॒श्वदे॑वेभिरङ्क्ता॑न्दि॒व्यन्न॑भोगच्छतु॒षस्त्वाहा॑ ॥ २२ ॥
कस्त्वा॑विमु॒ञ्चति॑ सत्त्वा॒व्विमु॒ञ्चति॑ कस्मै॒ त्वावि॑मु॒ञ्चति॑ तस्मै॒ त्वावि॑मु॒ञ्च-
ति । पोषा॑य॒ रक्ष॑ साम्भा॒गोसि॑ ॥ २३ ॥ संव॒र्च्च॑ सा॒पय॑ सा॒ सन्त॒ नूभि॑रग-
न्महि॑मन॒ सास॑द॒ शिवे॑न । त्वष्टा॑ सु॒दत्त्रो॒ विद॑धातुरा॒योनु॑मा॒ष्टुत॒न्वो-
षदि॑द्वलि॒ष्टम् ॥ २४ ॥ दि॒वि वि॒ष्णुर्व्य॑क् क्र॑त्त॒ जाग॑तेन॒ च्छन्द॑ सा॒त-
तोनि॑र्भ॒क्कतो॑षो॒स्मान्द्वेष्टि॑त्त॒ यञ्च॑व्व॒ यन्दि॒ष्मोन्त॑रि॒क्षे वि॒ष्णुर्व्य॑क्-
क्र॑त्त॒ त्रैष्टु॑भेन॒ च्छन्द॑ सा॒ततो॑नि॒र्भ॒क्कतो॑षो॒स्मान्द्वेष्टि॑त्त॒ यञ्च॑व्व॒ यन्दि॒-
ष्मः पृ॒थि॒व्यां वि॒ष्णुर्व्य॑क् क्र॑त्त॒ गाय॑ त्रेण॒ च्छन्द॑ सा॒ततो॑नि॒र्भ॒क्कतो॑-

श्रोस्मान्द्वेष्टिषश्चव्यन्दिष्ट्मोस्मादन्नादस्यैप्रतिष्ठायाऽअग्नस्व-
 ःसज्ज्योतिषाभूम ॥ २५ ॥ स्वयम्भूरसिश्श्रेष्ठोरश्मिन्वच्चोदाऽअसि-
 षच्चोमेदेहि । सूर्वस्यावृतमन्वावर्त्ते ॥ २६ ॥ अग्नेगृहपतेसुगृहपति-
 स्त्वयाग्नेहङ्गृहपतिनाभूयासःसुगृहपतिस्त्वम्मयाग्नेगृहपतिनाभू-
 याः । अस्थुरिणौगार्हपत्यानिसन्तुशतःहिमाःसूर्वस्यावृतमन्वा-
 वर्त्ते ॥ २७ ॥ अग्नेव्रतपतेव्रतमचारिषन्तदशकन्तन्मेराधीदमहंभ्यऽ
 एवास्मिसोस्मि ॥ २८ ॥ अग्नयेकव्यवाहनायस्वाहासोमायपितृ
 मतेस्वाहा । अपहताऽअसुरारक्षांसिब्वेदिषदः ॥ २९ ॥ येरूपा-
 णिप्रतिमुञ्चमानाऽअसुराःसन्तःस्वधयाचरन्ति । परापुरोनिपुरो-

येभरन्त्यग्निष्टाँल्लोकात्प्रणुदात्यस्मात् ॥ ३० ॥ अत्रपितरोमादय-
 द्ध्वंश्चथाभागमावृषायद्ध्वम् । अमीमदन्तपितरोश्चथाभागमावृषा-
 यिषत ॥ ३१ ॥ नमोवहंपितरोरसायनमोवहंपितरहंशोषायनमोवहंपि-
 तरोजीवायनमोवहंपितरहंस्वधायैनमोवहंपितरोघोरायनमोवहंपितरो-
 मन्यवेनमोवहंपितरहंपितरोनमोवोगृह्णान्न ÷ पितरोदत्तसुतोव ÷ पि-
 तरोदेष्मैतद्वहंपितरोद्यासः ॥ ३२ ॥ आधत्तपितरोगर्भङ्कुमारम्पु-
 ष्करस्रजम् । यथेहपुरुषोसत् ॥ ३३ ॥ ऊर्ज्वहन्तीरमृतङ्घृतम्प-
 यः कीलालम्परिस्रुतम् । स्वधास्थितर्पयतमेपितृन् ॥ ३४ ॥

इति द्वितीयोऽध्यायः ॥

● अथ तृतीयोऽध्यायः ●

ॐस्मिन्मिधाग्निन्दुवस्यतघृतैर्बोधयतातिथिम् । आस्मिन्नुह-
व्याजुहोतन ॥ १ ॥ सुसमिद्धायशोधिषे । घृतन्तीव्रञ्जुहोतन ।
अग्नयेजातवेदसे ॥ २ ॥ तन्त्वासमिदिद्भरङ्गिरोघृतेनवद्वयामसि ।
बृहच्छोचाश्रविष्टुथ ॥ ३ ॥ उपत्वाग्नेहविष्मतीघृताचीर्ध्वन्तुह-
र्षत । जुषस्वसमिधोमम ॥ ४ ॥ भूर्भुवःस्वर्द्यौरिवभुम्नापृथिवीव-
धरिम्णा । तस्यास्तेपृथिविदेवयजनिपृष्टुग्निमन्नादमन्नाद्यायादधे

१. 'चलुनौकास्फुटोदण्डी स्वस्तिकोमुष्टिकाकृतिः । एते वै हस्तदोषाः
स्युः परशुश्चैव समम' (सं० वि० ४४) परशु-गोपार्थकारः ।

॥५॥ आयङ्गोऽपृश्निरक्क्रमीदसदन्मातरम्पुरः । पितरश्चप्रयन्त्स्वः

॥ ६ ॥ अन्तश्चरतिरोचनास्यप्राणादपानती । व्यकल्यन्महि-

षोदिवम् ॥ ७ ॥ त्रिदशद्वामधिराजतिवाक्कपतज्ञायधीयते ।

प्रतिवस्तोरहद्युभिः ॥ ८ ॥ अग्निज्ज्योतिज्ज्योतिरग्निःस्वाहासू-

र्योज्ज्योतिज्ज्योतिःसूर्यःस्वाहा । अग्निर्व्वर्चोज्ज्योतिर्व्वर्चःस्वा-

हासूर्योर्व्वर्चोज्ज्योतिर्व्वर्चःस्वाहा । ज्योतिःसूर्यःसूर्योज्ज्योति-

स्वाहा ॥ ९ ॥ सजूर्द्देवेनसवित्रासजूरात्येन्द्रवत्या । जुषाणोऽग्नि-

र्वेतुस्वाहा । सजूर्द्देवेनसवित्रासजूरुषसेन्द्रवत्या । जुषाणःसूर्योर्वे-

तुस्वाहा ॥ १० ॥ उपप्रयन्तोऽदध्वरम्मन्त्रवोचेमाग्रये । आरेअ-

स्मेचशृण्वते ॥ ११ ॥ अग्निर्मूर्द्धादिवः ककुत्पतिः पृथिव्याऽअ-
यम् । अपांरेतांसि जिन्वति ॥ १२ ॥ उभावा मिन्द्राग्नीऽआहुव-
द्ध्याऽउभाराधंसहमादयद्धयै । उभादाताराविषांरयीणामु-
भावाजस्यसातयैहुवेवाम् ॥ १३ ॥ अयन्ते योनिर्ऋत्वि योषतो जातोऽ-
अरोचथाः । तज्जानन्नग्नऽआरोहाथानो घर्द्धयारयिम् ॥ १४ ॥ अय-
मिह प्रथमो धायि धातुमिहोता वजिष्ठोऽअद्धवरेण्वीड्यः । समण्ण-
वानो भृगवो विरुचुर्वनैषु चित्रं विभवं विशे विशे ॥ १५ ॥ अस्य प्र-
त्तामनुद्युतं शुक्रन्दुदुह्रेऽअह्वयः । पयः सहस्रसामृषिम् ॥ १६ ॥
तनुपाऽअग्ने सितन्वग्मेपाह्वयायुर्हाऽअग्ने स्याधुर्मदेहि वत्सर्वादाऽअ-

ग्नेसि॒व्वर्चो॑ मेदेहि । अग्ने॒वन्मे॑तन्वाऽऽनु॒न्तन्मऽ॒आपृ॑ण ॥ १६ ॥
 इन्धा॑नास्त्वाश॒त॒हिमा॑द्युमन्त॒द॒समि॑धीमहि । ध्वय॑स्वन्तो॒ध्वय॑स्कृ-
 त॒द॒सह॑स्वन्त॒द॒सह॑स्कृतम् । अग्ने॑सप॒त्तद॒म्भेन॑मद॒न्धासो॑ऽअदा॒भ्यम् ।
 चित्रा॑वसोस्व॒स्ति॒ते॒पा॒रम॑शीय ॥ १८ ॥ सन्त्वम॑ग्ने॒सू॒र्ध्वस्य॑ ध्व॒र्चसा-
 गथा॑ऽसमृ॒षीणा॑स्तुतेन । सम्प्रि॒येण॑ धाम्ना॒सम॑हमायु॒षासं॑ ध्व॒र्चसा-
 सम्प्र॒जया॑स॒राय॑स्पोषेणग्निम॒षीय ॥ १९ ॥ अन्ध॑स्थान्धो॒वोभ॑क्षीयमह-
 स्थम॒हो॒वोभ॑क्षीयोज्ज॒स्थो॒ज्ज॒वोभ॑क्षीय॒राय॑स्पोष॒स्थ॒राय॑स्पोष॒वोभ॑- ७
 क्षीय ॥ २० ॥ रेव॑तीरम॒ध्वम॑स्मिन्वयोना॒वस्मि॑न्नो॒ष्ट्र॒हेस्मि॑न्ल॒ोकेस्मि॑न्-
 न्क्षये॑ । इ॒हैव॑स्तमाप॒गात् ॥ २१ ॥ स॒द॒हिता॑सि॒धिश्व॑रु॒ण्यु॒र्जामा॑वि-

शगौप॒स्येन॑ । उप॒त्वाग्ने॑दि॒वेदि॑वे॒दोषा॑वस्तर्द्धि॒याव्व॒यम् । नमो॑भर॒न्तऽप॑
मसि ॥ २२ ॥ राज॑न्तमद्ध्व॒राणा॑ङ्गोपामृतस्य॒दीदि॑विम् । धर्द्ध॑मान॒ऽ
स्वेदमे॑ ॥ २३ ॥ सनः॑पि॒तेव॑सुनवे॒ग्नेसू॒पाय॑नोभ॒व । सच॑स्वान॒ऽस्व॒
स्तये॑ ॥ २४ ॥ अग्ने॑त्वनो॒ऽअन्त॑म॒ऽउत॑त्रा॒ताशि॒वोभ॑वाव्रू॒त्थ्यः ।
वसु॑र॒ग्निर्व्वसु॑श्श्रवा॒ऽअच्छा॑नक्षिद्द्युमत्त॑म॒ऽरयि॑न्दा॒ऽ ॥ २५ ॥ त॒
न्त्वा॑शोचिष्टु॒दीदि॑वः॒सुम्ना॑य॒नून॑मी॒महे॑सखि॒ग्न्यः । सनो॑बोधिश्श्रु॒
धी॒हव॑मु॒रुष्या॑णो॒ऽअघा॑यत॒सम॑स्मात् ॥ २६ ॥ इ॒डऽप॑हृ॒ष्वदि॑त॒ऽप॒
हि॒काम्म्या॑ऽप॒त । म॒यि॒वः॒काम॑ध॒रण॑म्भूयात् ॥ २७ ॥ सोमा॒
न॒ऽस्वर॑ण॒ङ्कृणु॑हि॒व्रह्म॑ण॒रुपा॑ते । वा॒क्षी॒वन्त॑व्य॒ऽमौशि॑जः ॥ २८ ॥

योरेवान्योऽमीवहाव्सुविस्पृष्टिवर्द्धनः । सनःसिषक्तुषस्तुरः

॥ २९ ॥ मानःशःसोऽअरुषोधूर्तिःप्रणङ्मर्त्यस्य । रक्षाणोब्रह्म-
णस्पते ॥ ३० ॥ महित्रीणामवोस्तुद्युक्षम्मित्रस्यार्ष्यम्मणः ।

दुराधर्षेवरुणस्य ॥ ३१ ॥ नहितेषाममाचननाद्ध्वंसुधारणेषु । ईशे-

रिपुरघशःसः ॥ ३२ ॥ तेहिपुत्रासोऽअदितेःप्रजीवसेमर्त्याय ।

ज्योतिर्ष्यच्छन्त्यजस्रम् ॥ ३३ ॥ कदाचनस्तरीरसिनेन्द्रसश्चसिदा-

शुषे । उपोपेन्नुमधवन्भूयऽइन्नुतेदानन्देवस्यपृच्छ्यते ॥ ३४ ॥

तत्सवितुर्वरेण्यम्भर्गोदेवस्यधीमहि । धियोवो नःप्रचोदयात्

॥ ३५ ॥ [शतम् १००] परितेदुभोरथोस्माँश्श्रोतुर्विश्व-

तः । येनरक्षसिदाशुषः ॥ ३६ ॥ भूर्भुवःस्वः सुप्रजाः प्रजामिः
 स्यात्सुवोरोवोरैः सुपोषः पोषैः । नर्ध्वप्रजाम्मेपाहि शस्यं पशू
 न्मेपाह् रुधथर्ध्वपितुम्मेपाहि ॥ ३७ ॥ आगन्मविविश्ववेदसमस्म-
 ष्यं वसुवित्तमम् । अग्नेसम्प्राडभिद्युम्नमभिसहऽआयच्छस्व
 ॥ ३८ ॥ अयमग्निगृहपतिर्गार्हिपत्यः प्रजाया वसुवित्तमः । अग्ने-
 गृहपतेभिद्युम्नमभिसहऽआयच्छस्व ॥ ३९ ॥ अयमग्निः पुरीष्योर-
 यिमान्पुष्टिवर्द्धनः । अग्नेपुरीष्याभिद्युम्नमभिसहऽआयच्छस्व
 ॥ ४० ॥ गृहामाविभीतमावोपद्भवमूर्जम्बिभ्रतऽपमसि । ऊर्जम्बि
 भ्रद्दः सुमनाः सुमेधागृहानैमिमनसामोदमानः ॥ ४१ ॥ येषाम-

द्वयोतिष्वसन्नेषुसौमनसोबहुः । गृहानुपह्वयामहेतेनोजानन्तु-
जानतः ॥ ४२ ॥ उपहृताऽहगावऽउपहृताऽअजावयः । अथोऽ-
अन्नस्यकीलालऽउपहृतोऽगृहेषुनः । क्षेमायवशान्त्यैप्रपद्येशिवः
शम्भुःशंखोःशंखोः ॥ ४३ ॥ प्रधासिनोहवामहेमरुतश्चरिशा-
दसः । करम्भेणसजोषसः ॥ ४४ ॥ यद्ग्रामेषदरण्येषत्सभायांय-
दिन्द्रिये । यदेनश्चक्रमाव्वयमिदन्तदवयजामहेस्वाहा ॥ ४५ ॥
मोषूणऽइन्द्रात्त्रपृत्सुदेवैरस्तिहिष्मतेऽशुष्मिन्नव्याः । महश्चि-
द्वस्यमीदुषाव्याहविष्मतोमरुतोव्वन्दतेगीः ॥ ४६ ॥ अक्कन्क-
र्मकर्मकृतःसहवाचामयोभुवः । देवेभ्यःकर्मकृत्वास्तुम्येतस-

चाभुवः ॥ ४७ ॥ अवभृथनिचुम्पुणनिचेरुरसिनिम्पुणः । अवदेवै-
 ह्वैवकृतमेनोयासिषमवमर्त्यैर्मर्त्यैकृतम्पुरुषावणोदेवरिषप्पाहि ॥ ४८ ॥
 पूष्णादिविपरापतसुपूष्णापुनरापत । व्वस्त्रेवविविक्रीणावहाऽइष-
 मूर्जैः शतकक्रतो ॥ ४९ ॥ देहिमेददामितेनिमेधेहिनितेदधे । निहा-
 रश्चहरासिमेनिहारन्निहराणितेस्वाहा ॥ ५० ॥ अक्षन्नमीमदन्तह-
 रुषवप्प्रियाऽअधूषत । अस्तोषतस्वभानवोव्विप्रानविष्टुयामतीषो-
 जान्विन्द्रतेहरी ॥ ५१ ॥ सुसुन्दशन्त्वाव्वयम्मघवन्नवन्दिषीमहि ।
 प्रनुनम्पूर्णबन्धुरस्तुतोयासिब्वशाँऽअनुषोजान्विन्द्रतेहरी ॥ ५२ ॥
 मानोन्वाह्वामहेनाराशः सेनस्तोमेन । पितृणाञ्चमन्ममिह ॥ ५३ ॥

आनऽपतुमनःपुनःकृत्वेदक्षायजीवसे । ज्योक्चसूर्येन्दुशे ॥५४॥
 पुनर्नःपितरोमनोददातुदैव्योजनः । जीवन्वातःसचेमहि ॥५५॥
 व्वयःसोमव्रतेतवमनस्तनूषु विभ्रतः । प्रजावन्तःसचेमहि ॥५६॥
 एषतेरुद्रभागःसहस्वस्त्राम्बिकयातञ्जुषस्वस्वाहैषतेरुद्रभागऽआ-
 खुस्तेपशुः ॥५७॥ अवरुद्रमदीमह्ववदेवन्यम्बकम् । यथानो-

१. 'तथयोः सम्'श० प्रा०३।८ तकारथकारयोः परयोः विसर्जनीयः सकारमा-
 पद्यते । तकारे—'आखुःतेपशुः' इत्यत्र विसर्गस्य सकारो भवति । एवम्—'नमःते
 रुद्र' १६।१। इत्यादिषु । संहितायां विसर्जनीयसन्धिस्तु न विद्यते अतो रूपोदाहरण-
 दीयते कः थकारः कस्थकारः ।

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

व्वस्यसस्करदधयाने॥१॥ श्रयसस्करदधयानोव्यवसाययात् ॥ ५८ ॥

मेषजमसिमेषजङ्गवेश्वायपुरुषायमेषजम् । सुखम्मेषायमेष्यै ॥ ५९ ॥

ज्यम्बकंरुवजामहेसुगन्धिम्पुष्टिवर्द्धनम् । उर्वारुकमिवबन्धनाद्भु-

त्योर्मुक्षीयमामृतात् । ज्यम्बकंरुवजामहेसुगन्धिम्पतिवेदनम् ।

उर्वारुकमिवबन्धनादितोमुक्षीयमामृतं ॥ ६० ॥ एतत्तेरुह्राव-

सन्तेनपरोमूर्जवतोतीहि । अवततधन्वापिनाकावसःकृत्तिवासाऽ-

अहिःसन्नहंशिवोतीहि ॥ ६१ ॥ ज्यायुषक्षमदग्नेःकश्यपस्थत्यायु-

षम् । षद्वेषुत्यायुषन्तन्नोऽस्तुत्यायुषम् ॥ ६२ ॥ शिवोनामासि-

स्वधितिस्तेपितानमस्तेऽस्तुमामाहिःसीः । निवर्त्तयाम्यायुषेना-

CC-0, Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

दद्यायप्प्रजननायरायस्पोषायसुप्प्रजास्त्वायसुवीर्याय

॥ ६३ ॥

इति तृतीयोऽध्यायः ॥

❁ अथ चतुर्थोऽध्यायः ❁

ॐ पदमगन्मदेवयजनमृथिव्यामत्रदेवासोऽअजुषन्तश्चिश्वे ।

ऋक्कसामाभ्यामंसन्तरन्तोवजुर्भीरायस्पोषेणसमिषामदेम । इमा-

ऽआपहशमुमेसन्तुदेवीरोषधेत्त्रायस्वस्वधितेमैनह्रिह्रसीऽ ॥ १ ॥

आपोऽअस्मान्मातरः शुन्धयन्तुघृतेननोघृतप्स्वः पुनन्तु । धि-

१. 'न कुर्वीत पदं दीर्घं न चाऽध्यायन्तविलम्बितम् । पदस्य ग्रहमोक्षौ च

यथाक्षीघ्रगतिर्हयः ।' (या० शि० ४६)

३५
 श्व६॥ हिरिप्रम्प्रवहन्ति देवा रुदिदाभ्यः शुचिरापुतऽपि । दीक्षातप-
 सोस्तनूरसितान्त्वाशिवांशगमाम्परिदधेभद्रं घर्णम्पुण्यन् ॥ २ ॥
 महीनाम्पयोसिघ्रश्चोदाऽअसिघ्रश्चोमेदेहि । वृत्रस्यासिकनीनक-
 श्वश्चुर्हाऽअसिचक्षुर्ममेदेहि ॥ ३ ॥ चित्पतिर्मापुनातुवाक्कपतिर्मा-
 पुनातुदेवोमासवितापुनात्वच्छिद्रेणपवित्रेणसूर्वस्यरश्मिभिः ।
 तस्यतेपवित्त्रपतेपवित्त्रपूतस्यवत्कामः पुनेतच्छकेयम् ॥ ४ ॥ आवो-
 देवासऽईमहेवामम्प्रयत्यद्दुरे । आवोदेवासऽआशिषोवक्षियासो-
 हवामहे ॥ ५ ॥ स्वाहावृक्षमनसः स्वाहोरोरन्तरिक्षात्स्वाहाद्यावा-
 पृथिवीभ्यां स्वाहाघातादारभेस्वाहा ॥ ६ ॥ आकूत्यैप्रयुजेग्नये-

स्वाहा॑मे॒धायै॑म॒नसे॒ग्नये॑स्वाहा॑दी॒क्षायै॑तप॒सेग्नये॑स्वाहा॑सर॒स्वत्यै॑पु॒ष्णो-
 ग्नये॑स्वाहा । आपो॑दे॒वीर्बृ॒हती॑र्वि॒श्वश॑म्भुवो॒द्यावा॑पृथि॒वीऽउ॒रोऽ-
 अन्तरि॑क्ष । बृह॒स्पत॑येह॒विषा॑न्विधेम॒स्वाहा ॥ ७ ॥ विश्वो॑दे॒वस्य॑
 ने॒तुर्म॑त्तो॒न्वुरी॑तस॒क्तव्य॑म् । विश्वो॑रा॒यऽइ॒षुद॑ध्यतिदू॒द्युम्न॑न्वृ॒णी-
 तपु॒ष्यसे॑स्वाहा ॥ ८ ॥ ऋ॒क्क॒वस॑मयो॒ऽशिल्पे॑स्थ॒स्तेव्वा॒मार॑मे॒तेमा॑पा-
 त॒मास्य॑व॒क्षस्यो॑द॒चः । श॒र्म्मा॑सि॒श॒र्म्ममे॑वच्छुनम॒स्तेऽअ॑स्तुमा॒मा-
 हि॒ऽसी॑ ॥ ९ ॥ ऊ॒र्गस्या॑ङ्गि॒रस्यू॑र्ण॒म्रदा॑ऽऊ॒र्जम॑यिधेहि । सोम॑स्य
 नी॒विर॑सि॒विष्णो॑ऽश॒र्म्मा॑सि॒श॒र्म्मव॑ज॒मान॑स्येन्द्र॒स्ययो॑निरसि॒सुस॑-

स्यात्कृषीस्कृधि । उच्छ्रयस्वन्नस्पतऽकुद्वमिपाह्यऽहसऽआ-
 स्यस्यस्योद्वचः ॥ १० ॥ व्रतङ्कणुताग्निर्ब्रह्माग्निर्ब्रह्मोद्यन्नस्प-
 तिर्ब्रह्मिः । देवीन्धियम्मनामहेसुमृडीकामभिष्टयेच्चर्चोधाँष्यक्ष-
 वाहसऽसुतीर्थानोऽअसद्वशे । वेदेवामनोजातामनोयुजोदक्षकृत-
 वस्तेनोवन्तुतेनः पान्तुतेभ्यः स्वाहा ॥ ११ ॥ श्वात्राऽपीताभवत

१. इत्यत्र 'कृषीश्च कृधौ सकारम् (शु० थ० प्रा० ३।३४)' इति सूत्रेण
 कृधौ प्रत्यये (परे सति) कृषीरित्ययं विसर्जनीयः सकारमापद्यते । ननु—
 'कविष्करकृधिषु (३।३२)' इत्यनेनैव गतार्थत्वात् व्यर्थमिदं सूत्रमिति चेत्स-
 त्यम् । भाव्युपधस्य षत्वं नियतं तन्माभूदित्येतदर्थमित्यदोषः ।

धुयमापोऽअस्माकमन्तरुदरेसुशेवाः । ताऽअस्मभ्यमयक्ष्माऽअन-
मीवाऽअनागसःस्वदन्तुदेवीरमृताऽऋतावृधः ॥ १२ ॥ इयन्तैष-
क्षियातनूरपोमुश्चामिनप्त्रजाम् । अ॥ होमुचःस्वाहाकृताःपृथिवीमा-
विंशतपृथिव्यासम्भव ॥ १३ ॥ अग्नेत्त्व॥ सुजागृहिव्वय॥ सुमन्दि-
धीमहि । रक्षाणोऽअप्प्रयुच्छन्प्रबुधेनःपुनस्कृधि ॥ १४ ॥ पुनर्मनः
पुनरायुर्मःऽआगन्पुनः ÷ प्राणःपुनरात्कमामऽआगन्पुनश्चक्षुःपुनः
श्रोत्रम्मऽआगन् । वैश्वानरोऽअदब्धस्तनूपाऽअग्निर्नःपातुदु-
रितादवद्द्यात् ॥ १५ ॥ त्वमग्नेव्वतपाऽअसिदेवऽआमर्त्येष्वा ।
त्वँव्यज्ञेष्वीड्यः रास्वेयस्सोमाभूयोभरदेवोनः सविताव्वसोद्वाता

व्वस्वदात् ॥ १६ ॥ एषाते शुकक्रतु नूरे तद्वर्चस्तया सम्भवन्नाजं हच्छ ।
 जूरसिधृता मनसा जुष्टा द्विष्णवे ॥ १७ ॥ तस्यास्ते सत्यसंवसं प्रस-
 वेतन्वो वृषन्त्रमशीय स्वाहा । शुकक्रमसिचन्द्रमस्य मृतमसि ब्वैश्वदेवम-
 सि ॥ १८ ॥ चिदसि मनासि धीरसि दक्षिणासि क्षत्रियासि वृक्षियास्य-
 दितिरस्युभयतः शीष्णी । सानसु प्राची सुप्रतीच्ये धिमित्रस्त्वाप-
 दि बध्नीताम्पुषा दध्वनस्प्रात्विन्द्राया दध्यक्षाय ॥ १९ ॥ अनुत्त्वामा-
 तामन्यतामनुपितानुभ्राता सगन्भ्यो नु सखा सयूथ्यः । सादेवि देव-
 मच्छेहीन्द्राय सोमं रुद्रस्त्वावर्त्तयतु स्वस्ति सोम सखा पुनरेहि ॥ २० ॥
 व्वस्वस्य दितिरस्य दित्यासि रुद्रासि चन्द्रासि । रुद्रस्पतिं ण्दुवा सु-

म्नेरम्णातुरुद्रोव्वसुभिराचके ॥ २१ ॥ अदित्यास्त्वामूर्ध-

न्नाजिघर्म्मिदेवयजनेपृथिव्याऽइडायास्पदमसिघृतवत्स्वाहा । अस्मे-

रमस्वास्मेतेबन्धुस्त्वेरायोमेरायोमाव्वयः१रायस्पोषेणवियौष्मतोतो-

रायः ॥ २२ ॥ समक्खयेदेव्याधियासन्दक्षिणयोरुचक्षसा ।

माम्ऽआयुः१त्प्रमोषीर्म्मोऽअहन्तवव्वीरंविदेयतवदेविसन्दक्षि ॥ २३ ॥

एषतेगायत्रोभागऽइतिमेसोमायव्व्रतादेषतेत्रैष्टुभोभागऽइतिमेसोमा-

यव्व्रतादेषतेजागतोभागऽइतिमेसोमायव्व्रताच्छन्दोनामाना१साम्प्रज्य-

ङ्गच्छेतिमेसोमायव्व्रतादास्माकोसिशुककस्तेग्रह्व्यौव्वचितस्त्वा-

व्विचिन्वन्तु ॥ २४ ॥ अमित्यन्देवः१सवितारमोण्योः कविकक-

तुमर्चामिसत्यसवः रत्नधामभिप्रियम्मातिङ्कुविम् । ऊर्ध्वावस्या-
मतिर्भाऽअदिद्युतरसवीमनिहिरण्यपाणिरमिमीतसुककतुः कृपा-
स्वः । प्रजाऽभ्यस्त्वाप्स्रजास्त्वानुप्राणन्तुप्स्रजास्त्वमनुप्राणिहि
॥ २५ ॥ शुक्कन्त्वाशुकक्रेणकक्रीणामिचन्द्रश्चन्द्रेणामृतममृतेन । सगमे-
तेगोरस्मेतेचन्द्राणितपसस्तनूरसिप्स्रजापतेर्वर्णः परमेणपशुनाकक्री-
यसेसहस्रपोषम्पुषेयम् ॥ २६ ॥ मित्रोऽपहिसुमित्रधऽइन्द्रस्यो-
रुमाविंशदक्षिणमुशन्नुशन्तस्योनस्योनम् । स्वानभ्राजाङ्गारेव-
म्भारेहस्तसुहस्तकृशानवेतेवः सोमककयणास्तान्नक्षद्रध्वम्मावोदभन्
॥ २७ ॥ परिमाग्नेदुश्चरिताद्वाधस्वामासुचरितेभज । उदायुषा

स्वायुषोदस्थाममृतां २५ अनु ॥ २८ ॥ प्रतिपन्थामपद्महिस्वस्तिगामने-
हसम् । येनविशश्वाः परिद्विषोवृणक्तिविविन्दतेव्वसु ॥ २९ ॥
अदित्यास्त्वगस्यदित्यैसद् ५ आसीद । अस्तबभ्नाद्द्यांवृषभो ५ अन्तरि-
क्षममिमीतववरिमाणम्पृथिव्याः । आसीदद्विशश्वाभुवनानिसम्प्रा-
ङ् विश्वेत्तानिव्वरुणस्यव्रतानि ॥ ३० ॥ व्वनेषुव्युन्तरिक्षन्ततानव्वा-
जमव्वैत्सुपय ५ उस्त्रियासु । ह्रत्सुकक्रतुंव्वरुणोविवक्ष्वुग्निनन्दि विस्र-
ध्वमदधात्सोममद्द्रौ ॥ ३१ ॥ सूर्ध्वस्यचक्षुरारोहाग्नेरक्षणः कनीनकम् ॥
यत्रतशेभिरीयसेव्राजमानोविप्रसिक्ता ॥ ३२ ॥ उद्यावेतन्धूषा ।

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

हौषुज्जयेथामनश्शूऽअवीरहणोब्रह्ममचादनी । स्वस्तिवर्जमानस्यगृ-
हान्गाच्छतम् ॥ ३३ ॥ भद्रोमेसिप्रच्यवस्वभुवस्पतेधिश्श्वान्य-
मिधामानि । मात्वापरिपरिणोधिदन्मात्वापरिपन्थिनोव्विदन्मा-
त्वावृकाऽअघायवोधिदन् । श्येनोभुत्वापरापत्तवर्जमानस्यगृहान्गा-
च्छतन्नौसंस्कृतम् ॥ ३४ ॥ नमोमित्रस्यघरुणस्यचक्षसेमहोदेवायत-
द्वतऽसंपर्यत । दूरुदृशोदेवजातायकेतवेदिर्वस्पुत्रायसूर्यायशऽसत

१. अत्र तत्पुरुषसमासः ।

२. इत्यत्र 'दिवोऽककुत्पृथिव्योः (३।२४) इति सूत्रेण ककुत्पृथिवीशब्दौ
वर्जयित्वा दिव इत्येतस्य सम्बन्धी विसर्जनीयः सकारमापद्यते ।

CC-0. Panini Kanyasulkya Mahavidyalaya Collection

॥ ३५ ॥ व्वरुणस्योत्तम्मनमसि व्वरुणस्यस्कम्भसज्जनीस्थो व्वरुण-
स्यऽऋतसदन्यसि व्वरुणस्यऽऋतसदनमसि व्वरुणस्यऽऋतसदनमा-
सीद ॥ ३६ ॥ वातेधामानि हविषावजन्ति ताते विश्व्वापरिभूरस्तुष-
श्मम् । गयस्फानः प्रतरणः सुवीरो वीरहा प्रचरासो मदुर्ध्वान् ॥ ३७ ॥
इति चतुर्थोऽध्यायः ।

❀ अथ पञ्चमोऽध्यायः ❀

ॐ अग्नेस्तनूरसि द्विष्णवेत्वासोमस्यतनूरसि द्विष्णवेत्वातिथे-

१. 'यथा वाणी तथा पाणी रिक्तं तु परिवर्जयेत् । यत्र यत्र स्थिता वाणी
पाणिस्यत्रैव तिष्ठति (या० शि० ४७) ।

राति॒त्थ्यम॑सि॒व्विष्ण॑वेत्त्वा॒श॒श्येना॑य॒त्त्वासो॑म॒भृते॑विष्ण॒वेत्त्वा॒ग्ने॒येत्त्वा॒-
 रा॒य॒स्योष॑दे॒व्विष्ण॑वेत्त्वा ॥ १ ॥ अ॒ग्ने॒र्ज॒नि॒त्रिम॑सि॒व्वृष॑णौ॒स्थऽउ॒-
 र्व्व॑श॒श्य॑स्या॒युर॑सि॒पुरु॑रवा॒ऽअ॒सि । गा॒य॒त्रेण॑त्वा॒च्छन्द॑साम॒न्थामि॑त्रै॒-
 ष्टु॑भेन॒त्वा॒च्छन्द॑साम॒न्थामि॑जा॒गते॑न॒त्वा॒च्छन्द॑साम॒न्थामि ॥ २ ॥
 भव॑त॒श्च॒सम॑न॒सौस॑चे॒तसा॑वरे॒पसौ । मा॒य॒श्च॑हि॒सि॒ष्टृमा॑य॒श्चप॑ति॒-
 ज्ञात॑वेद॒सौशि॒वौभव॑त॒मृ॒द्यनः॑ ॥ ३ ॥ अ॒ग्ना॒व॒ग्नि॒श्चर॑ति॒प्रवि॑ष्टुऽ-
 ऋ॒षीणा॑म्पु॒त्रोऽअ॑भि॒शस्ति॑पा॒वा । स॒नः॒स्यो॒नः॒सु॒यजा॑य॒जेह॑दे॒वेभ्यो॑-
 ह॒व्यऽस॑द॒म॒प्रयु॑च्छन्त्स्वा॒हा ॥ ४ ॥ आ॒प॒तये॑त्त्वा॒परि॑प॒तये॑गृह्ण॒णामि॑त॒नु॒-
 न॒प्त्रे॒शा॒क्क॒रा॒य॒शक्क॑न॒ऽओजि॑ष्ठा॒य । अ॒ना॒धृष्ट॑म॒स्यना॑धृ॒ष्यन्दे॒वाना॑-

मोजोनमिशस्त्यमिशस्तिपाऽअनमिशस्तेन्यमञ्जसास्त्यमुपगेषंस्वि-
 तेमाधाः ॥ ५ ॥ अग्नेव्रतपास्त्वेव्रतपाघातवतनूरियःसामयि
 सोममतनूरेषासात्वयि । सहनौव्रतपतेव्रतान्यनुमेदीक्षान्दीक्षाप-
 तिर्मन्यतामनुतपस्तपस्पतिः ॥ ६ ॥ अःशुरःशुष्टेदेवसोमाप्या
 यतामिन्द्रायैकधनविदे । आतुभ्यमिन्द्रःप्यायतामात्वमिन्द्राय
 प्यायस्व । आप्याययास्मान्सखीन्सन्न्यामेधयास्वस्तिर्तेदेवसो-
 मसुत्यामशीय । पष्टारायःप्रेषेभगायऽक्रतमृतवादिभ्योनमोदथा-
 वापृथिवीभ्याम् ॥ ७ ॥ यातेऽअग्नेयःशयातनूर्वर्षिष्टुगह्वरेष्टु ।
 उग्रंवचोऽअपावधीत्वेषंवचोअपावधीत्वाह । यातेऽअग्नेरजःश

यातनूर्वर्षिष्टागह्वरेष्टा । उग्रं वचोऽपविधीस्वेषं वचोऽपवि-
धीस्वाहा । घातेऽअग्ने हरि श यातनूर्वर्षिष्टागह्वरेष्टा । उग्रं व-
चोऽपविधीस्वेषं वचोऽपविधीस्वाहा ॥ ८ ॥ तप्तायनीमेऽसि-
वित्तायनीमेस्यवतान्मानाथितादवतान्माळ्यथितात् । विदेदग्नि-
र्नभोनामाग्नेऽअङ्गिरऽआयुनानाम्ग्नेहिष्योस्यामृथिष्यामसिषत्तेना-
धृष्टन्नामसिष्यन्तेनत्वादधेविदेदग्निर्नभोनामाग्नेऽअङ्गिरऽआयुना

१. इत्यत्र 'हरिशयेत्येके' (३।१२९) शयप्रत्यये परे सति हरीत्यस्य एके
आचार्या दीर्घमिच्छन्ति । अत्र पाठव्यवस्था कृता-प्रथमशाखिनां काण्वानां
दीर्घपाठः । अन्येषां ह्रस्वपाठ इत्यर्थः ।

नाम्नेहिषोद्वितीयस्याम्पृथिव्यामसिषत्तेनाधृष्टृन्नामषक्षियन्तेनत्वा
 दधेव्विदेदग्निर्नमोनामाग्नेऽअङ्गिरऽआयुनानाम्नेहिषस्तृतीयस्या-
 म्पृथिव्यामसिषत्तेनाधृष्टृन्नामषक्षियन्तेनत्वादधे । अनुत्वादेववीतये
 ॥९॥ सि०ह्यसिसपत्नसाहीदेवेभ्यः कल्पस्वसि०ह्यसिसपत्न-
 साहीदेवेभ्यः ÷ शुन्धस्वसि०ह्यसिसपत्नसाहीदेवेभ्यः ÷ शुम्भस्व
 ॥१०॥ इन्द्रघोषस्त्वाव्वसुभिः पुरस्तात्पातुप्रचेतास्त्वारुद्रैः पश्चात्पा-
 तुमनोजवास्त्वापितृभिर्दक्षिणतः पातुविश्वकर्मत्वादित्यैरुत्तरतः
 पात्विदमहन्तप्तंवाव्वैहिर्द्वायक्षान्निःसृजामि ॥ ११ ॥ सि०ह्यसि-

१. यथा कामातुरा नारी शब्दं कुर्यादिने दिने । तद्वत् शब्दं कुरुते प्राज्ञः 'सि०'

स्वाहा॑सि॒ः॒ह्य॒स्य॒दि॒त्य॒वनि॑ः॒स्वाहा॑सि॒ः॒ह्य॒सि॒ब्रह्म॒वनि॑ः॒ क्षत्र॒व-
नि॑ः॒स्वाहा॑सि॒ः॒ह्य॒सि॒सु॒प्रजा॒वनी॑रा॒यस्पोष॒वनि॑ः॒स्वाहा॑सि॒ः॒ह्य॒स्य-
स्या॒वह॑दे॒वान्य॒जमा॒नाय॒स्वाहा॑भु॒तेभ्य॑स्स्वा ॥ १२ ॥ ध्रु॒वो॒सि॒पृथि॒वीन्ह॑ः
ह॒द्ध्रु॒वक्षि॑द॒स्यन्त॑रि॒क्षन्ह॑ः॒हा॒च्युत॑क्षि॒द॒सि॒दिव॑न्ह॑ः॒हा॒ग्नेः॒पुरी॑षम॒सि
॥ १३ ॥ यु॒ञ्जते॒मन॑ऽउ॒तयु॑ञ्जते॒धियो॒व्वि॒प्रा॒व्वि॒प्रस्य॑वृ॒हतो॒व्वि॒पश्चि॑तः॒।
व्वि॒हो॒त्रा॒दधे॒व्वयु॑ना॒विदे॒कऽइ॒न्म॒हो॒दे॒वस्य॑स॒वितु॑ः॒परि॑ष्ट॒द्रुति॑ः॒स्वाहा॑
॥ १४ ॥ इ॒दं॒व्वि॒ष्णु॒र्वि॒चक्र॑मे॒त्रेधा॑नि॒दधे॑प॒दम् । समू॑ढम॒स्यपा॑ऽसु॒रे-

ह्यसि' इति दर्शनम् । कामातुरा रतिभावं प्राप्ता नारी दिने दिने रात्रौ पति-
प्रसङ्गे 'सिऽसिऽ' इति ध्वनिं करोति । तथा स्वाहा लाहलुकारिध्वनिं कुर्वीत ।

Digitized By Siddhanta Ganguli, Gyaan Rekha

स्वाहा ॥ १५ ॥ इरावतीधेनुमतीहिभुतःसूयवसिनीमनवेदशस्या ।

व्यस्ककब्भनारोदसीविवण्णवेतेदाधर्त्यपृथिवीमभितोमयूखैःस्वाहा

॥ १६ ॥ देवश्रुतौदेवेष्वाघोषतम्प्राचीप्रेतमद्धरङ्कुल्लपयन्तीऽऊर्ध्व-

व्यहन्नयतम्माजिह्वरतम् । स्वङ्कोष्ठमावदतन्देवीदुर्घ्येऽआयुर्मा-

निर्व्वीदिष्टम्प्रजाम्मानिर्व्वीदिष्टमत्ररमेथांव्वर्म्मन्पृथिव्याः ॥ १७ ॥

विवण्णोर्नुकंवीर्याणिप्रवोचंस्वःपार्थिवानिविममेरजाँसि ।

योऽअस्ककमायदुत्तरःसधस्त्यविवचक्रमाणस्त्रेधोरुगायोविवण्णवे-

त्था ॥ १८ ॥ दिवोवाविवण्णऽउतवापृथिव्यामहोवाविवण्णऽउरोर-

न्तरिक्षात् । उमाहिहस्ताव्वसुनापुणस्वाप्प्रयच्छदक्षिणादोतसव्या-

द्विष्णवेत्वा ॥ १९ ॥ प्रतद्विष्णुस्तवतेव्वीष्येणमृगोनभीमभुच-
 रोगिरिष्टाः । यस्योरुषुत्रिषुविवक्रमणेष्वधिक्षियन्तिभुवनानिवि-
 श्वा ॥ २० ॥ विष्णोरराटमसिविष्णोःश्नप्त्रेस्थोविष्णोःस्यूर-
 सिविष्णोर्ध्रुवोसि । वैष्णवमसिविष्णवेत्वा ॥ २१ ॥ देवस्य-
 त्वासवितुःप्रसवेऽश्वनोर्बाहुभ्याम्पुष्णोहस्ताभ्याम् । आददेना-
 र्यसीदमहर्क्षसाङ्ग्रीवाऽपिकृन्तामि । बृहन्नसिबृहद्द्रवावृहती-
 मिन्द्रायधाचधद ॥ २२ ॥ रक्षोहणंवल्लगहनवैष्णवीमिदमहन्तंवं-
 लगमुत्किरामिषम्मेनिष्टयोषममात्योनिचखानेदमहन्तंवल्लगमुत्किरा-
 मिषम्मेसमानोषमसमानोनिचखानेदमहन्तंवल्लगमुत्किरामिषम्मेस-

बन्धुर्व्यमसंबन्धुर्निचखानेदमहन्तंवल्लगमुत्किरामि व्यम्मेसजातो व्यमस-
 जातो निचखानोत्कृत्याङ्किरामि ॥२३॥ स्वराडसिसपत्नहासत्रराड-
 स्यभिमातिहाजनराडसिरक्षोहासर्व्वराडस्यमित्रहा ॥२४॥ रक्षोहणो-
 वोव्वल्लगहन्तं प्रोक्षामि व्वैष्णवान्त्रक्षोहणो वोव्वल्लगहनो वनयामि व्वै-
 ष्णवान्त्रक्षोहणो वोव्वल्लगहनो वस्तृणामि व्वैष्णवान्त्रक्षोहणौ वां व्वल्लग-
 हनाऽउपदधामि व्वैष्णवी रक्षोहणौ वां व्वल्लगहनौ पर्य्युहामि व्वैष्णवी-
 व्वैष्णवमसि व्वैष्णवास्थ ॥ २५ ॥ देवस्यत्त्वासवितुः प्रसव्वेशिष्व-
 नोर्बाहुभ्याम्पुष्णो हस्तौ भ्याम् । आददेनार्व्वसीदमहर्क्षसा-
 ङ्ग्रीवाऽअपि कृन्तामि । सवोसि सवयास्मद्वेणो सवयारातीर्दिवेत्वा-

न्तरिक्षायत्वापृथिव्यैत्वाशुन्धन्ताँल्लोकाःपितृषदनाःपितृषदनमसि

॥ २६ ॥ उदिवँस्तमानान्तरिक्षम्पृणदहस्वपृथिव्यान्द्युतानस्त्वा-
मारुतोमिनोतुमित्रावरुणौद्भ्रुवेणधर्मणा । ब्रह्मवनिर्त्वाक्षत्रवनि-
रायस्पोषवनिपयूहामि । ब्रह्मदहक्षत्रन्दह्यायुर्दहप्रजान्दह

॥ २७ ॥ ध्रुवासिध्रुवोयँव्यजमानोस्मिन्नायतनेप्रजयापशुभिर्भूयात् ।
घृतेनद्यावापृथिवीपूर्व्वेथामिन्द्रस्यच्छदिरसिविश्वजनस्यच्छाया

॥ २८ ॥ परित्वागिर्व्वणोगिरिऽहमाभवन्तुविश्वतः । वृद्धायुमनुवृद्ध-
योजुष्टाभवन्तुजुष्टयः ॥ २९ ॥ इन्द्रस्यस्यूरसोन्द्रस्यद्भ्रुवोसि । ऐन्द्रम-
सिवैश्वदेवमसि ॥ ३० ॥ मित्रावरुणौद्भ्रुवोसिदिवसिद्वयवाहनः ।

Digitized By Siddhanta Chakraborty, Kalyan, K. B. B. B.

श्वान्नोसिप्प्रचेतास्तुथोसिविश्ववेदाऽउशिगसि ॥ ३१ ॥ उशिगसि
 कविरङ्घारिरसिबम्भारिरवस्यूरसिदुवस्वाञ्छुन्ध्यूरसिमाज्जालीयः
 सम्प्राडसिकृशानुः परिषद्द्योसिपवमानोनभोसिप्प्रतक्कामृष्टोसिह-
 व्यसूदनऽऋतधामासिस्वज्योतिःसमुद्द्रोसि ॥ ३२ ॥ समुद्द्रोसि
 विश्ववव्यचाऽअजोस्येकपादहिरसिबुध्न्योव्वागस्यैन्द्रमसिसदोस्थृत-
 स्यद्द्वारौमामासन्ताप्स्तमद्ध्वनामद्ध्वपतेप्प्रमात्तिरस्वस्तिमेस्मिन्प-
 थिदैवयानेभूयान्मित्रस्यमा ॥ ३३ ॥ मित्रस्यमा चक्षुषेक्षद्ध्वमग्नयः
 सगराःसगरास्थसगरेणनाम्नारौद्ध्रेणानीकेनपातमाग्नयःपिपृतमा-
 ग्ननयोगोपायतमानमोवोस्तुमामाहिष्टसिष्ट ॥ ३४ ॥ ज्योतिरसि

उपागाऽइदमहम्मनुष्यान्त्सहरायस्पोषेण स्वाहानिर्व्वरुणस्य पाशान्मु-
 च्ये ॥ ३९ ॥ अग्नेव्रतपास्त्वेव्रतपायातवतनूर्म्मवभूदेषासा
 त्वयिषोममतनूस्त्ववभूदियःसामयि । यथायथन्नौव्रतपतेव्रतान्य-
 नुमेदीक्षान्दीक्षापतिरमंस्तानुतपस्तपस्पतिः ॥ ४० ॥ उरुद्विष्णो-
 विक्क्रमस्वोरुक्षयायनस्कृधि । घृतङ्घृतयोनेपिबप्प्रप्प्रयज्ञपतिन्तिर-
 स्वाहा ॥ ४१ ॥ अत्यन्त्याँ२ऽअग्नान्नान्याँ२ऽउपागामर्वाक्क्त्वापरे-
 भ्योविदम्परोवरेभ्यः । तन्त्वाजुषामहेदेवघनस्पतेदेवयज्ज्यायैदे-
 वास्त्वादेवयज्ज्यायैजुषन्तांविष्णवेत्त्वा । ओषधेत्रायस्वस्वधितेमैनः-
 हिःसीः ॥ ४२ ॥ चाम्मालेखीरन्तरिक्षम्माहिःसीःपृथिव्यासम्भव ।

अयः॑ हित्वा॒ स्वधिति॒ स्तेति॑ जान॒ हः प्रणि॑नाय॒ मह॒ ते सौभ॑गाय । अ॒ तस्त्व॒
न्दे॒ वव्व॑नस्प॒ तेश॒ तव॑ ल॒ शो वि॒ रो ह॒ स ह॒ स व॒ ल॒ शा वि॒ वय॑ ५ रु॒ हेम ॥ ४३ ॥

इति पञ्चमोऽध्यायः ॥

❁ अथ षष्ठोऽध्यायः ❁

ॐ दे॒ वस्य॑ त्वा॒ सवि॒ तुः प्र॒ स॒ व्वे शि॒ व्वनो॑ र्बा॒ ह्रु॒ भ्याम्पु॑ ण्णो ह॒ स्ता॒ भ्या॒
म् । आ॒ द॒ दे॒ ना॒ र्व्व॑ सी॒ द॒ म॒ ह॒ ५ र॒ क्ष॑ सा॒ ड्ग्री॒ वाऽअ॑ पि॒ क॒ न्ता॒ मि । व॒ वो॒ सि॒ व॒
व॒ या॒ स्म॒ द॒ द्वे॒ षो॒ व॒ या॒ रा॒ ती॒ र्हि॒ वे॒ त्वा॒ न्त॒ रि॒ क्षा॒ य॒ त्वा॒ पृ॒ थि॒ व्व्यै॒ त्वा॒ शु॒ न्ध॒ ताँ ल्लो॒
का॑ पि॒ तु॒ ष॒ द॒ ना॑ पि॒ तु॒ ष॒ द॒ न॒ म॒ सि ॥ १ ॥ अ॒ग्ने॒ णी॒ र॒ सि॒ स्वा॒ वे॒ शऽउ॑ न्ने॒ तु॒ णा॒

मेतस्य विवृतादधित्वास्त्यास्यति देवस्त्वासवितामदध्वानकतुसुपिप्पला-
 ब्यस्त्वौषधीभ्यः । धामग्रेणास्पृक्षऽअन्तरिक्षम्मद्वयैनाप्राः पृथि-
 वीमुपरेणादृहीः ॥ २ ॥ याते धामान्युश्मसि गमद्वयैषत्रगावोभूरि-
 शृङ्गाऽअयासः । अत्राह तदुरुगायस्य विवृणोः परमम्पदमवभारि-
 भूरि । ब्रह्मवनि त्वाक्षत्रवनि रायस्पोषवनि पर्षूहामि । ब्रह्मदृह-
 क्षत्रन्दृहायुर्दृहप्रजान्दृह ॥ ३ ॥ विवृणोः कर्माणि पश्यत यतो-
 ब्रतानि पस्पशे । इन्द्रस्य युज्यः सखा ॥ ४ ॥ तद्विवृणोः परमम्पदः
 सदा पश्यन्ति सुरयः । दिवीवचक्षुराततम् ॥ ५ ॥ परिवीरसि परि-
 त्वाद्वैर्विशोऽव्ययन्ताम्परीमवजमानः तयोऽनुष्मणाणाम् । दिवः

सुनुरस्येषतेपृथिव्याँल्लोकऽआरण्यस्तेपशुः ॥ ६ ॥ उपावीरस्युपदे-
वान्दैवीर्विशःप्रागुरुशिजोवह्निन्नतमान् । देवत्त्वष्टुर्वसुरमहब्ध्याते-
स्वदन्ताम् ॥ ७ ॥ रेवतीरमध्वम्बृहस्पतेधारयावसूनि । ऋतस्यत्वा-
देवहविःपाशेनप्रतिमुञ्चामिधर्षामानुषः ॥ ८ ॥ देवस्यत्वासवितुः
प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्याम्पुष्णोहस्ताभ्याम् । अग्नीषोमाभ्याञ्जु-
ष्टुन्नियुनजिम । अद्दभ्यस्त्वौषधीभ्योनुत्त्वामातामन्यतामनुपितानु-
भ्रातासगभ्योनुसखासयूथ्यः । अग्नीषोमाभ्यान्त्वाञ्जुष्टुम्प्रोक्षा-
मि ॥ ९ ॥ अपाम्पेरुरस्यापोदेवीःस्वदन्तुस्वात्तश्चिरसद्देवहविः । स-
न्तेप्राणोव्वातेनगच्छताँसमङ्गानिवजत्रैःसम्बृषपतिराशिषा ॥ १० ॥

घृतेनाक्कौपशूँस्त्रायेथांरेवतिवजमानेप्रियन्धाऽआविश । उरोर-
 न्तरिक्षारसजुह्वेवेनवार्तेनास्यहविषस्मनावजसमस्यतन्न्वाभव । घ-
 षोषषीयसिषज्ञेयज्ञपतिन्धाःस्वाहादेवेभ्योदेवेभ्यःस्वाहा ॥ ११ ॥
 माहिर्भुर्मापृदाकुर्न्मस्तऽआतानानव्वप्नेहि । घृतस्यकुल्याऽउपऽ-
 क्रुतस्यपत्थ्याऽअनु ॥ १२ ॥ देवीरापःशुद्धाव्वोड्ढ्वः सुपरिविष्टा-
 देवेषुसुपरिविष्टाव्वयम्परिवेष्टारोभूयास्म ॥ १३ ॥ घ्राचन्तेशुन्धा-
 मिष्प्राणन्तेशुन्धामिचक्षुस्तेशुन्धामिश्रोत्रन्तेशुन्धामिनाभिन्तेशुन्धामि-
 मेड्ढन्तेशुन्धामिपायुन्तेशुन्धामिचरित्रास्तेशुन्धामि ॥ १४ ॥ मन-
 स्तऽआप्यायतांघ्राक्कऽआप्यायताम्प्राणस्तऽआप्यायताञ्चक्षु-

स्तऽआप्यायतां०ओन्नन्तऽआप्यायताम् । यत्तेकक्रूरं वदास्थि-
तन्तत्तऽआप्यायतामिष्टुथायतान्तत्तेशुद्धयतुशमहोभ्यः । ओष-
धेत्रायस्वस्वधितेमैर्हिंसोः ॥ १५ ॥ रक्षसाम्भागोसिनिरस्तऽ-
रक्षऽइदमहर्क्षोभितिष्ठामीदमहर्क्षोवबाधऽइदमहर्क्षोधमन्तमो-
नयामि । घृतेनद्यावापृथिवीप्रोर्णुवाथांवायोव्वेस्तोकानामग्नि-
राज्यस्यव्वेतुस्वाहास्वाहाकृतेऽऊर्ध्वनमसम्मरुतङ्गच्छतम् ॥ १६ ॥
इदमापऽप्रवदतावद्यश्चमलश्चवत् । यच्चभिदुद्रोहानृन्व्यच्चशोपेऽ-
अभीरुणम् । आपोमातस्मादेनसऽपवमानश्चमुञ्चतु ॥ १७ ॥ स-
न्तेमनोमनसासम्प्राणध्याणेनगच्छताम् । रेडस्यग्निष्ट्वाश्रीणास्वा-

पस्त्वा॒सम॑रिण॒न्वात॑स्यत्वाद्भाज्ज्यै॒पुष्णो॑र॒ह्या॑ऽऊ॒ष्मणो॑व्यथिष-
 त्प्रयु॑त॒न्द्वेषः॑ ॥ १८ ॥ घृत॑ङ्घृतपावानः॑पिबत॒व्वसा॑व्वसापावानः॑
 पिबत॒न्तरि॑क्षस्यह॒विर॑सि॒स्वाहा॑ । दिशः॑प्रदिशः॑ऽआदिशो॑व्विदिशः॑ऽ-
 उदिशो॑विग्भ्य॒ऽस्वाहा॑ ॥ १९ ॥ ऐन्द्र॑ऽप्राणोऽअङ्गे॑ऽअङ्गे॒निदी॑द्धयदै-
 न्द्रऽउ॒दानो॑ऽअङ्गे॑ऽअङ्गे॒निधी॑तः । देव॑त्त्वष्टृ॒र्भूरि॑तेस॒ऽसमे॑तुसलक्ष्मा-
 षदि॒द्वष्टु॑रूप॒म्भवा॑ति । देव॒त्राव॑न्त॒मव॑सेस॒खायो॑नु॒त्त्वामा॑तापि॒तरो॑मद-
 न्तु ॥ २० ॥ समु॒द्रङ्ग॑च्छ॒स्वाहा॑न्तरि॒क्षङ्ग॑च्छ॒स्वाहा॑देव॒ऽसवि॑तार॒ङ्ग-
 च्छ॒स्वाहा॑मि॒त्रावरु॑णौगच्छ॒स्वाहा॑होरा॒त्रेग॑च्छ॒स्वाहा॑च्छ॒न्दा ७९ सिग-
 च्छ॒स्वाहा॑द्यावा॒पृथि॒वीग॑च्छ॒स्वाहा॑य॒ज्ञग॑च्छ॒स्वाहा॑सोम॒ङ्गग॑च्छ॒स्वाहा॑-

दि॒व्यन्न॑भोग॒च्छस्वाहा॑ग्नि॒वैश्वान॑रङ्ग॒च्छस्वाहा॑मनो॒मेहादि॑द॒यच्छ॑दि
 व॒न्तेधु॑मोग॒च्छतु॑स्व॒ज्योतिः॑ पृथि॒वीम्म॑स्म॒नापृ॑ण॒स्वाहा॑ ॥ २१ ॥
 मापोमौष॑धीर्हि॒ऽसीर्द्धा॑म्नो॒धाम्नो॑राजं॒स्ततो॑व्वरुण॒नोमु॑श्च । यदाहु-
 र॒ग्न्याऽइति॑व्वरु॒णेति॑शपा॒महे॒ततो॑व्वरुण॒नोमु॑श्च । सुमि॒त्रिया॑न॒ऽआ-
 प॒ऽओष॑धयः॒सन्तु॑दु॒र्मि॒त्रिया॑स्त॒स्मै सन्तु॑सु॒स्मान्द्वेष्टि॑ष॒ञ्चव्व॑यन्दि-
 ष्मः ॥ २२ ॥ ह॒विष्म॑तीरि॒माऽआपो॑ह॒विष्मँ॑ २ऽआवि॑वासति ।
 ह॒विष्मान्दे॒वोऽअ॑ध्व॒रोह॒विष्मँ॑ २ऽअस्तु॑सू॒र्यः ॥ २३ ॥ अ॒ग्ने-
 व्वो॑प॒न्नगृ॑हस्य॒सद॑सि॒साद॑यामीन्द्रा॒ग्न्योर्भा॑ग॒धेयी॑स्थमि॒त्रावरु॑णयो-
 र्भा॑ग॒धेयी॑स्थ॒विवि॑श्वे॒वान्दे॒वान्भा॑ग॒धेयी॑स्थ॒ अमूर्जा॑ऽउप॒स-

र्वेषामिर्वासूर्वः सह । तानोहिन्वन्त्वद्ध्वरम् ॥ २४ ॥ हृदेत्वा-
 मनसेत्वादि वेत्त्वासूर्वायत्वा । ऊर्ध्वमिममद्ध्वरन्दिविदेवेषुहो-
 त्रायच्छ ॥ २५ ॥ सोमराजन्विशश्वास्त्वम्प्रजाऽउपावरोहन्विशश्वा-
 स्त्वाम्प्रजाऽउपावरोहन्तु । शृणोत्वग्निः समिधाहवम्मे शृण्वन्त्वा-
 पोधिषणाश्च देवीः । श्रोताग्रावाणो विदुषो न सन्तः शृणोतु देवः स-
 विताहवम्मे स्वाहा ॥ २६ ॥ देवीरापोऽपान्नपाद्योवऽऊर्मिह-
 विष्यऽइन्द्रियावान्मदिन्तमः । तन्देवेभ्यो देवन्नादत्तशुक्लपेभ्यो-
 येषाम्भागस्त्य स्वाहा ॥ २७ ॥ कार्ष्णि रसिसमुद्द्रस्यत्वाक्षित्याऽउ-
 नयामि । समापोऽथ विहरन्मत्समोषधीभिरोषधीः ॥ २८ ॥ यम-

गनेपुत्सुमर्त्यमवाधजिषुयजुनाः । सयन्ताशश्वतीरिषः स्वाहा

॥ २९ ॥ देवस्यत्वासवितुः प्रसवे शिष्वनोर्बाहुभ्याम्पुष्णो हस्ता-
भ्याम् । आददे रावासिगभीरमिममध्वरङ्कुधीन्द्राय सुषूतमम् ।
उत्तमेन पविनोर्जस्वन्तम्मधुमन्तम्पयस्वन्तं निग्राभ्यास्त्यदेवश्रुतस्त-
र्पयन्तमामनोमे ॥ ३० ॥ मनोमेतर्पयन्तवाचम्मेतर्पयन्तप्राणम्मेतर्प-
यन्तचक्षुम्मेतर्पयन्तश्रोत्रम्मेतर्पयन्तारमानम्मेतर्पयन्तप्रजाम्मेतर्पय- १
न्तपशून्मेतर्पयन्तगणान्मेतर्पयन्तगणामेमावितृषन् ॥ ३१ ॥ इन्द्रा-
यत्वाध्वसुमते रुद्रवतऽइन्द्रायत्वादित्यवतऽइन्द्रायत्वाभिमातिगन्धे ।
श्येनायत्वासोमभृतेग्नयेत्वारायस्पोषदे ॥ ३२ ॥ यत्तैसोमदिवि-

ज्योतिर्बृहस्पृथिव्यांम्यदुरावन्तरिक्षे । तेनास्मैयजमानायोरुराये-
 कृद्ध्यधिदात्रेधोचः ॥ ३३ ॥ श्वात्रास्थवृत्रतुरोराधोगूर्ताऽमृत-
 स्यपत्नीः । तादेवीर्हवत्रेमँव्यञ्जयतोपहृताःसोमस्यपिवत ॥ ३४ ॥
 माभेर्मासंविक्थाऽऊर्ज्जन्धस्त्वधिषणेव्वीड्वीसतीव्वीडयेथामूर्ज्जन्द-
 धाथाम् । पाप्माहृतोनसोमः ॥ ३५ ॥ प्रागपागुदगधराक्कस्व-
 तस्त्वादिशऽआधावन्तु । अम्बनिष्परसमरीर्षिदाम् ॥ ३६ ॥ त्वम-
 ङ्गप्रशःसिषोदेवःशविष्ठुमर्त्यम् । नस्वदन्योमघवन्नस्तिमर्द्वितेन्द्र-
 वीमितेवचः ॥ ३७ ॥

❀ अथ सप्तमोऽध्यायः ❀

ॐ वाचस्पतयेपवस्ववृष्णोऽअ६ शुभ्याङ्गमस्तिपूतः । देवो-
 देवेभ्यः पवस्वेषाम्मागोसि ॥ १ ॥ मधुमतीर्त्नऽइषस्कृधियत्तेसो-
 मादाभ्यन्नामजागृवितस्मैतेसोमसोमायस्वाहास्वाहोर्वुन्तरिक्षम-
 न्वेमिस्वाङ्कृतोसि ॥ २ ॥ स्वाङ्कृतोसिद्विश्वेभ्यऽइन्द्रियेभ्योदिव्ये-
 भ्यः पार्थिवेभ्योमनस्त्वाष्टुस्वाहात्वासुभवसूर्वायदेवेभ्यस्त्वाम-
 रीचिपेभ्योदेवाँशोवस्मैत्वेदेतस्सत्यमुपरिप्लुताभङ्गेनहत्तोसौफट्-
 प्राणायत्वाब्ध्यानायत्त्वा ॥ ३ ॥ उपयामगृहीतोस्यन्तर्भ्यच्छमव-

नपाहिसोमम् । उरुण्यरायऽपषोषजस्व ॥ ४ ॥ अन्तस्तेदद्यावापृथि-
वीदधाम्यन्तर्दधाम्युर्व्वन्तरिक्षम् । सजुर्देवेभिरवरैः परैश्श्वान्त-
र्यामिमघवन्मादयस्व ॥ ५ ॥ स्वाङ्कृतोसिधिश्वेभ्यऽइन्द्रियेभ्यो
दिब्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनस्वाष्टु स्वाहात्वासुभवसूर्याय देवेभ्य-
स्त्वामरीचिपेभ्यऽउदानायत्वा ॥ ६ ॥ आवायो भूषशुचिपाऽउपनः
सहस्रान्तेनियुतोविश्ववार । उपोतेऽअन्धोमदद्यमयामिषस्य देवद-
धिषेपूर्व्वपेयंवायवेत्वा ॥ ७ ॥ इन्द्रवायुऽइमे सुताऽउपप्स्योभिरा-
गतम् । इन्द्रवोव्वामुशन्तिहि । उपयामगृहीतोसिन्वायवऽइन्द्रवा-
युभ्यान्तवैषतेहोनिः सजोषोभ्यान्त्वा ॥ ८ ॥ अयं घामित्रावरुणा-

सुतः सोमं ऽकृतावृधा । ममेदिह श्रुतं हवम् । उपयामगृहीतोसि
 मित्रावरुणाभ्यान्त्वा ॥ ९ ॥ रायाव्वयं ससवाँ सोमदेमहव्येन
 देवावसेनगावः । तान्धेनुमित्रावरुणावुवन्नोविश्ववाहाधत्तमनप-
 स्फुरन्तीमेषतेषो निर्क्रतायुभ्यान्त्वा ॥ १० ॥ वावाङ्कशामधुमर्य-
 श्वनासुनृतावती । तयावृक्षमिमिक्षतम् । उपयामगृहीतोस्यिश्व-
 भ्यान्त्वैषतेषो निर्माद्धीभ्यान्त्वा ॥ ११ ॥ तम्प्रत्कथापूर्वथाविश्वथे
 मथाज्ज्येष्ठतातिम्बर्हिषदँस्वर्विदम् । प्रतीचीनं वृजनन्दो हसेधु-
 निमाशुञ्जयन्तमनुयासुधर्द्धसे । उपयामगृहीतोसिशण्डायस्त्वैषते-
 योनिर्वीरताम्पाद्युषमृष्टः शण्डो देवास्त्वाशुक्कपाशमणयन्त्वनधु-

ष्टासि ॥ १२ ॥ सुव॑रि॒व्वीरा॑न्प्र॒ज॒नय॑न्परी॒ह्य॒व॒मिरा॑यस्पोषे॒ण॒वज॑-
मानम् । स॒ञ्ज॒ग्मानो॑दि॒वापृ॑थि॒व्याशु॑क्क्र॒शुक्क्र॑शो॒चि॒षानि॑रस्त॒ःश-
ण्डः॑शुक्क्रस्याधि॒ष्टान॑मसि ॥ १३ ॥ अ॒च्छिन्न॑स्यतेदे॒वसो॑मसु॒वीर्य॑
स्यरा॒यस्पोष॑स्यददि॒तारः॑स्याम । साप्र॑थ॒मासं॑स्कृतिर्वि॒श्ववा॑रा-
सप्र॑थ॒मोव॑रु॒णोमि॒त्रोऽअ॒ग्निः ॥ १४ ॥ सप्र॑थ॒मोबृ॑हस्पति॒श्चि॒च्चकि॑-
त्वाँस्तस्मा॑ऽइन्द्रा॒यसु॑तमा॒जुहो॑तस्वाहा । अ॒य॒म्पन्तु॑होत्रा॒मद्द्वा॑षाः
स्वि॒ष्टावाः॑सु॒ग्री॒ताःसु॑हु॒ताय॑त्स्वाहाया॒ङ्ग्री॑त् ॥ १५ ॥ अ॒यं॒व्वेन॑-
श्चो॒दय॑त्पृ॒श्नि॒ग॒र्भाज्ज्योति॑र्ज॒राय॑रुज॒सो॒व्वि॒माने॑ । इ॒म॒म॒पा॑सं॒ङ्ग-
मे॒सू॒र्यस्य॑शि॒शुन्न॑वि॒प्राम॑तिभी॒रि॒हन्ति॑ । उ॒प॒या॒म॒गृही॑तो॒सिम॑का॒य-

त्वा ॥ १६ ॥ मनोनवेषुहवनेषुतिग्मंघ्रिपंशच्चयाधनुथोद्वन्ता ।

आयःशठ्यर्षाभिस्तुविनुम्मणोऽस्याश्रीणीतादिशङ्गभस्तावेषतेषो-

नि ÷ प्रजाःपाह्यपमृष्टोमर्कादेवास्त्वामन्थिपाःप्रणयन्त्वनाधृष्टासि

॥ १७ ॥ सुप्रजाःप्रजाःप्रजनयन्परीह्ययभिरायस्पोषेणयजमानम् ।

सज्जग्मानोदिवापृथिव्यामन्थीमन्थिशोचिषानिरस्तोमर्कामन्थिनो-

धिष्ठानमसि ॥ १८ ॥ येदेवासोदिव्येकादशस्थपृथिव्यामद्वयेका-

दशस्थ । अप्सुक्षितोमहिनैकादशस्थतेदेवासोयज्ञमिमञ्जुषद्ध्वम्

॥ १९ ॥ उपयामगृहीतोस्याग्रयणोसिस्वाग्रयणः । पाहियज्ञम्पाहि

यज्ञपतिंविष्णुस्तवामिन्द्रयेपापातुविष्णुस्तवामाह्यभिसवनानिपा-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kasha

हि ॥ २० ॥ सोमः पवते सोमः पवते स्मै ब्रह्मणस्मै क्षत्रायास्मै सु-
 न्वते यजमानाय पवतऽइषऽऊज्जै पवते द्यौऽओषधीभ्यः पवते दद्यावा-
 पृथिवीभ्याम्पवते सुभूताय पवते विश्वेभ्यस्त्वादेवेभ्यऽएषते योनि-
 र्हिंश्वेभ्यस्त्वादेवेभ्यः ॥ २१ ॥ उपयामगृहीतो सीन्द्राय त्वा
 बृहद्द्वते घ्नयस्व तऽउक्कथा ऋग्वृहणामि । यत्तऽइन्द्रबृहद्द्वयस्तस्मै
 त्वा विष्णवे त्वैषते योनिरुक्कथेभ्यस्त्वादेवेभ्यस्त्वादेवा ऋग्वृ-
 स्यायुषे गृह्णामि मित्रावरुणाभ्यान्त्वा ॥ २२ ॥ मित्रावरुणाभ्यान्त्वादे-
 वा ऋग्वृस्यायुषे गृह्णामीन्द्राय त्वादेवा ऋग्वृस्यायुषे गृह्णामी-
 न्द्राग्निभ्यान्त्वादेवा ऋग्वृस्यायुषे गृह्णामीन्द्रावरुणाभ्यान्त्वादेवा-

ऋयँ ऋषस्यायुषेगृह्णामीन्द्रावृहस्पतिभ्यान्त्वादेवाऽऽयँ ऋषस्यायु-
 षेगृह्णामीन्द्राविष्णुभ्यान्त्वादेवाऽऽयँ ऋषस्यायुषेगृह्णामि ॥ २३ ॥
 मुद्धानिन्दिबोऽअरतिमृथिब्याव्वैश्वानरमृतऽआजातमग्निम् । कविः-
 सम्म्राजमतिथिजनानामासन्नापात्रजनयन्तदेवाः ॥ २४ ॥ उपयाम-
 गृहीतोसिद्भ्रुवोसिद्भ्रुवक्षितिद्भ्रुवाणान्ध्रुवतमोच्युतानामच्युत-
 क्षित्तमऽएषतेयोनिव्वैश्वानरायत्त्वा । ध्रुवन्ध्रुवेणमनसाव्वाचासोम-
 मवनयामि । अथानऽइन्द्रइदिद्वशोसपत्ताऽसमनसस्करत् ॥ २५ ॥
 यस्तैद्द्रप्सस्कन्दतिवस्तैऽअ६ शुग्रावच्युतोधिषण्योरुपस्थात् ।
 अद्ध्वर्षोर्वापरिवाभऽपवित्वात्तन्तेजुदोमिमनसाव्वषट्कृतं स्वाहा

Digitized By Siddhanta Ganguli, Gyaan Kosha

देवानामुत्क्रमणमसि ॥ २६ ॥ प्राणायमेव चोदाव च सेपवस्व व्या-
 नायमेव चोदाव च सेपवस्वोदानायमेव चोदाव च सेपवस्व वाचे मे-
 व चोदाव च सेपवस्व क्रतुदक्षाम्यामेव चोदाव च सेपवस्व श्रोत्रा-
 यमेव चोदाव च सेपवस्व चक्षुर्भ्यामेव चोदसौ च सेपवस्व मात्मने-
 मे ॥ २७ ॥ आत्मनेमेव चोदाव च सेपवस्वौजसेमेव चोदाव च सेपव-
 स्वायुषेमेव चोदाव च सेपवस्व विश्वाम्योमे प्रजाम्योव चोदसौ-
 च सेपवेयाम् ॥ २८ ॥ कौसिकतमोसिकस्यासिको नामासि । अस्य
 तेनामामंभहि वन्त्वासोमेनातीतृपाम् । भूर्भुवस्वः सुप्रजाः प्रजा-
 मिः स्यात् सुवीरो वीरैः सुपोषः पोषैः ॥ २९ ॥ उपयामगृहीतोसिम-

CC-0. Mumukshu Bhawan Varanasi Collection. Digitized by eGangotri

धवेत्त्वोपयामगृहीतोसिमाधवायत्वोपयामगृहीतोसिशुक्रायत्वो-
 पयामगृहीतोसिशुचयेत्वोपयामगृहीतोसिनमसेत्वोपयामगृहीतोसि-
 नमस्यायत्वोपयामगृहीतोसीषेत्वोपयामगृहीतोस्युज्जेत्वोपयाम-
 गृहीतोसिसहसेत्वोपयामगृहीतोसिसहस्यायत्वोपयामगृहीतोसि
 तपसेत्वोपयामगृहीतोसितपस्यायत्वोपयामगृहीतोस्यद्वसस्पतये-
 त्त्वा ॥ ३० ॥ इन्द्राग्नीऽआगतदसुतङ्गीर्भीर्नभोघरेण्यम् । अस्यपा-
 तन्धियेषिता । उपयामगृहीतोसीन्द्राग्निभ्यान्त्वैषतेषोनिरिन्द्राग्नि-
 भ्यान्त्वा ॥ ३१ ॥ आघाघेऽअग्निमिन्धतेस्तृणन्तिबर्हिर्ननुषक् । ये-
 षामिन्द्रोषुवासन्वा उपयामगृहीतोस्यग्नीन्द्राभ्यान्त्वैषतेषोनिर-

ग्रीन्द्राभ्यान्त्वा ॥ ३२ ॥ ओमासश्चर्षणीधृतोविश्वेदेवासुऽआगत ।
 दाश्र्वांसोदाशुषः सुतम् । उपयामगृहीतोसिद्विश्वेभ्यस्त्वादे-
 वेभ्यः ऽएषतेयोनिर्विश्वेभ्यस्त्वादेवेभ्यः ॥ ३३ ॥ विश्वेदेवा-
 सुऽआगतशृणुतामऽइमहवम् । पदम्बर्हिर्निषीदत । उपयामगृही-
 तोसिद्विश्वेभ्यस्त्वादेवेभ्यः ऽएषतेयोनिर्विश्वेभ्यस्त्वादेवेभ्यः
 ॥ ३४ ॥ इन्द्रमरुत्वऽइहपाहिसोमं व्यथाशाक्यतेऽअपिबः सुतस्य । तव-
 प्रणीतोतवशूरशर्मन्नाविवासन्तिकवयः सुयज्ञाः । उपयामगृहीतो-
 सीन्द्रायत्वामरुत्वतऽएषतेयोनिरिन्द्रायत्वामरुत्वते ॥ ३५ ॥ मरुत्व-

१. इत्यत्र नेः सीदतेः (३।५९) इत्यनेन सकारस्य स्थाने षकार आपद्यते ।

न्तवृषमंघ्रावृधानमकवारिन्दिव्यःशासमिन्द्रम् । विश्वासाह-
मवसेनूतनायोग्रःसहोदामिहतःहुवेम । उपयामगृहीतोसीन्द्राय
त्वामरुत्त्वतऽपषतेषोनिरिन्द्रायत्वामरुत्त्वते । उपयामगृहीतोसिम-
रुतान्त्वौजसे ॥ ३६ ॥ सजोषाऽइन्द्रसगणोमरुद्भिःसोमम्पिबन्वृत्रहा-
शूरविविद्वान् । जहिशत्रूँ१ रपमृधोनुदस्वाथामयङ्कृणुहिबिब्विश्वतो-
नः । उपयामगृहीतोसीन्द्रायत्वामरुत्त्वतऽपषतेषोनिरिन्द्रायत्वाम-

१. 'विश्वसहभुवपुषवसुषु' (शु० य० प्रा० अ० ३ सू० १०२) विश्व इत्येतत्पदं
सह इत्येतेषु प्रत्ययेषु दीर्घमापद्यते। एवम् भुव यथा—अर्क्षा विश्वा नराय विश्वाभुवे'
(शु० य० सं० ३३।२३) पुष यथा—विष्वापुषऽपिबि (शु० य० सं० २५।४५)

रुत्त्वते ॥ ३७ ॥ मरुत्वाँ२ऽइन्द्रवृषभोरणायपिबासोममनुष्वध-
 म्मदाय । आसिञ्चस्वजठरेमध्वऽऊर्मिन्त्वऽराजासिप्रतिपत्सुता-
 नाम् । उपयामगृहीतोसीन्द्रायत्त्वामरुत्त्वतऽएषतेषोनिरिन्द्रायत्त्वाम-
 रुत्त्वते ॥ ३८ ॥ महां२ऽइन्द्रोनुवदाचर्षणिप्राऽउतदिद्वर्द्धाऽअमिनःस-
 होभिः । अस्मद्द्व्यगवावृधेव्वीर्षाधोरुःपृथुःसुकृतःकर्तृभिर्भूत् ।
 उपयामगृहीतोसिमहेन्द्रायत्त्वैषतेषोनिर्महेन्द्रायत्त्वा ॥ ३९ ॥ महां२इ-
 न्द्रोषऽओजसापर्जन्योवृष्टिर्माँ२ऽइव । स्तोमैर्वत्स्यस्यघ्नावृधे ।
 उपयामगृहीतोसिमहेन्द्रायत्त्वैषतेषोनिर्महेन्द्रायत्त्वा ॥ ४० ॥ उदु-
 त्यञ्जातवैदसन्देवंवहन्तिकेतवः । इशेविश्वायसूर्व्यंस्वाहा

॥ ४१ ॥ चित्रम्देवानामुदगादनीकञ्चक्षुर्मित्रस्यघरुणस्याग्नेः ।

आप्प्रादधावापृथिवीऽअन्तरिक्षऽसूर्यऽआत्कमाजगतस्तस्थुषश्च-
स्वाहा ॥ ४२ ॥ अग्नेनयसुपथारयेऽअस्मान्निवश्वानिदेवव्युना-

निविवद्वान् । व्युदध्युस्मज्जुहुराणमेनोभूयिष्ठान्तेनमऽउर्विक्तवि-

धेमस्वाहा ॥ ४३ ॥ अयन्नोऽअग्निर्वरिवस्कृणोत्वयम्मृधःपुरऽए-
तुप्रभिन्दन् । अयंभ्राजाजयतुवाजसातावयदशत्रूँजयतुजहृषाणः-

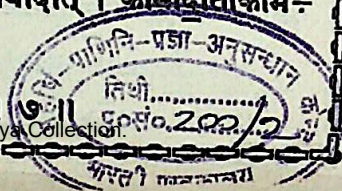
स्वाहा ॥ ४४ ॥ रूपेणवोरूपमभ्यागान्तुथोवोविश्ववेदाधिभजतु ।

ऋतस्यपथाप्प्रेतचन्द्रक्षिणाविस्वःपश्यव्युन्तरिक्षव्यतस्वसदस्यैः-

॥ ४५ ॥ ब्राह्मणमद्वयविदेयमितुमन्तम्पैतुमस्यमृषिमार्षेयदसुधा-

तुदक्षिणम् । अस्मद्वातादेवत्रागच्छतप्प्रदातारमाविशत ॥ ४६ ॥
अग्नयेत्त्वामह्यं ववरुणोददातुसोमृतत्त्वमशीयायुर्द्वात्रऽपधिमयोमह्य-
म्प्रतिग्रहीत्रेरुद्रायत्त्वामह्यं ववरुणोददातुसोमृतत्त्वमशीयप्प्राणोदा-
त्त्रऽपधिव्वयोमह्यम्प्रतिग्रहीत्रेबृहस्पतयेत्त्वामह्यं ववरुणोददातुसो-
मृतत्त्वमशीयत्त्वग्दात्त्रऽपधिमयोमह्यम्प्रतिग्रहीत्रेवमायत्त्वामह्यं
ववरुणोददातुसोमृतत्त्वमशीयहयोदात्त्रऽपधिव्वयोमह्यम्प्रतिग्रहीत्रे
॥ ४७ ॥ कौदात्कस्माऽअदात्कामोदात्कामायादात् । कामोदाताकामः
प्रतिग्रहीताकामैतत्ते ॥ ४८ ॥

इति सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

❁ अथ अष्टमोऽध्यायः ❁

ॐ उपयामगृहीतोस्यादित्येभ्यस्त्वा । विष्णोऽङ्गुगायैषते-
सोमस्तदक्षस्वमात्त्वादमन् ॥ १ ॥ कदाचनस्तरीरसिनेन्द्रसश्च-
सिदाशुषे । उपोपेन्नुमघवन्भूयऽश्नुतेदानन्देवस्यपृच्छयतऽआदित्ये-
भ्यस्त्वा ॥ २ ॥ कदाचनप्ययुच्छस्युमेनिपासिजन्मनी । तुरीयादित्य-
सवनन्तऽइन्द्रियमातस्तथावमृतन्दिब्यादित्येभ्यस्त्वा ॥ ३ ॥ यज्ञो-
देवानाम्प्रत्येतिसुम्नमादित्यासोभवतामृडयन्तः । आवोर्धाचीसु-
मतिर्व्वृत्यादुहोश्चिद्व्याव्वरिवोष्वितरासदादित्येभ्यस्त्वा ॥ ४ ॥

विवस्वन्नादित्यैषतेसोमपीथस्तस्मिन्मत्स्व । अदस्मैनरोधच-
 सेदधातनषदाशीर्दादम्पतीव्वाममश्नुतः । पुमान्पुत्रोजायतेवि-
 न्दतेष्वस्वधाविश्वांहारपऽपधतेगृहे ॥ ५ ॥ व्वाममद्वयसवितव्वाम-
 मुश्वोदिवेदिवेव्वाममस्मभ्यऽसावीः । व्वामस्यद्विषयस्यदेवभूर-
 रयाधियाव्वामभाजःस्याम ॥ ६ ॥ उपयामगृहीतोसिसावित्रोसि-
 चनोधाश्चनोधाऽअसिचनोमयिधेहि । जिन्वयन्नजिन्वयन्नपतिम्भ-
 गायदेवायत्वासवित्रे ॥ ७ ॥ [शतम् ३००] उपयामगृहीतोसिसु-
 शर्मासिसुप्रतिष्ठानोबृहदुक्षायनमः । विश्वेभ्यस्त्वादेवेभ्यऽप-
 षतेयोनिर्विश्वेभ्यस्त्वादेवेभ्यः ॥ ८ ॥ उपयामगृहीतोसिबृह-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

स्पति॑ सुतस्य देवसोम॑तऽइन्द्रो॑रिन्द्रियाव॑तऽप॒त्कनी॑वतो॒ग्रहो॑ २ ऽक्र॒द्धथा-
सम् । अ॒हम्पर॑स्ता॒द्वह॑म॒वस्ता॑द्द्यद॒न्तरि॑क्षन्तदु॒मेपि॑ताभू॒त् । अ॒ह॒-
सू॒र्वमु॑भयतो॒ददर्शा॑ह॒न्दे॒वाना॑म्पर॒मङ्गु॑हायत् ॥ ९ ॥ अ॒ग्नाँ ३ ऽइ॒पत्की॑-
वन्त॑स॒जूर्दे॒वेन॒त्वष्ट्रा॑सोम॑मि॒व स्वाहा॑ । प्र॒जाप॑ति॒र्वृषा॑सिरेतो॒धारेतो॑
मयि॑धेहि॒ष्प्रजा॑प॒तेस्ते॒वृष्णो॑रेतो॒धसो॑रेतो॒धाम॑शीय ॥ १० ॥ उ॒प॒याम॑-
गृ॒हीतो॑सि॒हरि॑र॒सिहा॑रियो॒जनो॑हरि॒भ्यान्त्वा । ह॒व्योर्द॒ध्वाना॑स्त्य॒सह॑-
सोमा॑ ऽइन्द्रा॒य ॥ ११ ॥ य॒स्ते ऽअ॑श्व॒सनि॑र्भ॒क्षो यो॒गोस॑नि॒स्तस्य॑तऽइ॒-
ष्ट्य॑जुषस्तु॒तस्तो॑मस्य॒शस्तो॑क्य॒स्योप॑हू॒तस्यो॑प॒हूतो॑भक्षयामि ॥ १२ ॥
दे॒वकृ॑त॒स्यै न॑सोव॒यज॑नम॒सि म॑नुष्य॒कृत॑स्यै न॑सोव॒यज॑नम॒सि पि॑तृकृत॒स्यै-

न॑सो॒व॒य॒ज॒न॒म॒स्या॒त्म॒कृ॒त॒स्यै॒न॑सो॒व॒य॒ज॒न॒म॒स्ये॒न॑सऽए॒न॑सो॒व॒य॒ज॒न॒म॒सि॒ ।
 य॒च्चा॒ह॒मे॒नो॒व्वि॒द्वाँ॑श्च॒का॒र॒य॒च्चा॒वि॒द्वाँ॑स्त॒स्य॒सर्व्व॑स्यै॒न॑सो॒व॒य॒ज॒न॒म॒-
 सि ॥ १३ ॥ सं॒व॒र्च॑सा॒प॒य॑सा॒सन्त॑नू॒भि॒रग॑न्महि॒म॒न॑सा॒स॒ष्ट॒शि॒वे॒न॑ ।
 त्व॒ष्टा॑सु॒द॒त्रो॒व्वि॒द॒धा॒तु॒रा॒यो॒नु॒मा॒ष्ट॒र्दु॒त॒न्वो॒य॒द्वि॒द्वि॒ष्ट॒म् ॥ १४ ॥ स-
 मि॒न्द्र॒णो॒म॒न॑सा॒ने॒षि॒गो॒भि॒ःस॑र्ठ० सु॒रि॒भि॒र्म॒घ॒व॒न्त्स॑स्व॒स्त्या॒ । स॒म्ब्र-
 ह्म॑णा॒दे॒व॒कृ॒तं॑ ऋ॒द॒स्ति॒स॒न्दे॒वा॒ना॑स्व॒म॒तौ॒य॒ज्ञि॒या॒ना॑स्वा॒हा ॥ १५ ॥
 सं॒व॒र्च॑सा॒प॒य॑सा॒सन्त॑नू॒भि॒रग॑न्महि॒म॒न॑सा॒स॒ष्ट॒शि॒वे॒न॑ । त्व॒ष्टा॑सु॒द॒त्रो॒-
 वि॒द॒धा॒तु॒रा॒यो॒नु॒मा॒ष्ट॒र्दु॒त॒न्वो॒य॒द्वि॒द्वि॒ष्ट॒म् ॥ १६ ॥ धा॒ता॒रा॒ति॒ःस॑वि॒-
 ते॒द॒न्तु॑ष॒न्ता॒म्प्र॒जा॒प॒ति॒र्हि॒वि॒या॒दे॒वो॒ऽअ॒ग्नि॑ । त्व॒ष्टा॑वि॒ष्ट॒णुः॒प्र॒जा॒या॑-

स॒द॒र॒रा॒णा॒व॒ज॒मा॒ना॒य॒द्र॒वि॒ण॒न्द॒धा॒त॒स्वा॒हा ॥ १७ ॥ सु॒गा॒वो॑ दे॒वाः
 स॒द॒ना॒ऽअ॒क॒र्म॒य॒ऽआ॒ज॒ग्मे॒द॒ऽस॒र्व॒न॒ञ्जु॒षा॒णाः । भ॒र॒मा॒णा॒व॒ह॒मा॒ना
 ह॒वी॒ऽऽ॒भ्य॒स्म॒मे॒ध॒त्त॒व॒स॒वो॒व॒सू॒नि॒स्वा॒हा ॥ १८ ॥ याँ॒ऽआ॒व॒ह॒ऽउ॒श॒-
 तो॒दे॒व॒दे॒वाँ॒स्त॒ान्प्रे॒र॒य॒स्वे॒ऽअ॒ग्ने॒स॒ध॒स्थे । ज॒क्षि॒वा॒ऽसः॑ प॒पि॒वा॒ऽसः॑
 श॒श्व॒धि॒श्चे॒सु॒हृ॒र्म॒ऽस्व॒रा॒ति॒ष्ठु॒ता॒नु॒स्वा॒हा ॥ १९ ॥ व्व॒य॒ऽद्वि॒त्वा॒-
 प्र॒य॒ति॒व॒ज्ञे॒ऽअ॒स्मि॒न्न॒ग्ने॒हो॒ता॒र॒म॒वृ॒णी॒म॒ही॒ह । ऋ॒ध॒ग॒या॒ऽऋ॒ध॒गु॒ता॒-
 श॒मि॒ष्ट्वा॒ऽप्र॒जा॒न॒न्य॒क्ष॒मु॒प॒या॒हि॒वि॒द्वान्त्स्वा॒हा ॥ २० ॥ दे॒वा॒गा॒तु॒-
 वि॒दो॒गा॒तुं॒वि॒त्वा॒गा॒तु॒मित॑ । म॒न॒स॒स्प॒त॒ऽइ॒म॒न्दे॒व॒व॒क्ष॒ऽस्वा॒हा॒घा॒ते॒-
 धा॒ः ॥ २१ ॥ य॒ज्ञ॒य॒ज्ञ॒ञ्छ॒य॒ज्ञ॒प॒ति॒ञ्छ॒स्वाँ॒व्यो॒नि॒ञ्छ॒स्वा॒हा । ए॒ष॒-

तै॒ष॒न्नो॒य॒ज्ञ॒प॒ते॒स॒ह॒सू॒क्त॒वा॒कः॒स॒र्व॒वी॒र॒स्त॒ब्जु॒ष॒स्व॒स्वाहा॑ ॥ २२ ॥

मा॒हि॒र्भु॒र्मा॒पृ॒दा॒कुः । उ॒रु॒ह॒ः॒हि॒रा॒जा॒ध॒रु॒ण॒श्च॒का॒र॒सू॒र्या॒य॒प॒न्था॒म॒

न्वे॒त॒वाऽऊ॑ । अ॒प॒दे॒पा॒दा॒प्र॒ति॒धा॒त॒वे॒क॒रु॒ता॒प॒व॒क्त्ता॒हृ॒द॒या॒वि॒ध॒श्चि॒त् ।

न॒मो॒घ्रु॒णा॒या॒भि॒ष्टि॒तो॒घ्रु॒ण॒स्य॒पा॒शः॑ ॥ २३ ॥ अ॒ग्ने॒र॒नी॒क॒म॒पऽ

आ॒वि॒वेशा॑पा॒न्न॒पा॒त्प्र॒ति॒र॒क्ष॒न्न॒सु॒र्य॒म् । द॒मे॒द॒मे॒स॒मि॒धं॒व्य॒क्ष्य॒ग्ने॒प्र॒ति॒

ते॒जि॒ह्वा॒घृ॒त॒मु॒च्च॒र॒ण्य॒त्स्वाहा॑ ॥ २४ ॥ स॒मु॒द्रे॒ते॒हृ॒द॒य॒म॒प्स्व॒न्तः॑स॒न्त्वा॒

वि॒श॒न्त्वो॒ष॒धी॒रु॒ता॒पः॑ । य॒ज्ञ॒स्य॒त्वा॒य॒ज्ञ॒प॒ते॒सू॒क्तो॒क्तौ॒न॒मो॒वा॒के॒वि॒

धे॒म॒स॒त्स्वाहा॑ ॥ २५ ॥ दे॒वी॒रा॒पऽए॒ष॒वो॒ग॒र्भ॒स्त॒द॒सु॒प्री॒त॒द॒सु॒भृ॒त॒म्वि॒

भृ॒त । दे॒व॒सो॒मै॒ष॒ते॒लो॒क॒रु॒त॒सि॒म॒ञ्ज॒व॒क्ष्य॒परि॒चक्ष्य॑ ॥ २६ ॥ अ॒व॒भृ॒

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyan Kosha

थनिचुम्पुणनिचरसिनिचुम्पुणः । अवद्वैवकृतमेनोयासिषमव-
 मर्त्यैर्मर्त्यैकृतम्पुरुषाणोदेवरिषस्पाहिदेवानां समिदसि ॥ २७ ॥
 एजतुदशमास्योगर्भोजरायुणासह । यथायंवायुरेजति यथासमुद्रऽ-
 एजति । एवायन्दशमास्योऽअस्रजरायुणासह ॥ २८ ॥ यस्यैतेषश्चि-
 योगर्भो यस्यैषो निर्हिरण्ययी । अङ्गान्यहुता यस्य तन्मात्रा समजीग-
 मं स्वाहा ॥ २९ ॥ पुरुदस्मो विषु रूपऽइन्दुन्तर्म्महिमानमनाञ्ज-
 धीरः । एकपदीन्द्रिपदीन्त्रिपदीञ्चतुष्पदीमष्टापदीम्भुवनानुष्यथ-
 न्तां स्वाहा ॥ ३० ॥ मरुतो यस्य हि क्षये पाथा दिवो विमहसः । ससु-
 गोपातमोजनः ॥ ३१ ॥ महीदयौ पृथिवीचनऽइमं व्यश्मि मिक्षताम् ।

पिपृताभोभरीममिहं ॥ ३२ ॥ आतिष्ठन्वृत्रहन्त्रथंयुक्तातेष्वहमणा-
 हरी । अर्वाचीनसुतेमनोग्रावाकृणोतुव्वग्गुना । उपयामगृहीतो-
 सीन्द्रायत्वाषोडशिनऽएषतेषोनिरिन्द्रायत्वाषोडशिनै ॥ ३३ ॥ युक्त्वा-
 हिकेशिनाहरीवृषणाकक्ष्यग्रा । अथानऽइन्द्रसोमपागिरामुपश्रुति-
 श्वर । उपयामगृहीतोसीन्द्रायत्वाषोडशिनऽएषतेषोनिरिन्द्रायत्वाषोड-
 शिनै ॥ ३४ ॥ इन्द्रमिदृद्धरीवहतोऽप्रतिधृष्टशवसम् । ऋषीणाश्चस्तुती-
 रूपवृक्षश्चमानुषाणाम् । उपयामगृहीतोसीन्द्रायत्वाषोडशिनऽएषतेषो-
 निरिन्द्रायत्वाषोडशिनै ॥ ३५ ॥ यस्माज्जातःपरोऽअङ्गयोऽअस्ति
 यऽआविवेशभुवतानिविशयः । यजामतिःपुत्रासदरराणस्त्रीणि

Digitized by Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

जज्योतींषिसचतेसषोडशी ॥ ३६ ॥ इन्द्रश्चसम्प्राङ्ध्वरुणश्चराजातौ-
 तेभक्षश्चक्रतुरग्रऽएतम् । तयोरहमनुभक्षम्भक्षयामिवाग्देवीजुषा-
 ष्यासोमस्यतृप्यतुसहप्राणेनस्वाहा ॥ ३७ ॥ अग्नेपवस्वस्वपाऽअ-
 स्मेवर्चः सुवीर्धम् । दधद्द्रयिम्मयिपोषम् । उपयामगृहीतोस्य-
 ग्नयेत्वाव्वर्चसऽएषतेषोनिर्ग्नयेत्वाव्वर्चसे । अग्नेव्वर्चस्विन्व-
 र्चस्वाँस्त्वन्देवेष्वास्विसिन्वर्चस्वानहम्मनुष्येषुभूयासम् ॥ ३८ ॥ उ-
 त्तिष्ठन्नोजसासहपीत्वीशिष्येऽअवेपयः । सोममिन्द्रचमूसुतम् । उप-
 यामगृहीतोसीन्द्रायित्वौजसऽएषतेषोनिर्द्रायित्वौजसे । इन्द्रौजि-
 ष्ठौजिष्ठस्त्वन्देवेष्वास्योजिष्ठोहम्मनुष्येषुभूयासम् ॥ ३९ ॥ अहश्च-

मस्य केतवो धिरश्म योजनाँ २५ अनु । भ्राजन्तोऽअग्नयो यथा । उपयाम-
 गृहीतो सि सूर्य्याय त्वाभ्राजायैष ते योनिः सूर्य्याय त्वाभ्राजाय । सूर्य्य-
 भ्राजिष्ठुभ्राजिष्ठुस्त्वन्देवेष्वा सिभ्राजिष्ठो हम्मनुष्येषु भुयासम्
 ॥ ४० ॥ उदुत्यञ्जातवेदसन्देवं वहन्ति केतवः । दृशेन्विश्वाय सूर्य्य-
 म् । उपयामगृहीतो सि सूर्य्याय त्वाभ्राजायैष ते योनिः सूर्य्याय त्वाभ्रा-
 जाय ॥ ४१ ॥ आजिग्मकलशम्मह्या त्वाविशन्ति त्वन्दवः । पुनरूजा
 निवर्त्तस्वसानः सहस्रन्धुक्ष्वोरुधारापयस्वती पुनर्माविशताद्द्रयिः
 ॥ ४२ ॥ इडे रन्ते हव्ये काम्ये चन्द्रे ज्योते दिति सरस्वति महि विवश्चुति ।
 एतातेऽअग्नये नामानि देवेभ्यो मा सुकृतम्भूतात् ॥ ४३ ॥ विनऽइन्द्रमृ-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

धो_१जहिनीचा_२वच्छृ_३तन्य_४तः । सोऽ_५अस्मा_६२ऽअभिदा_७सत्यधर_८ङ्गमया_९त-
 मः । उप_{१०}यामगृहीतो_{११}सीन्द्राय_{१२}त्वा_{१३}व्विमृधं_{१४}ऽएषते_{१५}योनि_{१६}रिन्द्राय_{१७}त्वा
 व्विमृधे ॥ ४४ ॥ वा_{१८}चस्पतिं_{१९}व्विश्वक_{२०}र्म्माण_{२१}मूतये_{२२}मनोजु_{२३}वंधाजे_{२४}ऽअ-
 द्याहु_{२५}वेम । सनो_{२६}व्विश्वानि_{२७}हव_{२८}नानि_{२९}जोषदि_{३०}द्विश्वशम्भुर_{३१}वसेसा_{३२}धु-
 कर्मा । उप_{३३}यामगृहीतो_{३४}सीन्द्राय_{३५}त्वा_{३६}व्विश्वक_{३७}र्म्मण_{३८}ऽएषते_{३९}योनि_{४०}रि-
 न्द्राय_{४१}त्वा_{४२}व्विश्वक_{४३}र्म्मणे ॥ ४५ ॥ व्विश्वक_{४४}र्म्मन्ह_{४५}विषा_{४६}व्वर्द्धने_{४७}नत्रा-
 तार_{४८}मिन्द्र_{४९}मकृणो_{५०}रव_{५१}द्भयम् । तस्मै_{५२}व्विश_{५३}सम_{५४}नमन्त_{५५}पुर्वी_{५६}र्यमु_{५७}ग्रो_{५८}व्वि-
 हव्यो_{५९}यथा_{६०}सत् । उप_{६१}यामगृहीतो_{६२}सीन्द्राय_{६३}त्वा_{६४}व्विश्वक_{६५}र्म्मण_{६६}ऽएषते
 योनि_{६७}रिन्द्राय_{६८}त्वा_{६९}व्विश्वक_{७०}र्म्मणे ॥ ४६ ॥ उप_{७१}यामगृहीतो_{७२}स्य_{७३}ग्रये_{७४}त्वागा-

यत्त्रच्छन्दसङ्गृह्णामीन्द्रायत्वात्त्रिष्टुप्छन्दसङ्गृह्णामिधिशश्वेभ्य-
 स्त्वादेवेभ्योजगच्छन्दसङ्गृह्णाम्यनुष्टुप्सैमिगरः ॥ ४७ ॥ ब्वेशीनान्त्वा-
 पत्कमन्नाधूनोमिकुकूननानान्त्वापत्कमन्नाधूनोमिभन्दनानान्त्वापत्कम-
 न्नाधूनोमिमदिन्तमानान्त्वापत्कमन्नाधूनोमिमधुन्तमानान्त्वापत्कमन्ना-
 धूनोमिशुकक्रन्त्वाशुकक्रआधूनोम्यन्होरूपेसूर्वस्यरश्मिषु ॥ ४८ ॥
 ककुमदरूपं वृषमस्यरोचतेबृहच्छुकक्रशुकक्रस्यपुरोगासोमसोम-
 स्यपुरोगा । यत्तेसोमादाभ्यन्नामजागृवितस्मैत्वागृह्णाभितस्मैते
 सोमसोमायस्वाहा ॥ ४९ ॥ उशिकत्वन्देवसोमाग्नेऽग्निप्रयम्पाथोपी-
 हिब्वशीत्वन्देवसोमेन्द्रस्यपिप्रयम्पाथोपीहिव्वसोमस्तस्मात्त्वन्देवसोम-

वि॒श्वेषा॑न्दे॒वाना॑प्प्रि॒यम्पा॑थोपी॒हि ॥ ५० ॥ इ॒हर॑ति॒रि॒हर॑म॒ध्वमि॒ह-
 धृ॒तिरि॒ह॒स्वधृ॑तिः॒ स्वाहा॑ । उ॒प॒सृ॒जन्ध॒रुण॑म्मा॒त्रेध॒रुणो॑मा॒तर॒न्धय॑न् ।
 रा॒यस्पोष॑म॒स्ममा॑सु॒दीध॑र॒त्स्वाहा॑ ॥ ५१ ॥ स॒त्रस्य॑ऽक्र॒द्धिर॒स्यग॑न्म-
 ज्ज्योति॑र॒मृता॑ऽअ॒भूम॑ । दि॒वम्पृ॑थि॒व्याऽअ॒द्वयारु॑हामा॒विदाम॑दे॒वा-
 न्त्स्व॒ज्ज्योति॑ः ॥ ५२ ॥ यु॒वन्तमि॑न्द्रा॒पर्व॑ता॒पुरो॑यु॒धावो॑नः॒ पृत॑न्याद॒पत॑-
 न्तमि॒द्धत॑न्ध॒ज्जे॑ण॒तन्तमि॑द्ध॒तम् । दू॒रेच॑त्ताय॒च्छन्त॑स॒द्गहनं॑व॒दिन॑क्षत् ।
 अ॒स्माक॑ऽश॒त्रून्प॑रि॒शुर॑वि॒श्वतो॑द॒र्मादर्षी॑ष्ट॒विवि॑श्व॒तः । भू॒र्भुवः॑
 स्वः॒ सु॒प्र॒जाः प्र॒जामि॑ः॒ स्याम॑सु॒वीरा॑व्वी॒रैः सु॒पोषा॑ः॒ पोषैः॑ ॥ ५३ ॥
 प॒रमे॑ष्ठ्यु॒मिधी॑तः॒ प्र॒जाप॑ति॒र्वाचि॑व्याह॒तायाम॑न्धोऽअ॒च्छे॑तः॒ सवि॑ता-

सन्त्याविश्वकर्मदीक्षायाम्पुषासोमकक्रयण्यामिन्द्रश्च ॥ ५४ ॥
 इन्द्रश्चमरुतश्चकक्रयायोपोस्थितोसुरःपण्यमानोमित्त्रःकक्रीतोधि-
 ण्णुःशिपिविष्टःऊरावासन्नोविष्णुर्नरन्धिषःप्रोह्यमाणःसोमः
 ॥५५॥ प्रोह्यमाणःसोमःआगतोव्वरुणःआसन्ध्यामासन्नोग्गिराग्नी-
 दधःइन्द्राहविर्द्वानेथव्वोपावहियमाणोविश्वेदेवाः ॥ ५६ ॥ वि-
 श्वेदेवाःअ६शुषुन्न्युप्तोविष्णुराप्नीतपाःआप्याम्यमानोवमःसु-
 यमानोविष्णुःसमिध्रयमाणोव्वायुःपुयमानःशुकक्रःपुतःशुकक्रःक्षी-
 रश्रीर्मन्थीसंकुश्रीर्विश्वेदेवाः ॥५७॥ विश्वेदेवाश्चमसेषूनी-
 तोसुहोमायोद्यतो रुद्रोद्यमानोव्वातोभ्यावृत्तो नृचक्षाःप्रतिक्रव्या

तोमक्षोमक्ष्यमाणःपितरोनाराशःसाः ॥ ५८ ॥ सन्नःसिन्धुरवभृथा-
योद्यतःसमुद्रोभ्यवह्नियमाणःसलिलःप्रप्लुतोययोरोजसास्क-
मितारजाःसिन्धुर्विष्वंमिर्वीरतमाशविष्टा । आपत्येतेऽअप्रतीता-
सहोमिर्विष्णूऽअगन्वरुणापूर्वहृतौ ॥ ५९ ॥ देवान्दिवमगन्यश्नस्त-
तोमाद्द्रविणमष्टदुमनुष्यान्तरिक्षमगन्यश्नस्ततोमाद्द्रविणमष्टदुपितृ-
न्पृथिवीमगन्यश्नस्ततोमाद्द्रविणमष्टदुयङ्कञ्चलोकमगन्यश्नस्ततोमे-
मद्द्रमभूत् ॥ ६० ॥ चतुस्त्रिंशत्तन्तवोषेवितत्किरेयऽइमंयज्ञंभ्र-
धयाददन्ते । तेषाञ्जिह्वन्त्रंसम्भवेतदधामिस्वाहाघर्मोऽअप्येतुदेवान्
॥ ६१ ॥ सुवस्यदोहोषिततःपुरुषासोऽअष्टधादिवमन्वाततान । स-

ष॑क्षधु॒क्क्ष्व॒महि॑मे॒प्रजा॒याँ॒रा॒य॒स्पोषं॑धि॒श्श्व॒मायु॑र॒शीय॒स्वाहा॑ ॥ ६२ ॥
 आप॑वस्व॒हिर॑ण्यव॒द॒श्श्व॑वत्सोम॒घ्नीर॑वत् । ग्वाज॒ङ्गोम॑न्त॒माभ॑र॒स्वाहा॑
 ॥ ६३ ॥ इति अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

❀ अथ नवमोऽध्यायः ❀

ॐ दे॒व॑स॒वि॒त॒ः॒प्र॒सु॑व॒ष॒ज्ञ॒प्र॒सु॑व॒ष॒ज्ञ॒प॒ति॒म्भ॒गाय॑ । दि॒व्यो॒-
 ग॒न्ध॒र्व्वः॒के॒त॒पू॒ःके॒त॒न्न॒ः॒पु॒ना॒तु॒ग्वा॒च॒स्प॒ति॒र्वा॒ज॒न्न॒ः॒स्व॒द॒तु॒स्वाहा॑
 ॥ १ ॥ ध्रु॒व॒स॒द॑न्त्वानृष॒द॑म्म॒न॒ः॒स॒द॑मु॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तो॒सी॒न्द्रा॒य॒त्वा॒जु॒ष्ट॒ङ्ग॒-
 ह्णाम्ये॒ष॒ते॒षो॒जि॒न्द्वा॒स॒त्वा॒जु॒ष्ट॒त॒म॒म् । अ॒प्सु॒ष॒द॑न्त्वाघृत॒स॒दं॒व्योम॑-

सदमुपयामगृहीतोसीन्द्रायत्वाजुष्टृङ्गृह्णाम्येषतेषोनिरिन्द्रायत्वाजुष्टृ-
 तमम् । पृथिवीसदन्त्वान्तरिक्षसदन्दिविसदन्देवसदन्नाकसदमुपया-
 मगृहीतोसीन्द्रायत्वाजुष्टृङ्गृह्णाम्येषतेषोनिरिन्द्रायत्वाजुष्टृतमम् ॥ २ ॥
 अपा० रसमुद्वयस० सू० र्वे० सन्त० समाहितम् । अपा० रसस्यबोरस-
 स्तंभो गृह्णाम्युत्तममुपयामगृहीतोसीन्द्रायत्वाजुष्टृङ्गृह्णाम्येषतेषोनि-
 रिन्द्रायत्वाजुष्टृतमम् ॥ ३ ॥ ग्रहाऽऊर्जाहुतयोव्यन्तोधिप्रायम-
 तिम् । तेषांविशिष्टिप्रियाणांभोहमिषमूर्जं० समग्रममुपयामगृहीतो-
 सीन्द्रायत्वाजुष्टृङ्गृह्णाम्येषतेषोनिरिन्द्रायत्वाजुष्टृतमम् । सम्पृचौ-
 स्थं० सम्माभद्रेणपृङ्क्तं० विपृचौस्थोविमापाप्मनापृङ्क्तम् ॥ ४ ॥

इन्द्रस्य॑वज्रो॑सि॒व्वाज॒सास्त्वया॑यं॒व्वाज॑ऽसेत् । व्वाज॑स्य॒नुप्र॑सवे-
 मा॒तर॑म्म॒हीम॑दि॒ति॒न्नाम॑वच॒साकरा॑महे । अस्या॑मिदं॒व्विश्व॑म्भुव॒न-
 मावि॒वेश॑तस्या॒न्नोदे॒वःस॑वि॒धर्म॑साविषत् ॥ ४ ॥ अ॒प्स्वुन्तर॑मृत-
 म॒प्सुभै॑षज॒मपामु॑तप्र॒शस्ति॑ष्व॒श्वाम॑व॒तव्वा॒जिन॑ः । दे॒वीरा॑पो-
 योव॑ऽऊ॒र्मिःप्र॑तू॒र्तिःक॒कुन्मा॑न्व॒वाज॒सास्ते॒नायं॑व्वाज॑ऽसेत् ॥ ६ ॥
 व्वातो॑वा॒मनो॑वागन्ध॒र्वाःस॒प्तर्वि॑ऽशतिः । तेऽअ॒ग्रेश॑व॒मयु॑ञ्ज॒स्तेऽ-
 अ॒स्मिञ्ज॒वमा॑द॒धुः ॥ ७ ॥ व्वात॑र॒ह॒मव॑वाजि॒न्युज्ज॑य॒मान॑ऽइन्द्र-
 स्येव॒दक्षि॑णः॒श्रियै॑धि । यु॒ञ्जन्तु॑त्त्वाम॒रुतो॑व्वि॒श्ववे॑दस॒ऽआते॑त्वष्टा-
 प॒त्सुज॑वन्द॒धातु॑ ॥ ८ ॥ ज॒घोय॑स्ते॒वाजि॑भि॒हितो॑गुहा॒वःश्ये॑नेपरी-

तोऽअचरच्च धाते । तेन नो धाजिन्बलवान्बलेन धाजिच्च भवसम-
 नेच पारयिष्णुः । धाजिनो धाजितो धाजिहः सरिष्यन्तो बृहस्प-
 तेर्भागमवजिघ्रत ॥ ९ ॥ देवस्याहहः सवितुः सवे सत्यसव सो बृह-
 स्पतेरुत्तमन्नाकहः रुहेयम् । देवस्याहहः सवितुः सवे सत्यसवसऽइन्द्र-
 स्योत्तमन्नाकहः रुहेयम् । देवस्याहहः सवितुः सवे सत्यप्प्रसव सो बृह-
 स्पतेरुत्तमन्नाकमरुहम् । देवस्याहहः सवितुः सवे सत्यप्प्रसवसऽइन्द्र-
 स्योत्तमन्नाकमरुहम् ॥ १० ॥ बृहस्पते धाजिज्य बृहस्पतये धाचिं ध-
 दत बृहस्पतिं धाजिजापयत । इन्द्र धाजिज्येन्द्राय धाचिं धदतेन्द्रं धा-
 जिजापयत ॥ ११ ॥ एषावः सा सत्या संवागमद्वयया बृहस्पतिं धाजि-

मजीजपताजीजपतबृहस्पतिव्वाजंवनस्पतयोविमुच्यध्वम् ।
 एषावऽसासत्यासंवागभूद्ययेन्द्रंवाजमजीजपताजीजपतेन्द्रंवाजं-
 वनस्पतयोविमुच्यध्वम् १२ ॥ देवस्याहऽसवितुऽसवेसत्य-
 प्रसवसोबृहस्पतेर्वाजजितोवाजजेषम् । वाजिनोवाजजितो-
 ध्वनस्कब्नुवन्तोभोजनामिमानाऽकाष्ठाङ्गच्छत ॥ १३ ॥ एषस्य-
 वाजीक्षिपणितुरण्यतिग्रीवायाम्बद्धोऽपिकक्षऽआसनि । क्रतुन्द-
 धिकक्राऽअनुसऽसनिष्यदत्पथामङ्गाऽस्यन्वापनीफणत्स्वाहा ॥ १४ ॥
 उतस्मास्यद्द्रवतस्तुरण्यतऽपुर्णन्नवेरनुवातिप्रगुर्द्धिनः । श्येनस्ये-
 वद्भजतोऽअङ्गसम्परिदधिकक्रावः सहोर्जातरित्रतऽस्वाहा ॥ १५ ॥

शन्नोभवन्तुव्वाजिनोहवेषुदेवतातामितद्द्रवऽस्त्वर्काः । जम्भयन्तो-
हिंवृक६रक्षाऽसिसनैम्यस्मद्युयवन्नमीवाः ॥ १६ ॥ ते नोऽअर्व्वन्तो
हवनश्श्रुतो नवविश्वेशृण्वन्तुव्वाजिनोमितद्द्रवः । सहस्रसामेध
सातासनिष्यवोमहोवेधनऽसमिथेषुजन्त्रिरे ॥ १७ ॥ वार्जेवाजेवतघा-
जिनेनोधनेषुविष्प्राऽअमृताऽऋतज्ञाः । अस्यमध्वःपिवतमादय-
दध्वन्तृप्तायातपथिभिर्देवयानैः ॥ १८ ॥ आमाघाजस्यप्प्रसवोजग-
म्यादेमेद्यावापृथिवीविश्वरूपे । आमागन्ताम्पितरामातराचामा-
सोमोऽअमृतत्वेनगम्यात् । व्वाजिनोव्वाजजितोव्वाज६ससूवाः
सोवृहस्पतेर्भागमवजिघ्रतनिमुजानाः ॥ १९ ॥ आपयेस्वाहास्वाप-

येस्वाहापिजायस्वाहाकक्रतवेस्वाहाव्वसवेस्वाहाहृर्षतयेस्वाहान्हे-
मुग्धायस्वाहामुग्धायव्वैनृशिनायस्वाहाव्विनृ६-शिनं॑ऽआन्त्यायनाय
स्वाहान्त्यायभौवनायस्वाहाभुवनस्यपतयेस्वाहाधिपतयेस्वाहा ॥ २० ॥
आयुर्ध्वज्ञेनकल्पताम्प्राणोयज्ञेनकल्पताञ्चक्षुर्ध्वज्ञेनकल्पता७श्रो-
त्रं॑ध्वज्ञेनकल्पताम्पृष्ठं॑ध्वज्ञेनकल्पतां॑ध्वज्ञोयज्ञेनकल्पताम् । प्रजाप-
तेऽप्रजाऽअभूमस्वर्देवाऽअगन्मामृताऽअभूम ॥ २१ ॥ अस्मेवोऽअ-
स्त्विन्द्रियमस्मेनृम्णमुतकक्रतुरस्मेव्वर्चा७सिसन्तुवहः । नमोमा-
त्रेपृथिव्यैनमोमात्रेपृथिव्याऽइयन्तेराड्यन्तासिषमनोद्भ्रुवोसिधरु-
णः । कृष्यैत्वाक्षेमायत्वारस्यैत्वापोषायत्वा ॥ २२ ॥ व्वाजस्येम-

मप्रसवः सुषवेग्रे सोम६ राजानमोषधीष्वप्सु । ताऽअस्मभ्यम्मधु-
 मतीर्भवन्तुव्वय६ राष्ट्रे जागृयामपुरोहिताः स्वाहा ॥ २३ ॥ वाजस्ये-
 माप्रसवः शिश्रये दिवमिमाच विश्वाभुवनानि सम्प्राट् । अदित्स-
 न्तन्दापयति प्रजानन्तस नोरयि६ सर्व्ववीरन्नियच्छतुस्वाहा ॥ २४ ॥
 वाजस्यनुप्रसवऽआबभूवेमाच विश्वाभुवनानि सर्व्वतः । सनेमि-
 राजापरियाति विद्वान्प्रजां पुष्टिर्व्वर्द्धयमानोऽअस्मे स्वाहा ॥ २५ ॥
 सोम६ राजानमवसेग्निमन्वारभामहे । आदित्यान्विषणु६ सूर्य्यम्ब्र-
 ह्माणश्च बृहस्पतिं स्वाहा ॥ २६ ॥ अर्य्यमणम्बृहस्पतिमिन्द्रन्दाना-
 यचोदय । वाजं विषणु६ सरस्वतीं सवितां च वाजिनं स्वाहा

॥ २७ ॥ अग्नेऽअच्छाघदेहनःप्रतिनःसुमनाभव । प्रनोषच्छसहस्र-
जित्त्वद्विधनदाऽअसिस्वाहा ॥ २८ ॥ प्रनोषच्छत्त्वर्ष्यमाप्प्रपुषाप्प्र-
बृहस्पतिः । प्रवाग्देवीददातुनःस्वाहा ॥ २९ ॥ देवस्यत्वासवितुः
प्प्रसवुशिश्वनोर्बाहुभ्याम्पूष्णोहस्ताभ्याम् । सरस्वत्यैव्वाचोषन्तु-
र्ष्यन्त्रियेदधामिबृहस्पतेष्टृवासाम्प्राज्येनाभिषिञ्चाम्यसौ ॥ ३० ॥
अग्निरेकाक्षरेणप्राणमुदजयत्तमुज्जेषमशिश्वनौद्वयक्षरेणद्विद्वपदौमनु-
ष्युनानुदजयतान्तानुज्जेषंविष्णुस्त्यक्षरेणत्रील्लोकानुदजयत्तानुज्जेषद्व-
सोमश्चतुरक्षरेणचतुष्पदःपशूनुदजयत्तानुज्जेषम्पुषापश्चाक्षरेण
॥ ३१ ॥ पुषापश्चाक्षरेणपश्चदिशऽउदजयत्ताऽउज्जेषद्वसविताषडक्षरे-

णषडृतुदजयत्तानुज्जैषम्मरुतः सप्ताक्षरेण सत्सग्राभ्यान्पशुद-
जयं स्तानुज्जैषम्बृहस्पतिरष्टाक्षरेण गायत्रीमुदजयत्तामुज्जैषमित्त्रोन-
वाक्षरेण ॥ ३२ ॥ मित्रोनवाक्षरेण त्रिवृतं स्तोममुदजयत्तमुज्जैषंघ-
रुणोदशाक्षरेण विराजमुदजयत्तामुज्जैषमिन्द्रऽपकादशाक्षरेण त्रिष्टु-
भमुदजयत्तामुज्जैषं विश्वेदेवादशाक्षरेण जगतीमुदजयं स्तामु-
ज्जैषंघसंखयोदशाक्षरेण ॥ ३३ ॥ घसंखयोदशाक्षरेण त्रयोदशं
स्तोममुदजयं स्तमुज्जैषं रुद्राश्चतुर्दशाक्षरेण चतुर्दशं स्तोममुदज-
यं स्तमुज्जैषमादित्याऽपञ्चदशाक्षरेण पञ्चदशं स्तोममुदजयं स्तमुज्जै-
षमदिति षोडशाक्षरेण षोडशं स्तोममुदजयत्तमुज्जैषमग्रजापतिः स-

ऋ० द० श० क्ष० रे० ण० स० ष० द० श० ॐ स्तोम० मुद० जय० त्तमुज्जेषम् ॥ ३४ ॥ ए० ष० ते० नि० ऋ०
 ते० भा० ग० स्त० ब० जु० ष० स्व० स्वा० हा० गि० न० ने० त्रे० भ्यो० दे० वे० भ्यः ॥ पुरः सद० भ्यः ॥ स्वा० हा० ष०
 म० ने० त्रे० भ्यो० दे० वे० भ्यो० द० क्षि० णा० स० द० भ्यः ॥ स्वा० हा० वि० व० श्व० दे० व० ने० त्रे० भ्यो० दे० वे० भ्यः ॥
 प० श्च० वा० त्स० द० भ्यः ॥ स्वा० हा० मि० त्रा० व० रु० ण० ने० त्रे० भ्यो० वा० म० रु० न्ने० त्रे० भ्यो० वा० दे० वे० भ्यः ॥
 उ० त्तरा० स० द० भ्यः ॥ स्वा० हा० सो० म० ने० त्रे० भ्यो० दे० वे० भ्यः ॥ उप० रि० स० द० भ्यो० दु० व० स्व० द० भ्यः ॥
 स्वा० हा० ॥ ३५ ॥ षे० दे० वा० अ० गि० श्न० ने० त्रा० पुरः सद० स्ते० भ्यः ॥ स्वा० हा० षे० दे० वा० ष० म०
 ने० त्रा० द० क्षि० णा० स० द० स्ते० भ्यः ॥ स्वा० हा० षे० दे० वा० वि० व० श्व० दे० व० ने० त्रा० प० श्च० वा० त्स० द० स्ते०
 भ्यः ॥ स्वा० हा० षे० दे० वा० मि० त्रा० व० रु० ण० ने० त्रा० वा० म० रु० न्ने० त्रा० वो० त्तरा० स० द० स्ते० भ्यः ॥ स्वा०
 हा० षे० दे० वा० सो० म० ने० त्रा० उप० रि० स० द० वो० दु० व० स्व० न्त० स्ते० भ्यः ॥ स्वा० हा० ॥ ३६ ॥ अ०

ग्नेसहस्वपृतनाऽअभिमातीरपास्य । दुष्टरस्तरन्नरातीर्व्वर्चोधासृज-
वाहसि ॥ ३७ ॥ देवस्यत्वासवितुःप्रसवेऽश्विनोर्व्वर्वाहुभ्याम्पुष्णो-
हस्ताभ्याम् । उपांशोर्व्वीर्षेण जुहोमिहतदरक्षः स्वाहारक्षसान्त्वा-
वधायावधिष्मरक्षोवधिष्मामुमसौहतः ॥ ३८ ॥ सवितात्वासवा-
नांसुवतामग्निर्गृहपतीनांसोमोघ्नस्पतीनाम् । बृहस्पतिर्व्वर्वा-
चऽइन्द्रोऽज्यैष्ठ्यायरुद्रः पशुभ्योमित्त्रः सत्योर्व्वरुणो धर्म्मपतीनाम्
॥ ३९ ॥ इमन्दैवाऽअसपत्नदसुवद्ध्वम्महतेक्षत्रायमहतेज्यैष्ठ्यायमह-
तेजानराज्यायेन्द्रस्येन्द्रियाय । इममुष्यपुत्रमुष्यैपुत्रमस्यैव्विशऽए-
पवोमीराजासोमोस्माकम्राह्मणानांराजा ॥ ४० ॥ इति नवमोऽध्यायः ॥

❀ अथ दशमोऽध्यायः ❀

ॐ अ॒पो॒दे॒वाम॒धु॒मती॒रगृ॒ष्ण॒न्नृ॒जस्व॒तीरा॒जस्व॒श्चि॒त्ता॒नाः । वा॒भि॒-
 मि॒त्राव॑रु॒णाव॑भ्य॒षिञ्च॑ न्या॒भि॒रिन्द्र॑मन॒यन्न॑त्य॒रातीः ॥ १ ॥ वृ॒-
 ष्णाऽऊ॒र्मि॒रसि॒राष्ट॒दारा॒ष्ट्र॒मैदे॒हि॒स्वाहा॑वृ॒ष्णाऽऊ॒र्मि॒रसि॒राष्ट॒-
 दारा॒ष्ट्र॒म॒मुष्मै॑दे॒हिवृ॑ष॒से॒नो॒सि॒राष्ट॒दारा॒ष्ट्र॒मैदे॒हि॒स्वाहा॑वृ॒ष॒से॒-
 नो॒सि॒राष्ट॒दारा॒ष्ट्र॒म॒मुष्मै॑दे॒ह्यर्त्ये॑त॒स्थ ॥ २ ॥ अ॒र्त्ये॑त॒स्थरा॒ष्ट्र॒दा॒-

१. इत्यत्र—अव्यवहितोऽपि (३।६६) संहितायां अकारव्यवहितोऽप्यभेरुत्तरः
 सिञ्चतेः सकारः षकारमापद्यते ।

राष्ट्रम्मेदत्तस्वाहात्येतस्थराष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मैदत्तौजस्वतीस्थरा-
ष्ट्रदाराष्ट्रम्मेदत्तस्वाहौजस्वतीस्थराष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मैदत्ताप्रः
परिवाहिणीस्थराष्ट्रदाराष्ट्रम्मेदत्तस्वाहापः परिवाहिणीस्थराष्ट्र-
दाराष्ट्रममुष्मैदत्तापाम्पतिरसिराष्ट्रदाराष्ट्रम्मेदेहिस्वाहापा-
म्पतिरसिराष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मैदेह्यपाङ्गभौंसिराष्ट्रदाराष्ट्रम्मेदेहि-
स्वाहापाङ्गभौंसिराष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मैदेहिसूर्व्यत्त्वचसस्थ ॥ ३ ॥
सूर्व्यत्त्वचसस्थराष्ट्रदाराष्ट्रम्मेदत्तस्वाहासूर्व्यत्त्वचसस्थराष्ट्र-
दाराष्ट्रममुष्मैदत्तसूर्व्यवर्चसस्थराष्ट्रदाराष्ट्रम्मेदत्तस्वाहासूर्व्य-
वर्चसस्थराष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मैदत्तमान्दास्थराष्ट्रदाराष्ट्रम्मेद-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

त्त्स्वाहा॥मान्दास्थिराष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मैदत्तव्रजक्षितस्थिराष्ट्रदा-
 राष्ट्रममैदत्तस्वाहाव्रजक्षितस्थिराष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मैदत्तव्वाशास्थ-
 राष्ट्रदाराष्ट्रममैदत्तस्वाहाव्वाशास्थिराष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मैदत्तश-
 विष्टास्थिराष्ट्रदाराष्ट्रममैदत्तस्वाहाशविष्टास्थिराष्ट्रदाराष्ट्र-
 ममुष्मैदत्तशक्करीस्थिराष्ट्रदाराष्ट्रममैदत्तस्वाहाशक्करीस्थिरा-
 ष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मैदत्तजनभृतस्थिराष्ट्रदाराष्ट्रममैदत्तस्वाहाज-
 नभृतस्थिराष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मैदत्तविश्वभृतस्थिराष्ट्रदाराष्ट्र-
 ममैदत्तस्वाहाविश्वभृतस्थिराष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मैदत्तापःस्वरा-
 जस्थिराष्ट्रदाराष्ट्रममुष्मैदत्त । मधुमतीर्मधुमतीभिःपृच्छन्ता-

ममहि॒क्षत्त्र॒क्षत्त्रिया॑यव्वन्वा॒नाऽअना॑धृष्टाः॒सीद॑तस॒हौज॑सोमहि॒क्षत्त्र-
 ह्त्रिया॑यदध॒तीः ॥ ४ ॥ [शतम् ४००] सोम॑स्य॒त्विषि॑र-
 सि॒तवे॑वमे॒त्विषि॑र्भूयात् । अ॒ग्नये॑स्वाहा॒सोमा॑य॒स्वाहा॑सवि॒त्रेस्वा-
 हा॒सर॑स्वत्यै॒स्वाहा॑पु॒ष्णेस्वाहा॑बृ॒हस्प॑तये॒स्वाहेन्द्रा॑य॒स्वाहा॑घोषाय
 स्वाहा॒श्लोका॑य॒स्वाहा॑शाय॒स्वाहा॑भगाय॒स्वाहा॑र्ष्य॒म्णेस्वाहा॑
 ॥ ५ ॥ प॒वित्रे॑स्थो॒वैष्ण॑व्यौसवि॒तुर्वः॑ऽप्रस॒वऽउ॒त्पु॒ना॒म्यच्छि॑द्द्रे-
 णप॒वित्रे॑ण॒सूर्य॑स्यर॒श्मिभि॑ ÷ । अ॒निभृ॑ष्टम॒सिवा॑चोवन्धुस्तपो-
 जाः॒सोम॑स्यदा॒त्रम॑सि॒स्वाहा॑राज॒स्वः ॥ ६ ॥ स॒धमा॑दो॒द्युम्नि॑नी-
 राप॑ऽए॒ताऽअना॑धृष्टाऽअ॒प॒स्योष॑सानः । पु॒स्त्या॑सुच॒क्रेष॑रुणः॒स-

धस्त्यमपांशिशुम्मातृतमास्वन्तः ॥ ७ ॥ क्षत्रस्योल्ब्वमसिक्षत्र-
स्यजराब्बसिक्षत्रस्ययोन्निरसिक्षत्रस्यनाभिरसीन्द्रस्यव्वात्त्रगम्भनमसि
मित्रस्यासिधरुणस्यासित्वयायंवृत्रंब्बधेत् । ह्वासिरुजासिक्षुमा-
सि । पातैनम्प्राश्चम्पातैनम्प्रत्यश्चम्पातैनन्तिर्भ्यश्चन्दिग्भ्यःपात ॥ ८ ॥
आविर्मर्षाऽआवित्तोऽअग्निर्गृहपतिरावित्तऽइन्द्रोवृद्धश्रवाऽआ-
वित्तौमित्रावरुणौधृतव्रतावावित्तःपुषाव्विश्ववेदाऽआवित्तेद्द्या-
वापृथिवीव्विश्वशम्भुवावावित्तादितिरुरुशर्मा ॥ ९ ॥ अवैष्टा-
दन्दशुकाःप्राचीमारोहगायत्रीत्वावतुरथन्तरऽसामत्त्रिवृत्स्तोमोव्व-
सन्तऽऋतुर्ब्रह्मद्रविणन्दक्षिणामारोह ॥ १० ॥ दक्षिणामारो-

हवि॒त्रष्टु॒प्त्वावतु॑बृ॒हत्साम॑पञ्चद॒शस्तोमो॑ग्री॒ष्मऽऋ॒तुःक्ष॒त्रन्द्रवि॒-
णम्प्र॒तीची॒मारोह॑ ॥ ११ ॥ प्र॒तीची॒मारोह॑ज॒गती॒त्वावतु॑वैरु॒पः-
साम॑सप्तद॒शस्तोमो॑व॒र्षाऽऋ॒तुर्वि॒ड्द्रवि॒णमु॒दीची॒मारोह॑ ॥ १२ ॥
उ॒दीची॒मारोह॑ानु॒ष्टुप्त्वावतु॑वैरा॒जःसामै॑कवि॒दश॒स्तोमं ÷ शर॑द॒तुः
फ॒लन्द्रवि॒णमु॒द्दध॑र्वा॒मारोह॑ ॥ १३ ॥ ऊ॒र्ध्वा॒मारोह॑प॒ङ्क्ति॒स्त्वावतु॑-
शा॒क्ववरै॑व॒तेसाम॑नी॒त्रिण॑व॒त्रय॑स्त्रि॒दशौ॒स्तोमौ॑हे॒मन्तशि॒शिरा॑वृ॒तूव-
च्चो॒द्द्रवि॒णम्प्र॒त्यस्त॒न्नमु॑चे॒ऽशिरः॑ ÷ ॥ १४ ॥ सोम॑स्य॒त्विषि॑र॒सित॑वै-
वमे॒त्विषि॑र्भू॒यात् । मृ॒त्योःपा॒ह्यो॒जो॒सिस॒हो॒स्यमृ॑त॒मसि ॥ १५ ॥ हि॒र-
ण्य॒रूपाऽउ॒षसो॑हि॒रोकऽउ॒मावि॑न्द्राऽउ॒दिथः॑सु॒ख्यैश्च॑ । आ॒रोह॑तं च॒-

ऋणमिन्नगर्तन्ततश्चक्षायामदितिन्दितिश्चमित्रोसिधरुणोसि ॥ १६ ॥
 सोमस्यत्वाद्द्युम्नेनामिषिश्चाम्यग्नेर्भ्राजसासूर्यस्यव्वर्चसेन्द्रस्ये-
 न्द्रियेण । क्षत्राणाङ्घ्रिपतिरेद्धयतिदिद्युन्पाहि ॥ १७ ॥ इमन्देवाऽअ-
 सपत्कनः सुवद्ध्वम्महतेक्षत्रायमहतेज्ज्यैष्ठ्यायमहतेजानराज्जघाये-
 न्द्रस्येन्द्रियाय । इमममुष्यपुत्रममुष्यैपुत्रमस्यैविशऽएषवोमीराजा-
 सोमोस्माकम्ब्राह्मणानां राजा ॥ १८ ॥ प्रपर्वतस्यवृषमस्यपृष्ठ-
 नावश्चरन्तिस्वसिचऽइयानाः । ताऽआववृषमधरागुदक्षकाऽअहि-
 म्बुध्न्युमनुरीयमाणाः । विष्णोर्विष्क्रमणमसि विष्णोर्विक्रान्त-
 मसि विष्णोः क्रान्तमसि ॥ १९ ॥ प्रजापतेनस्वदेतान्यन्योधि-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

श॒श्वारू॑पाणि॒परि॑ताब॒भूव । य॒त्कामा॑स्तेजु॒दुमस्तन्नो॑ऽअ॒स्त्वय॑म॒मुष्य॑-
 पि॒तासा॑व॒स्यपि॒ताव्य॑य॒स्याम॑प॒तयो॑र॒यीणा॑स्वाहा । रु॒द्रव॑त्ते-
 क्रि॒विपर॑न्नाम॒तस्मिन्हु॑तम॒स्यमेष्ट॑म॒सिस्वाहा ॥ २० ॥ इन्द्र॑स्य॒व्व-
 ज्ज्रो॑सि॒मित्रा॑वरु॒णयो॑स्त्वाप्प्र॒शाखो॑ऽप्प्र॒शिषा॑यु॒नजि॑म्म । अव्य॑थायै-
 त्वास्व॒धायै॑त्वारि॒ष्टोऽअज्जु॑नो॒गरु॑ता॒म्प्रस॑वेन॒जया॑पाम॒मन॑सा॒समिन्द्रि॑-
 येण ॥ २१ ॥ मा॒तऽइन्द्र॑ते॒व्वय॑न्तु॒राषा॑डयु॒क्त्तासो॑ऽअ॒ब्रह्म॑ता॒घिद॑-
 साम । तिष्ठ॑ारथ॒मधि॑य॒व्वज्ज॑ह॒स्तार॑श्मी॒न्दैव॑म॒सेस्व॑श्वान् ॥ २२ ॥
 अ॒ग्नये॑गृ॒हप॑तये॒स्वाहा॑ सोमा॒यव्व॑न॒स्पत॑ये॒स्वाहाम॑रु॒तामो॑ज॒सेस्वाहेन्द्र॑-
 स्येन्द्रि॑याय॒स्वाहा । पृथि॑वि॒मात॑र्मा॒हिःसी॑र्मोऽअ॒हन्त्वाम् ॥ २३ ॥

ह॒६ स॒ः शु॒चि॒षद॒द्वसु॒रन्तरि॒क्षस॒द्भोता॒व्वेदि॒षदति॒थिर्हु॒रोण॒सत् । नृ॒षद॒द्व-
र॒सद्व॑त॒सद्व॑थो॒मसद॒ब्जागो॒जाऽऽकृत॑जाऽअ॒द्रिजाऽऽकृत॑म्बृ॒हत् ॥ २४ ॥
इय॑द॒स्यायु॒रस्यायु॒र्मयि॑धे॒हियु॒ङ्ङसि॒व्वच॒वो॒सि॒व्वच॒वो॒मयि॑धे॒र्गस्य॒-
ज्ज॒म्मयि॑धे॒हि । इन्द्र॑स्यवा॒ंघी॒र्ष्यकृ॒तोबा॒हूऽअ॒भ्युपा॑व॒हरामि ॥ २५ ॥
स्यो॒नासि॑सु॒षदा॑सि॒क्ष्वस्य॑वो॒निर॑सि । स्यो॒नामासी॑द॒सुष॑दामासी॒दक्ष-
त्र॑स्यवो॒निमासी॑द ॥ २६ ॥ निष॑सादधृतव्व॒तोव्व॑रुण॒पस्त्या॑स्वा । सा-
म्ना॑ज्ज्यायसु॒क्रतुः ॥ २७ ॥ अ॒भिभू॑र॒स्येता॑स्ते॒पश्च॒दिशः॑ कल्पन्ता-
म्ब्रह्म॑म॒स्त्वम्ब्र॒ह्मासि॑सवि॒तासि॑सत्य॒प्सवो॑व्वरु॒णोसि॑सत्यौजाऽइन्द्रो॑-
सि॒धिशौ॑जा॒रुद्रो॑सि॒सुशेव॑ ÷ । बहु॑का॒रश्श्रे॑ष॒स्कर॒भूय॑स्करेन्द्र॒स्यव्व-

ज्जो॑सि॒तेन॑मेर॒द्धय ॥ २८ ॥ अ॒ग्निः॑पृ॒थुर्द्ध॑र्म॒णस्पति॑र्ज्जु॒षाणोऽअ॒ग्निः॑पृ॒-
थुर्द्ध॑र्म॒णस्पति॑राज्य॒स्यवे॑तु॒स्वाहा॒स्वाहा॑कृ॒ताःसू॒र्यस्य॑र॒श्मिभि॑-
र्य॒तद्ध॑व॒द॒सजा॑ताना॒म्मद्ध॒यर्म॑ष्ठ॒याय ॥ २९ ॥ स॒वित्रा॑प्स॒वित्रा॑-
सर॑स्वत्या॒व्वाचा॑त्वष्ट्र॒द्रूपैः॑पु॒ष्णाप॒शुभिरि॑न्द्रे॒णास्मे॑वृ॒हस्पति॑ना-
ब्र॒ह्मणा॑व्वरु॒णेनौ॑ज॒साग्नि॑ना॒तेज॑सा॒सोमे॑न॒राज्ञा॑व्विष्णु॒नादश॑म्यादे-
वत॑या॒प्ससू॑त॒ह॒प्सस॑र्पामि ॥ ३० ॥ अ॒श्वि॒व॒भ्याम्प॑च॒क्ष्यस्व॑सर॒स्वत्यै॑प॒-
च॒क्ष्यस्वेन्द्रा॑यसु॒त्राम्म॑णेप॒चक्ष्य॑स्व । व्वा॒युः॑पु॒तः॑प॒वित्रे॑ण॒प्सत्य॑ङ्क॒सो-
मोऽअति॑सू॒तः । इन्द्र॑स्यसु॒ज्यः॑सखा ॥ ३१ ॥ कु॒विद॑ङ्ग॒यव॑मन्तो॒यव॑-

श्रिद्द्यथादान्त्यनुपूर्व्ववियूय । इ हेहैपाङ्गुहिभोजनानिषेबर्हिषो-
नमऽउक्त्तुम्बजन्तिः । उपयामगृहीतोस्यश्श्वन्भ्यान्त्वासरस्वत्यै
त्वेन्द्रायत्त्वासुत्राम्णे ॥ ३२ ॥ सुवदसुराममश्श्वनानमुचावासुरे-
सचा । विपिपानाशुभस्पतीऽइन्द्रङ्गर्मस्वावतम् ॥ ३३ ॥ पुत्रमि-
वपितरावश्श्वनोभेन्द्रावथुःकाव्यैर्हृदःसनाभिः । यत्सुरामं व्यपिबः
शचीभिःसरस्वतीत्त्वामधवन्नभिष्णक् ॥ ३४ ॥ इति दशमोऽध्यायः ॥

१. शाखायां वानरा यद्वन्निपतन्त्युत्पतन्ति च । एवं वर्णाः प्रयोक्तव्याः
'इहेहैपां' निदर्शनम् ॥ (याज्ञ० शि० श्लो० ६१)

❁ अथ एकादशोऽध्यायः ❁

ॐ शु॒ज्जानं॑ प्रथ॒मम॑नस्त॒त्त्वाय॑ सवि॒ताधियः॑ । अ॒ग्नेज्ज्योति॑र्नि॒-
चा॒म्बपृ॑थि॒व्याऽअ॒ध्याभ॑रत् ॥१॥ शु॒क्त्तेन॑म॒नसा॑व्य॒न्देव॑स्य॒सवि॒तुः
स॒वे । स्व॒र्ग्याय॑ श॒क्त्तया॑ ॥२॥ शु॒क्त्क्त्वाय॑ सवि॒तादे॒वान्त्स्व॑र्भ्य॒तोधि॑-

१. 'यथा पुत्रवती स्नेहाच्चुम्बते निजमौरसम् । एवं वर्णाः प्रयोक्तव्या 'युज्जान'
इति निदर्शनम् ॥' (या. शि. श्लो. ६३) अर्थात्—यथा मातुः बालकमुखचुम्बने
मुखाकृतिः वर्तुला भवति तथा चवर्गपञ्चमस्य अकारस्योच्चारणेऽपि वर्तुल-
विवृतमुखाऽऽकृत्या सुस्पष्टतया कर्तव्या इत्यर्थः ।

यादिवम् । बृहज्ज्योतिः करिष्यतः सविताप्रसुवातितान् ॥३॥ युञ्ज-
तेमनऽउतबुञ्जतेधियोऽन्विष्यान्विष्यस्यबृहतोऽन्विष्यश्चतः । धियो

१. “ज्योतिश्च्यवनः श्येनः श्यामः श्यामाकाः श्येतोज्ज्येष्ठोज्ज्योत्याच्छ्रयति”
एते संयोगा एक्यकारा भवन्ति । (शु० य० प्रा० सू० १५३ अ० ४) इति
एवं प्रचुराण्येवोदाहरणानि संहितायां द्रष्टव्यानि । यथा—दुश्च्यवनः (१७।३९)
इन्दुर्हवः (१८।५३) श्यामाकाश्चमे (१८।१२) श्यामंचमे (१८।१३) श्येतो-
महविः (परशाखीयोदाहरणम्) ‘यो ह वै ज्यैष्ठ्यं च श्रेष्ठ्यं च’ (इत्यपि
शाखान्तरीयम्) ‘ज्योक्तेसन्दृशिजीव्यासम्’ (३९।१९) ‘ज्याऽह्यर्ठं समने’
(२९।४०) ‘कस्वाऽऽच्छ्रयति’ (२३।३९) इदमुदाहरणमिह विहितम् ।
एकमेव अन्यानुपलंभात् । संहितायान्तु प्रचुराणि कथितानि ।

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

त्रादधेवयुनाविदेकऽइन्महीदेवस्यसवितुःपरिष्टुतिः ॥ ४ ॥ सुजेवाम्ब्र-
हमपुर्व्यन्नमोभिर्विश्वलोकऽपतुपथ्येवसुरेः । शृण्वन्तुविश्वेऽअमृ-
तस्यपुत्राऽआयेधामानिदिव्यानिस्तथुः ॥ ५ ॥ अस्यप्रयाणामन्व-
न्यऽइद्ययुर्देवादेवस्यमहिमानमोजसा । अःपार्थिवानिब्विममेसऽप-
तशोरजाँसिदेवःसवितामद्वित्वना ॥ ६ ॥ देवसवितःप्रसुवयज्ञम्प्र-
सुवयज्ञपतिम्भगाय । दिव्योगन्धर्वःकेतपूःकेतन्नःपुनातुव्वाचस्प-
तिर्वाचन्नःस्वदतु ॥ ७ ॥ इमन्नोदेवसवितर्व्यज्ञम्प्रणयदेवाव्यःस-
खिविदःसत्राजितन्धनजितःस्वर्जितम् । ऋचास्तोमःसमध्वय-
गायत्रेणरथन्तरम्बृहदायत्रवर्तनिस्वाहा ॥ ८ ॥ देवस्यत्वासवितुः

असवे॑श्विनो॒र्वाहु॑भ्याम्पु॒ष्णो ह॑स्ताभ्याम् । आ॒दे॒गाय॑त्रेण॒च्छन्द॑-
साङ्गि॒रस्वत्पृ॑थि॒व्याऽस॒धस्था॑दग्नि॒म्पुरी॑ष्यमङ्गि॒रस्वदा॑भ॒रत्त्रैष्टु॑भेन-
च्छन्द॑साङ्गि॒रस्वत् ॥ ९ ॥ अ॒भि॒न्नर॑सिना॒म्यैसि॒त्त्वया॑व्य॒यम॒ग्निर्ऽश॑-
के॒मख॑नि॒तुष्ट॑स॒धस्थ॑ऽआ । जा॒गते॑न॒च्छन्द॑साङ्गि॒रस्वत् ॥ १० ॥ ह॒स्तऽ-
आ॒धाय॑स॒विता॑वि॒भ्रद॑भि॒भ्रद॑हि॒रण्ययी॑म् । अ॒ग्नेर्ग्यो॑ति॒र्नि॒चा॒म्य-
पृथि॒व्याऽअ॒द्यथा॑भ॒रदानु॑ष्टु॒भेन॑च्छन्द॑साङ्गि॒रस्वत् ॥ ११ ॥ प्र॒तूर्त्त॑ष्वा
जि॒न्नाद्द्र॑व॒ध्वरि॑ष्टु॒मनु॑स॒न्वत॑म् । दि॒विते॑ज॒न्मपर॑म॒न्तरि॑क्षे॒तव॑ना-
भिः॒पृथि॒व्याम॑धि॒योनि॑रि॒त् ॥ १२ ॥ यु॒ञ्जाथा॑रा॒सम॑स्यु॒वम॑-
स्मि॒न्मन्या॑मे॒वृष॑ण्वसू । अ॒ग्नि॒म्भर॑न्त॒मस्म॑युम् ॥ १३ ॥ खो॒गे-

योगे॒तव॒स्तरं॒धाजे॑वाजेहवामहे । सखा॑यऽइन्द्र॑मु॒तये ॥ १४ ॥ प्र॒तूर्व्व॒न्ने-
ह॒षव॑क्राम॒न्नश॑स्तीरु॒द्रस्य॑गा॒णप॑त्य॒म्मयो॑भूरेहि । उ॒र्व्वन्त॑रि॒क्षं॒व्वीहि॑-
स्व॒स्तिग॑व्यू॒तिर॑भ॒यानि॑कृ॒ण्वन्त्यु॑ष्णास॒युजा॑स॒ह ॥ १५ ॥ पृ॒थि॒व्याऽसु॑-
ध॒स्था॑द॒ग्नि॒मपु॑री॒ष्यम॑ङ्गि॒रस्व॒दाभ॑रा॒ग्नि॒मपु॑री॒ष्यम॑ङ्गि॒रस्व॒दच्छै॑मो-
ग्नि॒मपु॑री॒ष्यम॑ङ्गि॒रस्व॒दद्भ॑रि॒ष्याम॑हं ॥ १६ ॥ अ॒न्व॒ग्नि॒रुष॑सा॒मग्र॑म
क॒व्य॒दन्व॑हानि॒प्रथ॑मो॒जात॑वे॒दाहं ॥ अनु॑सू॒र्व्वस्य॑पु॒रुत्रा॑च॒रश्मि॑ननु॒-
द्द्या॑वा॒पृथि॑वीऽआ॒त॒तंथ ॥ १७ ॥ आ॒ग॒स्य॒व्वाज्ज्य॑द्ध्वा॒न॒स॒र्व्वमि॑धो-
धि॒यूनु॑ते ॥ अ॒ग्नि॒स॒ध॒स्थे॑म॒ह॒ति॒चक्षु॑षा॒निचि॑कीषते ॥ १८ ॥ आ॒-
क्र॒म्य॑द्वाजि॒न्पृथि॑वीम॒ग्निमि॑च्छ॒रुचा॑त्स्वम् । भू॒म्या॑वृ॒त्त्वाय॑नो॒ब्ध-

द्विषतः खनेम तं वयम् ॥ १९ ॥ द्यौस्ते पृष्टम् पृथिवीसधस्थमात्मा-
 न्तरिक्षे समुद्रो धोनिः । विख्याय च क्षुषात्त्वमभितिष्ठ पृतन्य-
 तः ॥ २० ॥ उत्क्राममह ते सौभगायास्मादास्थानाद्द्रविणो दाधा-
 जिन् । वयं स्याम सुमतौ पृथिव्याऽअग्निं नन्तऽउपस्थे अस्याः
 ॥ २१ ॥ उदक्रमीद्द्रविणो दावा ज्येष्ठा कः सुलोकः सुकृतम् पृथि-
 व्याम् । ततः खनेम सुप्रतीकमग्निं स्वोरुहाणाऽअधिनाकमुत्तमम्
 ॥ २२ ॥ आत्वा जिघर्म्मि मनसा धृतेन प्रतिक्षियन्तम्भुवनानि विश्वा ।
 पृथुन्ति रश्चा घ्नयसा बृहन्तं व्यचिष्टुमन्नैरभसन्दशानम् ॥ २३ ॥ आ-
 विश्वतः प्रत्यञ्जिघर्म्म्य रक्षसामनसा तज्जुषेत । मर्ष्यं श्रीस्पृह-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

यद्द्वर्णोऽग्निर्गन्नाभिर्मृशेतन्वाजभ्युराणं ॥ २४ ॥ परिवार्जपतिः
 कविरग्निर्हव्यान्यक्रमीत् । दधद्द्रत्नानिदाशुषे ॥ २५ ॥ परित्वा-
 ग्नेपुरं वयं द्विप्रदः सहस्यधीमहि । धृषद्द्वर्णं न्दिवेदिवेहन्तारम्भङ्गुरा-
 वताम् ॥ २६ ॥ त्वमग्ने दद्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मन्-
 स्परि । त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वन्नृणान्नृपते जायसे शुचिः
 ॥ २७ ॥ देवस्य त्वासवितुः प्रसवे विश्वनोर्बाहुभ्याम्पुष्णो हस्ताभ्या-
 म् । पृथिव्याः सधस्त्यादग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वत्स्वनामि । ज्योति-
 ष्मन्तन्त्वाग्ने सुप्रतीकमजस्रेण भानुना दीदद्यतम् । शिवम्प्रजाभ्यो-
 हिदः सन्तम्पृथिव्याः सधस्त्यादग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वत्स्वनामः ॥ २८ ॥

CC-0. Benin Manuscript Library Collection

अपाम्पृष्टमसिधोनिरग्नेः समुद्रमभितः पिन्वमानम् । दध्वर्मानो-
महाँ२ऽआचपुष्करेदिवोमात्रयाधरिम्णाप्रथस्व ॥ २९ ॥ शर्मचस्थो-
धर्मचस्थोच्छिद्रेबहुलेऽउभे । ऋचस्वतीसंवसाथाम्भृतमग्निपु-
रीष्यम् ॥ ३० ॥ संवसाथाँस्वर्धिदासमीचीऽउरसात्कमना । अ-
ग्निमन्तर्भरिष्यन्तीज्ज्योतिष्मन्तमजस्रमित् ॥ ३१ ॥ पुरीष्योसि
व्विश्वभराऽअथर्वात्वाप्रथमोनिरमन्थदग्ने ॥ त्वामग्नेपुष्कराद-
द्धथर्वानिरमन्थत । मुध्रोधिश्श्वस्यवाघतः ॥ ३२ ॥ तमुत्त्वा-
दद्धथर्गृषिः पुत्रऽईधेऽअथर्वणः । वृत्रहणम्पुरन्दरम् ॥ ३३ ॥
तमुत्त्वापात्थ्योवृषासमीधेदस्युहन्तमम् । धनक्षयदरणेरणे ॥ ३४ ॥

सीदहोतः स्वऽउलोकेचिकित्वान्त्सादयासहस्रसुहृतस्योनौ । देवा-
 वीर्हेवान्द्वविषासजास्यग्नेवृहधजमानेधयोधाः ॥ ३५ ॥ निहोता-
 होतृषदनेविदानस्त्रेषोदौदिवाँ२ऽअसदत्सुदक्षः । अदब्धव्वतप्प्र-
 मतिर्व्वसिष्ठः सहस्रम्भरः शुचिजिह्वोऽअग्निः ॥ ३६ ॥ सहसीद-
 स्वमहाँ२असिशोषस्वदेववीतमः । विधुममग्नेऽअरुषमिमेद्धथसृज-
 ष्यशस्तदर्शतम् ॥ ३७ ॥ अपोदेवीरुपसृजमधुमतीरयक्ष्मायप्प्रजाभ्यः ।
 तासामास्थानादुज्जिह्वतामोषधयः सुपिप्पलाः ॥ ३८ ॥ सन्तेन्वायु-
 र्मातरिश्वादधातूत्तानायाहृदयंय्वदिद्वकस्तम् । योदेवानाश्चरसि-
 ष्णाणथेनकस्मैदेवषडस्तुतभ्यम् ॥ ३९ ॥ सुजातोज्ज्योतिषासह-

शर्मधरूथमासदस्त्वः । घासोऽअग्नेविश्वरूपे संव्ययस्वधि-
 भावसो ॥ ४० ॥ उदुतिष्ठस्वध्वरावानोदेव्याधिया । दृशेचमासा-
 बृहतासुशुक्कनिराग्नेवाहिसुशस्तिभिः ॥ ४१ ॥ ऊर्ध्वऽऊषुणऽऊ-
 तयेतिष्ठादेवोनसविता । ऊर्ध्वोघाजस्यसनितायदक्षिभिर्वाधर्वि-
 र्विह्वयामहे ॥ ४२ ॥ सजातोगर्भोऽअसिरोदस्योरग्नेचारुर्विभृत-
 ऽओषधीषु । चित्रःशिशुःपरितमांस्यक्तून्प्रमातृभ्योऽअधिकनि-
 ऋदद्गां ॥ ४३ ॥ स्थिरोभवन्वीड्वक्त्रऽआशुर्भवन्वाज्यवर्चः । पृ-
 थुर्भवसुषदस्त्वमग्नेःपुरीषवाहणः ॥ ४४ ॥ शिवोभवत्प्रजाभ्योमा-
 नुषीभ्यस्त्वमग्नेः । पादधावापृथिवीऽअभिर्शोचीर्मन्तरिक्षम्मा-

वनस्पतीन् ॥ ४५ ॥ प्रैतुवाजीकनिक्कदन्नानदद्रासभं पत्वा ।
 भरन्नग्निम्पुरीष्युम्मापाद्यायुषं पुरा । वृषाग्निम्बृषणम्भरन्नपाङ्ग-
 र्भेऽसमुद्रियम् । अग्नऽआयाद्विष्वातये ॥ ४६ ॥ क्रतुऽसत्यमृतऽस-
 त्यमग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदङ्गरामः । ओषधयः प्रतिमोदद्ध्वमग्निमे-
 तऽशिवमायन्तमभ्यन्नयष्माः । व्यस्यन्विश्रवाऽअनिराऽअमीवा-
 निषीदन्नोऽअपदुर्मतिञ्जहि ॥ ४७ ॥ ओषधयः प्रतिगृभ्णीतपुष्पव-
 तीः सुपिप्पलाः । अयं ववोगर्भऽऽक्रुत्वि यः प्रत्कऽसधस्थमासदत्
 ॥ ४८ ॥ विपाजसापृथुनाशो शुचानोऽशधस्वद्विषोरक्षसोऽअमीवाः ।
 सुशर्मणो वृहदऽशर्मणि स्यामशोरद्वऽसुदवस्यऽअमीवाः ॥ ४९ ॥ आपो-

हिष्णामयोभुवस्तानऽऊर्जेदधातन । महेरणायचक्षसे ॥ ५० ॥ योवः
 शिवतमोरसस्तस्यभाजयतेहनः । उशतीरिवमातरः ॥ ५१ ॥
 तस्ममाऽअरङ्गमामवोयस्यक्षयायजिन्वथ । आपोजनयथाचनः ॥ ५२ ॥
 मित्रःसृष्ट्यपृथिवीम्भूमिश्चज्योतिषासह । सुजातञ्जातवेद-
 समयक्षमायत्वासृष्ट्यामिप्रजाभ्यः ॥ ५३ ॥ रुद्राःसृष्ट्य
 पृथिवीम्बृहज्योतिःसमीधिरे । तेषाम्भानुरजस्रऽइच्छुकक्रोदेवेषु
 रोचते ॥ ५४ ॥ सृष्ट्यांषुभीरुद्वैर्द्वीरैःकर्मण्युग्मृदम् । हस्ता-
 भ्याम्मृद्वीङ्कुत्वासिनीवालीकृणोतुताम् ॥ ५५ ॥ सिनीवालीसुकप-
 र्दासुकुरीरास्वौपशा । सातुभ्यमदितेमह्योखान्दधातुहस्तयोः ॥ ५६ ॥

Digitized By Siddhanta Chakravarty

उषाङ्कणोतुशक्त्कत्यावाहुभ्यामदितिर्द्विया । मातापुत्रंश्चथोपस्थे
 साग्निम्विभर्तुगर्भऽआ । मुखस्यशिरौसि ॥ ५७ ॥ व्वसंवस्त्वाक-
 णवन्तुगायत्रेणच्छन्दसाङ्गिरस्वद्ध्रुवासिपृथिव्यसिधारयामयिप्र-
 जांरायस्पोषङ्गौपत्यः सुवीर्यं सजातान्न्यजमानाय रुद्रास्त्वाक-
 णवन्तुत्रैष्टुभेनच्छन्दसाङ्गिरस्वद्ध्रुवास्यन्तरिक्षमसिधारयामयिप्र-
 जांरायस्पोषङ्गौपत्यः सुवीर्यं सजातान्न्यजमानायादित्यास्त्वा-
 कणवन्तुजागतेनच्छन्दसाङ्गिरस्वद्ध्रुवासिद्व्यौरसिधारयामयिप्र-
 जांरायस्पोषङ्गौपत्यः सुवीर्यं सजातान्न्यजमानाय विवश्श्वेत्वा-
 देवावैश्वानराः कणवन्त्वानुष्टुभेनच्छन्दसाङ्गिरस्वद्ध्रुवासिदिशो-

CC-0, Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

सिधायामयिप्रजा७रायस्पोषङ्गोपत्य६सुवीर्य६सजातान्यजमा-
 नाय ॥ ५८ ॥ अदित्यैरास्त्रास्यदितिष्टेविलङ्घ्नातु । कृत्वायसाम-
 हीमुखांमृन्मयीं७धोनिमृगये । पुत्रेभ्यः७प्रायच्छददिति७श्रपयानिति
 ॥ ५९ ॥ वसवस्त्वाधूपयन्तुगायत्रेण७छन्दसाङ्गिरस्वद्रुद्रास्त्वाधू-
 पयन्तुत्त्रैष्टुभेन७छन्दसाङ्गिरस्वदादित्यास्त्वाधूपयन्तुजागतेन७छन्द-
 साङ्गिरस्वदिद्वश्श्वेत्वादेवावैश्वानराधूपयन्त्वानुष्टुभेन७छन्दसाङ्गि-
 रस्वदिन्द्रस्त्वाधूपयतुववरुणस्त्वाधूपयतुषिष्णुस्त्वाधूपयतु ॥ ६० ॥
 अदितिष्ठादेवीविश्वदेव्यावतीपृथिव्या७सधस्थेऽअङ्गिरस्वत्वन-
 त्ववटदेवानान्त्वापत्कीर्द्देवीविश्वदेव्यावती७पृथिव्या७सधस्थेऽ-

अङ्गिरस्वदधतूखेधिषणास्त्वादेवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सध-
 स्थेऽअङ्गिरस्वदभीन्धतामुखेव्वरूत्रीष्वादेवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथि-
 व्याः सधस्थेऽअङ्गिरस्वच्छपयन्तूखेऽग्नास्त्वादेवीर्विश्वदेव्यावतीः
 पृथिव्याः सधस्थेऽअङ्गिरस्वत्पचन्तूखेजनयस्त्वाच्छन्नपत्रादेवीर्वि-
 श्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽअङ्गिरस्वत्पचन्तूखे ॥ ६१ ॥ मि-
 त्रस्यचर्षणीधृतोवोदेवस्यसानसि । द्युम्नश्चित्रश्रवस्तमम् ॥ ६२ ॥
 देवस्त्वासवितोद्वपतुसुपाणिः स्वङ्गुरिः सुबाहु रतशक्तक्या । अव्य-
 थमानापृथिव्यामाशादिशऽआपृण ॥ ६३ ॥ उत्थायबृहतीभवोदुति-
 ष्ठद्भ्रुवात्वम् । मित्रेतान्तऽउक्ताम्परिदुग्धमभिस्याऽएषामामैदि

॥ ६४ ॥ ^{Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha} वस॑स्त्वाच्छृ॑न्दन्तु॒गाय॑त्रेण॒च्छन्द॑साङ्गिर॒स्वद्द्रु॑द्द्रास्त्वा-
च्छृ॑न्दन्तु॒त्रैष्टु॑भेन॒च्छन्द॑साङ्गिर॒स्वदा॑दि॒त्यास्त्वाच्छृ॑न्दन्तु॒जाग॑तेन॒च्छ-
न्द॑साङ्गिर॒स्वदि॑द्व॒शश्वे॑त्त्वा॒देवा॑व्वै॒श्वान॒राऽआ॑च्छृ॑न्दन्त्वानु॒ष्टुभे॑न॒च्छन्द॑-
साङ्गिर॒स्वत् ॥ ६५ ॥ आ॑कू॒तिम॒ग्निम्प्र॒युज॑स्वा॒हामनो॑मे॒धाम॒ग्निम्प्र॒-
युज॑स्वा॒हाचि॒त्तंवि॒ज्ञात॑म॒ग्निम्प्र॒युज॑स्वा॒हावा॒चोवि॒धूति॑म॒ग्नि-
म्प्र॒युज॑स्वा॒हाप्र॒जाप॑तये॒मन॑वे॒स्वाहा॒ग्नये॑व्वै॒श्वान॒राय॑स्वा॒हा ॥ ६६ ॥
वि॒श्वोदे॒वस्य॑नेतु॒र्मर्तो॑व्वु॒रीत॑स॒कथ्य॑म् । वि॒श्वोरा॑यऽइ॒षुद्ध॑यति॒द्यु-
म्नं॑वृ॒णीत॑पु॒ष्यसे॒स्वाहा ॥ ६७ ॥ मा॒सुभि॑त्या॒मासु॑रि॒षोम्ब॑धृ॒ष्णुव॑रि॒-
य॑स्व॒सु । अ॒ग्निश्चे॑द॒ङ्कुरि॑ष्यथः ॥ ६८ ॥ इ॒ह॒स्वदे॑वि॒पृथि॑वि॒स्वस्त॑यऽ-

आसुरीमायास्वधयाकृतासि । जुष्टन्देवेभ्यऽइदमस्तुहव्यमरिष्टात्व-
मुदिद्विष्वेअस्मिन् ॥ ६९ ॥ द्रवन्नहंसर्पिरासुतिहप्रत्कोहोताधरे-
ण्यहं । सहसस्पुत्रोऽअद्भुतहं ॥ ७० ॥ [शतम् ५००] परस्याऽअधिसंघ-
तोवराँऽअभ्यातर । यन्नाहमस्मिताँऽअव ॥ ७१ ॥ परमस्याहंपरा-
वतोरोहिदश्वऽइहागहि । पुरीष्यः पुरुषिप्रयोग्नेत्वन्तरामृधः-
॥ ७२ ॥ यदग्नेकानिकानिचिदातेदारुणिदध्मसि । सर्व्वन्तदस्तु-
तेघृतन्तज्जुषस्वयविष्टय ॥ ७३ ॥ यदस्युपजिह्विकायद्वम्भ्रोऽअति-
सर्पति । सर्व्वन्तदस्तुतेघृतन्तज्जुषस्वयविष्टय ॥ ७४ ॥ अहरहर-
प्रयावम्भरन्तोश्वयिवतिष्टुतघासमस्मे । रायस्पोषेणसमिषाम-

दन्तो॒ग्ने॒माते॒प्प्रति॒वेशा॒रिषाम् ॥ ७५ ॥ नामा॒पृथि॒व्याः॒समि॒धाने॒ऽअ-
 ग्नौ॒राय॒स्पोषा॒यबृ॒हते॒द्वाम॒हे । इ॒र॒म्म॒दम्बृ॒हदु॒क्कथं॒घञ॒त्रज्जेता॑-
 र॒मग्नि॒मृत॑नासुसास॒हिम् ॥ ७६ ॥ या॒सेना॑ऽअ॒भीत्स्व॑रीरा॒व्याधि॒-
 नी॒रुगा॑णाऽउ॒त । ये॒स्तेना॑ये॒चत॑स्करा॒स्ताँस्तै॑ऽअ॒ग्नेपि॑द॒धाम्म्या॒स्ये
 ॥ ७७ ॥ द॒ष्ट्रा॒भ्याम्म॒लि॒म्ल॒भ्यैस्त॑स्कराँ॒ऽउ॒त । ह॒नु॒भ्यां
 स्तेना॑न्भ॒गव॑स्ताँस्त्व॒ह्नाद॑सु॒खादि॑तान् ॥ ७८ ॥ ये॒जनै॑षु॒मलि॑म्ल॒व-
 स्तेना॑स॒स्तस्करा॑वने । ये॒कक्षे॑ष्व॒घाय॑व॒स्ताँस्तै॑द॒धामि॑ज॒म्मयो॑हं ॥ ७९ ॥
 योऽअ॒स्मभ्य॑मरा॒तीया॑द्यश्च॒नोद्वे॑षते॒जनः॑ । नि॒न्दा॒द्योऽअ॒स्मा-
 नि॒ध॒प्साच्च॑सर्व्व॒न्तम्म॑स्मसाकु॒रु ॥ ८० ॥ स॒द॒शित॑म्मे॒व्रह्म॑स॒द॒शि-

तंवीर्युम्बलम् । स६ शितङ्क्षत्रलिष्णुवस्याहमस्मिपुरोहितः ॥ ८१ ॥
उदेषाम्बाहूऽअतिरमुद्वर्चोऽअथोबलम् । क्षिणोमिब्रह्मणामित्रानु-
न्नयामिस्वाँ२ऽअहम् ॥ ८२ ॥ अन्नपतेन्नस्यनोदेह्यनमीवस्यशुष्म-
णः । प्रपदातारन्तारिषऽऊर्जन्नोधेहिदिद्वपदेचतुष्पदे ॥ ८३ ॥
इति संहितायां एकादशोऽध्यायः ॥

❀ अथ द्वादशोऽध्यायः ❀

ॐ वृशानोरुक्कमऽउब्ब्याब्ब्यद्वौदुर्म्मर्षमायुः ÷ श्रियेरुचानः ।
अग्निरमृतोऽअभवद्वयोमिष्येदन्नन्दघोरजनयस्सुरेताः ॥ १ ॥

Digitized By Siddhanta Gangotri Gyaan Kosha

नक्त्कोषासासमनसाविरूपेधापयतेशिशुमेकः समीची । दद्यावा-
 क्षामारुक्कमोऽअन्तर्धिमातिदेवाऽअग्निन्धारयन्द्रविणोदा? ॥ २ ॥
 विवश्वारूपाणिप्रतिमुञ्चतेकविः प्रासावीद्भद्रं द्विपदेचतुष्पदे ॥
 विनाकमक्ख्यत्सवितावरेण्योनुप्रयाणमुषसोविराजति . ॥ ३ ॥
 सुपर्णोसिगरुर्माँस्त्रिवृत्तेशिरोगायत्रश्चक्षुर्वृहद्द्रथन्तरेपक्षौ । स्तोम-
 ऽआत्माच्छन्दाँस्यङ्गानियजूँषिनाम । सामतेतनूर्वामदेव्यं च-
 क्षायक्षियम्पुच्छन्धिष्ण्याँशफा? । सुपर्णोसिगरुर्मान्दिवङ्गच्छस्वः-
 पत ॥ ४ ॥ विष्णोःक्रमोँसिसपत्नहागायत्रञ्छन्दऽआरोहपृ-
 थिवीमनुविक्कमस्वविष्णोःक्रमोँस्यभिमातिहात्त्रैष्टुभञ्छन्दऽआ-

रोह॒न्तरि॑क्षमनु॒विक्र॑मस्व॒विवि॑ष्णोः॒कक्र॑मो॒स्यरा॑ती॒यतो॒हन्ता॑जाग॒त-
 ञ्छन्द॒ऽआरो॑ह॒दिव॒मनु॒विक्र॑मस्व॒विवि॑ष्णोः॒कक्र॑मो॒सिश॑त्रू॒यतो॒हन्ता॑-
 नुष्टु॒भञ्छन्द॒ऽआरो॑ह॒दिशो॑नु॒विक्र॑मस्व ॥ ५ ॥ अक्र॑कन्द॒दग्नि॑-
 स्तनय॑न्निव॒द्व्यौऽक्षामा॑रेरि॒हद्वी॑रुधः॒सम॒ञ्जन् । स॒द्योज॑ज्ञानो॒घि-
 हीमि॑द्धोऽअक॒ख्यदा॑रो॒दसी॒भानु॑ना॒भात्य॑न्तः ॥ ६ ॥ अग्ने॑भ्याव॒र्त्तिन्न॑-
 भिमा॒निव॑र्त॒स्वायु॑षा॒ध्वर्च॑सा॒प्रज॑या॒धने॑न । स॒न्यामे॑धया॒र॒ध्यापो॑षे-
 ण ॥ ७ ॥ अग्ने॑ऽअ॒ङ्गिर॑ः॒शत॑न्ते॒सन्त्वा॑वृ॒तः॒सह॑स्रन्तऽउ॒पावृ॑तः ।
 अध्रा॑पोष॒स्यपो॑षेण॒पुन॑न्नो॒नष्ट॑मा॒कृधि॑पुन॒नो॒रयि॑मा॒कृधि ॥ ८ ॥ पुन॑-
 रु॒र्जानि॑व॒र्त्तस्व॒पुन॑र॒ग्नऽइ॒षायु॑षा । पुन॑न्नो॒पाह्य॑ह॒सह॑ ॥ ९ ॥ स॒हर॑-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

॥ १० ॥ आत्वाद्दार्षमन्तरं भूद्भ्रुवस्तिष्ठविचाचलिः । विशस्त्या-

सर्वावाञ्छन्तुमात्वद्द्राष्टृद्रुमधिभ्रशत् ॥ ११ ॥ उदुत्तमंज्वरुणपा-

शमस्मदवाधिमंघिमध्यमं७ श्रथाय । अथाव्वयमादित्यव्वतेत-

वानागसोऽदितयेस्याम ॥ १२ ॥ अग्नेबृहन्नुषसामुद्ध्वोऽअ

स्थानिर्ज्जगन्वान्तमसोज्ज्योतिषागात् । अग्निर्भानुनारुश-

तास्वङ्गऽआजातोधिश्वासद्वाङ्मन्वप्राह ॥ १३ ॥ हृदसःशुचिषद्द्वसु

रन्तरिक्षसद्भोताव्वेदिषदतिथिदुर्दुरोणसत् । नृषद्वरसद्वत्सद्व्योमस.

द॒ब्ज॒गो॒जाऽक्र॑त॒जाऽअ॒दि॒द्र॒जाऽक्र॑तं॒बृ॒हत् ॥ १४ ॥ सी॒द॒त्व॒म्मा॒तुर॒-

स्याऽउपस्थे^१विश्वान्यग्नेव्युनानि^२विद्वान् । मैना^३न्तपसामार्चि-
 षामिशो^४चीरन्तरस्या^५शुक्क्रज्ज्योतिर्विभाहि ॥ १५ ॥ अन्तरग्नेरु-
 चात्त्वमुखाया^६सदनेस्वे । तस्यास्त्वह^७रसातपज्ञातवेद^८शिवोभव
 ॥ १६ ॥ शिवोभुत्त्वामह्यमग्ने^९अथोसीदशिवस्त्वम् । शिवा^{१०}कृत्वादिश^{११}
 सव्वा^{१२}स्वन्वोनिमिहासद^{१३} ॥ १७ ॥ दिवस्प^{१४}रिप्रथमज्ञे^{१५}अग्निर-
 स्मदिद्वितीयमपरिजातवेदा^{१६} । तृतीयमप्सुनृमणा^{१७}अजस्रमिन्धान^{१८}
 एनञ्जरतेस्त्राधी^{१९} ॥ १८ ॥ विज्ञाते^{२०}अग्ने^{२१}त्रेधात्रयाणि^{२२}विह्याते^{२३}धाम-

१. इत्यत्र 'विज्ञासौध्रामण्याम्' (३।१२६) सौत्रामणीमन्त्रमुक्त्वा विश्व
 इत्ययं ह्रस्वो दीर्घमापद्यते ।
 CC-0. Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

विभृतापुरुत्रा । विद्वातेनामपरमङ्गुहावदिद्विद्वातमुत्संश्वतऽआ-
जगन्थ ॥ १९ ॥ समुद्रेत्त्वानृमणाऽअप्स्वुन्तन्नृचक्षाऽईधेदिवोऽअ-
ग्नऽऊधन् । तृतीयेत्त्वारजसितस्थिवाऽसमपामुपस्थैमहिषाऽअव-
र्द्धन् ॥ २० ॥ अक्रन्ददग्निस्तनयन्निवद्यौऽक्षामारेरिहद्वीरुधः
समञ्जन् । सद्योज्ञानोविहीमिद्धोऽअक्ख्यदारोदसीभानुनाभा-
त्यन्तः ॥ २१ ॥ श्रीणामुदारोधरुणोरयीणाम्मनीषाणाम्प्रार्पणऽसोम-
गोपाः । वसुऽसुनुऽसहसोऽअप्सुराजाविभात्यग्रऽउषसामिधा-
नः ॥ २२ ॥ विश्वस्यकेतुर्भुवनस्यगर्भऽआरोदसीऽअपृणाज्जाय-
मानः । व्वीडुश्चिदद्रिमभिनत्परायञ्जनावदग्निमयजन्तपञ्च ॥ २३ ॥

उ॒शिक्क॒पाव॒कोऽअ॒र॒तिः सु॒मे॒धाम॒तैष्व॒ग्निर॒मृतो॒निधा॒यि । इ॒य॒र्ति॒धूम॒
म॒रुष॒म्भरि॒न्भ्रदु॒च्छु॒क्रेण॑ शो॒चि॒षा॒द्यामि॒नक्ष॒न् ॥ २४ ॥ दृ॒शानो॒रु॒
क्कमऽउ॒र्व्या॒व्य॒द्द्यौ॒दुर्म॒र्षमा॒युः श्रि॒येरु॒चानः॑ । अ॒ग्निर॒मृतोऽअ॒
भव॒द्द्वयो॑मि॒र्यदे॒नन्द॒द्यौर॒जन॒यत्सु॒रेताः॑ ॥ २५ ॥ व॒स्तेऽअ॒द्य॒कृण॒व॒
द्भ॒द्रशो॒चेपु॒पन्द॑व॒घृत॒वन्त॑म॒ग्ने । प्र॒तन्न॑य॒प्रत॒रं व॒स्योऽअ॒च्छा॒भि॒
सु॒म्नन्दे॒वभ॑क्तं॒व्यवि॒ष्ट ॥ २६ ॥ आ॒त॒म्भ॒जसौ॑श्च॒वसे॒ष्वग्नेऽउ॒क्कथ॑ऽ
उ॒क्कथ॑ऽआ॒भ॒जश॒स्यमा॒ने । प्रि॒यः सु॒खैः प्रि॒योऽअ॒ग्नाभ॑वा॒र्युज्जा॒ते॒
न॒भि॒नद॒दुज्ज॒नि॒त्त्वैः॑ ॥ २७ ॥ त्वा॒म॒ग्ने॒वज॑मानाऽअ॒नु॒द्यून्वि॒श॒वाघ॒
सु॒दधि॒रे॒षा॒व्याणि॑ । स्व॒या॒स॒ह॒य॒मि॒णमि॒च्छमा॑ना॒वज॑ज्ञो॒मन्त॑मु॒शि॒

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

जोषिवव्वुः ॥ २८ ॥ अस्ताव्यग्निभ्रा० सुशोवव्वेश्वानरऽक्रवि-
भिः सोमगोपाः । अद्वेषेद्यावापृथिवीहुवेमदेवाधत्तरयिमस्ममेसुवी-
रम् ॥ २९ ॥ समिधाग्निन्दुवस्यतघृतैर्बोधयतातिथिम् । आस्मिन्हु-
व्याजुहोतन ॥ ३० ॥ उदुत्वाविश्वेदेवाऽअग्नेभरन्तुचित्तिभिः ।
सनोभवशिवस्त्वऽसुप्रतीकोन्विभावसुः ॥ ३१ ॥ प्रेदग्नेज्ज्योति-
ष्यान्थाहिशिवेभिरर्चिभिष्ट्वम् । बृहद्भिर्भानुभिर्भासन्माहिः-
सीस्तन्वाप्रजाः ॥ ३२ ॥ अक्क्रन्ददग्निस्तनयन्निवद्व्यौऽक्षामारे-
रिहद्वीरुधः समञ्जन । सद्योज्ञानोधिहीमिद्धोऽअक्ख्यदारोदसी-
भानुनाभात्यन्तः ॥ ३३ ॥ प्रप्रायमग्निर्भरतस्यशृण्वेद्वियत्सूव्योन-

रोचतेवृद्धमाः । अभियः पुरुषपृतनासुतस्थौदीदायदैव्योऽतिथिः
 शिवो नः ॥ ३४ ॥ आपो देवीः प्रतिगृष्णीतमस्मै तत्स्योने कृणुध्व
 सुरभाऽउलोके । तस्मै नमन्ताञ्जनयः सुपत्नीर्मातेव पुत्रिभ्यः मृताप्स्वे-
 नत् ॥ ३५ ॥ अप्सवग्ने सधिः ष्वसौषधीरनु रुध्यसे । गर्भे सजायसे पु-
 नः ॥ ३६ ॥ गर्भोऽस्योषधीनाङ्गर्भोऽनस्पतीनाम् । गर्भोऽधिश्च-
 स्यभुतस्याग्ने गर्भोऽपामसि ॥ ३७ ॥ प्रसद्व्यभस्मना योनिमपश्चपृ-

१. इत्यत्र 'सधिरठ० शुरदितिः' (३।७६) इत्यनेन सधिः, अ० सुः, अदितिः
 एतेषां विसर्जनीयः सकारः षकारमापद्यते संहितायाम् । एवम्—अ० शुष्टे (५।७)
 अदितिष्ट्वा (१।१६१) इत्यत्रापि नोपपत्तिः ।

थि॒वीम॑ग्ने । स॒ष्ट॒सृ॒ज्यमा॑तृभि॒ष्टृज्योति॑ष्मान्पुन॒रास॑दः ॥ ३८ ॥ पुन॒-
रा॒सद॑द्य॒सदे॑नम॒पश्च॑पृथि॒वीम॑ग्ने । शेषे॑मातु॒र्ध्वथो॑प॒स्थेन्तर॑स्यांशि-
व॒तमः॑ ॥ ३९ ॥ पुन॑रु॒र्जानि॑व॒र्त्तस्व॒पुन॑र॒ग्नऽह॒षायु॑षा । पुन॑र्न॒र्हपा॑ह्य॒ष्ट-
ह॑सः ॥ ४० ॥ स॒हर॒ष्यानि॑व॒र्त्तस्वा॒ग्नेपि॑न्व॒स्वधा॑रया । वि॒श्वप्स्व्या-
वि॒श्वत॑स्प॒रि ॥ ४१ ॥ बो॒धामे॑ऽअ॒स्यध॑च॒सोष॑घ्नि॒ष्टुम॑ह॒िष्टस्य॑प्रभृ-
त॒स्यस्व॑धावः । पी॒यति॑त्त्वोऽअनु॒त्त्वो॒गृणा॑तिव्व॒न्दारु॑ष्टे॒तन्व॑ध्व॒न्देऽअ-
ग्ने ॥ ४२ ॥ स॒बोधि॑सूरि॒र्मघ॑वा॒वसु॑प॒तेव॑सु॒दाव॑न । यु॒योद्ध॑थु॒स्मद॑द्वे-
षां॑सि॒विश्व॑क॒र्मणे॑स्वाहा ॥ ४३ ॥ पुन॑स्त्वादि॒र्यारु॑द्रा॒वस॑वः॒समि॑-
न्ध॒ताम्पुन॑र्न॒र्हमा॑णो॒वसु॑नीथ॒यज्ञैः॑ । धृ॒तेन॑त्वन्त॒न्वध्व॑र्द्धय॒स्वस॑र्याः

सन्तुयजमानस्यकामाः ॥ ४४ ॥ अपेतव्वीतद्विचसर्पतातोषेत्रस्थपु-
राणाषेचनूतनाः । अदाद्यमोवसानम्पृथिव्याऽअक्रन्निमम्पितरोलोक-
मस्मै ॥ ४५ ॥ सँज्ञानमसिकामधरणम्मयितेकामधरणम्भूयात् । अग्ने-
र्भस्मास्यग्नेःपुरीषमसिचितस्थपरिचितऽऊर्ध्वचितः ÷ श्रयद्ध्वम्

१. इत्यादावपि तथाविधमुखाकृत्या उच्चारणेन वैदिकानां सञ्ज्ञं जानेति श्रुतिर्भ-
वति । तथा च जिह्वाग्रेण अधोदन्तमूलं स्पृष्ट्वा जिह्वामध्येन च तालुं स्पृष्ट्वा
अकारे उच्चारिते मुखस्य वर्तुलविवर्तनं भवति । अत एव तत्र नकारअकाराभ्यां
मिलितेव श्रुतिः श्रूयते इति भावः । एतेन य (ञ) ज्ञ शब्दे यग्येति यज्ञेति
वोच्चारणं विरह्यते । केचन (यज्यं) इत्युच्चारयन्ति तेऽपि परास्ताः ।

॥ ४६ ॥ अ॒य॒ऽसोऽअ॒ग्नि॒र्ध्व॒स्मिन्सोम॒मिन्द्र॑ः सु॒त॒न्द॒धेज॒ठरे॑ धाव॒शान॑ ।
 स॒ह॒स्त्रिय॒म्बाज॒मत्य॒न्नस॒प्ति॒ऽस॒वान्त॑स॒न्स्तू॒यसे॒जात॑वेदः ॥ ४७ ॥
 अ॒ग्ने॒षत्ते॑दि॒वि॒ध॒र्चः॑ पृ॒थि॒व्या॒ध्वदोष॑धी॒ष्वप्स्वाय॑जत्र । येना॒न्तरि॑
 क्ष॒मु॒व्रा॒त॒तन्थ॑त्वे॒षः॑ स॒भानु॑र॒र्णवो॑ नृ॒चक्षा॑ः ॥ ४८ ॥ अ॒ग्नेदि॒वोऽअ॒र्ण॑
 म॒च्छा॒जिगा॒स्यच्छा॑दे॒वाँ२॥ऽऊ॒चि॒षेधि॑ष्ण॒याये॑ । धा॒रो॒चने॑प॒रस्ता॑त्स॒
 र्ध॑स्य॒याश्चा॒वस्ता॑दु॒पति॑ष्ठ॒न्तऽआप॑ः ॥ ४९ ॥ पु॒री॒ष्यासोऽअ॒ग्नय॑ः
 प्रा॒वणे॑भिः स॒जोष॑सः जु॒षन्ता॑न्व॒क्षम॑द्दु॒हो॒नमी॒वाऽइषो॑म॒हीः ॥ ५० ॥
 इ॒डा॒म॒ग्नेपु॑रु॒द॒ऽस॑ः स॒नि॒ज्ञोऽश॑श्व॒त्तम॑द्व॒वमा॑नायसाध । स्या॒न्नः॑ स॒नु॒
 स्तन॑यो॒व्विजा॒वाग्ने॑सा॒तेसु॑म॒तिर्भू॑त्व॒स्मे ॥ ५१ ॥ अ॒यन्ते॒वोनि॑क्र॒त्वि॒

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

योषतो जातोऽअरोचथाः । तज्ज्ञानन्नग्न्यऽआरोहाथानो धर्द्धयारयिम्

॥ ५२ ॥ चिदसितया देवतयाङ्गिरस्वद्भुवासीदपरिचिदसितया देवत-
याङ्गिरस्वद्भुवासीद ॥ ५३ ॥ लोकम्पृणच्छिद्रम्पृणायोसीदद्भुवास्व-

म् । इन्द्राग्नीत्वाबृहस्पतिरस्मिन्नन्योनावसीषदन् ॥ ५४ ॥ ताऽअ-

स्यसूददोहसःसोमंश्रीणन्तिपृश्नयः । जन्मन्देवानां विवशस्त्रिष्व-

रोचनेदिवः ॥ ५५ ॥ इन्द्रं विश्वाऽअवीवृधन्त्समुद्रव्यचसङ्गिरः ।

रथीतमदरथीनां घाजानां सत्पतिम्पतिम् ॥ ५६ ॥ समितदसङ्कल्पे-

थांसप्रियौरोचिष्णुसुमनस्यमानौ । इषमूर्जमभिसंघसानौ ॥ ५७ ॥

संव्वाम्मनांसिसंव्वतासमुचित्तान्याकरम् । अग्नेपुरीष्याधिपा-

भवत्त्वन्नऽइषमूर्जं जमानाय धेहि ॥ ५८ ॥ अग्नेस्त्वम्पुरीष्योरयि मा-
नपुष्टिमाँर असि । शिवाऽकृत्त्वादिशः सर्वाः स्वोनिमिहासदः
॥ ५९ ॥ भवतन्नः समनसौ सचेतसावरेपसौ । मायन्नदः हिदः सिष्टुम्मा-
यन्नपतिज्ञातवेदसौ शिवौ भवतमद्द्यनः ॥ ६० ॥ मातेवपुत्रम्पृथि-
वीपुरीष्यमग्निं स्वेषोनावभारुषा । तां विश्वैर्देवैर्ऋतुभिः संधिदा-
नऽप्रजापतिर्विश्वकूर्मम्विमुञ्चतु ॥ ६१ ॥ असुन्वन्तमयजमान-
मिच्छस्ते नस्येत्यामन्विहितस्करस्य । अन्यमस्मदिच्छसातऽइत्या-
नमो देवि निर्ऋते तुभ्यमस्तु ॥ ६२ ॥ नमः सुते निर्ऋतेति गमते जोयस्म-
यं विचृता बन्धमेतम् । यमेन त्वं स्वम्यासं विद्वानोत्तमेनाकेऽधिरो-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyan Kosha

हयैनम् ॥ ६३ ॥ यस्यास्तेधारऽआसञ्जुहोम्येषाम्बन्धानामवसज्ज-
नाय । यान्त्वाजनोभूमिरितिष्प्रमदन्तेनिर्ऋतिन्त्वाहम्परिवेदविश्व-
तः ॥ ६४ ॥ यन्तेदेवीनिर्ऋतिराववन्धपाशङ्गीवास्वविचृत्यम् ।
तन्तेविष्याम्यघायुषोनमद्भ्यादथैतम्पितुमद्विष्प्रसूतः । नमोभूत्यै-
षेदञ्चकार ॥ ६५ ॥ निवेशनःसङ्गमनोव्वसूनांविश्वारूपाभिचण्डे-
शचीभिः । देवऽइवसवितासत्यधर्म्मन्द्रोनतस्थौसमरेपथीनाम्
॥ ६६ ॥ सीराबुञ्जन्तिकवयोयुगाव्वितन्वतेपृथक् । धीरादेवेषु-
सुम्नया ॥ ६७ ॥ युनक्तसीराव्वियुगातनुद्ध्वङ्कृतेयोनौव्वपतेहवी-
जम् ॥ गिराचश्श्रुष्टिःसमराऽअसन्नोनेदीयऽइत्सृण्यःपक्वमे-

यात् ॥ ६८ ॥ शुन॑ऽसु॒फाला॑विकृ॒षन्तु॑भूमि॑ऽशुन॑ङ्कीनाशा॑ऽअभिय॑-
न्तु॒व्याहैः । शुना॑सीराह॒विषा॑तोश॒मानासु॑पिप्प॒लाऽओष॑धीःकर्त्त॒ना-
स्ममे ॥ ६९ ॥ घृ॒तेन॑सी॒तामधु॑नासम॑ज्यतां॒बि॒श्वैर्ह्वैरनु॑मताम॒रुदि॑द्भः ।
ऊर्ज॑स्वती॒पय॑सा॒पिन्व॑माना॒स्मान्त्सी॑ति॒पय॑सा॒भ्याव॑वृत्स्व ॥ ७० ॥
लाङ्ग॑ल॒म्पवी॑रवत्सुशेव॑ऽसोम॑पित्स॒रु ॥ तदु॑द्ब्र॒पति॑गामवि॒म्प्रफ॑ब्ध्य-
श्च॒पीव॑रीम्प्र॒स्थाव॑द्द्रथ॒वाह॑णम् ॥ ७१ ॥ काम॑ङ्कामदु॒घेधु॑क्ष्वमि॒त्रा-
य॒व्वरु॑णायच । इन्द्रा॑या॒श्वि॒व॒भ्याम्पु॒ष्णे॒प्रजा॑भ्यऽओष॑धीभ्यः ॥ ७२ ॥
विमु॑च्छयद्ध्वम॒ग्न्यादे॑वयाना॒ऽअग॑न्म॒तम॑स॒स्पार॑म॒स्य । ज॒ज्योति॑रा-
पाम ॥ ७३ ॥ स॒जु॒र॒ब्दोऽअ॒य॒वोमि॑ऽस॒जु॒र॒षाऽअ॒रु॒णीभि॑ः । स॒जोष॑-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

साव॒श्वना॒व॒६ सो॒मि॒हं॒ स॒जू॒३ सूर॒ऽप॒त॒शेन॒ स॒जू॒व्व॒श्वा॒न॒र॒ऽइ॒ड्या॒घृ॒तेन॒-
स्वाहा ॥ ७४ ॥ वा॒ऽओष॑धी॒हं॒ पूर्वा॑जा॒तादे॒वेभ्य॑स्त्रि॒युग॑म्पुरा । मनै॒नु-
व॒न्भू॒णाम॒ह॒६ श॒त॒न्धा॒मानि॑ स॒प्त॒च ॥ ७५ ॥ श॒त॒न्धो॑ऽअ॒म्ब॒धा॒मानि॑ स॒-
ह॒स्र॑मु॒तवो॒रुह॑ः । अ॒धा॒श॒त॒क्र॒त्वो॒यु॒य॒मि॒म॒म्मे॑ऽअ॒ग॒द॒ङ्क॒त ॥ ७६ ॥
ओष॑धी॒हं॒ प्र॒ति॒मो॒द॒द्भ॒म्पु॒ष्प॒वती॑हं॒ प्र॒सू॒वरी॑हं । अ॒श्वा॑ऽइ॒व॒स॒जि॒त्स्वरी॑-
व्वी॒रु॒धः॑ पा॒र॒यि॒ष्ण॒वः ॥ ७७ ॥ ओष॑धी॒रि॒ति॒मा॒त॒र॒स्त॒द्द्वो॒दे॒वीरु॑प॒-
ब्रु॒वे । स॒ने॒य॒म॒श्वा॒ङ्गा॒व्वा॒स॑ऽआ॒त्मा॒न॒न्त॒व॑पू॒रुष ॥ ७८ ॥ अ॒श्वा॒त्थे

१. 'अश्वास्थेतकार्ठं सञ्ज्ञायाम्' । १।९९। अश्वाशब्दादुत्तरः सकारः तकारमापद्यते
संज्ञायां स्थे प्रत्यये इति । अश्वाः—अश्वान्यापारोऽग्निरग्निमस्तिष्ठतीत्यश्वत्थो वृक्षः ।

CC-0. Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

वोनिषदं नम्पणैर्वोद्वसतिष्कृता । गोभाजऽशक्तिलासथयत्सनवथपूरु-
 षम् ॥ ७९ ॥ यत्रौषधीः समग्मतं राजानं समिताविव । द्विष्यः सऽ-
 उच्यते भिषग्रक्षोद्वामीव चातनः ॥ ८० ॥ अश्वावतीं सोमावतीमु-
 र्जयन्ती मुदोजसम् । आवित्सि सवर्वाऽओषधीरस्माऽअरिष्टतातये
 ॥ ८१ ॥ उच्छुष्माऽओषधीनाङ्गावोगोष्ठादिवेरते । धनं सनिष्यन्तीना-
 मात्मानन्तवपुरुष ॥ ८२ ॥ इष्टुतिर्नामवोमाताथोष्युयं स्थनिष्कृतीः ।
 सीराः पतत्रिणी स्थनयदामयति निष्कृथ ॥ ८३ ॥ अतिविश्वः परिष्टा-
 स्तेनऽइवव्वजमक्रमुः । ओषधीः प्राचुक्ष्यवुर्ष्वस्किञ्चतश्चोरपः ॥ ८४ ॥
 यदिमाव्वाजयन्नहोषधीर्हृतऽआदधे । आत्मायक्ष्मस्य नश्यति पुरा-

जीव॒गृ॒भो॒यथा ॥ ८५ ॥ य॒स्यो॒षधी॑ऽप्र॒स॒व॒या॒न्म॒नु॒ष्य॑रु॒हं । ततो॒य
 क्ष॒मं॒वि॒बा॒धद्भ॒ऽउ॒ग्रो॒म॒द्ध॒य॒मशी॑रिव ॥ ८६ ॥ सा॒कं॒व॒क्ष॒म॒प्र॒प॒त॒चा॒वे॒
 ण॒कि॒कि॒दी॒विना॑ । सा॒कं॒घा॒त॒स्य॒द्भ्रा॒ज्या॒सा॒क॒न्न॒श्य॒नि॒हा॒क॒या ॥ ८७ ॥
 अ॒न्या॒वो॒ऽअ॒न्या॒म॒व॒त्त्वन्या॑न्य॒स्याऽउ॒पा॒व॒त । ता॑ऽस॒र्वाः॒ सं॒वि॒
 द॒नाऽइ॒द्म॒मे॒प्रा॒व॒ता॒व्वचः॑ ॥ ८८ ॥ या॑ऽफ॒लि॒नी॒र्वाऽअ॒फ॒लाऽअ॒
 पु॒ष्पा॒वा॒श्च॑पु॒ष्पि॒णीः । बृ॒ह॒स्प॒ति॒प्र॒सू॒ता॒स्तानो॑मु॒ञ्च॒न्त्व॒ह॒सः॑
 ॥ ८९ ॥ मु॒ञ्च॒न्तु॑मा॒श॒प॒त्थ्या॒दथो॑व्व॒रु॒ण्या॒दु॒त । अथो॑ष॒म॒स्य॒प॒द्मी॑शा॒त्स॒
 र्व्व॑स्मा॒द्दे॒व॒कि॒ल्बि॒षा॒त् ॥ ९० ॥ अ॒व॒प॒त॒न्ती॒र॒व॒द॒न्दि॒वऽओष॑ध॒य॒स्प॒
 रि॑ । य॒ज्ञी॒व॒म॒श्न॒वाम॑ह॒न॒सरि॑ष्याति॒पूरु॑षः ॥ ९१ ॥ या॑ऽओष॒धीः॒सो॒

मराज्ञोर्बह्वीशतविचक्षणाः । तासामसित्वमुत्तमारङ्कामायश६हृदे
॥ ९२ ॥ याऽओषधीःसोमराज्ञीर्विष्टिताःपृथिवीमनु । बृहस्पति-
प्रसूताऽअस्यैसन्दत्तव्वीर्यम् ॥ ९३ ॥ याश्चेदमुपशृण्वन्ति याश्च-
दूरम्परागताः । सर्वाःसङ्गत्यव्वीरुधोस्यैसन्दत्तव्वीर्यम् ॥ ९४ ॥
मावोरिषत्त्रनितायस्मैचाहङ्गनामिवः ॥ द्विपाच्चतुष्पादस्माक६-
सर्वमस्त्वनातुरम् ॥ ९५ ॥ ओषधयःसमवदन्तसोमेनसहराज्ञा ।
यस्मैऋणोतिब्राह्मणस्त६राजन्पारयामसि ॥ ९६ ॥ नाशयित्रीव-
त्तासस्याशंसऽउपचितामसि । अथोशतस्ययक्ष्माणाम्वाकारोरसिना-
शनी ॥ ९७ ॥ त्वाङ्गन्धर्वाऽअखनूँस्त्वामिन्दुस्त्वाम्बृहस्पतिः । त्वा-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

मोषधेसोमोराजाविद्वान्यक्षमादमुच्यत ॥ ९८ ॥ सहस्वमेऽअरा-
तोऽसहस्वपृतनायतः । सहस्वसर्वपाप्मानं सहमानास्योषधे
॥ ९९ ॥ दुर्घायुस्तऽओषधेखनितायस्मै चत्वा खनाम्यहम् । अथो-
त्त्वन्दीर्घायुर्भुत्वा शतवल्शा विरोहतात् ॥ १०० ॥ त्वमुत्तमा-
स्योषधेतवन्वृक्षाऽउपस्तयः । उपस्तिरस्तुसुोस्माकं व्योऽअस्माँ २ऽ
अभिदासति ॥ १०१ ॥ मामाहिदः सोज्जनितायः पृथिव्या यो वादिवद-
सत्यधर्म्मो व्यानट् । यश्चापश्चन्द्राः प्रथमोज्जानकस्मै देवाय हवि-
षा विधेम ॥ १०२ ॥ अभ्यावर्त्तस्वपृथिवि वृक्षे न पयसा सह । वपा-
न्तेऽअग्निरिषितोऽअरोहत् ॥ १०३ ॥ अग्ने यत्ते शक्रं रुध्रं चन्द्रं व्य-

त्पुतंश्चक्षयम् । तद्देवेभ्योभरामसि ॥ १०४ ॥ इषमूर्जमहमित-
 ऽआदमृतस्योनिम्महिषस्यधाराम् । आमागोषुधिशत्त्वातनूपुजहा-
 मिसेदिमनिराममीवाम् ॥ १०५ ॥ अग्नेतवश्श्रवोद्योमहिभ्राजन्ते-
 ऽअर्चयोधिभावसो । बृहद्भानोशवसाव्वाजमुक्कथ्युन्दधासिदा-
 शुषेकवे ॥ १०६ ॥ पावकवर्चांशुकक्रवर्चाऽअनूनवर्चाऽउदियर्षिभानु-
 ना । पुत्रोमातराविवचरभुपावसिपूणक्षिरोदसीऽउमे ॥ १०७ ॥ ऊर्जो-
 नपाज्जातवेदंसुशस्तिभिर्मन्दस्वधीतिमिहितः । त्वेऽइषसन्दधु-
 भूर्निवर्षसशिच्चत्रोतयोव्वामजाताः ॥ १०८ ॥ इरज्ज्यन्नग्नेप्रथय-
 स्वजन्तुभिर्स्मेरायोऽअमर्त्य । सदशतस्यवपुषोविवराजसिपूण-

क्षिसानसिङ्क्रतुम् ॥ १०९ ॥ इष्कर्त्तारमद्भ्वरस्यप्रचेतसङ्क्षयन्तॆ रा-
धसोमहः । रातिव्वामस्यसुभगाम्महीमिषन्दधासिसानसिङ्खरयिम्
॥ ११० ॥ ऋतावान्महिषंविश्वदर्शतमग्निङ् सुम्नायदधिरेपुरोज-
नः । श्रुत्कर्णङ् सुप्रथस्तमन्त्वागिरादैव्यम्मानुषासुगा ॥ १११ ॥
आप्यायस्वसमेतुतेविश्वतः सोमवृष्ण्यम् । भवाद्याजस्यसङ्क्षे-
॥ ११२ ॥ सन्तेपयाँसिसमुषन्तुवाजाः संवृष्ण्यान्यमिमातिषा-
हः । आप्यायमानोऽमृतायसोमदिविश्रवाँस्युत्तमानिधिष्व
॥ ११३ ॥ आप्यायस्वमदिन्तमसोमविश्वेभिरङ् शुभिः । भवानः-
सुप्रथस्तमः सखावृधे ॥ ११४ ॥ आतेव्वत्सोमनोषमत्परमाच्चित्स

धस्त्वात् । अग्नेत्वाङ्कामयागिरा ॥ ११५ ॥ तुभ्यन्ताऽअङ्गिरस्तम-
 विश्वाः सुक्षितयत्पृथक् । अग्नेकामायवेमिरे ॥ ११६ ॥ अग्निः-
 प्रियेषु धामसुकामो भूतस्य भव्यस्य सम्प्राडे को द्विराजति ॥ ११७ ॥
 इति संहितायां द्वादशोऽध्यायः ॥

❀ अथ त्रयोदशोऽध्यायः ❀

ॐ मयि गृह्णाम्यग्नेऽअग्निर्दरायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवी-
 र्व्याय । मामुदेवताऽसचन्ताम् ॥ १ ॥ अपाम्पृष्टुमसि यो निरग्नेः स-
 मुद्द्रमभितऽपि न्वमानम् । वृद्धमानो मर्होऽअचपुष्करे दिवो मात्र-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

याध्वरिम्णाप्रथस्व ॥ २ ॥ ब्रह्ममवज्ञानमप्रथमम्पुरस्तादिद्वसीमतः
 सुरुचोव्वेनऽआवहः । सवुध्न्याऽउपमाऽअस्यविविद्धाःसतश्चधोनिम
 सतश्चधिवः ॥ ३ ॥ हिरण्यगर्भःसमवर्त्तताग्रेभुतस्यजातःपतिरे-
 कऽआसीत् । सदाधारपृथिवीन्यामुतेमाङ्कस्ममैदेवायहविषाधि-
 घेम ॥ ४ ॥ द्रुप्सश्चस्वकन्दपृथिवीमनुद्द्यामिमश्रुधोनिमनु-
 यश्चपूर्वः । समानं धोनिमनुसञ्चरन्तन्द्रुप्सञ्जुहोम्यनुसप्तहोत्राः
 ॥ ५ ॥ नमोस्तुसर्पेभ्योयेकेचपृथिवीमनु । येऽअन्तरिक्षेयेदिवितेभ्यः
 सर्पेभ्योनमः ॥ ६ ॥ याऽइषवोयातुधानानांयेवाध्वनस्पतीं
 रनु । येवावटेषुशरतेतेभ्यःसर्पेभ्योनमः ॥ ७ ॥ येवामीरोचने-

दिवोषेवासूर्वस्यरश्मिषु । षेषामप्सुसदस्कृतन्तेभ्यः सप्तेभ्योन-
मः ॥ ८ ॥ कृणुष्वपाजः प्रसितिन्नपृथ्वीं व्याहिराजेवामवाँ २५३-
भैन । तृष्णीमनु प्रसितिन्द्रूणानोस्तासि विद्वध्वरक्षसस्तपिष्ठैः ॥ ९ ॥
तवभ्रमासं ५ आशुयापतन्त्यनुस्पृशधृषताशोशुचानः । तपूँष्यग्नेजु-
ह्वापतज्ञानसन्दिताविसृजविष्वगुल्काः ॥ १० ॥ प्रतिस्पशोविसृज-
तूर्णिणतमोभवापायुर्विशो ५ अस्या ५ अदब्धः । योनोदुरे ५ अघशं ६ सोषो-
५ अन्त्यग्नेमाकिष्ट्वेव्यथिरादधर्षीत् ॥ ११ ॥ उदग्नेतिष्ठप्रत्यातनु-
ष्वन्न्युमित्राँ २ ५ ओषतात्तिग्महेते । योनो ५ अराति ६ समिधानचक्रे-
नीचातन्धक्ष्यतसन्नशुष्कम् ॥ १२ ॥ ऊर्ध्वोभवप्रतिविद्यथाद्वयस्म-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

दाविष्कृणुष्वदेक्यन्नयन्ने । अवस्थिरातनुहिषातुजूनाञ्जामिमजा-
मिम्प्रमृणीहिशत्रून् । अग्नेष्ट्वातेजसासादयामि ॥ १३ ॥ अग्निर्मूर्द्धा-
दिवःककुत्पत्तिः पृथिव्याऽअयम् । अपांरेतांसिजिन्वति ।
इन्द्रस्यैवौजसासादयामि ॥ १४ ॥ भुवोवृक्षस्यरजश्चनेतावत्रानि-
युदिद्भुतंसचसेशिवामिः । दिविमूर्द्धानन्दधिषेस्वर्षाञ्जिह्वामग्ने-
चकृषेहव्यवाहम् ॥ १५ ॥ भुवासिध्रुवणास्तृताविश्वकर्मणा । मा-
त्वासमुद्रऽउद्वृध्नीन्मासुपुण्णोऽव्यथमानापृथिवीन्ददह ॥ १६ ॥
प्रजापतिष्ट्वासादायत्त्वपाम्पृष्टेसमुद्रस्येमन् । व्यचस्वतीप्रथस्वतीम्प्र-
थस्वपृथिव्यसि ॥ १७ ॥ भूरसिभूमिरस्यदितिरसिबिष्वधायावि-

श्वंस्यभुवनस्यधर्त्री । पृथिवींश्चछपृथिवीन्देहपृथिवीम्माहिदेसीः
 ॥ १८ ॥ विश्वस्मैप्राणायपानायव्यानायोदानायप्रतिष्ठायैचरि-
 त्राय । अग्निष्ट्वामिपातुमह्यास्वस्त्याच्छर्दिषाशन्तमेनतयादेवतयाङ्गि-
 रस्वद्भुवासीद ॥ १९ ॥ काण्डात्काण्डात्प्ररोहन्तीपरुषःपरुषस्पति ।
 एवानोदूर्ध्वेप्रतनुसहस्रेणशतेनच ॥ २० ॥ याशतेनप्रतनोषिसहस्रे-
 णव्विरोहसि । तस्यास्तेदेवीष्टकेव्विधेमहविषाव्वयम् ॥ २१ ॥ यास्तेऽ-
 अग्नेसूर्ध्वेरुचोदिवमातन्वन्तिरश्मिभिः । तामिन्नोऽअदद्यसर्वा-
 भीरुचेजनायनस्कृधि ॥ २२ ॥ यावोदेवारसूर्ध्वेरुचोगोष्वश्वेषुषा-
 रुचः । इन्द्राग्नीताभिःसर्व्याभीरुचन्नोधत्तवृहस्पते ॥ २३ ॥ विरा-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

इज्योतिरधारयत्स्वराइज्योतिरधारयत् । प्रजापतिष्ठासादयतुपृ-
 ष्ठेपृथिव्याज्योतिष्मतीम् । विश्वस्मैप्राणायपानायव्यानाय-
 विश्वज्योतिर्व्यच्छ । अग्निद्वेधिपतिस्तयादेवतयाङ्गिरस्वद्भुवा-
 सीद ॥ २४ ॥ मधुश्चमाधवश्चासन्तिकावृतूऽअग्नेरन्तःश्लेषोसि-
 कल्पेतान्धावापृथिवीकल्पन्तामापऽओषधयःकल्पन्तामग्नयःपृथ-
 ड्ममज्यैष्टुथायसव्वताः । येऽअग्नयःसमनसोन्तराधावापृथिवीऽ-
 इमे । चासन्तिकावृतूऽअभिकल्पमानाऽइन्द्रमिवदेवाऽअभिसन्विश-
 न्तुतयादेवतयाङ्गिरस्वद्भुवेसीदतम् ॥ २५ ॥ अषाढासिसहमानास-
 हस्वरातीःसहस्वपृतनायतः । सहस्रवीर्षासिसामाजिन्व ॥ २६ ॥

मधु॒व्वाताऽ॒क्रता॒य॒तेमधु॑क्षरन्ति॒सिन्ध॑वः । मा॒ध्वीर्नः॑ स॒न्त्वोष॑-
धीः ॥ २७ ॥ मधु॒नक्त॑मु॒तोष॑सोमधु॒मत्पा॑र्थि॒वः॒रजः॑ । मधु॒द्वयौ॑र-
स्तुनः॑ पि॒ता ॥ २८ ॥ मधु॑मा॒न्नोव॑नस्पति॒र्मधु॑माँ२ अस्तु॒सू॒र्यः॑ ।
मा॒ध्वीर्गा॒वोभ॑वन्तुनः ॥ २९ ॥ अ॒पाङ्ग॒मन्त॑सीद॒मात्वा॒सू॒र्यो॒भिता॑प्सि-
न्मा॒ग्नि॒वैश्वान॑रः । अ॒च्छिन्न॑प॒त्राः॒प्स॒जाऽअ॒नुवी॑क्ष॒स्वानु॑त्वादि-
व्यावृ॒ष्टिः॒ सच॑ताम् ॥ ३० ॥ त्री॒न्त॑स॒मुद्द्रा॑न्त॒सम॑सृप॒त्स्वर्गा॑नि॒पा-
म्पति॑वृ॒षभ॑ऽइष्ट॒काना॑म् । पु॒रीष॑व॒सानः॑ सु॒कृत॑स्य॒लोके॑ त॒त्रगच्छ॑ष॒त्र-
पूर्वे॑प॒रेताः॑ ॥ ३१ ॥ म॒होद्व्यौ॑पृ॒थिवी॑च॒नऽह॒मं॒घ॒श्मि॑मि॒क्षता॑म् ।
पि॒पृता॑न्तोभरी॒मभिः॑ ॥ ३२ ॥ वि॒ष्णोः॑ क॒र्माणि॑ पश्य॒त॒धतो॑व्र॒तानि॑

पस्पशे । इन्द्रस्य युज्यं सखा ॥ ३३ ॥ ध्रुवासिधरुणे तो जज्ञे प्रथममे-
 बभ्योषो निबभ्योऽधिजातवेदाः । सर्गाय ज्यात्रिष्टुभानुष्टुभा च देवे-
 बभ्यो हव्यं वहतुष्प्रजानन् ॥ ३४ ॥ इषेरायेरमस्व सहसेद्युम्नऽकुर्जेऽ-
 अपत्याय । सम्प्राडसिस्वराडसिसारस्वतौ त्योत्सौ प्रावताम् ॥ ३५ ॥
 अग्ने युक्ष्वाहिषेतवाश्वा सो देवसाधवः । अरं वहन्ति मन्यवे ॥ ३६ ॥
 युक्ष्वाहि देवहूतमाँरऽअश्वामँरऽअग्नेरथीरिव । निहोतापूर्यः सद-
 ॥ ३७ ॥ सम्यक् स्रवन्ति सरितो न धेनाऽअन्तर्हृदामनसा पूयमानाः ।

१.—‘असस्थाने मुदिं द्वितीयठं शौनकस्य’ (४।१२०) शौनकाचार्यमते असमान-
 स्थाने मुरसंज्ञके अत्यग्रे स्वर्गोऽप्यग्रे द्वितीयमाकथ्यते । सम्यक् स्रवन्ति । सम्यक्स्रव-

घृतस्य धाराऽअभिचाकशीमिहिरण्ययोर्व्वेतसोमद्व्येऽअग्नेः ॥ ३८ ॥
 ऋचेत्वारुचेत्वाभासेत्वाज्ज्योतिषेत्वा । अभूदिदंविश्वस्यभुवनस्य
 धाजिनमग्नेवैश्वानरस्यच ॥ ३९ ॥ अग्निज्ज्योतिषज्ज्योतिष्मा-
 न्रुक्कमोघर्चसाधर्चस्वान् । सहस्रयाऽअसिसहस्रायत्वा ॥ ४० ॥
 आदित्यङ्गर्भम्पयसासमङ्धिहसहस्रस्यप्रतिमांविश्वरूपम् । परि-
 वृद्धिह्रसामाभिर्मन्त्रस्थाःशतायुषङ्गुहिचीयमानः ॥ ४१ ॥ वा-
 तस्यजुतिघरणस्यनाभिर्मश्वज्ज्ञानःसरिरस्यमध्ये । शिशुन्नदीनां

न्ति । एवमनुष्टुप्शारदी अनुष्टुफशारदी (१३।५७) इत्यादि । केचिदत्र तृतीय-
 'मवसानेचे'त्येतत्पठन्ति सोऽपपाठः ।

हरि॒मद्रि॒बुध्न॒मग्ने॒माहि॑ऽसी॒पर॒मेव्यो॑मन् ॥ ४२ ॥ अज॑स्रमिन्दु-
 मरु॒षम्भु॑र॒ण्युम॒ग्निमी॑डेपूर्वचि॒त्ति॒न्नमो॑भिः । सप॑र्वभिर्ऋतुशःकल्प-
 मानो॒गाम्माहि॑ऽसी॒रदि॑तिर्विराज॑म् ॥ ४३ ॥ वरु॑न्नीन्त्वद्दुर्व॑रुण-
 स्यनाभि॒मवि॑ज्ज्ञानांरज॑सःपर॑स्मात् । मही॑साहसी॒मसुर॑स्य
 मा॒याम॒ग्नेमाहि॑ऽसी॒पर॒मेव्यो॑मन् ॥ ४४ ॥ सोऽअ॒ग्निर॒ग्रेर॒द्धय-
 जा॒यत॒शोका॑त्पृथि॒व्याऽउ॒तवा॑दिवस्परि॑ । येन॑प्र॒जावि॒श्वक॑र्माज-
 जान॒तम॒ग्नेह॑ऽपरि॑तेवृणक्तु ॥ ४५ ॥ चि॒त्रन्दे॒वाना॑मुद॒गादनी॑कञ्च-
 श्रु॒र्मिन्न॑स्यव॒रुण॑स्याग्नेः । आप्पा॑दद्यावा॒पृथि॒वीऽअ॒न्तरि॑क्षऽसू-
 र्यैऽआ॒त्माज॑ग॒तस्त॑स्थुषश्च ॥ ४६ ॥ इ॒ममाहि॑ऽसी॒र्वि॒द्वापाद॑पशु॒ऽ

Digitized by eGangotri Gyaan Kosha

सहस्राक्षोमेधायचीयमानः । मयुम्पशुम्मेधमग्नेजुषस्वतेनचिन्वान-
स्तन्वोनिषीद । मयुन्तेशुगृच्छतुषन्दिष्मस्तन्तेशुगृच्छतु ॥ ४७ ॥ इम-
म्माहिँसीरेकशफम्पशुङ्कनिक्रदंव्याजिनंघाजिनेषु । गौरमारण्य-
मनुतेदिशामितेनचिन्वानस्तन्वोनिषीद । गौरन्तेशुगृच्छतुषन्दिष्म-
स्तन्तेशुगृच्छतु ॥ ४८ ॥ इमँसाहँसँशतधारमुत्सँव्यक्यमानँसरिर-
स्यमध्ये । घृतन्दुहानामदितिजनायाग्नेमाहिँसीँपरमेळ्योमन् ॥
गवयमारण्यमनुतेदिशामितेनचिन्वानस्तन्वोनिषीद । गवयन्तेशु-
गृच्छतुषन्दिष्मस्तन्तेशुगृच्छतु ॥ ४९ ॥ इममूर्णायुंघरुणस्यनाभि-
न्त्वचम्पशूनां द्विपदाश्चतुष्पदाम् । त्वष्टुःप्रजानाम्प्रथमञ्जनित्रिम-

CC-0. Mumukshu Bhawan Varanasi Collection.

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

ग्नेमाहि६सी६परमेव्योमन् । उष्ट्रमारण्यमनुतेदिशामितेनचिन्वा-
नस्तन्वोनिषीद । उष्ट्रान्तेशुगृच्छतुषन्दिष्मस्तन्तेशुगृच्छतु ॥ ५० ॥
अजोह्यसग्नेरजनिष्टुशोकात्सोऽथपश्यज्जनितारमग्ने । तेनदेवादेवता-
मग्रमायँस्तेनरोहमायन्नुपमेद्वथासः । शरभमारण्यमनुतेदिशामि-
तेनचिन्वानस्तन्वोनिषीद । शरभान्तेशुगृच्छतुषन्दिष्मस्तन्तेशुगृ-

१. 'स्वरास्वरे समानपदे जोयञ्चतु ऋकारे' (शु. प्रा. सू. १६४) वा शब्दो
विकल्पार्थः, 'स्फोटनं च ककारवर्गे वा स्पर्शात्' (१६३) इति पूर्वसूत्रात् इहा-
नुवर्तते । स्वपरात्परो जकारो वा यकारमापद्यते स्वरे परभूते समानपदे न तु
ऋकारे परे । यथा, 'अजोह्यसग्नेरजनिष्टु' 'अजोह्यसग्नेरजनिष्टु' ।

CC-0. Mumukshu Bhawan Varanasi Collection.

Digitized By Siddhanta Ganguli Gyaan Kosha

च्छतु ॥ ५१ ॥ त्वम्बविष्टदाशुयोर्नृपाहिशृणुधीगिरः । रक्षातोक-
 मुतत्कमना ॥ ५२ ॥ अपान्त्वेमन्त्सादयाम्यपान्त्वोद्मन्त्सादया-
 म्यपान्त्वाभस्मन्त्सादयाम्यपान्त्वाज्ज्योतिषिसादयाम्यपान्त्वाय-
 नेसादयाम्यर्णवेत्त्वासदनेसादयामिसमुद्रेत्त्वासदनेसादयामिसरि-
 रेत्त्वासदनेसादयाम्यपान्त्वाक्षयेसादयाम्यपान्त्वासधिषिसादया-
 म्यपान्त्वासदनेसादयाम्यपान्त्वासधस्त्येसादयाम्यपान्त्वायोनौ-
 सादयाम्यपान्त्वापुरीषेसादयाम्यपान्त्वापाथसिसादयामिगायत्रेण
 त्वाच्छन्दसासादयामित्रैष्टुभेनत्वाच्छन्दसासादयामिजागतेनत्वाच्छ-
 न्दसासादयाम्यानुष्टुभेनत्वाच्छन्दसासादयामिपाङ्क्तेनत्वाच्छन्द-

सासादयामि ॥ ५३ ॥ अयम्पुरोभुवस्तस्यप्राणोभौवायनोव्वसन्तः
 प्राणायनोगायत्रीध्वासन्तीगायत्र्यैगायत्रज्ञायत्रादुपांशुरुपांशु-
 शोस्त्रिवृत्रिवृतोरथन्तरंव्वसिष्ठुऽऽकृषिः प्रजापतिगृहीतयात्त्वयाप्रा-
 णङ्गृह्णामिप्रजाभ्यः ॥ ५४ ॥ अयन्दक्षिणाव्विश्वकर्म्मन्तस्यम-
 नोव्वैश्वकर्म्मणङ्ग्रीष्मोमानसस्त्रिष्टुभ्रैष्मिन्त्रिष्टुभ्रः स्वारंस्वारा-
 दन्तर्धामान्तर्धामात्पञ्चदशःपञ्चदशद्वहद्भरद्द्वजऽऽकृषिः प्र-
 जापतिगृहीतयात्त्वयामनोगृह्णामिप्रजाभ्यः ॥ ५५ ॥ अयम्पश्चाद्वि-
 श्वक्यचास्तस्यचक्षुर्वैश्वक्यचसंव्वर्षाश्चाक्षुष्योजगतीव्वर्षाज-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

गत्याऽऽककल्सममृकल्समाच्छुक्कःशुक्क्रात्सप्सदशःसप्सदशाद्वैरु-

पञ्जमदग्निर्ऋषिः प्रजापतिगृहीतयात्त्वयाचक्षुर्गृह्णामिप्रजाभ्यः

॥ ५६ ॥ इदमुत्तरास्त्वस्तस्यश्श्रोत्रं सौवदशरक्षौत्यनुष्टुप्शारद्व्य-

नुष्टुभऽपडमैडान्मन्थीमन्थिनऽपकविदशऽपकविदशद्वैराजंवि-

श्वामिब्रूषिः प्रजापतिगृहीतयात्त्वयाश्श्रोत्रं गृह्णामिप्रजाभ्यः

॥ ५७ ॥ इयमुपरिमतिस्तस्यैवाङ्मात्याहेमन्तोवाचच्यःपङ्क्ति-

हैमन्तीपङ्क्त्यैनिधनवन्निधनवतऽआग्रयणऽआग्रयणात्त्रिणवत्त्रय-

स्त्रिदशौत्त्रिणवत्त्रयस्त्रिदशःशाभ्यां ९ शाकववरैवतेविविश्वकर्म्मऽ-

ऋषिः प्रजापतिगृहीतयास्वयावाचं ब्रह्मामिप्रजाभ्योलोकन्ताऽइन्द्रम्
॥ ५८ ॥ इति संहितायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥

❀ अथ चतुर्दशोऽध्यायः ❀

ॐ ध्रुवक्षितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवासिर्ध्रुवं रव्योनिमासीदसाधुया ।
उक्ख्यस्य केतुमप्रथमञ्जुषाणां शिवनाद्ध्वं रव्यसादयतामिहत्वा ॥ १ ॥
कुलायिनीघृतवतीपुरन्धिः स्योनेसीदसदने पृथिव्याः । अभित्वा रुद्ध-

१. लोकमृण० ताऽअस्य; इन्द्रं विश्वा० (अ० १२ म० ५४-५६) प्रतीकोक्ता

मन्त्राः पठन्तीति Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

द्राव्वसवोगृणस्विमाभ्रह्मपापिहि सोमगायाश्श्वनाद्द्वर्षूसाद-
 यतामिहत्वा ॥ २ ॥ स्वैर्दक्षैर्दक्षपितेहसीददेवानां ॐ सुम्नेबृहतेर-
 णाय । पितेवैधिसुनवऽआसुशेवास्वावेशातन्ब्रासंविशस्वाश्श्वना-
 द्द्वर्षूसादयतामिहत्वा ॥ ३ ॥ पृथिव्याऽपुरीषमस्यज्जसोनामतान्त्वा-
 विशश्वेऽअभिगृणन्तुदेवाः । स्तोमपृष्ठाघृतवतीहसीदप्रजावदस्मे-
 द्द्रविणायजस्वाश्श्वनाद्द्वर्षूसादयतामिहत्वा ॥ ४ ॥ आदित्यास्त्वा-
 पृष्ठेसादयाम्यन्तरिक्षस्यधत्त्रांविष्टम्भनीन्दिशामधिपत्कनीम्भुवना-
 नाम् । ऊर्मिर्द्रुज्जसोऽअपामसिर्विश्वकर्मातऽऋषिरश्श्वनाद्द्व-
 र्षूसादयतामिहत्वा ॥ ५ ॥ शुक्कश्चशुचिश्चग्रैष्मावृतूऽअग्ने-

रन्तःश्लेषोसिकल्पेतांयावापृथिवीकल्पन्तामापऽओषधयःकल्प-
 न्तामग्नयःपृथङ्ममज्ज्यैष्ठ्यायसवन्ताः । येऽअग्नयःसमनसोन्तरा-
 द्यावापृथिवीऽइमे । ग्रैष्मावृतूऽअभिकल्पमानाऽइन्द्रमिवदेवाऽअभि-
 संन्विशन्तुतयादेवतयाङ्गिरस्वद्भ्रुवेसीदतम् ॥ ६ ॥ सजूर्ऋतुभिः
 सजूर्विधाभिः सजूर्देवैः सजूर्देवैर्व्वयोनाधैरग्नयेत्वावैश्वानराया-
 शिश्वनाद्धवर्षूसादयतामिहत्वासजूर्ऋतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्व्व-
 सुभिः सजूर्देवैर्व्वयोनाधैरग्नयेत्वावैश्वानरायाशिश्वनाद्धवर्षूसाद-
 यतामिहत्वासजूर्ऋतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्द्वैः सजूर्देवैर्व्वयोना-
 धैरग्नयेत्वावैश्वानरायाशिश्वनाद्धवर्षूसादयतामिहत्वासजूर्ऋतु-

भिः सजूर्विधाभिः सजूरादित्यैः सजूर्देवैर्वयोनाधैरग्नयेत्वावै-
 श्वानरायाशिश्वनाध्वर्षसादयतामिहत्वा सजूर्ऋतुभिः सजूर्विधा
 भिः सजूर्विश्वैर्देवैः सजूर्देवैर्वयोनाधैरग्नयेत्वावैश्वानरायाशिश्व-
 नाध्वर्षसादयतामिहत्वा ॥ ७ ॥ प्राणम्मेपाह्यपानम्मेपाहिष्या-
 नम्मेपाहिचक्षुर्मऽउर्व्याधिमाहिश्श्रोत्रम्मेश्लोकय । अपःपिन्वौष-
 धीर्जिन्वद्भिर्द्वपाद्वचतुष्पात्पाहिदिवोवृष्टिमेरय ॥ ८ ॥ मुद्धाव्य-
 यः प्रजापतिश्छन्दः क्षत्रं व्योमयन्दच्छन्दो विष्टम्भो व्योधिप-
 तिश्छन्दो विश्वकर्मा व्ययः परमेष्ठी छन्दो वस्तो व्यो विवलच्छन्दो
 वृष्णिर्वयो विशालच्छन्दः पुरुषो व्ययस्तन्द्रच्छन्दो व्याघ्रो व्ययोना-

धृष्टृच्छन्दः सिद्धीव्यश्छदिच्छन्दः पष्ठृवाड्वयोबृहतीच्छन्दः उ-
 क्षाव्यः ककुच्छन्दः ऋषभोव्यः सतोबृहतीच्छन्दः ॥ ९ ॥ अ-
 नड्वान्वयः पङ्क्तिश्छन्दोधेनुर्व्यो जगतीच्छन्दस्य विर्व्यस्त्रिष्टुप्छ-
 न्दोदित्यवाड्वयोविराट्छन्दः पञ्चाविर्व्यो गायत्रीच्छन्दस्त्रिवत्सोव्य-
 यः उष्णिक्छन्दस्तुर्गवाड्वयोनुष्टुप्छन्दो लोकन्ताऽइन्द्रम् ॥ १० ॥
 इन्द्राग्नीऽअव्यथमानामिष्टृकान्दहत्तंभुवम् । पृष्ठेनद्यावापृथि-
 वीऽअन्तरिक्षञ्चिबाधसे ॥ ११ ॥ विवश्वकर्मात्वासादयस्वन्तरि-
 क्षस्यपृष्ठेव्यचस्वतीमप्रथस्वतीमन्तरिक्षं च्छान्तरिक्षन्दहान्तरि-

१. अ० १२ मं. ५४-५६, इत्यत्रापि पठनीयाः ।

क्षममादि६सीः । विश्वस्मै प्राणायापानाय व्यानायोदानाय प्रति-
 ष्ठायै च रित्राय । वायुष्ट्वाभिपातुमह्यास्वस्त्याच्छदिंषाशन्तमेनत-
 यादेवतयाङ्गिरस्वद्भ्रुवासीद ॥ १२ ॥ [शतम् ७००] राक्षसिष्प्रा-
 चीदिग्विराडसिदक्षिणादिक्सम्प्राडसिप्रतीचीदिक्स्वराडस्युदीची-
 दिगधिपत्वन्यसिबृहतीदिक् ॥ १३ ॥ विश्वकर्म्मस्वासादयत्वन्तरि-
 क्षस्यपृष्ठेज्ज्योतिष्मतीम् । विश्वस्मै प्राणायापानाय व्यानाय
 विश्वज्ज्योतिर्व्यच्छ । वायुष्ट्वेधिपतिस्तयादेवतयाङ्गिरस्वद्भ्रुवा-
 सीद ॥ १४ ॥ नमश्चनमस्यश्चवार्षिकावृतूऽअग्नेरन्तःश्लेषोसिक-
 ल्प्येतान्यावापृथिवीकल्पन्तामापऽओषधयःकल्पन्तामग्नयःपृथङ्म-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

मज्ज्यैष्ठ्यायसव्रताः । येऽअग्नयःसमनसोन्तराद्यावापृथिवीऽइ-
मे । वार्षिकावृतूऽअभिकल्पमानाऽइन्द्रमिवदेवाऽअभिसंविशन्तु-
तयादेवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवेसीदतम् ॥ १५ ॥ इषश्शोर्जश्चशारदावृतूऽ-
अग्नेरन्तःश्लेषोसिकल्पेताद्यावापृथिवीऽकल्पन्तामापऽओषधयः-
कल्पन्तामग्नयःपृथङ्ममज्ज्यैष्ठ्यायसव्रताः । येऽअग्नयःसमनसो-
न्तराद्यावापृथिवीऽइमे । शारदावृतूऽअभिकल्पमानाऽइन्द्रमिवदे-
वाऽअभिसंविशन्तुतयादेवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवेसीदतम् ॥ १६ ॥ आयुर्मे
पाहिप्राणर्मेपाह्यपानर्मेपाहिष्यानर्मेपाहिचक्षुर्मेपाहिश्श्रोत्रर्मेपा-
हिघ्राचर्मेपिन्वमनोमेजिन्वात्कमानर्मेपाहिज्ज्योतिर्मेवच्छ ॥ १७ ॥

Digitized By Siddhanta Ganguli, Gyaan Kosha

माच्छन्दः प्रमाच्छन्दः प्रतिमाच्छन्दोऽअस्त्रीवयश्छन्दः पङ्क्तिश्छन्दः
उष्णिक्छन्दो बृहतीछन्दो नुष्टुप्छन्दो विराट्छन्दो गायत्रीछन्दस्त्रि-
ष्टुप्छन्दोजगतीछन्दः ॥ १८ ॥ पृथिवीछन्दोन्तरिक्षच्छन्दो द्यौ-
श्छन्दः समाश्छन्दो नक्षत्राणि च्छन्दो वाक्छन्दो मनश्छन्दः कृषिश्छ-
न्दो हिरण्यच्छन्दो गौश्छन्दो जाच्छन्दो श्वश्छन्दः ॥ १९ ॥ अग्निर्देवता-
व्वातो देवता सूर्यो देवता चन्द्रमा देवता वसवो देवता रुद्रा देवता दि-
त्या देवता मरुतो देवता विश्वे देवा देवता बृहस्पतिर्देवतेन्द्रो देवता व-
रुणो देवता ॥ २० ॥ मूर्धासिराङ्ध्रुवासिधरुणा ध्रुव्यसिधरणी । आयुषे-
त्वाघर्षे सेत्वा कृष्ण्यैत्वा क्षेमायत्वा ॥ २१ ॥ यन्त्रीराज्यं त्यसि यमनी-

ध्रुवासिधरित्री । इषेस्वोर्जोस्वारव्यैस्वापोषायत्वालोक्तान्ताऽइन्द्रम् ॥ २२ ॥
आशुस्त्रिवृद्धन्तःपञ्चदशोव्योमासप्तदशोधरुणऽएकविंशःप्रतू-
र्तिरष्टादशस्तपोनवदशोभीवर्तःसविंशोवच्चोद्वाविंशःसम्भर-
णस्त्रयोविंशोयोनिश्चतुर्विंशोगर्भाःपञ्चविंशऽओजस्त्रिणवः
क्रकतुरेकस्त्रिंशःप्रतिष्ठात्रयस्त्रिंशोब्रध्नस्यविष्टपञ्चतुस्त्रिंशः-
शोनाकःषट्त्रिंशोविवर्तोष्टाचत्वारिंशोधर्त्रश्चतुष्टोमः ॥ २३ ॥
अग्नेर्भागोसिदीक्षायाऽआधिपत्यम्ब्रह्मस्पृतस्त्रिवृत्स्तोमऽइन्द्रस्यभा-
गोसिन्विष्णोराधिपत्यङ्क्षत्रंस्पृतम्पञ्चदशस्तोमोनृचक्षसाम्भागो-

१. अ० १३ म० ५४-५६ अत्रापि प्रतीकोक्ताः पठनीयाः ।

Digitized By Siddhanta Gangotri Gyaan Kosha

सिधातुराधिपत्यञ्जनित्त्वं ॐ स्पृतं ऽ सप्तदशस्तोमो मित्रस्य भागो सिन्धु-
 रुणस्याधिपत्यन्दिबोवृष्टिर्वातस्पृतऽ एकविंशस्तोमः ॥ २४ ॥
 ववसूनाम्भागो सिरुद्राणामाधिपत्यञ्चतुष्पात्स्पृतञ्चतुर्विंशस्तोमऽ-
 आदित्यानाम्भागो सिमरुतासाधिपत्यङ्गर्भास्पृताऽपञ्चविंशस्तोमो-
 दित्यैभागो सिपुष्णऽआधिपत्यमोजस्पृतन्त्रिणवस्तोमो देवस्य सवितु-
 र्भागो सिबृहस्पतेराधिपत्यऽ समीचीर्दिदशस्पृताश्चतुष्टोमस्तोमः
 ॥ २५ ॥ यवानाम्भागो स्ययवानामाधिपत्यम्प्रजास्पृताश्चतुश्चत्वारि-
 ष्विंशस्तोमऽऋभूणाम्भागो सिविविश्वेषान्देवानामाधिपत्यम्भुतं ॐ स्पृ-
 तम्त्रयस्त्रिंशस्तोमः ॥ २६ ॥ सहस्रसहस्यश्च हैमन्तिकावृतूऽअ-

ग्नेरन्तःश्लेषोसिकल्पेताद्यावापृथिवीकल्पन्तामापऽओषधयःकल्प-
 न्तामग्नयःपृथङ्ममज्जयैष्ठ्यायसम्प्रताः । वेऽअग्नयःसमनसोन्तरा-
 द्यावापृथिवीऽइमे । हैमन्तिकावृतूऽअभिकल्पमानाऽइन्द्रमिवदेवाऽ-
 अभिसंघिशन्तुतयादेवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवेसीदतम् ॥ २७ ॥ एकयास्तु-
 वतप्प्रजाऽअधीयन्तप्प्रजापतिरधिपतिरासीत्तिसृभिरस्तुवतब्रह्मा-
 सृज्यतब्रह्मणस्पतिरधिपतिरासीत्पञ्चभिरस्तुवतभूतान्न्यसृज्य-
 न्तभूतानास्पतिरधिपतिरासीत्सप्तभिरस्तुवतसप्तऽऋषयोसृज्यन्त-
 धाताधिपतिरासीत् ॥ २८ ॥ नवभिरस्तुवतपितरोसृज्यन्तादि-
 तिरधिपत्यन्यासीदकादशभिरस्तुवतऽऋतवोसृज्यन्तार्त्तवाऽअधि-

Digitized By Siddhanta Ganguli

पतयऽआसँस्त्रयोदशभिरस्तुवतमासाऽअसृज्ज्यन्तसंभवत्सरोधिपति -
 रासीत्पञ्चदशभिरस्तुवतक्षत्रमसृज्ज्यतेन्द्रोधिपतिरासीत्सप्तदश-
 भिरस्तुवतग्राम्याःपशवोसृज्ज्यन्तबृहस्पतिरधिपतिरासीत् ॥ २९ ॥
 नवदशभिरस्तुवतशूद्राव्यावसृज्ज्येतामहोरात्रेऽअधिपत्कनीऽआस्ता-
 मेकविंशत्यास्तुवतैकशफाःपशवोसृज्ज्यन्तववरुणोधिपतिरासीत्त्र-
 योविंशत्यास्तुवतशूद्राःपशवोसृज्ज्यन्तपूषाधिपतिरासीत्पञ्चविं-
 शत्यास्तुवतारण्याःपशवोसृज्ज्यन्तवायुरधिपतिरासीत्सप्तविंश-
 त्यास्तुवतद्वावापृथिवीव्यैतांभवसंवोरुद्राऽआदित्याऽअनुव्यायं-
 स्तऽएवाधिपतयऽआसन् ॥ ३० ॥ नवविंशत्यास्तुवतववनस्पतयो-

सृज्यन्तसोमोधिपतिरासीदेकत्रिंशतास्तुवतप्रजाऽसृज्यन्तश्च-
 वाश्चायवाश्चाधिपतयऽआसुस्त्रयस्त्रिंशतास्तुवतभूतान्यशाम्य-
 न्प्रजापतिः परमेष्ठुयधिपतिरासील्लोकन्ताऽइन्द्रम् ॥ ३१ ॥ इति
 चतुर्दशोऽध्यायः ।

❀ अथ पञ्चदशोऽध्यायः ❀

ॐ अग्नेजातान्प्रणुदानं सुपत्नान्प्रत्यजातान्नुदजातवेदः ।
 अधिनोब्रूहिसुमनाऽअहोऽस्तवस्यामशर्मस्त्रिवरूथऽउद्भौ ॥ १ ॥

१. श्लोकपृष्ठं ताऽअस्य० इन्द्रं विश्वा० (अ० १२ मन्त्र ५४-५६)
 सति सम्भवे पठनीयाः ।

Digitized By eGangotri Gyaan Kosha

सहसाजातान्प्रणुदानं सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदोनुदस्व । अधि-
नोब्रूदिसुमनस्यमानोव्ययं स्यामप्रणुदानं सपत्नान् ॥ २ ॥ षो-
डशीस्तोमऽओजोद्द्रविणञ्चतुश्चत्वारिंशस्तोमोवच्चोद्द्रविणम् ।
अग्नेऽपुरीषमस्यप्सोनामतान्त्वाविविश्वेऽभिमृणन्तु देवाः । स्तोम-
पृष्ठाघृतवतीहसीदप्रजावदस्मेद्द्रविणायजस्व ॥ ३ ॥ एवश्छन्दोव-
रिवश्छन्दः शम्भूश्छन्दः परिभूश्छन्दऽआच्छच्छन्दोमनश्छन्दोव्यच-
श्छन्दःसिन्धुश्छन्दःसमुद्रश्छन्दःसरिरश्छन्दःककुप्छन्दस्त्रि-
ककुप्छन्दःकाव्यश्छन्दोऽअङ्कुपश्छन्दोक्षरपङ्क्तिश्छन्दःपदपङ्क्तिश्छ-
न्दोधिष्णारपङ्क्तिश्छन्दःक्षुरोव्रजश्छन्दः ॥ ४ ॥ आच्छच्छन्दःप्र-

CC-0. Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

छछछन्दः संख्यछन्दो विव्यछन्दो बृहच्छन्दो रथन्तरच्छन्दो निकाय-
 श्छन्दो विवधश्छन्दो गिरश्छन्दो भ्रजश्छन्दः स० स्तुप्छन्दो नुष्टुप्छ-
 न्दऽपवश्छन्दो वरिश्छन्दो वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्दो विष्वक्षाश्छन्दो
 विशालच्छन्दश्छविश्छन्दो दूरोहणच्छन्दस्तन्द्रच्छन्दोऽअङ्गाङ्कश्छन्दः
 ॥ ५ ॥ रश्मिना सत्याय सत्यजिन्वप्प्रेतिना धर्मणा धर्मजिन्वा वि-
 त्यादिवा दिवज्जिन्व सन्धिना न्तरिक्षेणान्तरिक्षजिन्वप्प्रतिधिना पृथि-
 व्या पृथिवीज्जिन्व विष्टुम्भेन वृष्ट्या वृष्टिज्जिन्वप्प्रवयान्हाहर्जिन्वा-
 नुयारात्नयारात्रीज्जिन्वो शिजावसुभ्यो वसूज्जिन्वप्प्रकेतेनादित्ये-
 भ्यऽआदित्याज्जिन्व ॥ ६ ॥ तन्तुनारायस्पोषेणारायस्पोषज्जि-

अन्तरिक्षऽऋषयस्त्वाप्रथमजादेवेषुदिवोमात्रयाव्वरिम्णाप्रथन्तु
 विधर्त्ताचायमधिपतिश्च तेत्वांसर्वेसंविदानानाकस्यपृष्ठेस्वर्गेलोके-
 षजमानश्चसादयन्तु ॥ १० ॥ विराडसिदक्षिणादिग्बुध्रास्तेदेवाऽ-
 अधिपतयऽइन्द्रोहेतीनामप्रतिधर्त्तापञ्चदशस्त्वास्तोमः ÷ पृथिव्याऽ-
 श्रयतुप्प्रऽउगमुक्थमव्यथायैस्तब्नातुबृहत्सामप्रतिष्ठित्याऽऽन्त-
 रिक्षऽऋषयस्त्वाप्रथमजादेवेषुदिवोमात्रयाव्वरिम्णाप्रथन्तुविधर्त्ता
 चायमधिपतिश्च तेत्वांसर्वेसंविदानानाकस्यपृष्ठेस्वर्गेलोकेषजमा-
 नश्चसादयन्तु ॥ ११ ॥ सम्राडसिप्रतीचीदिगादित्यास्तेदेवाऽअ-
 धिपतयोव्वरुणोहेतीनामप्रतिधर्त्तासप्तदशस्त्वास्तोमः ÷ पृथिव्याऽ-

श्रयतुमरुत्त्वतीयमुक्कथमव्यथायैस्तब्नातुवैरूप६सामप्रतिष्ठि-
 त्याऽअन्तरिक्षऽऋषयस्त्वाप्रथमजादेवेषुदिवोमात्रयाव्वरिम्णाप्र-
 थन्तुविविधर्त्ताचायमधिपतिश्चतेत्वासर्वेसंविदानानावस्यपृष्ठेस्व-
 र्गेलोकेयजमानश्चसादयन्तु ॥१२॥ स्वराडस्युदीचीदिद्वारुतस्तेदेवाऽ-
 अधिपतयःसोमोहेतीनामप्रतिधत्तैकंविदुःशस्त्वास्तोमः ÷ पृथिव्याऽ-
 श्रयतुनिष्कैवल्यमुक्कथमव्यथायैस्तब्नातुवैराज६सोमप्रतिष्ठि-
 त्याऽअन्तरिक्षऽऋषयस्त्वाप्रथमजादेवेषुदिवोमात्रयाव्वरिम्णाप्र-
 थन्तुविविधर्त्ताचायमधिपतिश्चतेत्वासर्वेसंविदानानावस्यपृष्ठेस्व-
 र्गेलोकेयजमानश्चसादयन्तु ॥१३॥ अधिपत्वन्यसिबृहतीदि-

ग्विश्वेश्वेतेदेवाऽअधिपतयोबृहस्पतिर्ह्यतीनाम्प्रतिधर्त्तात्त्रिणवत्त्रय-
 स्त्रिंशौत्वास्तोमौपृथिव्याऽंश्रयतांव्वैश्वदेवाग्निमाकृतेऽउक्थेऽअ-
 ष्यथायैस्तम्नीताऽंशाकरैवतेसामनीप्सतिष्ठित्याऽअन्तरिक्षऽऋष-
 यस्त्वाप्प्रथमजादेवेषुदिवोमात्रयाव्वरिम्णाप्रथन्तुव्विधर्त्ताचायमधि-
 पतिश्चतेत्वासव्वेसंव्विदुनानाकस्यपृष्ठेस्वर्गलोकेषजमानश्चसाद-
 यन्तु ॥ १४ ॥ अयम्पुरोहरिकेशऽसूर्यरश्मिस्तस्यरथगृत्सश्चरसौ-
 जाश्चसेनानीग्रामण्यौ । पुञ्जिकस्थलाचक्रतुस्थलाचाप्सरसौ-
 दङ्क्ष्णवः पशवोहेतिऽपौरुषेयोव्वधऽप्प्रहेतिस्तेभ्योनमोऽअस्तुतेनो-
 वंतुतेनोमृडयन्तुतेयन्दिष्मोयश्चनोद्वेष्टितमेषाज्जम्भेदध्मः ॥ १५ ॥

अयन्दक्षिणाविश्वकर्मातस्यरथस्वनश्चरथेचित्त्रश्चसेनानीग्राम-
 ण्यौ । मेनकाचसहजन्याचाप्सरसौवातुधानाहेतीरक्षाऽसिप्प्रहे-
 तिस्तेभ्योनमोऽस्तुतेनोवन्तुतेनोमृडयन्तुतेवन्दिद्वृष्मोवश्चनोद्वे-
 ष्टितमेषाञ्जम्भेदध्महं ॥ १६ ॥ अयम्पश्चादिद्वृश्वव्यचास्तस्यरथप्पोत-
 श्वासमरथश्चसेनानीग्रामण्यौ । प्रम्लोचन्तीचानुम्लोचन्तीचा-
 प्सरसौव्याग्राहेतिऽसुर्पाऽप्प्रहेतिस्तेभ्योनमोऽस्तुतेनोवन्तुतेनो-
 मृडयन्तुतेवन्दिद्वृष्मोवश्चनोद्वेष्टितमेषाञ्जम्भेदध्महं ॥ १७ ॥ अ-
 यमुत्तरात्संघद्वंसुस्तस्यतादर्यश्चारिण्डनेमिश्चसेनानीग्रामण्यौ ।
 विश्वाचीचयुताचीचाप्सरसावापोहेतिर्वातः प्रहेतिस्तेभ्योनमोऽ-

अस्तुतेनोवन्तुतेनोमृडयन्तुतेषन्दिद्वृष्मोयश्चनोद्वेष्टितमेषाक्षम्भे
 दध्मः ॥ १८ ॥ अयमुपर्ध्वर्वाग्वसुस्तस्यसेनजिह्वसुषेणश्चसेनानी-
 ग्रामण्यौ । उर्वाशीचपुर्व्वचिंसिश्चाप्सरसाववस्फूर्जन्हेतिर्वि-
 द्युत्प्रहेतिस्तेभ्योनमोऽस्तुतेनोवन्तुतेनोमृडयन्तुतेषन्दिद्वृष्मोय-
 श्चनोद्वेष्टितमेषाक्षम्भेदध्मः ॥ १९ ॥ अग्निर्मूर्द्धादिवःककु-
 त्पतिःपृथिव्याऽअयम् । अपांरेतांसिजिन्वति ॥ २० ॥ अयम-
 ग्निःसहस्रिणोव्वाजस्यशतिनस्पतिः । मूर्द्धाकवीरयीणाम् ॥ २१ ॥
 त्वामग्नेपुष्ककरादद्धथर्वानिरमन्थत । मृद्धनोविविश्वस्यव्वा-
 घतः ॥ २२ ॥ भुवोव्यस्यरजसश्चनेतायत्रानियुद्भिःसचसेशि-

वामिः । दिविमुद्धानन्दधिषेस्वर्षाज्जिह्वामग्नेचकृषेहव्यवाहम्

॥ २३ ॥ अबोद्ध्यग्निः समिधाजनानाम्प्रतिधेनुमिवायतीमुषासम् ।

यह्वाऽवप्सवयामुज्जिह्वानाः प्रभानवः सिस्रतेनाकमच्छ ॥ २४ ॥

अवोचामकवयेमेद्ध्यायव्वचोव्वन्दारुवृषभायव्वृष्णे । गर्विष्ठिरोन-

मसास्तोममग्नौदिवीवरुक्ममुख्यश्चमश्रेत् ॥ २५ ॥ अयमिहप्रथ-

मोधायिधातुमिहोतायजिष्ठोऽहध्वरेष्वीदुयः । समन्वानोभृग-

वोव्विरुरुचुर्वनेषुचित्रं व्विभ्वं व्विशेविशे ॥ २६ ॥ जनस्यगोपाऽअज-

निष्टजागृविरग्निः सुदक्षः सुवितायनव्यसे । घृतप्रतीकोबृहतादि-

विस्पृशाद्दधुमदिहमादिभरतेभ्यः शुचिः ॥ २७ ॥ त्वामग्नेऽअङ्गि-

रसो गूहाहितमन्वविन्दच्छिश्रयाणवनेवने । सजायसेमत्थ्यमानं
 सहोमदत्त्वामाहुः सहसस्पुत्रमङ्गिरः ॥ २८ ॥ सखायः संवः सम्य-
 च्चमिषंस्तोमश्चाग्नये । वर्षिष्ठा यक्षितीनामुज्जो नष्ट्रे सहस्वते
 ॥ २९ ॥ सप्तमिद्युवसे वृषन्नग्ने विश्वान्यर्च्यऽथा । इडस्पदे स-
 मिदध्यसे सनोश्वसुन्याभर ॥ ३० ॥ त्वाञ्चित्रश्रवस्तमहवन्ते विश्वज-
 न्तवः । शोचिष्ककेशम्पुरुषप्रियाग्ने हव्यायवोढवे ॥ ३१ ॥ एनावोऽ-
 अग्निन्नमसो ज्जो नपातमाहुवे । प्रियश्चेति ष्ठमरतिं स्वद्ध्वरं विश्वस्य
 दूतममृतम् ॥ ३२ ॥ विश्वस्य दूतममृतं विश्वस्य दूतममृतम् । स योजतेऽ-
 अरुषा विश्वमोजसा सदुददवत्स्वाहुतः ॥ ३३ ॥ सदुददवत्स्वाहुतः सदु-

द्रवत्स्वाहुतः । सुब्रह्मायशः सुशमीव्सूनान्देव-राधोजनानाम्
 ॥ ३४ ॥ अग्नेव्वाजस्यगोमतऽईशानः सहसोषहो । अस्मेधेहिजातवे-
 दोमहिश्श्वः ॥ ३५ ॥ सऽईधानोव्सुक्कविरग्निरिडेन्नयोगिरा ।
 रेवदस्मभ्यम्पुर्व्वणीकदीदिहि ॥ ३६ ॥ क्षपोराजन्नुतत्कमनाग्नेव-
 स्तोरुतोषसः । सतिग्मजम्भरक्षसोदहृषति ॥ ३७ ॥ भद्रो नोऽअ-
 ग्निराहुतो भद्रारातिः सुभग भद्रोऽअदध्वरः । भद्राऽउतप्रशस्तयः
 ॥ ३८ ॥ भद्राऽउतप्रशस्तयो भद्रम्मनः कृणुष्ववृत्रतूष्यै । येना-
 समत्सुसासहः ॥ ३९ ॥ येनासमत्सुसासहोवस्तिथिरातनुहिभूरिश-
 ष्वताम् । व्वनेमतेऽअभिष्टिमिः ॥ ४० ॥ अग्नित्तममन्येषोव्वसुर-

स्तुभ्यं च्यन्ति धेनवः । अस्तुमर्वन्तऽआशवोस्तु नित्या सोव्वाजिनऽ-
 इषंस्तोतुभ्यऽआभर ॥ ४१ ॥ सोअग्निर्भ्योवसुर्गुणोसंभ्वमायन्ति धे-
 नवः । समर्वन्तोरघुद्रुवःसहसुजातासःसुरयऽइषंस्तोतुभ्यऽ-
 आभर ॥ ४२ ॥ उमेसुश्चन्द्रसर्पिषोदर्वोश्श्रीणीषऽआसनि । उतो-
 नऽउत्पुपूष्याऽउक्कथेषुशवसस्पतऽइषंस्तोतुभ्यऽआभर ॥ ४३ ॥
 अग्नेतमद्द्याश्वन्नस्तोमैःकक्रतुन्नभद्रदृढदिस्पृशाम् । ऋद्ध्यामात-
 ऽओहैः ॥ ४४ ॥ अधाहवग्नेकक्रतोर्भद्रस्यदक्षस्यसाधोः । रथी-
 ऽर्कृतस्यबृहतोवभूथ ॥ ४५ ॥ एभिर्नोऽअक्कैर्भवानोऽअर्वाङ्क्स्व-
 र्णज्ज्योतिः । अग्नेविश्वेभिःसुमनाऽअनीकैः ॥ ४६ ॥ अग्निः

होतारम्मन्येदास्वन्तं वसु६ सुनु६ सहसोजातवैदसं विष्मन्नजातवैद-
सम् । अ६ ऊर्ध्वयास्वर्ध्वरो देवो देवा च्छ्या कृपा । घृतस्य विष्मन्नाष्टि-
मनुवष्टिशोचिषा जुह्वानस्य सप्तिषः ॥ ४७ ॥ अग्ने त्वन्नोऽन्तमऽ-
उतत्राताशिवो भवा वरूथ्यः । वसुरग्निर्वसुश्श्रवाऽअच्छानक्षि-
द्युमत्तम६ रयिन्दा६ । तन्वाशोचिष्ठदीदिवः सुम्नाय नूनमीमहे मखि-
भ्यः ॥ ४८ ॥ येनऽऋषयस्तपसा सन्नमायन्निन्धानाऽअग्निं स्वराभ-
रन्तः । तस्मिन्नहन्निदधेनाकेऽअग्निं वमाहुर्मनवस्तीर्णवर्हिषम् ॥ ४९ ॥
तम्पत्नीभिरनुगच्छेम देवाः पुत्रैर्भ्रातृभिरुतवाहिरण्यैः । नाकङ्ग-
भणानाः सुकृतस्य लोके तु तीर्थे पृष्ठेऽअधिरोचने दिवः ॥ ५० ॥ आवाचो-

Digitized By Siddhanta Ganguli, Gyan Rekha

मद्ध्यमरुहद्भुरण्युरयमग्निः सत्पतिश्चेकितानः । पृष्टेपृथिव्या-
निहितोदविद्युतदधस्पदङ्कणुतांभ्येष्टन्यवः ॥ ५१ ॥ अयमग्नि-
र्वीरतमोव्योधाः सहस्रियोद्योततामप्रयुच्छन् । विवभ्राजमानः
सरिरस्यमद्ध्यऽउपप्रयाहिदिव्यानिधाम् ॥ ५२ ॥ सम्प्रच्यवद्धव-
मुपसम्प्रयाताग्नेपथोदेवयानान्कणुद्धवम् । पुनः कण्वानापितरा-
युवानान्वातांसीत्त्वयितन्तुमेतम् ॥ ५३ ॥ उद्बुद्धयस्वाग्नेप्रति-
जागृहित्वमिष्टापुर्त्तंसः सृजेयामयञ्च । अस्मिन्सधस्त्येऽदध्युत्त-
रस्मिन्निवश्वेदेवावजमानश्चसीदत ॥ ५४ ॥ येनवहसि सहस्रंभ्ये-
नाग्नेसर्ववेदसम् । तेनेमंभ्यन्नानयस्वर्देवेषुगन्तवे ॥ ५५ ॥ अयन्ते

योविऽर्कस्त्वियोषतोऽजातोऽअरोचथाः । तज्ज्ञानमग्न्यारोहाथानोव-
 र्जयारयिम् ॥ ५६ ॥ तपश्चतपस्यश्चशैशिरावृतूऽअग्नेरन्तःश्लेषो-
 सिक्लप्येतान्वद्यावापृथिवीकल्पन्तामापऽओषधयःकल्पन्तामग्नयः
 पृथङ्ममज्ज्यैष्ठ्यायसव्रताः । येऽअग्नयःसमनसोन्तराद्यावापृ-
 थिवीऽहमे । शैशिरावृतूऽअभिकल्पमानाऽइन्द्रमिवदेवाऽअभिसंवि-
 शन्तुतयादेवतयाङ्गिरस्वद्भ्रुवेसीदतम् ॥ ५७ ॥ परमेष्ठीत्वासादयतु
 दिवस्पृष्टेज्ज्योतिष्मतीम् । विश्वस्मैप्राणायपानायव्यानाय-
 विश्वज्ज्योतिर्व्यच्छ । सूर्यस्तेधिपतिस्तयादेवतयाङ्गिरस्वद्भ्रुवा-
 सीद ॥ ५८ ॥ लोकमपृणच्छिद्दम्पुणायोसीदद्भ्रुवात्वम् । इन्द्राग्नी-

त्वाबृहस्पतिरस्मिन्न्योनावसीषदन् ॥ ५९ ॥ ताऽअस्यसूददोहसहं
 सोमंश्रीणन्तिपृश्नयः । जन्मन्देवानांविशस्त्रिष्वारोचनेदिवः
 ॥ ६० ॥ इन्द्रंविश्वाऽअवीवृधन्त्समुद्रव्यचसङ्गिरः । रथीतमदर-
 थीनांवाजानांसत्पतिम्पतिम् ॥ ६१ ॥ प्रोथदश्वोनयवसेविष्य-
 न्यदामहंसंवरणाद्वथस्थात् । आदस्यवातोऽअनुवातिशोचिर-
 धस्मतेव्रजनङ्कृष्णमस्ति ॥ ६२ ॥ आयोष्ट्वासदनेसादयाम्म्यवत-
 श्छायायांसमुद्रस्यहृदये । रश्मीवतीम्भास्वतीमायादद्याम्भास्या-
 पृथिवीमोर्व्वन्तरिक्षम् ॥ ६३ ॥ परमेष्ठीत्वासादयतुदिवस्पृष्टेव्यच-
 स्वतीम्प्रथस्वतीन्दिवंव्यच्छदिवन्दहृदिवम्माहिंसिः । विश्व-

स्मैष्वाणायपानायव्यानायोदानायप्रतिष्ठायैचरित्राय । सूर्य-
स्त्वाभिपातुमह्यस्वस्त्याच्छर्दिषाशन्तमेनतयादेवतयाङ्गिरस्वद्भ्रुवे-
सीदतम् ॥ ६४ ॥ सहस्रस्यप्रमासिसहस्रस्यप्रतिमासिसहस्रस्यो-
न्मासिसाहस्रोसिसहस्रायत्वा ॥ ६५ ॥ इति पञ्चदशोऽध्यायः ।

❀ अथ षोडशोऽध्यायः ❀

ॐ नमस्तेरुद्रमन्यवऽउतोतऽइषवेनमः । बाहुभ्यामुततेनमः-
॥ १ ॥ वातेरुद्रशिवातनूरघोरापापकाशिनी । तयानस्तन्वाशन्त-
मयागिरिशन्तभिवाक्कशीहि ॥ २ ॥ वामिषुङ्गिरिशन्तद्वस्तेविभर्ष्य-

स्तवे । शिवाङ्गिरित्राताङ्कु रुमाहि६सीःपुरुषञ्जगत् ॥ ३ ॥ शिवेनघ-
चसात्त्वागिरिशाच्छाघदामसि । यथानःसर्व्वमिज्जगदयक्ष्म६सुम-
नाऽअसत् ॥४॥ अद्ध्यवोचदधिवक्ताप्रथमोदैव्योभिषक् । अहीश्च

१. 'ककारान्ते टकारान्ते ङणे तर्जनीकां नमेत् । पञ्चाङ्गुल्यम्पकारे च
तकारे कुण्डलाकृतिः । (या० शि० श्लो० ६२) 'अध्यवोच० षक्' (शु० य०
सं० १६।५) इत्यादिस्थले । टकारे—'स११११११' (२।१८) इत्यादौ ।
ङणयोस्तूदाहरणे पदपाठवती ज्ञेये । तथाहि-ङेकारे-'दध्यङ्' (१।१३०) इत्यादौ ।
णकारे-'वृषण्वसू इति' वृषण् (१।१।११) इत्यादौ । पकारे—'गायत्री त्रिष्टुप्'
(२३।३३) इति प्रतीकोदाहरणम् । तकारे—'सह० पात्' (३।१।१) इत्यादिस्थले ।

२. 'अहीनच' क्व 'चक्षयोः शस' इत्यनेन चकारङ्कारयोः प्रत्यययोः (परयोः)

सर्वाङ्गमयन्तसर्वाश्चयातुधान्न्योधराचीः परासुव ॥ ५ ॥ असौ-
 यस्ताम्त्रोऽभरुणऽउतबन्धुः सुमङ्गलः । येचैनदरुद्राऽअभितोदि-
 क्षुश्रिताः सहस्रशोवैषां देवऽईमहे ॥ ६ ॥ असौ यो वसर्पति नीलग्री-
 वो विलोहितः । उतैनङ्गोपाऽअदृशन्नदृशन्ननुदहार्च्युः सदृष्टो मृड-
 याति नः ॥ ७ ॥ नमोस्तु नीलग्रीवाय सहस्राक्षाय मीढुषे । अथो मेऽअ-
 स्य सत्त्वानो हन्ते भ्यो करन्नमः ॥ ८ ॥ प्रमुञ्च धन्वन् नस्त्वमुभयोरा-
 त्वन्योर्ज्याम् । आश्वते हस्तऽऽष्ववः परातामंगवो वप ॥ ९ ॥ वि-

नकारमापद्यते उपधा चानुस्वारेण व्यवधीयते । छकारोदाहरणे तु मूलं मृग्यम् ।

किन्तु रूपोदाहरणं विद्यते विद्वान् छकारः, विद्वान्छकारः ।

ज्जयन्धनुः कपर्दिनो विशल्ल्यो बाणवाँ २ उत । अने शन्नस्य वाऽऽष्वऽ-
 आभुरस्य निषङ्गधिः ॥ १० ॥ याते हेतिर्मीदुष्टमहस्ते बभूवते धनुः ।
 तया स्मान्निव श्वतस्त्वमयक्ष्मया परिभुज ॥ ११ ॥ परिते धन्वन्तो-
 हेतिरस्मान् वृणक्तु वि श्वतः । अथोषऽहं बुधिस्तवारेऽअस्मिन्नि-
 धे हितम् ॥ १२ ॥ अवतत्यधनुष्ट्वसहस्राक्षशतेषु धे । निशीर्य शल्ल्या-
 नाम्मुखा शिवोनः सुमना भव ॥ १३ ॥ नमस्तऽआयुधायाना ततायधृ-
 ष्णवे । उभाभ्यामुत ते नमो बाहुभ्यान्तवधन्वने ॥ १४ ॥ मानो महा-
 न्तमुत मानोऽअर्भकमानऽउक्षन्तमुत मानऽउक्षितम् । मानो वधी-
 पितरम् मोत मातरम् मानः प्रियास्तुन्वो रुद्ररीषः ॥ १५ ॥ मान-

स्तोकेतनयेमान्ऽआयुषिमानोगोषुमानोऽअश्वेषुरीरिषः । मानो-
व्वीरान्त्रुद्द्रभामिनोव्वधीर्हविष्मन्तःसदमिर्त्वाहवामहे ॥ १६ ॥

[शतम् ८००] नमोहिरण्यबाहवेसेनान्येदिशाश्चपतयेनमोनमो-
व्वक्षेभ्योहरिकेशेभ्यःपशुनाम्पतयेनमोनमःशष्पिञ्जरायस्त्रिषीमते-
पथीनाम्पतयेनमोनमोहरिकेशायोपवीतिनेपुष्टानाम्पतयेनमः ॥ १७ ॥

नमोव्वभ्लुशायव्व्याधिनेन्नानाम्पतयेनमोनमोभवस्यहेत्यैजगताम्पत-
येनमोनमोरुद्रायाततायिनेक्षेत्राणाम्पतयेनमोनमः सुतायाहन्त्यैध-
नानाम्पतयेनमः ॥ १८ ॥ नमोरोहितायस्थपतयेव्वक्षाणाम्पतयेन-
मोनमोभुवन्तयेव्वारिवस्क्रतायौषधीनाम्पतयेनमोनमोमन्त्रिणेव्वणि-

जायकक्षाणांस्पतयेनमोनमऽउच्चैर्घोषायाक्कन्दयतेपत्तीनांस्पतये-
नमः ॥ १९ ॥ नमःकृत्स्नायतयाधावतेसत्त्वंनांस्पतयेनमोनमःसह-
मानायनिष्क्याधिनऽआव्याधिनीनांस्पतयेनमोनमोनिषड्भिर्गणैककुभाय-
स्तेनानांस्पतयेनमोनमोनिचेरवेपरिचरायारण्यानांस्पतयेनमः ॥ २० ॥
नमोव्वञ्चतेपरिव्वञ्चतेस्तायुनांस्पतयेनमोनमोनिषड्भिर्गणैऽइषुधिमतेत-
स्कराणांस्पतयेनमोनमःसृकायिभ्योजिघां ७ सद्भ्योमुष्णतांस्पतये-
नमोनमोसिमद्भ्योनक्कुञ्चरद्भ्योविकृन्तानांस्पतयेनमः ॥ २१ ॥
नमऽउष्णीषिणोगिरिचरायकुलुञ्चानांस्पतयेनमोनमऽइषुमद्भ्योधन्वा-
यिभ्यश्चवोनमोनमऽआतन्वानेभ्यःप्रतिदधानेभ्यश्चवोनमोन-

मऽथायच्छुद्धयोस्यद्भ्यश्च वोनमोनमः ॥ २२ ॥ नमोऽधिसृजद्भ्यो-
 विद्ध्यद्भ्यश्च वोनमोनमः स्वपद्भ्योजाग्रद्भ्यश्च वोनमोनमः श-
 यानेभ्यऽआसीनेभ्यश्च वोनमोनमस्तिष्ठद्भ्योधावद्भ्यश्च वोनमः
 ॥ २३ ॥ नमः सभाभ्यः सभापतिभ्यश्च वोनमोनमोऽश्वेभ्योऽश्व-
 पतिभ्यश्च वोनमोनमऽआळ्याधिनीभ्योविविद्धयन्तीभ्यश्च वोन-
 मोनमऽउगणाभ्यस्तृहतीभ्यश्च वोनमः ॥ २४ ॥ नमोऽगुणेभ्यो
 गुणपतिभ्यश्च वोनमोनमोऽव्रातेभ्योऽव्रातपतिभ्यश्च वोनमोनमोऽगृ-
 त्सैभ्योऽगृत्सपतिभ्यश्च वोनमोनमोऽधिरूपेभ्योविविश्वरूपेभ्यश्च-
 वोनमः ॥ २५ ॥ नमोऽसेनाभ्योऽसेनानिभ्यश्च वोनमोनमोऽरथिभ्यो-

ऽअरथेभ्यश्चवोनमोनमःक्षत्तृभ्यःसङ्ग्रहीतृभ्यश्चवोनमोनमोम-
 ह्नथोऽअर्भकेभ्यश्चवोनमः ॥ २६ ॥ नमस्तक्षत्र्योरथकारेभ्य-
 श्चवोनमोनमःकुलालेभ्यःकम्मारेभ्यश्चवोनमोनमोनिषादेभ्यःपु-
 श्चिष्ठेभ्यश्चवोनमोनमःश्वनिभ्योमृगयुभ्यश्चवोनमः ॥ २७ ॥
 नमःश्वभ्यःश्वपतिभ्यश्चवोनमोनमोभवायचरुद्रायचनमःशर्वा-
 यचपशुपतयेचनमोनीलग्रीवायचशितिकण्ठायच ॥ २८ ॥ नमःक-
 पर्दिनेचव्युष्यकेशायचनमःसहस्राक्षायचशतधन्वनेचनमोगिरिश-
 यायचशिपिविष्टायचनमोमीदुष्टमायचेषुमतेच ॥ २९ ॥ नमोह-
 स्वायचवामनायचनमोबृहतेचव्वर्षीयसेचनमोवृद्धायचसवृधेचन-

मोग्न्यायचप्रथमायच ॥ ३० ॥ नमः॑ आ॒शवे॑चाजि॒राय॑चनमः॑ शी॒-
ग्न्यायच॑ शी॒भ्याय॑चनमः॑ ऊ॒स्म्याय॑चावस्व॒न्याय॑चनमो॑ नादे॒याय॑च-
द्वि॒प्याय॑च ॥ ३१ ॥ नमो॑ ज्येष्ठा॒यच॑ कनि॒ष्ठाय॑चनमः॑ पू॒र्वजा॑य-
चाप॒रजा॑यचनमो॑ म॒द्वथ॑माय॑चाप॒गल्भ॑माय॑चनमो॑ जघ॒न्याय॑चबु॒ध्न्या-
यच ॥ ३२ ॥ नमः॑ सो॒भ्याय॑चप्रति॒सृष्या॑यचनमो॑ साम्न्या॒यच॑ क्षे-
म्या॒यच॑ नमः॑ श्लो॒क्याय॑चावसा॒न्याय॑चनमः॑ उ॒र्व॒ष्याच॑ खल्ल्या॒यच
॥ ३३ ॥ नमो॑ व्व॒न्याय॑चक॒क्ष्याय॑चनमः॑ श्र॒वाय॑चप्रति॒श्रवा॑यचनमः॑
आ॒शुषे॑णाय॑चाशु॒रथा॑यचनमः॑ शू॒राय॑चावभेदि॒नेच ॥ ३४ ॥ नमो॑ वि॒-
लि॒म्भने॑चक॒वचि॑नेचनमो॑ व्व॒र्मिणे॑चव्व॒सुधि॑नेचनमः॑ श्रु॒ताय॑चश्रु॒तसे॑-

नाय॑च॒नमो॑दुन्दु॒भ्याय॑चाह॒नन्या॑यच ॥ ३५ ॥ नमो॑धृ॒ष्णवे॑च॒प्रमृ॑शा-
 य॑च॒नमो॑निप॒क्षिणे॑षु॒धिम॑ते॒च॒नम॑स्तीक्ष्णेष॒वेचा॑यु॒धिने॑च॒नमः॑स्वायु-
 धाय॑च॒सुध॑न्वनेच ॥ ३६ ॥ नमः॑क्षु॒त्याय॑च॒पथ्या॑यच॒नमः॑का॒ट्याय॑च॒नी-
 प्या॑यच॒नमः॑कु॒ल्याय॑च॒सर॒स्याय॑च॒नमो॑ना॒देया॑य॒च॒वैश॑न्ताय॑च ॥ ३७ ॥
 नमः॑कू॒प्याय॑चाव॒ट्या॑यच॒नमो॑व्वी॒ध्रया॑यचा॒त॒प्या॑यच॒नमो॑मे॒ग्ध्या॑य॒
 च॒व्विद॑द्यु॒त्याय॑च॒नमो॑व्व॒र्ण्या॑यचा॒व॒र्ण्या॑यच ॥ ३८ ॥ नमो॑व्वा॒त्याय॑-
 च॒रेष्म॑त्याय॒च॒नमो॑व्वास्त॒व्याय॑च॒व्वास्तु॑पाय॒च॒नमः॑सो॒माय॑च॒रु॒द्रा-

१. 'भवे कुन्दसि' ३।३।११० । इति सूत्रेण यत्प्रत्यये ।

यचनमस्ताम्प्रायचारुणायच ॥ ३९ ॥ नमःशङ्खवेचपशुपतयेचनमऽ-
 उग्रायचभीमायचनमोऽग्रेवधायचदूरेवधायचनमोहन्त्रेचहनीयसेच-
 नमोवृक्षेभ्योहरिकेशेभ्योनमस्ताराय ॥ ४० ॥ नमःशम्भवायचमयोभ-
 वायचनमःशङ्करायचमयस्करायचनमःशिवायचशिवतरायच ॥ ४१ ॥
 नमःपार्ष्णायचावाष्णायचनमःप्रतरणायचोत्तरणायचनमस्तीर्थ्या-
 यचकूल्यायचनमःशष्प्यायचफेन्यायच ॥ ४२ ॥ नमःसिकत्यायचप्र-
 वाह्यायचनमःकिङ्शिलायचक्षयणायचनमःकपर्दिनैचपुलस्तयेचन-
 मऽक्षरिण्यायचप्रपल्यायच ॥ ४३ ॥ नमोवज्र्यायचगोष्ठ्यायचनम-
 स्तप्यायचगेह्यायचनमोहद्व्यायचनिवेष्ट्यायचनमःकाट्यायच-

गह्वरेष्टाय च ॥४४॥ नमः शुष्क्याय च हरित्याय च नमः पांसुव्या-
य च रजस्याय च नमो लोप्याय चो लप्याय च नमः ऽऊर्व्याय च सूर्व्याय च
॥४५॥ नमः पण्णाय च पण्णशदाय च नमः ऽउद्गुराणाय च अभिघ्नते च न-
मः ऽआखिदते च प्रखिदते च नमः ऽइषुकुद्भ्यो धनुष्कुद्भ्यश्च वोनमोनमो-
वः किरिकेभ्यो देवानां हृदयेभ्योनमो विचिन्वत्केभ्योनमो विक्षि-
णत्केभ्योनमो अनिर्हतेभ्यः ॥४६॥ द्रापे ऽअन्धसस्पते रिरिद्रनीललो-
हित । आसाम्प्रजानामेषाम्पशुनाम्माभेर्मरौड्मोचनं किञ्च नाम मत्
॥४७॥ इमारुद्द्राय तव सेकपदिदने क्षयद्वीराय प्रभरामहे मती । यथा-
शमसदिद्वपदे चतुष्पदे विश्वम्पुष्टङ्ग्रामे ऽअस्मिन्ननातुरम् ॥४८॥

घातेरुद्रशिवातनूशिवान्विश्वाहामेषजी । शिवारुतस्यमेषजीत-
यानोमृडजीवसे ॥४९॥ परि^१नोरुद्रस्यहेतिर्वृणक्तकुपरित्वेषस्यदुर्म-
तिरघायोः । अवस्थिरामघवद्भ्यस्तनुष्वमीड्वस्तोकायतनयायमृ-
ड ॥ ५० ॥ मीदुष्टमशिवतमशिवोनःसुमनाभव । परमेवृक्षऽआ-
युधन्निधायकृत्तिव्वसान्ऽआचरपिनाकम्बिभ्रदागहि ॥ ५१ ॥ वि-
किरिद्रुव्विलोहितनमस्तेऽअस्तुभगवः । घास्तेसहस्रहेतयोन्यम-

१. इत्यत्र शाकटायनमते 'परिणऽइति शाकटायनः' (३।८८) इत्यनेन परिण
इति निपात्यते । सोऽपि व्यवस्थितः काण्वादेर्भवति न माध्यन्दिनीयानाम् । वाजसने-
यिनां तु णस्वरहितः पाठः।

Digitized By Siddhanta Ganguli, Gyaan Kosha

स्मन्निवपन्तुताः ॥ ५२ ॥ सहस्राणिसहस्रशोवाह्वोस्तवहेतयः ।
 तासामीशानोभगवःपराचीनामुखाकृधि ॥ ५३ ॥ असङ्ख्यातासह-
 स्राणिषेरुद्राऽअधिभूम्याम् । तेषाँसहस्रयोजनेवधन्वानितन्म-
 सि ॥ ५४ ॥ अस्मिन्महत्पुर्णवेन्तरिक्षेभवाऽअधि । तेषाँसहस्रयो-
 जनेवधन्वानितन्मसि ॥ ५५ ॥ नीलग्रीवाःशितिकण्ठादिवः६रुद्रा-
 ऽउपश्रिताः । तेषाँसहस्रयोजनेवधन्वानितन्मसि ॥ ५६ ॥ नील-
 ग्रीवाःशितिकण्ठाःशर्वाऽअधःक्षमाचराः । तेषाँसहस्रयोजनेवध-
 न्वानितन्मसि ॥ ५७ ॥ वेवृक्षेषुशष्पिष्वरानीलग्रीवाव्विलोहि-
 ताः । तेषाँसहस्रयोजनेवधन्वानितन्मसि ॥ ५८ ॥ वेभुतानाम-

धिपतयोव्विशिखासः कपर्दिनः । तेषां सहस्रयोजनेवधन्वानि-
तन्मसि ॥५९॥ येपथाम्पथिरक्षयऽपेलबृदाऽआयुर्बुधः । तेषां
सहस्रयोजनेवधन्वानितन्मसि ॥ ६० ॥ येतीर्थाणिप्रचरन्तिसृका-
हस्तानिषङ्गिणः । तेषां सहस्रयोजनेवधन्वानितन्मसि ॥६१॥ ये-
न्नेषुव्विविध्यन्तिपात्रेषुपिबंतोजनान् । तेषां सहस्रयोजनेवधन्वानि-
तन्मसि ॥६२॥ यऽपुतावन्तश्चभूयांसश्चदिशोरुद्राव्वितस्तिथरे ।
तेषां सहस्रयोजनेवधन्वानितन्मसि ॥ ६३ ॥ नमोस्तुरुद्रेभ्यो
येदिविषेष्वाव्वर्षमिषवः । तेभ्योदशप्राचीर्दशदक्षिणादशप्रतीचीर्द-
शोदीचीर्दशोर्ध्वाः । तेभ्योनमोऽवस्तुतेनोवस्तुतेनोमृडयन्तुतेष-

नद्विष्मोयश्चनोद्वेष्टितमेषाञ्जम्भेदध्मः ॥ ६४ ॥ नमोस्तुरुद्वेभ्यो
 येन्तरिक्षेषांवातऽश्षवः । तेभ्योदशप्राचीर्दशदक्षिणादशप्रती-
 चीर्दशोदीचीर्दशोद्वर्धाः । तेभ्योनमोऽस्तुतेनोवन्तुतेनोमृडयन्तुते-
 यन्विष्मोयश्चनोद्वेष्टितमेषाञ्जम्भेदध्मः ॥ ६५ ॥ नमोस्तुरुद्वे-
 भ्योयेपृथिव्यांऽवेषामन्नमिषवः । तेभ्योदशप्राचीर्दशदक्षिणादश-
 प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोद्वर्धाः । तेभ्योनमोऽस्तुतेनोवन्तुतेनोमृड-
 यन्तुतेयन्विष्मोयश्चनोद्वेष्टितमेषाञ्जम्भेदध्मः ॥ ६६ ॥

इति संहितायां षोडशोऽध्यायः ।

❀ अथ सप्तदशोऽध्यायः ❀

ॐ अश्मन् नूज्जम्पव्वं तेशिश्रयाणामद्भ्यऽओषधीभ्यो वनस्प-
 तिभ्यो अधिसम्भृतम्पयः । तान्नऽइषमूर्जान्धत्तमयतः सप्तदशराणाऽअ-
 श्मन्स्तेक्षुन्मयितऽऊर्ग्यद्विद्विष्मस्तन्तेशुगृच्छन्तु ॥ १ ॥ इमामेभ-
 ग्नऽइष्टकाधेनवः सन्त्वेकाचदशचदशचशतश्चशतश्चसहस्रश्चसहस्र-
 श्चायुतश्चायुतश्चनियुतश्चनियुतश्चप्रयुतश्चाव्वुदश्चन्यव्वुदश्चसमुद्र-
 श्चमद्ध्यश्चान्तश्चपरार्द्धश्चैतामेऽअग्नऽइष्टकाधेनवः सन्त्वमुत्रामु-
 ष्मिल्लोके ॥ २ ॥ कृतवस्त्यऽकृतावृधऽकृतुष्टास्त्यऽकृतावृधः ।

घृतश्चुतोमधुश्चुतोविराजोनामकामदुघाऽअक्षयिमाणां ॥ ३ ॥

समुद्द्रस्यत्वावकयाग्नेपरिब्ययामसि । पावकोऽअस्मभ्यं६शिवो-
भवं ॥ ४ ॥ हिमस्यस्वाजरायुणाग्नेपरिब्ययामसि । पावकोऽअस्म-

भ्यं६शिवोभवं ॥ ५ ॥ उपज्जमन्नुपवेतसेवतरनदोष्वा । अग्नेपित्त-

मपामसिमण्डूकितामिरागहिसेमन्नोवध्वम्पावकवर्णं६शिवङ्कधि

॥ ६ ॥ अपामिदन्ययनं६समुद्द्रस्यनिवेशनम् । अन्न्याँस्तेऽअस्मत्त-

पन्तुहेतयः पावकोऽअस्मभ्यं६शिवोभवं ॥ ७ ॥ अग्नेपावकरोचि-

षामन्द्रयादेवजिह्वया । आदेवान्त्वक्षिवक्षिच ॥ ८ ॥ सनः पावक-

दीदिवोग्नेदेवाँ२ऽइहावह । उपवध्वं६हविश्चनं ॥ ९ ॥ पावकयाव-

शिञ्च॒तय॑न्त्या॒कृ॒पाक्षाम॑त्रु॒चऽउ॒षसो॑न॒भानु॑ना । तूर्व्व॒न्नयाम॑न्नेत॑शस्य-
 नूर॑णऽआयो॒घृणे॑नत॑तृषा॒णोऽअ॒जरः॑ ॥ १० ॥ नमस्ते॒हर॑से॒शोचि॑षेन-
 मस्तेऽअस्त्व॒र्चिषे॑ । अ॒न्याँस्तेऽअ॒स्मत्त॑पन्तु॒हेतयः॑पा॒वकोऽअ॒स्म-
 ष्य॑ऽशि॒वोभ॑व ॥ ११ ॥ नृष॑दे॒व्वेड॑प्सुष॑दे॒व्वेड॑ड॒र्हिष॑दे॒व्वेड॑ड॒व॑न॒सदे॒-
 व्वेड॑स्व॒र्व्विदे॒व्वेड॑ ॥ १२ ॥ ये॒दे॒वादे॒वानाँ॑ष्य॒क्षियाँ॑ष्य॒क्षियाँ॑नाँ॒संव॑त्स-
 री॒णमु॑प॒भाग॑मास॑ते । अ॒हुता॑दो॒हवि॑षो॒षज्ञेऽअ॒स्मिन्त्त॑य॒म्पिब॑न्तु॒म-
 धु॑नो॒घृत॑स्य ॥ १३ ॥ ये॒दे॒वादे॒वेष्वा॑धि॒दे॒वत्त्व॑माय॒ग्येव॑ब्र॒ह्म॑णः॒पुरऽए॒तारोऽ-
 अस्य॑ । ये॒भ्यो॑नऽ॒कृते॑प॒वते॑धाम॒किञ्च॑ननते॒दिवो॑न॒पृथि॒व्याऽअ॒धि॒स्तु-
 षु ॥ १४ ॥ प्रा॒णदा॑ऽअ॒पान॑दा॒व्या॒नदा॑व्व॒र्चो॑दाव्वरि॒वोदा॑ । अ॒न्याँ

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

स्तेऽअस्मत्तपन्तुहेतयः पावकोऽअस्मभ्यः शिषोभय ॥ १५ ॥ अ-
 श्निस्तिग्गमेनशोचिषासासद्विश्वन्त्युष्णिगम् । अश्विन्नोव्वनतेरयिम्
 ॥ १६ ॥ यऽइमाव्विश्वाभुवनानिजुह्व्युषिर्होतान्यसीदत्पितानः ।
 सऽआशिषाद्रविणमिच्छमानः प्रथमच्छदवराँऽअविवेश ॥ १७ ॥
 किंस्विदासीदधिष्ठानमारम्भणङ्कृतमस्वित्कथासीत् । यतोभूमि-
 क्षूनयन्विश्वकर्म्मविद्दामौणोन्मद्दिनाव्विश्वचक्षाः ॥ १८ ॥
 विवश्वतश्चक्षुरुतविवश्वतोमुखोव्विश्वतोबाहुरुतविवश्वतस्पात् ।
 सम्बाहुभ्यान्धमत्तिसम्पतत्रैर्दद्यावाभूमीजनयन्देवऽएकः ॥ १९ ॥
 किंस्विद्वनङ्कऽउसव्वृक्षऽआसयतोदद्यावापृथिवीनिष्टृतक्षुः । मनी-

षिणोमनसापृच्छतेदुतद्द्यदद्धयतिष्ठद्भुवनानिधारयन् ॥ २० ॥ वा-
 तेधामानिपरमाणिवावमायामद्ध्यमाव्विश्वकर्मन्नुतेमा । शि-
 क्षासखिन्भ्योहविषिस्वधावहस्वयंभ्यजस्वतन्वंवृधानः ॥ २१ ॥
 विश्वकर्मन्हविषाव्वावृधानःस्वयंभ्यजस्वपृथिवीमुतद्द्याम् ।
 मुह्यन्त्वन्न्येऽभितः सपत्क्ताऽइहास्माकम्मघवासुरिरस्तु ॥ २२ ॥
 वाचस्पतिर्विश्वकर्माणमुतयेमनोजुवन्वाजेऽदद्याद्वेम । स-
 नोविश्वानिहवनानिजोषद्विश्वशम्भुरवसेसाधुकर्मा ॥ २३ ॥ वि-
 श्वकर्मन्हविषाव्वद्धनेनत्रातारमिन्द्रमकृणोरवध्यम् । तस्मैव्विश-
 समनमन्तपुर्वीरयामुग्रोव्विह्वल्योयथासत् ॥ २४ ॥ चक्षुषहंपिता

मनसा^१हि^२धीरो^३धृतमने^४ऽअजनन्नस्मानि^५ । यदेदन्ता^६ऽअददहन्तपूर्व^७ऽ-
आदि^८द्यावा^९पृथिवी^{१०}ऽअप्रथेताम् ॥ २५ ॥ विश्वक^{११}र्म्मा^{१२}न्विमना^{१३}ऽआ-
द्विहा^{१४}याधाता^{१५}विधाता^{१६}परमो^{१७}तसुन्दक् । तेषामिष्टानि^{१८}समिषाम^{१९}दन्ति^{२०}य-
त्रा^{२१}सप्त^{२२}ऽऋषीन्^{२३}पर^{२४}ऽएकमाहुः ॥ २६ ॥ योनेः^{२५}पिता^{२६}जनिता^{२७}योविधा-
ता^{२८}धामानि^{२९}वेदभुवनानि^{३०}विश्वा । योदेवानां^{३१}नाम^{३२}धा^{३३}ऽएक^{३४}ऽएवतद-
सम्प्रश्नम्^{३५}भुवनायन्त्यन्या ॥ २७ ॥ त^{३६}ऽआयजन्त^{३७}द्द्रविण^{३८}समस्मा^{३९}ऽ-
ऋषय^{४०}पूर्वैर्जरितारो^{४१}भुना । असूर्ते^{४२}सूर्ते^{४३}रजसि^{४४}निषत्ते^{४५}वेभुतानि^{४६}सम-
कृण्वन्निमानि^{४७} ॥ २८ ॥ परो^{४८}दिवा^{४९}पर^{५०}ऽएना^{५१}पृथिव्या^{५२}परो^{५३}देवेभिरसुरै^{५४}र्ष्य-
दस्ति । क^{५५}स्विद्गर्भं^{५६}प्रथमन्दद्भ्र^{५७}ऽआपो^{५८}यत्र^{५९}देवा^{६०}समपश्यन्तपूर्व

॥ २९ ॥ तमिद्गर्भमप्रथमन्दद्भ्रऽआपोषत्रदेवाऽसमर्गच्छन्तव्वि-
श्वे । अजस्यनाभावद्ध्येकमर्पितं व्यस्मिन्निवश्वानिभुवनानित-
स्थुः ॥ ३० ॥ नतंविदाथयऽइमाजजानान्यद्युष्माकमन्तरम्ब-
भूव । नीहारेणप्रावृताजल्प्याचासुतृपऽउक्थशासश्चरन्ति ॥ ३१ ॥
व्विश्वकर्मह्यजनिष्टदेवऽआदिद्गन्धर्वोऽअभवद्द्वितीयः । तृ-
तीयः पिताजनि तौषधीनामपाङ्गर्भम्व्यदधात्पुरुत्रा ॥ ३२ ॥ आ-
शुऽशिशानोवृषभोनभीमोघनाघनऽक्षोभणश्चर्षणीनाम् । सुङ्क्रन्दनो-

१—आशुः शिशानो २-अदितिः षोडशाक्षरेण ९।३४। देवोवः सविता १।१)

इत्यादिस्थलेषु शाकटायनमते—‘प्रत्ययसर्वर्षांमुदिशाकटायनः’ (३।९) इति सूत्रेण

निमिषऽपेकवारः शतद्वयेनाऽजयत्साकमिन्द्रः ॥ ३३ ॥ सङ्क्रन्द-
नेनानिमिषेण । जिष्णुनासुक्कारेण दुश्च्यवनेन धृष्णुना । तदिन्द्रेण-
जयत्तत्सहृद्द्वम्बुधोनरऽद्भुहस्तेन वृष्णा ॥ ३४ ॥ सऽद्भुहस्तैः
सनिषङ्गिभिर्वशीसं स्रष्टासयुधऽइन्द्रो गणेन । सऽसृष्टजित्सोमपा-
बाहुशार्ध्र्युग्रधन्वाप्प्रतिहिताभिरस्ता ॥ ३५ ॥ बृहस्पतेपरिदीया-

शषसामुत्संज्ञकेषु परभूतेषु विसर्जनीयः परसवर्णमापद्यते' इत्यनेन विकल्पमेव
स्पष्टयति । 'अविकारठं शाकल्यः शषसेषु' (३।१०) शषसेषु परभूतेषु विसर्जनीयस्य
विकारश्च मन्यते । अर्थात्—विसर्जनीयो नान्य इत्यर्थः । तथापि अत्र यथासंप्रदायं
पाठव्यवस्था । अत्रैकैकप्रयोगलेखनं युक्तम् ।

रथेनरक्षोहामित्राँ२ऽअपबाधमानः । प्रमञ्जन्त्सेनाःप्रमृणोषुधाज-
यन्नस्माकमेदध्यवितारथानाम् ॥ ३६ ॥ बलविज्ञायस्थविरःप्रवी-
रःसहस्वान्वाजीसहमानऽउग्रः । अभिवीरोऽअभिसत्त्वासहोजाजै-
त्रमिन्द्ररथमातिष्ठुगोवित् ॥ ३७ ॥ गोत्रभिदङ्गोविदंवज्जत्रवाहुजय-
न्तमज्जमप्रमृणन्तमोजसा । इमदसजाताऽअनुवीरयद्ध्वमिन्द्रदस-
खायोऽअनुसदरभद्ध्वम् ॥ ३८ ॥ अभिगोत्राणिसहसागाहमानोदयो-
व्वीरःशतमन्युरिन्द्रः । दुश्च्यवनःपृतनाषाड्युद्ध्योस्माकदसे-
नाऽअवतुप्रयुत्सु ॥ ३९ ॥ इन्द्रऽआसान्नेताबृहस्पतिर्दक्षिणाश्वःपु-
रऽएतुसोमः । देवसेनानामभिमञ्जतीनाञ्जयन्तीनाम्मरुतोयन्त्व-

ग्रम् ॥ ४० ॥ इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राक्षऽआदित्यानां मरुतां
 शर्द्धऽउग्रम् । महामनसाम्भुवनच्छयवानाङ्घ्रिषो देवानाञ्जयतामुद-
 स्थात् ॥ ४१ ॥ उद्धर्षयमघवन्नायुधान्युत्सत्त्वं नाम्मामकानाम्म-
 नां॑सि । उद्धृत्त्रहन्वाजिनां॑वाजिनान्युद्रथानाञ्जयतां॑वन्तुधो-
 षां॑ ॥ ४२ ॥ अस्माकमिन्द्रहंसमृतेषु॑ध्वजेष्वस्माकं॑वाऽइषवस्ता-
 जयन्तु । अस्माकं॑वीराऽउत्तरे॑भवन्त्वस्माँ॑२ऽउदेवाऽअवता॑हवेषु
 ॥ ४३ ॥ अमीषां॑श्चित्तम्प्रतिलोभयन्ती॑गृहाणाङ्गान्यप्स्वे॒परे॑हि । अभि-
 ष्रेहि॒निर्द्दह॑त्सुशोकैर॒न्धेना॑मित्रास्तमसा॑सचन्ताम् ॥ ४४ ॥ अवंसु-
 ष्ट्वा॑परा॑पत॒शर॑व्ये॒व्यह॑मस॒द॒शिते॑ । गच्छ॑मित्रान्प्रपद्यस्व॒मामी-

Digitized By Siddhanta Ganguli Gyaan Kosha

षाङ्गश्चनोच्छिषः ॥ ४५ ॥ प्रेताजयतानरऽइन्द्रोवृहस्पतिश्च शर्मन्मेषच्छतु ।
 उग्रावः सन्तुवाहवोनाधृष्यासथासथ ॥ ४६ ॥ असौवासेनामरु-
 तः परेषामभ्यैति नऽओजसास्पृष्टमाना । ताङ्गू हततमसापव्रतेन-
 थामीऽअन्योऽअन्यन्नजानन् ॥ ४७ ॥ यत्र बाणाः सम्पतन्ति कुमारा-
 विंशिखाऽइव । तन्नऽइन्द्रोबृहस्पतिरदितिः शर्मन्मेषच्छतुर्विश्वाहा-
 शर्मन्मेषच्छतु ॥ ४८ ॥ मर्माणितेव मर्माणाच्छादयामि सोमस्त्वाराराजामृते-

१—‘शकारे च’ (४।९६) इत्यनेन शकारे च प्रत्यये परे तकारवर्गश्चकारवर्गमा-
 पद्यते । एवम्—तच्छक्रेयम् (१।५) स्वधावाब्धुक्रः (३३।५) आदित्याज्शमश्शुभिः
 (२५।१) इत्यादौ ।

d, Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

नानुवस्ताम् । उ॒रोर्व्वरी॒थोव्वरु॑णस्ते॒कृणो॑तु॒जय॑न्त॒न्त्वानु॑दे॒वाम॑दन्तु
 ॥४९॥ उदे॑नमु॒त्तरा॑न्न॒याग्ने॑घृतेनाहुत । रा॒यस्पोषे॑ण॒सष्ट॑सृ॒जप्र॑जयाच-
 बहु॒ङ्कृधि॑ ॥५०॥ [शतम् १००] इ॒न्द्रेम॑म्र॒तरा॑न्न॒यस॑जा॒ताना॑मसद्वृ-
 शी । समे॑न॒न्वर्च॑सासृ॒जदे॒वाना॑म्भा॒गदा॑ऽअसत् ॥ ५१ ॥ यस्य॑-
 कु॒म्भो॑गृ॒हेह॒विस्त॑म॒ग्नेव्वर्द्ध॑या॒त्वम् । तस्मै॑दे॒वाऽअधि॑ब्रवन्न॒यश्च॑-
 ब्रह्म॑ण॒स्पतिः॑ ॥ ५२ ॥ उदु॑त्वा॒विश्वे॑दे॒वाऽअग्ने॑भर॒न्तुचि॑त्ति-
 मिः । सनो॑भवशि॒वस्त्व॑ष्टु॒प्रती॑को॒व्विभा॑व॒सुः ॥ ५३ ॥ पञ्च॑दिशो-
 दैवी॑र्ब्र॒ह्मव॑न्तुदे॒वीर॑पा॒मति॑न्दु॒र्मति॑म्बाध॒मानाः॑ । रा॒यस्पोषे॑व॒ब्रह्म॑-
 प॒तिमा॑भज॒न्तीरा॑यस्पोषे॑ऽअधिय॒ज्ञोऽअ॑स्थात् ॥ ५४ ॥ समि॑द्धेऽअ-

Digitized By Siddhanta Gangotri Gyaan Kosha

आवधि॑माम॒हानऽउ॒क्थप॒त्रऽइ॒ड्यो॒गृभी॒तः । त॒प्त॒ह॒र्म॒म्परि॒गृह्या॒यज॒-
न्तो॒र्जा॒षद्द्य॒ज्ञम॒यज॒न्तदे॒वाः ॥ ५५ ॥ दै॒व्या॒यध॒त्रैजो॒ष्ट्रैदे॒वश्रीः॒-
श्री॑'म॒नाः॒शत॑प॒याः । प॒रि॒गृह्या॒देवा॒यज्ञ॒माय॒न्दे॒वादे॒वेभ्यो॑ऽअ॒ध्व॒र्य॒-
न्तो॑ऽअ॒स्त्यु॒हः ॥ ५६ ॥ वी॒त॒ह॒विः । श॒मि॒त॒ह॒शमि॒ताय॒जद्ध॒र्यैतु॒री॒-
यो॒ष॒शोष॑त्र॒ह॒व्यमे॒ति । ततो॑व्वा॒काऽआ॒शिषो॑नो॒जुष॑न्ताम् ॥ ५७ ॥
सू॒र्य॑र॒श्मिर्ह॑रि॒केशः॑पु॒रस्ता॑त्सवि॒ताज्ज्यो॒तिरु॒दयाँ॑२अ॒ज॒स्रम् । तस्य॑-

१ इत्यत्र 'श्रीमनाऽइत्येके' (३।९२) एकेषामाचार्याणां मतेन अयं च नकारः प्रकृत्या
भवति । अयं भावः—चरणानां पाठव्यवस्था काण्वशाखायां णत्वं, माध्यन्दिन-
शाखायां नत्वं, इति ।

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

पुषाप्प्रसवेवातिविविद्वान्तसम्पश्यन्विश्वामुवनानिगोपाः ॥ ५८ ॥

विमानऽएषदिवोमद्धथऽआस्तऽआपप्प्रिवान्त्रोदसीऽअन्तरिक्षम् ।

सविश्ववाचीरभिचष्टेघृताचीरन्तरापूर्वमपरश्चकेतुम् ॥ ५९ ॥ उक्षा-

समुद्रोऽअरुणःसुपर्णः पूर्वस्योनिम्पितुराविवेश । मद्धथोदिवो-

निहितःपृश्निरश्ममाविचक्रमेरजसस्पात्यन्तौ ॥ ६० ॥ इन्द्र-

विश्वामावीवृधन्तसमुद्रव्यचसङ्गिरः । रथीतमरथीनांवाजा-

नाऽसत्पतिम्पतिम् ॥ ६१ ॥ देवहृष्यश्चऽआचव्वक्षत्सुहृष्यश्चऽ-

आचव्वक्षत् । यक्षदग्निर्देवोदेवाँरआचव्वक्षत् ॥ ६२ ॥ वाजस्यमा-

प्प्रसवऽउद्ग्रामेणोदग्रभीत् । अधासपत्नानिन्द्रोमेनिग्रामेणाध-

राँ२अकः ॥ ६३ ॥ उद्ग्रामञ्चनिग्रामञ्चब्रह्मदेवाऽअवीवृधन् ।

अधासपत्नानिन्द्राग्नीमेविषुचीनान्ब्यस्यताम् ॥ ६४ ॥ क्रम-

द्धमग्निनानाकमुक्ख्यद्दहस्तेषुविभ्रतः । दिवस्पृष्ट्वंस्वर्गत्वामि-

श्वादेवेमिराद्धम् ॥ ६५ ॥ प्राचीमनुप्रदिशम्प्रेहिंविद्वानग्नेरग्नेपुरोऽ-

अग्निर्भवेद्द । विश्वाऽआशादीद्यानोविभाह्यूर्जोधेहिद्विपदे-

चतुष्पदे ॥ ६६ ॥ पृथिव्याऽअहमुदन्तरिक्षमारुहमन्तरिक्षादिवमा-

रुहम् । दिवोनाकस्यपृष्ठात्स्वर्ज्योतिरगामहम् ॥ ६७ ॥ स्वर्च्यन्तो-

नापेक्षन्तऽआद्यांरोहन्तिरोदसी । स्रजंभ्येविश्वतोधारद्दसुवि-

द्वांसोवितेनिरे ॥ ६८ ॥ अग्नेऽप्रेहिप्रथमोदेवयताञ्चभुर्देवानामुतम-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

त्यीनाम् । इयक्षमाणाभृगुभिः सजोषाः स्ववृषन्तु यजमानाः स्वस्ति ॥ ६९ ॥

नक्तोषासासमनसाविरूपेधापर्येतेशिशुमेकं समीची । दद्यावाक्षा-
मारुक्कमोऽअन्तर्विभाति देवाऽअग्निन्धारयन्द्रविणोदाः ॥ ७० ॥ अ-

ग्नेसहस्राक्षशतमूर्द्धञ्छतन्ते प्राणाः सहस्रं व्यानाः । त्वहं साहस्रस्य-
रायऽईशिषेतस्मै ते विधेमवाजाय स्वाहा ॥ ७१ ॥ सुपण्णोसिगरु-

त्कमान्पृष्टेपृथिव्याः सीद । भासांतरिक्षमापृणज्ज्योतिषादिवमुत्त-

भानतेजसादिशऽउदहह ॥ ७२ ॥ आजुह्वानः सुप्रतीकः पुरस्ताद-

ग्नेस्वं व्योनिमासीदसाधुया । अस्मिन्त्सधस्थेऽअद्भ्युत्तरस्मिन्निव-

१. 'उदस्तभाने लोपम्' (४।१८) उद उपसर्गात्परस्तभाने प्रत्यये सकारो लोपमापद्यते ।

CC-0. Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

श्वेदेवायजमानश्चसीदत ॥ ७३ ॥ ताँसवितुर्वरेण्यस्यचित्रामाहं-
 वृणेषुमतींविश्वजन्याम् । यामस्यकण्वोऽअदुहत्प्रपीनाँसहस्र-
 धाराम्पयसामहीक्षाम् ॥ ७४ ॥ विंधेमतेपरमेजन्मन्नग्रेविंधेमस्तो-
 मैरवरेसुधस्थे । यस्माद्द्योनेरुदारिथायजेतम्प्रत्वेह्वीँषिंजुहुरेस-
 मिद्धे ॥ ७५ ॥ प्रेद्धोऽअग्नेदीदिहिपुरोनोजस्रयासूम्यावविष्टु । त्वाँ
 शश्वन्तऽउपयन्तिव्वाजाँ ॥ ७६ ॥ अग्नेतमद्द्याश्वन्नस्तोमैः कक-
 तुन्नभद्रदृहृदिस्पृशम् । ऋद्ध्यामातुऽओहैः ॥ ७७ ॥ चित्तिजुहो-
 मिमनसाघृतेनयथादेवाऽइहागमन्वीतिहोत्राऽऋताव्वृधः । पत्ये-
 विश्वस्यभूमनोजुहोमिविश्वकर्मणेविश्वाहादाभ्यदृहविः ॥ ७८ ॥

सप्ततेऽअग्नेसमिधः सप्तजिह्वाः सप्तऽऋषयः सप्तधामप्रियाणि ।
 सप्तहोत्राः सप्तधात्वायजन्तिसप्तयोनीरापृणस्वधृतेन स्वाहा ॥ ७९ ॥
 शुक्क्रज्ज्योतिश्चच्चित्रज्ज्योतिश्चसत्यज्ज्योतिश्चज्ज्योतिष्मँश्च ।
 शुक्क्रश्चऽऋतपाश्चात्यँद्वाहः ॥ ८० ॥ ईदृक्चान्यादृक्चसदृक्च-
 प्रतिसदृक्च । मितश्चसम्मितश्चसभराः ॥ ८१ ॥ ऋतश्चसत्य-
 श्चदध्रुवश्चधरुणश्च । धर्त्ताचिविधर्त्ताचिविधारयः ॥ ८२ ॥ ऋ-
 तजिच्चसत्यजिच्चसेनजिच्चसुपेणश्च । अन्तिमित्रश्चदूरेऽशमित्रश्च-
 गणः ॥ ८३ ॥ ईदृक्षासऽपतादृक्षासऽरूपुणः सदृक्षासःप्रतिसद-
 क्षासऽपतन । मितासश्चसम्मितासोनोऽअद्वयसभरसोमरुतोवह्नेऽअ-

स्मिन् ॥ ८४ ॥ स्वतवाँश्चप्रधासीचसान्तपनश्चगृहमेधीच । कक्री-
 डीचशाकीचोज्जेषी ॥ ८५ ॥ इन्द्रन्दैवीर्विशोमरुतोनुवत्कर्मानोभ-
 वन्न्यथेन्द्रन्दैवीर्विशोमरुतोनुवत्कर्मानोभवन् । एवमिमं वजमानन्दै-
 वीश्चविशोमानुषीश्चानुवत्कर्मानोभवन्तु ॥ ८६ ॥ इमंस्तनमू-
 र्जस्वन्तन्धयापाम्प्रपीनमग्नेसरिरस्यमद्ध्ये । उत्संजुषस्वमधुम-
 न्तमर्वन्तस्मुद्रिद्रयद्वसदन्माविशस्व ॥ ८७ ॥ घृतमिमिक्षेघृतम-
 स्ययोनिर्घृतेशिश्रतोघृतम्वस्यधाम । अनुष्वधमावहमादयस्वस्वा-
 हाकृतं वृषभवक्षिह्वयम् ॥ ८८ ॥ समुद्रादुर्मिर्मधुमाँ २ उदा-
 रदुपांशुनासममृतत्वमानम् । घृतस्यनामगुह्यं वदस्तिजिह्वादे-

वानाममृतस्यनामिः ॥ ८९ ॥ वयमाम्रवामाधृतस्यास्मिन्व-
 ज्ञेधारयामानमौभिः । उपब्रह्माशृणवच्छस्यमानश्चतुःशृङ्गोवमी-
 द्गौरऽएतत् ॥ ९० ॥ चत्वारिशृङ्गात्रयोऽस्यपादाद्वेशीर्षेसप्तह-
 स्तासोऽस्य । त्रिधावद्ध्योवृषभोरोरवीतिमहोदेवोमत्यँ १२ऽआवि-
 वेश ॥ ९१ ॥ त्रिधाहितम्पणिभिर्गुह्यमानङ्गविदेवासौधृतमन्ववि-
 न्दन् । इन्द्रऽएकः६सूर्यऽएकज्जानव्वेनादेकँस्वधयानिष्टतश्रुः
 ॥ ९२ ॥ एताऽअर्षन्तिहृद्यात्समुद्राच्छतव्रजारिपुणानावचक्षे ।
 घृतस्यधाराऽअभिचाकशीमिहिरण्ययोव्वेतसोमध्यऽआसाम् ॥ ९३ ॥
 सम्यक्कस्त्रवन्तिसुरितोनधेनाऽअन्तर्हृदामनसापुयमानाः । प-

तेऽअर्षन्त्युर्म्योघृतस्यमृगाऽइवक्षिपणोरीषमाणाः ॥ ९४ ॥

सिन्धोरिवप्राद्दनेशूघनासोव्वातप्रमियःपतयन्तिषड्भ्वाः । घृत-

स्यधाराऽअरुषोनव्वाजीकाष्ठाभिन्दन्नुर्मिभिःपिन्वमानः ॥ ९५ ॥

अभिप्रवन्तसमनेवषोषाःकल्याण्युःस्मयमानासोऽअग्निम् । घृत-

स्यधाराःसमिधोनसन्तताजुषाणोहर्षतिजातवेदाः ॥ ९६ ॥ कन्या-

ऽइवव्वहृतुमेतवाऽउऽअञ्जुक्षानाऽअभिचाकशीमि । यत्रसोमःसु-

यतेशत्रयज्ञोघृतस्यधाराऽअभितत्पवन्ते ॥ ९७ ॥ अभ्यर्षतसुष्टुतिङ्ग-

व्यमाजिमस्मासुभद्राद्रविणानिधत्त । इमंयज्ञयतदेवतानोघृ-

तस्यधारामधुमत्पवन्ते ॥ ९८ ॥ धामतेविवश्वमभुवनमधिशिश्रतम-

न्तःसमुद्ब्रेह्दद्युन्तरायुषि । अपामनीकेसमिथेवऽआभृतस्तमश्या-
ममधुमन्तन्तऽऊर्मिमम् ॥ ९९ ॥ इति संहितायां सप्तदशोऽध्यायः ॥

❀ अथ अष्टादशोऽध्यायः ❀

ॐ व्वाजश्चमेप्रसवश्चमेप्रयतिश्चमेप्रसितिश्चमेधीतिश्चमेक्क-
तुश्चमेस्वरश्चमेश्लोकश्चमेश्वश्चमेश्रुतिश्चमेज्ज्योतिश्चमेस्व-
श्चमेयज्ञेनकल्पन्ताम् ॥ १ ॥ प्राणश्चमेपानश्चमेव्यानश्चमेसुश्चमे

१—‘चछयोः शम्’(प्रा० ३।७) चकारछकारयोः परयोः विसर्जनीयः शकारमापद्यते ।
चकारोदाहरणं यथा ‘वाजश्चमे’ छकारोदाहरणं—‘अन्नीचयश्चन्दः’(१४।१८) इति ।

Digitized By Siddhanta Gangotri Gyaan Kosha

चित्तश्चमऽआधीतश्चमवाक्चममनश्चमचक्षुश्चमश्चात्रश्चमेदक्षश्च-
मेवलश्चमेषज्ञेनकल्पन्ताम् ॥ २ ॥ ओजश्चमेसहश्चमऽआत्ममाच-
मेतनूश्चमेशर्मचमेवर्मचमेङ्गानिचमेस्थीनिचमेपरुषिचमेशरीरा-
णिचमऽआयुश्चमेजराचमेषज्ञेनकल्पन्ताम् ॥ ३ ॥ ज्यैष्ठ्यश्चमऽआ-
धिपत्यश्चमेमन्युश्चमेभामश्चमेमश्चमेम्भश्चमेजेमाचमेमहिमाचमे-
व्वरिमाचमेप्रथिमाचमेव्वर्षिमाचमेद्द्राधिमाचमेव्वृद्धश्चमेव्वृद्धिश्च-
मेषज्ञेनकल्पन्ताम् ॥ ४ ॥ सूर्यश्चमेश्रद्धाचमेजगच्चमेधनश्चमे-
विश्वञ्चमेमहश्चमेकक्रीडाचमेमोदश्चमेजातञ्चमेजनिष्यमाणञ्च
मेसुकञ्चमेसुकुतश्चमेषज्ञेनकल्पन्ताम् ॥ ५ ॥ क्रुतश्चमेमृतश्च-

मेषक्षमश्चमेनामयच्चमेजीवातुश्चमेदीर्घायुत्वश्चमेनमित्त्रश्चमेम-
यश्चमेसुखश्चमेशयनश्चमेसुखाश्चमेसुदिनश्चमेयज्ञेनकल्पन्ताम् ॥ ६ ॥
यन्ताचमेधृताचमेक्षेमश्चमेधृतिश्चमेविविश्वश्चमेमहश्चमेसंव्विचमे-
क्षात्रश्चमेसूश्चमेप्रसूश्चमेसीरश्चमेलयश्चमेयज्ञेनकल्पन्ताम् ॥ ७ ॥
शश्चमेमयश्चमेप्रियश्चमेनुकामश्चमेकामश्चमेसौमनसश्चमेभगश्च-
मेद्द्रविणश्चमेभद्द्रश्चमेश्रेयश्चमेव्वसीयश्चमेयशश्चमेयज्ञेनकल्प-
न्ताम् ॥ ८ ॥ ऊक्क्चमेसुनृताचमेपयश्चमेरसश्चमेघृतश्चमेमधुचमे-
संगिधश्चमेसपीतिश्चमेकृषिश्चमेव्वृष्टिश्चमेजैत्रश्चमऽऔद्भिद्यश्च-

१—अदनं निधः अदिः किमिधस्लोदेषे 'धसिभसोर्हलि' अर्वाहयुपधालोपे 'झलो-

मे॒ष॒ज्ञेन॑कल्पन्ताम् ॥ ९ ॥ रु॒यिश्च॑मे॒राय॑श्चमे॒पुष्ट॑श्चमे॒पुष्टि॑श्चमे॒वि॒-
भु॒च॑मे॒प्रभु॑चमे॒पूर्ण॑श्चमे॒पूर्ण॑तरश्चमे॒कुय॑वश्चमे॒क्षित॑श्चमे॒न्न॑श्चमे॒क्षु॑चमे॒ष॒ज्ञे॒-
न॑कल्पन्ताम् ॥ १० ॥ वि॒त्तश्च॑मे॒व्वेद॑श्चमे॒भुत॑श्चमे॒भवि॑ष्यश्चमे॒सु॒-
ग॑श्चमे॒सुप॑त्यश्चमे॒ऋद्ध॑श्चमे॒ऋद्धि॑श्चमे॒कल॑प्तश्चमे॒कल॑प्तिश्चमे॒म॒-
ति॑श्चमे॒सुम॑तिश्चमे॒ष॒ज्ञेन॑कल्पन्ताम् ॥ ११ ॥ व॒ब्री॒हय॑श्चमे॒षवा॒॑-
श्चमे॒माषा॑श्चमे॒तिला॑श्चमे॒मुद्गा॑श्चमे॒खल॑वाश्चमे॒प्रिय॑ङ्गवश्चमे॒-
मेण॑वश्चमे॒श्या॒माका॑श्चमे॒नीवा॑राश्चमे॒गोधू॑माश्चमे॒मसू॑राश्चमे॒-

क्षलि' इति सलोपः । 'क्षपस्तथोर्दोधः' इति धत्वम् । धस्य जस्त्वम् । न च जश्त्वे क॒-
र्तव्येऽहोपस्य स्थानिवत्त्वम् । न पदान्त० इति सूत्रेण निषेधात् ।

यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ १२ ॥ अश्विनाचमे मृत्तिकाचमे गिर्यश्च मे पर्वता-
 श्च मे सिकताश्च मे वनस्पतयश्च मे हिरण्यश्च मे यश्च मे श्यामश्च मे लो-
 हश्च मे सीसश्च मे त्रपुच मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ १३ ॥ अग्निश्च मे ऽआ-
 पश्च मे वीरुधश्च मे ऽओषधयश्च मे कृष्टपक्ष्याश्च मे कृष्टपक्ष्याश्च मे-
 ग्राम्याश्च मे पशवश्च मे ऽआरण्याश्च मे विवृत्तश्च मे विवृत्तिश्च मे भुतश्च मे भु-
 तिश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम् ॥ १४ ॥ वसुच मे वसतिश्च मे कर्मच मे श-
 क्तिश्च मे रथश्च मे ऽपमश्च मे ऽइत्याच मे गतिश्च मे यज्ञेन कल्पन्ताम्
 ॥ १५ ॥ अग्निश्च मे ऽइन्द्रश्च मे सोमश्च मे ऽइन्द्रश्च मे सविताच मे ऽइन्द्र-
 श्च मे सरस्वतीच मे ऽइन्द्रश्च मे पुषाच मे ऽइन्द्रश्च मे बृहस्पतिश्च मे ऽइन्द्र-

श्चमेयज्ञेनकल्पन्ताम् ॥१६॥ मित्रश्चमऽइन्द्रश्चमेववरुणश्चमऽइन्द्र-
 श्चमेधाताचमऽइन्द्रश्चमेत्वष्टाचमऽइन्द्रश्चमेमरुतश्चमऽइन्द्रश्चमे-
 विवश्वेचमेदेवाऽइन्द्रश्चमेयज्ञेनकल्पन्ताम् ॥१७॥ पृथिवीचमऽइन्द्र-
 श्चमेन्तरिक्षश्चमऽइन्द्रश्चमेद्यौश्चमऽइन्द्रश्चमेसमाश्चमऽइन्द्रश्चमेन-
 क्षत्राणिचमऽइन्द्रश्चमेदिशश्चमऽइन्द्रश्चमेयज्ञेनकल्पन्ताम् ॥१८॥
 अ॒ष्ट॒शुश्च॑मे॒र॒श्मि॒श्च॑मे॒दा॒भ्य॒श्च॑मे॒धि॒पति॑श्च॒म॒उ॒पा॒ंशु॑श्च॒मे॒न्त-
 र्या॒म॒श्च॑मऽ॒ऐ॒न्द्र॒वा॒य॒व॒श्च॑मे॒मै॒त्रा॒व॒रु॒ण॒श्च॑मऽ॒आ॒श्वि॒न॒श्च॑मे॒प्प्र॒ति-
 प॒स्थान॑श्च॒मे॒शु॒क्र॒श्च॑मे॒म॒न्थी॑च॒मे॒य॒ज्ञेन॑कल्पन्ताम् ॥ १९ ॥ आ-
 ग्र॒य॒ण॒श्च॑मे॒वै॒श्व॒दे॒व॒श्च॑मे॒ध॒म॒श्च॑मे॒वै॒श्व॒दे॒व॒श्च॑मऽ॒ऐ॒न्द्रा॒ग्नि॒-

श्चमेमहावैश्वदेवश्चमेमरुत्वतीयाश्चमेनिष्ककेवल्यश्चमेसावि-
 त्रश्चमेसारस्वतश्चमेपात्कीवृतश्चमेहारियोजनश्चमेयज्ञेनकल्पन्ता-
 म् ॥ २० ॥ स्रुचश्चमेचमसाश्चमेव्वायव्यानिचमेद्रोणकलशश्च-
 मेग्रावाणश्चमेधिषवणेचमेपूतभृच्चमऽआधवनीयश्चमेव्वेदिश्चमे-
 बर्हिश्चमेऽवभृथश्चमेस्वगाकारश्चमेयज्ञेनकल्पन्ताम् ॥ २१ ॥
 अग्निश्चमेघर्मश्चमेर्कश्चमेसूर्यश्चमेप्राणश्चमेश्वमेधश्चमे-
 पृथिवीचमेदितिश्चमेदितिश्चमेद्यौश्चमेङ्गुलयःशक्कवरयोदिश-
 श्चमेयज्ञेनकल्पन्ताम् ॥ २२ ॥ वृतश्चमऽकृतवश्चमेतपश्चमेसंव-
 त्सरश्चमेहोरात्रेऽर्कवर्षादीवेवद्वदथन्तरेचमेयज्ञेनकल्पन्ताम् ॥ २३ ॥

Digitized By eGangotri

एकाचमेतिस्त्रश्चमेतिस्त्रश्चमेपञ्चमेपञ्चमेसप्तमेसप्तमेन-
वचमेनवचमऽएकादशचमऽएकादशचमेत्रयोदशचमेत्रयोदशचमेपञ्च-
दशचमेपञ्चदशचमेसप्तदशचमेसप्तदशचमेनवदशचमेनवदशचमऽ-
एकविंशतिश्चमऽएकविंशतिश्चमेत्रयोविंशतिश्चमेत्रयोविं-
शतिश्चमेपञ्चविंशतिश्चमेपञ्चविंशतिश्चमेसप्तविंशतिश्च-
मेसप्तविंशतिश्चमेनवविंशतिश्चमेनवविंशतिश्चमऽएकत्रि-
ंशतिश्चमऽएकत्रिंशतिश्चमेत्रयस्त्रिंशतिश्चमेष्वेनकल्पन्ताम् ॥ २४ ॥
चतस्रश्चमेष्टौचमेष्टौचमेद्वादशचमेद्वादशचमेषोडशचमेषोडशचमे-
व्विंशतिश्चमेष्ट्रिंशतिश्चमेष्ट्रिंशतिश्चमेष्ट्रिंशतिश्चमेष्ट्रिंशतिश्च-

मेष्टाविंशतिश्चमेष्टाविंशतिश्चमेष्टात्रिंशच्चमेष्टात्रिंशच्च-
 मेषट्त्रिंशच्चमेषट्त्रिंशच्चमेचत्वारिंशच्चमेचत्वारिंशच्चमेच-
 तुश्चत्वारिंशच्चमेचतुश्चत्वारिंशच्चमेष्टाचत्वारिंशच्चमेष्टा-
 नकल्पन्ताम् ॥ २५ ॥ अथविंशच्चमेष्टाचमेदित्यवाट्चमेदित्यो-
 हीचमेपञ्चाविंशच्चमेपञ्चाचमेत्रिवत्सश्चमेत्रिवत्साचमेतुर्ध्ववाट्च-
 मेतुर्ध्वौहीचमेष्टानकल्पन्ताम् ॥ २६ ॥ पष्ठुवाट्चमेपष्ठौहीचमऽउ-
 क्षाचमेवशाचमऽऋषभश्चमेव्वेहश्चमेनड्वाँश्चमेधेनुश्चमेष्टान-
 कल्पन्ताम् ॥ २७ ॥ व्वाजायस्वाहाप्रसवायस्वाहापिजायस्वाहावक्र-
 तवेस्वाहाव्वसवेस्वाहाहृष्यतयेस्वाहान्हैमुग्धायस्वाहामुग्धायव्वै-

न६शिनायस्वाहाविन६शिनऽअन्त्यायनायस्वाहान्त्यायभौवनाय-
स्वाहाभुवनस्यपतयेस्वाहाधिपतयेस्वाहाप्रजापतयेस्वाहा । इयन्ते-
राणिम्मन्त्रायन्तासिषमनऽऊर्जेत्वावृष्ट्यैत्वाप्रजानान्त्वाधिपत्याय
॥ २८ ॥ आयुर्ध्वज्ञेनकल्पन्ताम्प्राणोषज्ञेनकल्पताञ्चक्षुर्ध्वज्ञेनकल्प-
तांश्श्रोत्रंयज्ञेनकल्पतांवाग्यज्ञेनकल्पताम्मनोयज्ञेनकल्पन्तामा-
त्वमायज्ञेनकल्पताम्ब्रह्मायज्ञेनकल्पताञ्ज्योतिर्ध्वज्ञेनकल्पन्तां
स्वर्ध्वज्ञेनकल्पताम्पृष्ठंयज्ञेनकल्पतांयज्ञोयज्ञेनकल्पताम् । स्तोम-
श्चयजुश्चक्वचसामचवृहच्चरथन्तरश्च । स्वर्देवाऽअगन्मामृताऽ-
अभूमप्रजापतेऽप्रजाऽअभूमव्वेदस्वाहा ॥ २९ ॥ वाजस्यनुप्रसवे-

मातरम्मीदमदितिनामवचसाकरामहे । वस्यामिदंविश्वम्भुवन-
 माविवेशतस्यान्नोदेवःसविताधर्मसाविषत् ॥ ३० ॥ विश्वेऽद्यमरु-
 तोविश्वःऽकृतीविश्वेभवन्त्वग्नयःसमिद्धाः । विश्वेनोदेवाऽअव-
 सागमन्तुविश्वमस्तुद्रविणंवाजोऽअस्मे ॥ ३१ ॥ वाजोनःसप्तप्र-
 दिशश्चतस्रोवापरावतः । वाजोनोविश्वैर्द्वैर्द्वनसाताविहावतु
 ॥ ३२ ॥ वाजोनोऽअद्यप्प्रसुवातिदानंवाजोदेवाँऽक्रतुभिःकल्प-
 याति । वाजोहिमासर्व्ववीरञ्जानविश्वःआशावाजपतिर्जये-
 यम् ॥ ३३ ॥ वाजःपुरस्तादुतमद्ध्यतो नोवाजोदेवान्हविषाव-
 र्जयाति । वाजोहिमासर्व्ववीरञ्चकारसर्व्वऽआशावाजपतिर्भवे-

सुषुम्णः सुर्वैरश्मिभ्यश्चन्द्रमागन्धर्वस्तस्य नक्षत्राण्यप्सरसो मेकुर-
 योनाम् । स नऽद्भ्रमं क्षत्रम्पातुतस्मै स्वाहा वाङ्मताभ्यः स्वाहा ॥ ४० ॥
 इषिरो विवृश्वव्यचाव्वातो गन्धर्वस्तस्यापोऽभ्यप्सरस ऊर्जोनाम् ।
 स नऽद्भ्रमं क्षत्रम्पातुतस्मै स्वाहा वाङ्मताभ्यः स्वाहा ॥ ४१ ॥ भु-
 ज्युः सुपण्णो यज्ञो गन्धर्वस्तस्य दक्षिणाऽभ्यप्सरसस्तावानाम् । स नऽ-
 द्भ्रमं क्षत्रम्पातुतस्मै स्वाहा वाङ्मताभ्यः स्वाहा ॥ ४२ ॥ प्रजा-
 पतिर्विवृश्वकर्ममिनो गन्धर्वस्तस्यऽक्रक्कसामान्यप्सरसऽपष्टयो-
 नाम् । स नऽद्भ्रमं क्षत्रम्पातुतस्मै स्वाहा वाङ्मताभ्यः स्वाहा ॥ ४३ ॥
 स नो भुवनस्य पते प्रजापतयस्य तऽउपरि गृहायस्य वेह । अस्मै ब्रह्म-

णेस्मैक्षत्रायमहिर्वाग्म्येऽथवा ॥ ४४ ॥ समुद्रोसिनभंभवानाद्द्र-
 दानुःशम्भूर्म्मयोभूरभिमाव्वाहिस्वाहामारुतोसिमरुताङ्गणःशम्भूर्म्म-
 योभूरभिमाव्वाहिस्वाहावस्यूरसिदुवस्वाच्छम्भूर्म्मयोभूरभिमाव्वाहि-
 स्वाहा ॥ ४५ ॥ यास्तेऽअग्नेसूयैरुचोदिवमातन्वन्तिरश्मिभिः ।
 तामिन्नोऽअद्यसर्वाभिरुचेजनायनस्कृधि ॥ ४६ ॥ यावोदेवाःसूयै-
 रुचोगोष्वश्वेषुयारुचःइन्द्राग्नीतामिःसर्वाभीरुचन्नोधत्तवृहस्पते
 ॥ ४७ ॥ रुचन्नोधेहिब्राह्मणेषुरुचःराजसुनस्कृधि । रुचंविश्येषुशु-
 द्रेषुमयिधेहिरुचारुचम् ॥ ४८ ॥ तत्त्वायामिब्रह्मणावन्दमानस्तदा-
 शास्तेषजमानोहविर्भिः । अहोडमानोववरुणेहबोध्युरुशःसमानऽ-

आयुःप्रमोषीः ॥ ४९ ॥ स्वर्णघर्मः स्वाहास्वर्णार्कः स्वाहास्वर्ण-
 शुक्रः स्वाहास्वर्णज्ज्योतिः स्वाहास्वर्णसूर्यः स्वाहा ॥ ५० ॥ अ-
 ग्निं नज्जिमशवसाघृतेन दिव्यं सुपर्णं वयसा बृहन्तम् । तेन व-
 यङ्गमेमन्नस्य विष्टपं स्वोरुहणा अधिनाकमुत्तमम् ॥ ५१ ॥ [श-
 तम् १०००] इमौ ते पक्षावजरो पतत्रिणौ वाभ्यां रक्षां त्यपहं त्य-
 ग्ने ॥ ताभ्याम्पतेमसुकृता मुल्लोकं च तत्र ऽऋषयोजग्मुः प्रथमजाः पु-
 राणाः ॥ ५२ ॥ इन्दुर्दक्षः श्येनः ऽऋतावाहिरण्यपक्षः शकुनो भुर-
 ण्युः । महान्तस्रस्थे दध्रुवः आनिषत्तो ऽनमस्ते ऽस्तु मामाहिदसीः
 ॥ ५३ ॥ दिवो मृदा सि पृथिव्यानामि रूपा मीषधीनाम् । विश्वा-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

यु॒ःश॒र्मस॒प्र॒थान॒मस्प्र॒थे ॥ ५४ ॥ वि॒श्वस्य॑मु॒द्धञ्ज॑धिति॒ष्टुसि॑दि॒श्र-
तः॑स॒मु॒द्र॒ते॒हृद॑य॒मप्स्वायु॑र॒पोद॑त्तो॒दधि॑मि॒न्त । दि॒वस्प्र॒ज्जन्त्या॑द-
न्तरि॑क्षात्पृ॒थिव्या॑स्ततो॒नो॒बृ॒ह॒था॒व ॥ ५५ ॥ इ॒ष्टो॒ष॒ज्ञोभृ॑गुरा॒शीद्दा॑-
व्वसु॑भिः । तस्य॑नऽइ॒ष्टस्य॑प्सी॒तस्य॑द्रवि॒णो॒द्वाग॑मेः ॥ ५६ ॥ इ॒ष्टो॒ऽअ॒ग्नि-
राहु॑तः॒पिप॑र्त्तुनऽइ॒ष्ट॒ह॒विः । स्व॒गेद॑न्दे॒वेभ्यो॑नमः ॥ ५७ ॥ यदा॑कृ॒ता-
त्स॒मसु॑सो॒द्धुदो॑वा॒मन॑सो॒वास॑म्भृ॒तश्चक्षु॑षो॒वा । तद॑नु॒प्तेत॑सु॒कृता॑मु॒लो-
कं॒वत्त्रऽऋ॑षयो॒ज्जग॑मु॒प्रथ॑म॒जाःपु॑रा॒णाः ॥ ५८ ॥ ए॒त॒द॒सं॒ध॒स्थ॒परि॑ते॒द-
दा॑मि॒षमा॑व॒हाच्छे॒वधि॑ज्जा॒तवे॑दाः । अ॒न्वा॒ग॒न्ता॒य॒ज्ञप॑तिर्वो॒ऽअ॒त्र॒त-
स्म॑जानी॒तपर॑मे॒ळ्योम॑न् ॥ ५९ ॥ ए॒त॒ज्ज्ञा॑नाथ॒पर॑मे॒ळ्योम॑न्दे॒वाःस॒ध

स्थाविदरूपमस्य । यदागच्छात्पृथिमिर्देवयानैरिष्टापुर्तकृणवाथावि-
रस्मै ॥ ६० ॥ उद्बुद्धयस्वाग्नेप्रतिजागृहित्वमिष्टापुर्तसहस्रजेथामय-
ञ्च । अस्मिन्तसुधस्येऽअद्ध्युत्तरस्मिन्निवश्वेदेवायजमानश्चसी-
दत ॥ ६१ ॥ येनवहसिसहस्रयेनाग्रेसर्ववेदसम् । तेनेमंश्चक्षन्नोन-
यस्वर्देवेषुगन्तवे ॥ ६२ ॥ प्रस्तरेणपरिधिनासुचाव्वेद्याचयर्हिषा ।
ऋचेमंश्चक्षन्नोनयस्वर्देवेषुगन्तवे ॥ ६३ ॥ सहस्रं चत्परादानं चत्पुर्त
व्याश्चक्षिणाः । तदग्निर्वैश्वकर्म्मणःस्वर्देवेषुनोदधत् ॥ ६४ ॥ य-
त्रधाराऽअनपेतामधोर्धृतस्यचयाः । तदग्निर्वैश्वकर्म्मणःस्वर्देवेषु
नोदधत् ॥ ६५ ॥ अग्निस्मिन्जन्मनाजातवेदाद्युतस्मेचक्षुरमृतम्-
॥

आसन् । अर्कस्त्रिधातुरजसोव्विमानोजस्रोघम्मोहविरस्मिनाम् ॥ ६६ ॥
 क्रचोनामास्मि यजूंषिनामास्मि सामानिनामास्मि । येऽअग्नयः
 पाञ्चजन्याऽअस्याम्पृथिव्यामधि । तेषामसित्वमुत्तमः प्रनोजीवा-
 तवेसुव ॥ ६७ ॥ वास्त्रहत्यायशवसेपृतनाषाह्यायच । इन्द्रत्वावर्त्त-
 यामसि ॥ ६८ ॥ सहदानुम्पुरुद्वतक्षियन्तमहस्तमिन्द्रसम्पिणकुणा-
 रुम् । अभिवृत्रं वद्धमानम्पियारुमपादमिन्द्रतवसाजघन्थ ॥ ६९ ॥
 विनऽइन्द्रमृधोजहिनीचायच्छपृतन्यतः । योऽअस्माँ२ऽअभिदास-

१. इत्यत्र 'सहेः पृतनायाः' (३।७५) इत्यनेन पृतनाशब्दात्परस्य सहेः
 सस्य षत्वं निषिध्यते ।

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

त्यधरङ्गमयातमः ॥ ७० ॥ मृगोनभीमकुचरोगिरिष्ट्यापरावतआ-
जगन्थापरस्याः । सूकदसदशायपविमिन्द्रतिग्मंविशन्नान्ताढि-
विमृधोनुदस्व ॥ ७१ ॥ वैश्वानरोनऽकृतयऽआप्प्रयातुपरावतः ।
अग्निर्नःसुष्टुतीरुप ॥ ७२ ॥ पृष्टोदिविपृष्टोऽअग्निःपृथिव्यापृष्टो
विशश्वाऽओषधीरविवेश । वैश्वानरःसहसापृष्टोऽअग्निःसनोदिवा-
सरिषस्पातुनक्तम् ॥ ७३ ॥ अश्यामतङ्काममग्नेतवोतीऽअश्याम-
रयिदरयिवःसुवीरम् । अश्यामव्वाजमभिवाजयन्तोश्यामद्युम्न-
मजराजरन्ते ॥ ७४ ॥ व्यन्तेऽअद्यररिमाहिकाममुत्तानहस्तानम-
सोपसद्य । यजिष्ठेनमनसायक्षिदेवानस्त्रेधतामन्मनाविष्प्रोऽअ-

ग्रे ॥७५॥ धामच्छदग्निरिन्द्रोब्रह्मादेवोबृहस्पति । ÷ सचेतसो-
विश्वेदेवायज्ञमप्रावन्तुनंशुमे ॥७६॥ त्वंयविष्ठदाशुषोर्नृपादिश्र-
णुधीगिरः । रक्षातोकमुतत्कमना ॥ ७७ ॥ इति संहितायां अष्टा-
दशोऽध्यायः ॥

❁ अथैकोनविंशतितमोऽध्यायः ❁

ॐ स्वाद्द्वीन्त्वा स्वादुनातीव्वान्तोव्वेणामृतामृतेन । मधुमतीम्म-
धुमतासृजामिसदसोमेन । सोमोस्यशिश्वभ्यामपच्यस्वसरस्वत्यैप-
च्यस्वेन्द्रायसुत्राम्णेपच्यस्व ॥१॥ परीतोविश्वतासुतदसोमोयऽउत्तमद-
हविः । दधन्वायोनयोऽअपवुन्तयसुषावसोमद्रिमिह ॥२॥ व्वा-

योऽपुतऽपवित्रेणप्रत्यङ्गसोमोऽअतिद्रुतः । इन्द्रस्ययुज्यःसखा । व्वा-
योऽपुतऽपवित्रेणप्रत्यङ्गसोमोऽअतिद्रुतः । इन्द्रस्ययुज्यःसखा ॥३॥
पुनार्तितेपरिस्तुतःसोमःसूर्यस्यदुहिता । अरिरेणशश्वतातना ॥४॥
अहम्मक्षत्रम्पवतेतेजऽइन्द्रियःसुरयासोमःसुतऽआसुतोमदाय । शु-
क्लेणदेवदेवताःपिपृग्निधरसेनान्नम्यजमानायधेहि ॥ ५ ॥ कुविदङ्ग-
यवमन्तोयवश्चिदद्यथादान्त्यनुपूर्वम्वियूय । इहेहैषाङ्गुहिभोजना-
निषेवर्हिषोनमउक्क्तिम्यजन्ति । उपयामगृहीतोस्यश्निष्वभ्यान्त्वा
सरस्वत्यैत्वेन्द्रायत्वासुत्राम्गऽएषतेयोनिस्तेजसेत्वाव्वीर्यायत्वा-
बलायत्वा ॥६॥ नानादिवन्देवहितुःसदस्कृतम्मासःसुक्षाथाम्प-

रमेळ्योमन् । सुरात्वमसिशुष्मिणीसोमऽएषमामाहिहसीः स्वांयो-
निमाविशन्ती ॥ ७ ॥ उपयामगृहीतोस्याशिश्वनन्तेजः सारस्वतं वी-
र्यमैन्द्रम्बलम् । एषतेयोनिर्मोदायत्त्वानन्दायत्त्वामहसेत्त्वा ॥ ८ ॥
तेजोसितेजोमयिधेहि वीर्यमसि वीर्यम्मयिधेहि बलमसि बलम्मयि-
धेह्यसोजोस्योजोमयिधेहि मन्थुरसि मन्थुम्मयिधेहि सहोसि सहोमयि-
धेहि ॥ ९ ॥ याव्याग्रं विषूचिकोभौ वृकश्चरक्षति । श्येनम्पतत्रि-
णहसिहहसेमम्पात्वहसह ॥ १० ॥ यदापि पेषमातरम्पुत्रं प्रमुदि-
तो धरन् ॥ एतत्तदग्रेऽनृणो भवाम्यहतौ पितरौ मया । सम्पृचस्थ-
सम्माभद्रणपृङ्गुविपृचस्थविमापापानापृङ्गु ॥ ११ ॥ देवायज्ञ-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

म॑त॒न्व॒त॒मे॒ष॒ज॒मि॒ष॒जा॒शि॒श्व॒ना । व॒वा॒चा॒स॒र॒स्व॒ती॒मि॒ष॒गि॒न्द्रा॒येन्द्रि॒-
या॒णि॒द॒ध॒तः ॥ १२ ॥ दी॒क्षा॒यै॒रूप॑६॒श॒ष्पा॒णि॒प्रा॒य॒णी॒य॒स्य॒तो॒क्क॒मा॒नि ।
क्क॒य॒स्य॒रूप॑६॒सोम॑स्य॒ला॒जा॒सो॒मा॒श॒वो॒म॒धु ॥ १३ ॥ आ॒ति॒त्थ्य॒-
रूप॑म्मा॒स॒र॒म्म॒हा॒वी॒र॒स्य॒न॒ग्र॒हुः । रूप॑मु॒प॒स॒द॒मे॒त॒त्ति॒स्रो॒रा॒त्री॒सुरा॒-
सु॒ता ॥ १४ ॥ सोम॑स्य॒रूप॑ङ्क्री॒त॒स्य॒परि॒स्रु॒त्प॒रि॒षि॒द्ध्य॒ते ॥ अ॒शि॒श्व॒-
ब॒भ्या॒न्दु॒ग्ध॒म॒मे॒ष॒ज॒मि॒न्द्रा॒यैन्द्र॑६॒स॒र॒स्व॒त्या ॥ १५ ॥ आ॒स॒न्दी॒रूप॑६॒रा॒जा॒-
स॒न्धै॒व्वे॒द्यै॒कु॒म्भी॒सुरा॒धानी॑ । अ॒न्त॒र॒ऽउ॒त्त॒र॒वे॒द्य॒या॒रूप॑ङ्का॒रो॒त॒रो॒-
मि॒ष॒क् ॥ १६ ॥ व्वे॒द्य॒या॒व्वे॒दि॒स॒मा॒प्य॒ते॒ब॒र्हि॒षा॒ब॒र्हि॒रि॒न्द्रि॒य॒म् । षू॒पे॒-
न॒षू॒प॒ऽआ॒प्य॒ते॒प्प॒र्णी॒तो॒ऽअ॒ग्नि॒र॒ग्नि॒ना ॥ १७ ॥ ह॒वि॒र्द्धानि॑व्व॒दु॒शि॒श्व॒ना॒-

मी॒दु॒धं॒व्य॒त्सर॑स्वती । इन्द्रा॒यैन्द्र॑सद॒स्कृत॑म्प॒त्की॒शल॒ङ्गा॒र्ह॑प॒त्यः॑
 ॥ १८ ॥ प॒षेभिः॑ प॒षाना॑प्नो॒त्याप्नी॑मिराप्नी॒र्ष्य॒क्षस्य॑ । प्र॒या॒जेभि॑रनु॒
 या॒जान्॒वषट्॑कारेभि॒राहु॑तीः ॥ १९ ॥ प॒शुभिः॑ प॒शूना॑प्नोति॒पुरो॒डा॒
 शै॒र्ह॒वी॑ऽ॒ष्या । छन्दो॑भिः॒सामि॑धेनी॒म्याज्या॑मि॒र्वषट्॑कारान् ॥ २० ॥
 धा॒नाऽ॒कर॑म्भऽसक्त॒क्वः॒परी॒वापऽ॒पयो॑दधि । सोम॑स्यरूप॒द॒ह॒विषऽ॒
 आ॒मिक्षा॑न्वाजि॒न॒म्मधु॑ ॥ २१ ॥ धा॒नाना॑ऽरूप॒ङ्कुर्व॑ल॒म्परी॒वाप॑स्य॒गो॒
 धूमा॑ः ॥ सक्त॒कू॒लाऽरूप॑म्ब॒र्द॒रमु॒पवा॑काऽ॒कर॑म्भस्य ॥ २२ ॥ पय॑सो॒
 रूपं॑व्य॒द्यवा॑द॒द्भो॒रूप॑ङ्कु॒र्कन्धू॑नि । सोम॑स्यरूपं॒वाजि॑नऽ॒सौम्य॑स्य॒
 रूप॑मा॒मिक्षा॑ ॥ २३ ॥ आ॒म्या॒वये॑ति॒वो॒जि॒याऽ॒मत्या॑श्चा॒वोऽनु॑-

रूपः । यजेति धाव्यारूपम्प्रगाथावेयजामहाः ॥ २४ ॥ अर्द्धऽऋचै-
रुक्थानां रूपम्पदैराप्नोति निविदः । पणवैशखाणां रूपम्प-
यसासोमऽआप्यते ॥ २५ ॥ अश्विन्याम्प्रातः सवनमिन्द्रेणैन्द्र-
म्माद्धयन्दिनम् । वैश्वदेवः सरस्वत्यातृतीयमाप्सः सवनम् ॥ २६ ॥
व्यायव्यैर्व्यायव्यान्त्याप्नोति सतेन द्रोणकलशम् । कुम्भीभ्यामभ्भू-
णौ सुते स्थालीभिः स्थालीराप्नोति ॥ २७ ॥ यजुर्विभिराप्यते ग्रहाग्रहै-
स्तोमाश्च विष्टुतीः । छन्दोभिः रुक्थयाश्खाणि साम्नावभृथऽआ-
प्यते ॥ २८ ॥ इडाभिर्भक्षानाप्नोति सूक्तवाकेनाशिवः । शंशुना-
पत्नी संभ्राजात्समिह यजुषां सुस्थाम् ॥ २९ ॥ द्रवते नदीक्षामाप्नो-

तिदीक्षयाप्नोतिदक्षिणाम् । दक्षिणाश्चद्वामाप्नोतिश्चद्वासात्यमाप्न्यते
 ॥ ३० ॥ एतावद्द्रुपं चक्षस्य षडेवैर्ब्रह्मणा कृतम् । तदेतत्सर्वमा-
 प्नोति षष्ठे सौत्रामणी सुते ॥ ३१ ॥ सुरावन्तम्बर्हिषदहसुवीरं चक्षदहि-
 न्वन्ति महिषानमोभिः ॥ दधानाः सोमं दिवि देवतासु मदे मेन्द्रं च जमा-
 नाः स्वर्काः ॥ ३२ ॥ यस्ते रसः सम्भृतऽओषधीषु सोमस्य शुष्मः सुरयासु
 तस्य । तेन जिन्व च जमानम् मदेन सरस्वतीमश्निष्वना विन्द्रं मग्निम् ॥ ३३ ॥
 यमश्निष्वनानमुचे रासुरादधि सरस्वत्यसु नोदिन्द्रियाय । इमन्तह शु-
 कक्रमधुमन्तमिन्दुः सोमः राजानमिह भक्षयामि ॥ ३४ ॥ यदत्र रि-
 प्तह रसिनः सुतस्य यदिन्द्रोऽपि बच्छवीभिः । अहन्तदस्य मनसा-

शिवेनसोम६राजानमिहभक्षयामि ॥३५॥ पितृभ्यःस्वधायिभ्यः
 स्वधानमःपितामहेभ्यःस्वधायिभ्यःस्वधानमःप्रपितामहे-
 भ्यःस्वधायिभ्यःस्वधानमः । अक्षन्पितरोमीमदन्तपितरोती-
 तृपन्तपितरःपितरःशुन्धदध्वम् ॥ ३६ ॥ पुनन्तुमापितरःसोम्या-
 सःपुनन्तुमापितामहापुनन्तुप्रपितामहापवित्रेणशतायुषा । पुन-
 न्तुमापितामहापुनन्तुप्रपितामहाः । पवित्रेणशतायुषाविविश्वमा-
 युर्व्यश्नवै ॥ ३७ ॥ अग्नऽआयूषिपवसऽआसुवोर्जमिषञ्चनः ।
 आरेवाधस्वदुच्छुनाम् ॥३८॥ पुनन्तुमादेवजनापुनन्तुमनसाधियः ।
 पुनन्तुविविश्वामुतानिजानवेदःपुनीदिसा ॥ ३९ ॥ पवित्रेणपुनीदि-

माशुक्क्रेणदेवदीदद्यत् । अग्नेकृत्वाकृत् १५रनु ॥ ४० ॥ यत्तेपवि
त्रमर्चिष्यग्नेविततमन्तरा ॥ ब्रह्मतेनपुनातुमा ॥ ४१ ॥ पव-
मानंसोऽअद्वयनःपवित्रेणविवर्षणिः । यपोतासपुनातुमा ॥ ४२ ॥
उभाभ्यान्देवसवितःपवित्रेणसवेनच । माम्पुनीहिबिब्विश्वतः ॥ ४३ ॥
व्वैश्वदेवोपुनतीदेव्यागाद्यस्यामिमाबव्यस्तन्वोव्वीतपृष्ठाः ।
तयामन्दतःसधमादेषुव्वयस्यामपतयोरयीणाम् ॥ ४४ ॥ येस-
मानाःसमनसःपितरोयमराज्ये । तेषाल्लोकःस्वधानमोयव्वोदेवेषु-
कल्पताम् ॥ ४५ ॥ येसमानाःसमनसोजीवाजीवेषुमामकाः ।
तेषांश्रीर्मयिकल्पतामस्मिँल्लोकेशुतःसमाः ॥ ४६ ॥ द्वेसृतीऽ-

अशृणवम्पितृणामहन्देवानामुतमर्त्यानाम् । ताभ्यामिदंविश्वमेज-
 त्समेतिषदन्तरापितररम्मातरश्च ॥४७॥ इदं हविः प्रजननम्मेऽस्तु-
 दशवीरः सर्वगणं स्वस्तये । आत्मसनिप्रजासनिपशुसनिलोकस-
 न्यभयसनि । अग्निः प्रजाम्बहुलाम्मेकरोत्वन्नम्पयोरेतौऽस्ममासुधत्त-
 ॥४८॥ उदीरतामवरऽउत्परासऽउन्मद्वयमाऽपितरः सोम्यासः । असु-
 ष्यऽईयुरव्वृकाऽऋतज्ञास्तेनोवन्तुपितरोहवेषु ॥४९॥ अङ्गिरसोनऽपित-
 रोनवग्वाऽअथव्वाणोभृगवः सोम्यासः । तेषां वयं सुमतौ वशि-
 यानामपि भद्रे सौमनसे स्याम ॥ ५० ॥ येन पूर्वेऽपितरः सोम्यासो-
 नूहिरे सोमपथि वसिष्ठाः । तेभिर्ममभ्यसः नृणां हवींष्युशन्नुश-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Keshava

ह॒भिः॑प्र॒ति॒काम॑म॒त्तु ॥ ५१ ॥ त्व॒६सो॒म॒प्प्र॒चि॒कितो॑म॒नी॒षा॒त्व॒६र-
जि॒ष्ठ॒मनु॑नेषि॒पन्था॑म् । तव॒॒प्प्र॒णी॒ती॒पि॒तरो॑नऽइ॒न्दो॒दे॒वेषु॑र॒त्वन॑म॒भज॑न्त-
धी॒राः॑ ॥ ५२ ॥ त्व॒या॒हि॒नः॑पि॒तरः॑सो॒म॒पूर्वे॑क॒र्मा॒णिच॑क्र॒क्षुः॒पव॑-
मा॒न॒धी॒राः॑ । व॒न्वन्न॑वा॒तः॒परि॑धीं॑ऽर॒पो॒र्णु॒व्री॒रेभि॑र॒श्वैर्म॑घ॒वाभ॑-
वा॒नः॑ ॥ ५३ ॥ त्व॒६सो॒म॒पि॒तृभिः॑सं॒वि॒द॒नो॒नु॒द्द्या॒वा॒पृथि॑वीऽआ॒त-
त॒न्थ । तस्मै॑तऽइ॒न्दो॒ह॒विषा॑वि॒धेम॑व॒यं॒स्या॑म॒पत॑यो॒रयी॑णाम् ॥ ५४ ॥
ब॒र्हिष॑दः॒पि॒तरऽ॒कृत्यु॑र्वा॒गि॒मावो॑ह॒व्याच॑कृ॒माजु॑ष॒द्ध॒वम् । तऽआ॑ग॒ता-
व॒सा॒शन्त॑मे॒नाथ॑नः॒शं॒भ्यो॒र॒र॒पो॒द॒धात ॥ ५५ ॥ 'आ॒ह॒मि॒प॒त॒न्त्सु॑वि॒द-
त्राँ॑ऽअ॒वि॒त्सि॒न॒पा॒तश्च॑वि॒क्क॒र्म॒णश्च॑वि॒ष्णोः॑ । ब॒र्हिष॑दो॒षेस्व॑ध॒या

सुतस्यभजन्तपित्वस्तऽह्वागमिष्ठाः ॥ ५६ ॥ उपहृताऽपितरः सो-
म्यासोवर्हिष्येषुनिधिषुष्वियेषु । तऽआगमन्तुतऽह्वाश्रुवन्त्वधि-
ब्रुवन्तुतेवन्त्वस्मान् ॥ ५७ ॥ आयन्तुनऽपितरः सोम्यासोऽग्नि-
ष्ववात्ताऽपथिभिर्देवयानैः । अस्मिन्वयज्ञेस्वधयामदन्तोधिब्रुवन्तु-
तेवन्त्वस्मान् ॥ ५८ ॥ अग्निष्ववात्ताऽपितरऽह्वागच्छतसदः सदः स-

१. वर्हिः शब्दात् दत्तमित्यर्थे 'वर्हिपिदत्तम्' ४।४।११९। इत्यनेन यत्प्रत्यये ।

२. 'एदोऽन्थां पूर्वमकारः (४।६१) एकारौकाराभ्यां पर ऋकारः पूर्वरूप-
मापद्यते । तेऽप्सरसाम् २४।३७। वेदोऽसि (२।२१) स्तुपोऽसि (२।२) इत्या-
दिषु ज्ञेयम् ।

दतसुप्प्रणीतयः । अत्ताह्वींषिप्रयतानिवर्हिष्यथारयि६-सर्व्ववी-
रन्दधातन ॥ ५९ ॥ येऽअग्निष्वत्तायेऽअनग्निष्वत्तामद्धयेदि-
वःस्वधयामादयन्ते । तेभ्यःस्वराडसुनीतिमेतांश्चथावशन्तन्व-
ङ्कल्पयाति ॥ ६० ॥ अग्निष्वत्तानृतुमतोहवामहेनाराश६-से-
सोमपीथंश्चऽआशुः । तेनोव्विप्रसःसुहवाभवन्तुव्वयंस्याम-
पतयोरयीणाम् ॥ ६१ ॥ आच्याजानुदक्षिणतोनिषद्येमंश्चक्षमभि-
गृणीतुन्विश्वे । माहि६-सिष्टृपितरःकेनचिन्नोषद्द्वऽआगःपुरुष-
ताकराम ॥ ६२ ॥ आसीनासोऽअरुणीनामुपस्थैरयिन्धत्तदाशुषे-
मर्त्याय । पुत्रेभ्यःपितरस्तस्यव्यस्रःपुण्यंस्ततऽइहोर्जन्दधात

॥ ६३ ॥ यमश्चेकळ्यवाहनत्वंचिन्मन्यसेरयिम् । तन्नो गीर्भिः
 श्रवाळ्यन्देवत्रापनयायुजम् ॥ ६४ ॥ सोऽअग्निः कळ्यवाहनं
 पितृन्त्यक्षदत्तावृधः । प्रेदुहळ्यानिवोचतिदेवेभ्यश्चपितृभ्य-
 ऽआ ॥ ६५ ॥ त्वमग्नेऽईदितः कळ्यवाहनावाङ्दळ्यानि सुरभीणि-
 कृत्वी । प्रादाहपितृभ्यः स्वधयातेऽअक्षन्नद्वित्वन्देवप्रयताहवींषि
 ॥ ६६ ॥ येचेहपितरो येचनेहवाँश्च विद्वायाँऽउचनप्रविद्वा । त्वं-
 व्वेत्यथतितेजातवेदहस्वधाभिर्घृश्वसुकृतञ्जुपस्व ॥ ६७ ॥ इदमपितृ-
 भ्यो नमोऽअस्त्वद्वद्यये पूर्व्वो सोऽउपरासऽईयुः । अपार्थिवे रजस्यानि-
 षत्तायेवानुनदसुवृजना सुविभुः ॥ ६८ ॥ अभासधानं पितरं परासहं-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

प्र॒त्तासोऽअ॒ग्नऽऋ॒तमाशु॒षाणाः । शु॒चो॒दय॒न्दी॒धिति॒मुक्क॒थशा॒सः-
क्षा॒माभि॒न्दन्तोऽअ॒रु॒णीर॑प॒वन् ॥ ६९ ॥ उ॒शन्त॑स्त्वा॒निधी॑म॒ह्यु-
शन्त॑ःस॒मिधी॑म॒हि ॥ उ॒शन्नु॑श॒तऽआ॒व॒ह॒पित॑न्ह॒विषे॑ऽअ॒त्तवे ॥ ७० ॥
अ॒पा॒म्फेने॑न॒नमु॑चे॒ःशि॒रऽइ॒न्द्रो॒द॒वर्त्त॑यः ॥ वि॒श॒श्वा॒घद॑ज॒यस्पृ॑धः-
॥ ७१ ॥ सो॒मो॒रा॒जा॒मृत॑ऽसु॒तऽऋ॒जी॒षेणा॑ज॒हान्मृ॑त्युम् । ऋ-
तेन॑स॒त्यमि॑न्द्रि॒यम्वि॒पान॑ऽशु॒क्रम॑न्ध॒सऽइ॒न्द्र॑स्येन्द्रि॒यमि॑द॒म्पयो॑मृत-

१. 'दुर्दुरौदरदेशौ तु प्रफुल्लेते पुनर्यथा । एवं वर्णाः प्रयोक्तव्याः 'अपा-
म्फेने' निदर्शनम्' (या० शि० श्लो० ६५) दुर्दुरस्य-मण्डूकेति प्रसिद्धजन्तोः
उदरदेशौ प्रफुल्लेते वायुभरणेन स्थूलौ भवतः ।

Digitized By Siddhanta Gangotri Gyalpo Kosh

म्मधु ॥ ७२ ॥ अद्भ्यःक्षोरव्यपिबत्कुड्ङ्गाङ्गिरसोधिया । ऋतेन-
 सत्यमिन्द्रियं विपानं ६ शुक्क्रमन्धसऽइन्द्रस्येन्द्रियमिदम्पयोमृतम्मधु
 ॥ ७३ ॥ सोममद्भ्योव्यपिबच्छन्दसाहऽसःशुचिषत् । ऋतेनसत्य-
 मिन्द्रियं विपानं ६ शुक्क्रमन्धसऽइन्द्रस्येन्द्रियमिदम्पयोमृतम्मधु ॥ ७४ ॥
 [शतम् ११००] अन्नात्परिस्तुतोरसम्ब्रह्मणाव्यपिबत्क्षत्रम्पयंसोम-
 म्प्रजापतिः । ऋतेनसत्यमिन्द्रियं विपानं ६ शुक्क्रमन्धसऽइन्द्रस्येन्द्रि-
 यमिदम्पयोमृतम्मधु ॥ ७५ ॥ रेतोमूत्रं विजहातियोनिम्प्रविशदिन्द्रि-
 यम् । गर्भमोज्जरायुणावृतऽउल्लवज्जहातिजन्मना । ऋतेनसत्यमि-
 न्द्रियं विपानं ६ शुक्क्रमन्धसऽइन्द्रस्येन्द्रियमिदम्पयोमृतम्मधु ॥ ७६ ॥

दृष्ट्वा^१रूपे^२व्याकरोत्सत्यानृतो^३प्रजापतिः ॥ अश्व^४श्चामनृतो^५देधा^६च्छ-
द्वा^७सत्ये^८प्रजापतिः । ऋतेन^९सत्यमिन्द्रियं^{१०}विपानं^{११}शुक्क्रमन्धस^{१२}ऽ-
इन्द्र^{१३}स्येन्द्रियमिदम्पयोमृतम्मधु ॥ ७७ ॥ वेदेन^{१४}रूपेव्यापिवत्सुतासु-
तो^{१५}प्रजापतिः । ऋतेन^{१६}सत्यमिन्द्रियं^{१७}विपानं^{१८}शुक्क्रमन्धस^{१९}ऽइन्द्र^{२०}स्ये-
न्द्रियमिदम्पयोमृतम्मधु ॥ ७८ ॥ दृष्ट्वा^{२१}परि^{२२}सुतो^{२३}रसं^{२४}शुक्क्रेण^{२५}शु-
क्कं^{२६}व्यापिवत्पयः^{२७}सोमं^{२८}प्रजापतिः । ऋतेन^{२९}सत्यमिन्द्रियं^{३०}विपानं^{३१}-
शुक्क्रमन्धस^{३२}ऽइन्द्र^{३३}स्येन्द्रियमिदम्पयोमृतम्मधु ॥ ७९ ॥ सीसेन^{३४}तन्त्र-
मने^{३५}सामनी^{३६}षिणं^{३७}ऽऊर्णा^{३८}सुत्रेण^{३९}कवयो^{४०}व्ययन्ति । अश्वि^{४१}श्वना^{४२}यज्ञं^{४३}सं-
विता^{४४}सरस्वती^{४५}न्द्र^{४६}स्यरूपं^{४७}वह्मणो^{४८}यिषु^{४९}ज्यन् ॥ ८० ॥ तदस्य^{५०}रूपममृत-

६शचीभिस्तिस्त्रोदधुर्देवताः स६रराणाः । लोमानिशष्पैर्बहुधान-
 तोक्कमभिस्त्वगस्यमांसमभवन्नलाजाः ॥ ८१ ॥ तदुश्वनाभि-
 षजारुद्रवर्त्तनीसरस्वतीव्वयतिपेशोऽअन्तरम् । अस्थिमज्जानम्मा-
 सरैः कारोतरेण दधतोगवान्त्वचि ॥ ८२ ॥ सरस्वतीमनसापेशलंव्वसु-
 नासत्याभ्यां व्वयतिदर्शतंव्वपुः । रसम्परिस्रुतानरोहितन्नहुर्द्धी-
 रस्तसरन्नवेम ॥ ८३ ॥ पयसाशुक्कममृतञ्जनित्र६सुरयामूत्राज्जन-
 यन्तरेतः । अपामतिन्दुर्मतिम्बाधमानाऽऊवद्धयं व्वात६सव्वुन्त-
 दारात् ॥ ८४ ॥ इन्द्रः सुत्रामाहृदयेन सत्यम्पुरोडाशेन सविताज्ज-
 जान । यदुत्फलीमानं व्वरुणोमिषज्ज्यम्मतस्त्रेव्वाव्यव्यैर्नामिनातिपि-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

तम् ॥ ८५ ॥ अन्त्राणिस्त्यालोर्मधुपिन्वमानागुदाहपात्राणिसुदु-
 घानधेनुः । श्येनस्यपत्रन्नप्लीहाशचीभिरासन्दीनाभिरुदरन्नमाता
 ॥ ८६ ॥ कुम्भोव्वनिष्ठुर्जनिताशचीभिर्ध्वस्मिन्नग्रेषोऽन्याङ्गवर्भोऽ-
 अन्तः । प्लाशिर्व्यक्तकहंशतधारऽउत्सोदुहेनकुम्भीस्वधाम्पितृभ्यः
 ॥ ८७ ॥ मुखदस्यशिरऽइत्सतेनजिब्हापवित्रमश्विनासन्त्सर-
 स्वती । चप्पन्नपायुर्भिषगस्यव्वालोव्वस्तिर्नशेपोहरसातरस्वी ॥ ८८ ॥
 अश्विनाभ्याश्चक्षुरमृतङ्ग्रहाभ्याञ्छागेनतेजोहविषाशृतेन । पक्ष्माणि-
 गोधूमैःकुवलयैरुतानिपेशोनशुक्क्रमसितंव्वसाते ॥ ८९ ॥ अविर्न्-
 मेषोनसिर्वीर्यायप्प्राणस्यपन्थऽअमृतोग्रहाभ्याम् । सरस्वत्युप-

वाकैर्व्यानिन्नस्यानिबर्हिर्बदरैर्जजान ॥ ९० ॥ इन्द्रस्यरूपमृषभो-
 बलायकण्णीभ्यांश्रोत्रममृतङ्ग्रहाभ्याम् । यवानबर्हिर्भुविकेस-
 राणिकर्कन्धुयज्ञेमधुसारघम्मुखात् ॥ ९१ ॥ आत्कमन्नपस्थेनवृकस्य-
 लोममुखेश्मश्रूणिनव्याग्धलोम । केशानशीर्षन्यशसेश्रियैशिखा-
 सिद्धस्यलोमत्वषिरिन्द्रियाणि ॥ ९२ ॥ अङ्गान्यात्कमन्मिषजात-
 दृशिश्वनात्कमानमङ्गैःसमधात्सरस्वती । इन्द्रस्यरूपदशतमानमायु-
 श्चन्द्रेणज्ज्योतिरमृतन्दधानाः ॥ ९३ ॥ सरस्वतीषोन्याङ्गभमन्तर-
 शिश्वभ्याम्पत्नीसुकृतम्बिभर्ति । अपांरसेनव्वरुणोनसाम्नेन्द्रं
 शिश्रयैजनयन्पुंसजा ॥ ९४ ॥ तेजःपशुनांहविरिन्द्रियावत्प-

रि॒क्षु॒ता॒पय॑सा॒सार॒घम्मधु॑ । अ॒श्वि॒व॒भ्या॒न्दु॒ग्ध॒भि॒ष॒जा॒सर॑स्व॒त्या-
सु॒ता॒सु॒ता॒भ्या॒म॒मृत॑ः सो॒म॒ऽइ॒न्दुः ॥ ९५ ॥ इति संहितायामेकोन-
विंशतितमोऽध्यायः ॥

❁ अथ विंशोऽध्यायः ❁

ॐक्ष॒त्रस्य॒घोनि॑रसि॒क्ष॒त्रस्य॒नाभि॑रसि । मा॒त्वा॒हि॒६-सी॒न्मा॒मा॒हि॒६-

१. एकमात्रो भवेद् ह्रस्वो द्विमात्रो दीर्घ उच्यते । त्रिमात्रस्तु प्लुतो ज्ञेयो व्यञ्जनं चाऽर्धमात्रिकम् ॥ प्रणवं तु प्लुतं कुर्याद् व्याहृतीर्मात्रिका विदुः । (या. श्लो. १६-१७)

२. के पुरुषाः वर्णोच्चारणे असमर्थाः तान् आह—

न करा॒लो न ल॒म्बो॒ष्ठो ना॒व्य॒क्तो ना॒नु॒ना॒सिकः । ग॒द॒ग॒दो ब॒ह्व॒जि॒ह्वश्च॑ न
वर्णा॒न् वक्तु॑मर्हति ॥ (या० श्लो० २६)

सीहं ॥ १ ॥ निषसाद्भिधृतव्यतोव्यरुणःपस्त्यास्वा । साम्प्रज्ज्याय
सुषक्रतुः । मृत्योःपाहिद्विबुधोत्पाहि ॥ २ ॥ देवस्यत्वासवितुः

३. शङ्कितं भीतमुद्धृष्टमन्यक्तमनुनासिकम् । काकस्वरं मूर्द्धिगतं तथा स्थान-
विवर्जितम् ॥ विस्वरं विरसं चैव विशिष्टं विषमाहतम् । व्याकुलं तालहीनं च
पाठदोषाश्चतुर्दश ॥ (या० २८१२९)

४. हस्तसंनिवेशनप्रकारमाह—उत्तानं सोन्नतं किञ्चित् सुव्यक्ताङ्गुलिरञ्जितम् ।
स्वरविज्ञ करं कुर्यात्प्रादेशाद्देशगामिनम् ॥ उत्तानम्—उपरितलम् । सोन्नतम्—
अङ्गुल्यग्रेषु औन्नत्यविशिष्टम् । (चा० ५१)

५. स्वरिते ज्यङ्गुलं विद्यान्निपाते तु षडङ्गुलम् । उत्थाने तु नवाङ्गुल्यमेत-
त्स्वारस्य लक्षणम् ॥

प्रसवे॒श्वनो॒र्वाहु॒भ्याम्पु॒ष्णो॒हस्ता॒भ्याम् । अ॒श्वनो॒र्भैष॒ज्ये-
 न॒तेज॑से॒ब्रह्म॑वर्च॒साया॒भिषि॑ञ्चा॒भिस॑र॒स्वत्यै॑भैष॒ज्येन॑व्वी॒र्या॒यान्ना-
 द्द्या॒याभिषि॑ञ्चामीन्द्र॒स्येन्द्रि॑येण॒बला॑य॒श्रियै॑वश॒सेभिषि॑ञ्चामि ॥ ३ ॥
 कोऽसि॑क॒तमो॒सि॒कस्मै॑त्वा॒काय॑त्वा । सु॒श्लो॒कसु॑म॒ङ्गल॑सत्य॒राज॑न् ॥ ४ ॥
 शिरो॑मे॒श्रीर्ष॑शो॒मुख॑न्ति॒वषि॑ः॒केशा॑श्च॒श्मश्शू॑णि । राजा॑मे॒प्राणो॑-
 ऽअमृ॑त॒सम्प्रा॑त्चक्षु॒र्विरा॑त्श्रोत्र॒म् ॥ ५ ॥ जि॒ह्वामै॑भ॒द्रंवा॑ङ्म॒होम॑-
 नो॒मन्यु॑भ॒स्वरा॑ङ्मामः । मोदा॑ः॒प्रमो॑दा॒ऽअङ्गु॑ली॒रङ्गानि॑मि॒त्रम्मे॑स-
 हः ॥ ६ ॥ बा॒ह्वमे॑बल॒मिन्द्रि॑य॒हस्ता॑मे॒कर्म॑व्वी॒र्यम् । आ॒त्कमा॑क्ष॒त्र-
 मुरो॑मम् ॥ ७ ॥ पृ॒थ्वीमै॑रा॒ष्ट्रमु॑द॒रस॑ः॒सौमि॑ता॒श्चश्रो॑णी । ऊ॒रुऽ-

Digitized By Siddhanta Ganguli Gyaan Kosha

अ॒र॒त्की॒जानु॒नी॒वि॒शो॒मे॒ङ्गानि॒सु॒व्वतः॑ ॥ ८ ॥ ना॒भि॒र्मे॒चित्तं॑वि॒ज्ञान॒
 म्पा॒यु॒र्मे॒प॒चिति॒र्भ॒सत् । आ॒न॒न्द॒न॒न्दा॒वा॒ण्डौ॒मे॒भ॒ग॒ःसौ॒भा॒ग्य॒म्प॒
 सः॑ । जङ्घा॒भ्याम्प॒द्भ्यान्भ्र॒मो॒स्मि॒वि॒शि॒रा॒जा॒प्रति॑ष्ठितः ॥ ९ ॥
 प्र॒ति॒क्ष॒त्रे॒प्रति॑तिष्ठामि॒रा॒ष्ट्रे॒प्रत्य॑श्वेषु॒प्रति॑तिष्ठामि॒गोषु॑ । प्रत्य॒
 ङ्गेषु॑प्रति॑तिष्ठाम्या॒त्म॒मन्प्रति॑प्रा॒णेषु॑प्रति॑तिष्ठामि॒पुष्टे॑प्रति॒द्या॒
 वा॒पृथि॒व्योऽप्रति॑तिष्ठामि॒स॒क्षे ॥ १० ॥ त्र॒या॒दे॒वाऽए॒का॒द॒श॒त्र॒
 य॒स्त्रि॒द॒शाऽसु॒रा॒ध॒सः॑ । बृ॒ह॒स्प॒ति॒पु॒रो॒हि॒ता॒दे॒व॒स्य॑स॒वितु॑ऽस॒वे ।
 दे॒वा॒दे॒वैर॑वन्तुमा ॥ ११ ॥ प्र॒थ॒मा॒द्वि॒तीयै॑द्वि॒तीया॑स्तृ॒तीयै॑
 स्तृ॒तीया॑ऽस॒त्येन॑स॒त्यं॒व॒क्षेन॑व॒क्षो॒य॒जु॒र्भि॒र्ष॒जु॒ं॒षि॒साम॑भिः॒सामा॑न्यु॒-

ग्निमर्कच ÷ पुरोनुवाक्याभिःपुरोनुवाक्यायाज्याभिर्वाज्यावष-

ट्कारैर्व्वषट्काराऽआहुतिभिराहुतयोमेकामान्तसमर्द्धयन्तुभूःस्वाहा

॥ १२ ॥ लोमानिप्रयतिर्ममत्वङ्ङ्मऽआनतिरागतिः । माँस-

म्मऽउपनतिर्व्वस्वस्थिमज्जामऽआनतिः ॥ १३ ॥ यद्देवादेवहेड-

नन्देवासश्चक्रमाव्वयम् । अग्निर्मातस्मादेनसोव्विश्वान्मुञ्च-

त्वद्दहसः ॥ १४ ॥ यदिदिवायदिनक्तमेनाँसिचक्रमाव्वयम् ।

व्वायुर्मातस्मादेनसोव्विश्वान्मुञ्चत्वद्दहसः ॥ १५ ॥ यदिजाग्र-

वृद्यदिस्वप्नऽपनाँसिचक्रमाव्वयम् । सूर्योमातस्मादेनसोव्वि-

श्वान्मुञ्चत्वद्दहसः ॥ १६ ॥ यद्ग्रामेयदरेण्यदेवत्सभायाँव्वदिन्द्र-

ये । यच्छुद्धेयदसर्वेयदेनश्चक्रमाव्ययंयदेकस्याधिधर्मणितस्याव-
यजनमसि ॥ १७ ॥ यदापोऽअग्न्याऽइतिव्वरुणेतिशपामहेततोव्व-
रुणनोमुञ्च । अवधृथनिचुम्पुणनिचेरुरसिनिचुम्पुणः । अवदेवैह्व-
कृतमेनोयक्षयवमत्यैर्मर्मत्यैकृतम्पुरुषाणोदेवरिषस्पाहि ॥ १८ ॥ समु-
द्रेतेहृदयमप्स्वन्तःसन्त्वाव्विशन्त्वोषधीरुतापः । सुमित्रियान्ऽआ-
पऽओषधयःसन्तुदुर्मित्रियास्तस्मैसन्तुधुस्मान्द्वेष्टिषञ्चव्वयन्दि-
ष्मः ॥ १९ ॥ द्रुपदादिवमुमुचानःस्विन्नःस्नातोमलादिव । पुतम्प-
वित्रेणेवाज्जयमापःशुन्धन्तुमैनसः ॥ २० ॥ उद्द्वयन्तमसस्परि-
स्वःपश्यन्तऽउच्चरम् । देवन्देववासुस्समान्मज्जयोतिरुत्तमम् ॥ २१ ॥

अपोऽअद्यान्वचारिष॒रसे॒नसम॑सृक्ष्महि । पय॑स्वानग्न॒ऽआग॑म-
 न्त॒मास॒॑सृज॒व्वर्च॑सा॒प्रजया॑च॒धने॑नच ॥२२॥ एधो॑स्येधिषीमहि॒स-
 मिद॑सि॒तेजो॑सि॒तेजो॑मयिधेहि । स॒माव॑वर्त्ति॒पृथि॒वोस॑मु॒षाऽस॑मु॒सूर्ध्वः
 स॒मु॒व्विश्व॑मिद॒अग॑त् । व्वै॒श्वान॑रज्ज्योति॒र्भूया॑सं॒व्विभू॑न्कामा-
 न्व्य॒श्नवै॒भूऽस्वाहा॑ ॥२३॥ अ॒भ्याद॑धामि॒समि॒धम॑ग्ने॒व्वत॑प॒तेत्व॑यि ।
 व्व॒तश्च॑श्च॒द्वाश्चो॑पैमी॒न्धेत्वा॑दी॒क्षितो॑ऽअ॒हम् ॥२४॥ यत्र॑व्व॒ह्मच॑क्ष-
 त्रश्च॑स॒म्यश्चौ॑चर॒तःस॒ह । तंल्लो॑क॒म्पुण्य॑म्प्र॒ज्ञेऽप॑म्यत्र॒देवाऽस॒हाग्नि॑ना
 ॥२५॥ यत्रेन्द्र॑श्च॒व्वायु॑श्च॒सम्य॑श्चौचर॒तःस॒ह । तंल्लो॑क॒म्पुण्य॑म्प्र॒ज्ञे-
 षंम्यत्र॑सेदि॒र्नवि॒दध॑ते ॥२६॥ य॒द्यु॒नतो॑ऽअ॒हसु॑पु॒न्यता॑म्प॒रुषा॑प॒रुः

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

गन्धस्तेसोममवतुमदायरसोऽअच्युतः ॥ २७ ॥ सिञ्चन्तिपरिषिञ्च-
त्युत्सिञ्चन्तिपुनन्तिच । सुरायैबभ्रमदैकिन्त्वोव्वदतिकिन्त्वः ॥ २८ ॥
धानावन्तङ्कुरम्भिणामपूपवन्तमुक्किथनम् । इन्द्रप्रातर्जुषस्वनः ॥ २९ ॥
बृहदिन्द्रायगायतमरुतोवृत्रहन्तमम् । येनज्ज्योतिरजनयन्नृतावृधो-
देवन्देवायजागृवि ॥ ३० ॥ अदध्वर्षोऽअदद्रिभिःसुतःसोमम्पवि-
त्रऽआनय । पुनाहीन्द्रायपातवे ॥ ३१ ॥ योभूतानामधिपतिर्ष्वस्मिं-
लोकाऽअधिशिञ्चताः । यऽईशेमहतोमहास्तेनगृह्णामित्वामहम्मयिगृ-
ह्णामित्वामहम् ॥ ३२ ॥ उपयामगृहीतोस्यश्विबभ्रान्त्वासरस्वत्यै-
त्वेन्द्रायत्वासत्राम्णऽएषतेषोनिरश्विबभ्रान्त्वासरस्वत्यैत्वेन्द्राय-

त्वासुत्राम्णे ॥ ३३ ॥ प्राणपामेऽपानपाश्वक्षुष्पाश्रौत्रपाश्वमे ।
 वाचोमेविविश्वमेषजोमनसोसिव्विलायकः ॥ ३४ ॥ अश्विनकृत-
 स्यतेसरस्वतिकृतस्येन्द्रेणसुत्राम्णाकृतस्य । उपहृतऽउपहृतस्यभक्ष-
 ग्रामि ॥ ३५ ॥ समिद्धऽइन्द्रऽउषसामनीकेपुरोरुचापूर्वकृद्द्वानृधा-
 नः । त्रिभिर्द्वैस्त्रिंशताव्वज्रबाहुर्जघानवृत्रंविदुरोव्ववार ॥ ३६ ॥
 नराशंसःप्रतिशूरोमिमानस्तनूनपात्प्रतिषष्ठस्यधाम । गोमिर्व्वपा-
 वान्मधुनासमजन्निहरण्यैश्चन्द्रीयजतिप्रचेताः ॥ ३७ ॥ इडितो-
 देवैर्हरिवाँऽअभिष्टिराजुव्वानोहविषाशद्धमानः । पुरन्दरोगोत्र-
 मिद्धज्रबाहुरायानुयन्मुपनोषुषाणः ॥ ३८ ॥ जुषाणोबर्हिर्हरिवा-

Digitized By Siddhanta Gangotri Gyaan Kosha

अऽइन्द्रः प्राचीनैः सैदित्प्रदिशा पृथिव्याः । उरुप्रथाः प्रथमानं
 स्योनमादित्यैरक्तं च सुभिः सजोषाः ॥ ३९ ॥ इन्द्रन्दुरः कव्यो-
 धावमाना वृषाणं च न तु जनयः सुपत्नीः । द्वारो देवीरमितोऽधिश्च-
 यन्तां सुवीरा वीरम्प्रथमानामहोभिः ॥ ४० ॥ उषासानक्ता वृहती
 बृहन्तम्पयस्वती सुदुघेशूरमिन्द्रम् । तन्तुन्ततम्पेशसा संवयन्ती देवाना-
 न्देवं च जतः सुरुक्मे ॥ ४१ ॥ दैव्यामिमानामनुषः पुरुत्रा होतार-
 विन्द्रं प्रथमा सुवाचा । मुर्धन्वश्च स्य मधुना दधाना प्राचीनञ्ज्योतिर्ह-
 विषा वृधातः ॥ ४२ ॥ तिस्रो देवीर्हविषा चर्द्धमानाऽइन्द्रञ्जुषाणा
 जनयो न पत्नीः । अच्छिन्नन्तन्तुं पयसा सरस्वती डा देवी भारती वि-

CC-0. Panini Kanya Mahavidyalaya Collection

श्वतू॑र्त्तिः ॥४३॥ त्वष्टा॑दध॒च्छु॒ष्ममिन्द्रा॑यवृ॒ष्णेपा॑कोचि॒ष्टुर्ध॒शसे॑
 पु॒रुणि॑ । वृ॒षाय॑ज॒न्वृ॒षण॑म्भूरि॒रेता॑मु॒र्ध्न्यज्ञ॑स्य॒सम॑नक्त्तुदे॒वान् ॥४४॥
 घन॑स्पति॒रव॑सृष्टो॒नपा॑शै॒स्त्वन्या॑सम॒ञ्ज॑च्छ॒मितान॑देवः । इन्द्र॑स्य-
 ह॒व्यैर्ज॒ठर॑म्पृ॒णान॑स्वदा॒तिय॑ज्ञम्मधु॒नाघृ॑तेन ॥ ४५ ॥ स्तो॒काना॑मिन्द्रु
 म्प्रति॑शूरऽइन्द्रो॑वृ॒षाय॑माणोवृ॒षभ॑स्तु॒राषा॑ट् । घृ॒तप्प्र॑षामन॒सामो॑द-
 मा॒नाः स्वा॑हादे॒वाऽअ॒मृता॑मादयन्ताम् ॥४६॥ आ॒या॒त्विन्द्रो॑व॒सऽउ॑पन-
 ऽइ॒हस्तु॑तः॒सध॑मादस्तु॒शूरः ॥ ४७ ॥ आ॒नऽइन्द्रो॑दुरा॒दान॑आ॒साद॑मि॒ष्टि॒कृ-
 दव॑सेयासदु॒ग्रः ॥ ४८ ॥ आ॒जि॒ष्ठेभि॑र्नृ॒पति॑र्ब॒ध्न्यव॑हुः॒सङ्गे॑समत्सु॒तुर्व-

णिःपृतन्यून ॥ ४८ ॥ आनऽइन्द्रो हरिभिर्षात्वच्छाधाचीनोवसे-
 राधसेव । तिष्ठतिव्वज्ज्रीमघवाधिरप्शीमंष्वक्षमनुनोधाजसा-
 तौ ॥ ४९ ॥ त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रहवेहवेसुहवहशूरमिन्द्रम् ।
 हव्यामिशक्रम्पुरुहुतमिन्द्र ७ स्वस्तिनोमघवाधात्विन्द्र ÷ ॥ ५० ॥
 इन्द्रः सुत्रामास्ववाँरऽअवोभिः सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः । बाध-
 तान्द्वेषोऽअभयङ्कणो तु सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥ ५१ ॥ तस्य व्वयह-
 सुमतौ वक्षियस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम । संसुत्रामास्ववाँरऽइन्द्रोऽअ-
 स्मेऽआराध्विद्वेषः सनुतर्धु योतु ॥ ५२ ॥ आमन्द्रैरिन्द्र हरिभि-
 र्षाहिमयूररोमभिः । मात्वा केचिन्नियमन्निवृत्तपाशिनोति धन्वेव ताँ

Digitized By Siddhanta Ganguli Gyaan Kosha

तवे ॥ ५९ ॥ कव॒ष्यो न॒व्यच॑स्वती॒र॒श्व॒भ्यान्न॑दुरोदिशः । इन्द्रो
नरोदसीऽउ॒भेदु॑हेकामान्त्सर॑स्वती ॥ ६० ॥ उ॒षा॒सान॑क्तम॒श्व॒ना
दिवेन्द्र॑ऽसायमिन्द्रि॒यैः । स॒ज्ज्ञाने॑सुपेश॑सासम॒ज्ञाते॑सर॑स्वत्या
॥ ६१ ॥ पा॒तन्नो॑ऽअ॒श्व॒नादिवा॑पा॒हिन॑क्त॒ऽसर॑स्वति । दै॒व्याहो॑ता-
राभिषजापा॒तमिन्द्र॑ऽसचा॑सुते ॥ ६२ ॥ ति॒स्रस्त्रे॒धासर॑स्वत्य॒श्व॒ना
भा॒रती॑डा । ती॒व्रम्प॑रि॒स्रुता॑सोममिन्द्रा॒यसु॑षुवु॒र्मद॑म् ॥ ६३ ॥ अ-
श्व॒नाभे॑षज॒म्मधु॑भे॒षज॒न्नऽसर॑स्वती । इन्द्रे॒त्वष्ट्रा॑वशऽ॒श्रिय॑ऽरूप॒ऽ
रूप॑मधु॒ऽसुते ॥ ६४ ॥ ऋ॒तुथेन्द्रो॑व॒नस्प॑तिः शश॒मानः॑प॒रि॒स्रुता॑ ।
की॒लाल॑म॒श्व॒भ्याम्मधु॑दुहेधेनुऽसर॑स्वती ॥ ६५ ॥ गोमि॒र्चसो॑मम-

शिवनामासरेणपरिस्रुता । समधातुः सरस्वत्यास्वाहेन्द्रैः सुतम्मधु

॥ ६६ ॥ अशिवनाहविरिन्द्रियन्नमुचेर्द्धियासरस्वती । आशुक्रमासु-

राद्दसुमघमिन्द्रायजब्धरे ॥ ६७ ॥ यमशिवनासरस्वतीहविषेन्द्रम-

वर्द्धयन् । सविभेदव्वलम्मघवन्नमुचावासुरेसचा ॥ ६८ ॥ तमिन्द्र-

म्पशवः सचाशिवनोभासरस्वती । दधानाऽअभ्यनूषतहविषायज्ञऽ

इन्द्रियैः ॥ ६९ ॥ यऽइन्द्रऽइन्द्रियन्दधुः सविताधरुणोभगः । ससु-

त्रामाहविष्पतिर्व्वजमानायसश्चत ॥ ७० ॥ सविताधरुणोदधद्व्य-

जमानायदाशुषे । आदत्तनमुचेर्व्वसुसुत्रामाबलमिन्द्रियम् ॥ ७१ ॥

धरुणः क्षत्रमिन्द्रियम्भगेनसविताश्रियम् । सुत्रामायशसाबलन्दधा

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

ना॒ष॒श्मा॒शत ॥ ७२ ॥ अ॒श्वि॒न॒गो॒भिरिन्द्रि॒यम॒श्वमि॒र्व्वि॒र्व्वम्वल॑म् ।
ह॒वि॒षेन्द्र॒॑स॒र॒स्व॒ती॒ष॒ज॒मा॒न॒म॒व॒द॒र्द्ध॒यन् ॥ ७३ ॥ ता॒ना॒स॒त्या॒सु॒पे॒श॒-
सा॒हि॒र॒ण्य॒व॒र्त्त॒नी॒नरा॑ । स॒र॒स्व॒ती॒ह॒वि॒ष्म॒तीन्द्र॑क॒र्मसु॑नोवत ॥ ७४ ॥
ता॒भि॒ष॒जा॒सु॒क॒र्म॒णा॒सा॒सु॒दु॒घा॒स॒र॒स्व॒ती । स॒व॒वृ॒त्र॒हा॒श॒त॒क्र॒तुरिन्द्रा॑य
द॒धुरिन्द्रि॑यम् ॥ ७५ ॥ सु॒व॒द॒सु॒राम॑म॒श्वि॒न॒ान॒मु॒चा॒वा॒सु॒रे॒स॒चा ।
वि॒पि॒पा॒ना॒स॒र॒स्व॒तीन्द्र॑क॒र्म॒स्वा॒वत ॥ ७६ ॥ पु॒त्रमि॑व॒पि॒तरा॑व॒श्वि॒-
नो॒मेन्द्रा॑व॒यु॒ह॒का॒व्यैर्द॒॑स॒ना॒भिः । यत्सु॒राम॑व्य॒पि॒ब॒ह॒श॒ची॒भिः॒स॒र॒-
स्व॒तो॒त्वा॒म॒घ॒व॒न्न॒भि॒ष्ण॒क् ॥ ७७ ॥ यस्मि॑न् न॒श्व॒ास॑ऽकृ॒ष॒भा॒स॑ऽउ॒क्ष॒-
णो॒व॒शामे॑षाऽअ॒व॒सृ॒ष्टा॒स॑ऽआ॒हु॒ताः । की॒ला॒ल॒पे॒सोम॑पृ॒ष्टाय॒व्वे॒ध॒से

हृदमतिञ्जनयचारुमग्नये ॥ ७८ ॥ अहाव्यग्नेहविरास्येतेसुचीव-
 घृतश्चम्ब्वीवसोमः । व्वाजसनिदरयिमस्मेसुवीरम्प्रशस्तन्धेहिषश-
 सम्बृहन्तम् ॥ ७९ ॥ [शतम्-१२००] अश्विनातेजसाचक्षुःप्रा-
 णेनसरस्वतीव्वीर्यम् । व्वाचेन्द्रोबलेनेन्द्रायदधुरिन्द्रियम् ॥ ८० ॥
 गोमदूषुणासत्याश्ववावद्द्यातमश्विना । व्वर्त्तीरुद्रानृपाव्वम् ॥ ८१ ॥
 नयत्परोनान्तरऽआदुधर्षहृषण्वसू । दुःशदसोमत्योरिपुः ॥ ८२ ॥
 तानऽआवौढमश्विनारयिम्पिशङ्गसन्दशम् । धिष्ण्याव्वरिवोविदम्
 ॥ ८३ ॥ पावकानदसरस्वतीघाजेभिर्व्वाजिनीवती । अश्वव्वष्टुधिया-
 वसुह ॥ ८४ ॥ चोदयित्रीसुनृतानाश्चेतन्तीसुमतीनाम् । अश्वन्दधे

सरस्वती ॥ ८५ ॥ महोऽअर्णः सरस्वतीप्रचेतयतिकेतुना । धियो-
 विश्वाधिराजति ॥ ८६ ॥ इन्द्रायाहिचित्रभानोसुताऽइमेत्वाय-
 वः । अण्वीभिस्तनापुतासः ॥ ८७ ॥ इन्द्रायाहिधियेषितोधि-
 प्रजूतः सुतावतः । उपब्रह्माणिव्वाघतः ॥ ८८ ॥ इन्द्रायाहितूत-
 जानऽउपब्रह्माणिहरिवः । सुतेदधिष्वनश्चनः ॥ ८९ ॥ अश्व-
 नापिवताम्मधुसरस्वत्यासजोषसा । इन्द्रः सुत्रामावृत्रहाजुषतां
 सोम्यम्मधु ॥ ९० ॥

इति संहितायां विंशतितमोऽध्यायः ।

❁ अथ एकविंशोऽध्यायः ❁

ॐ इमं मे धरुणश्शुधीहवमद्वाचमृडय । त्वामवस्युराचके ॥ १ ॥
तत्त्वायामिब्रह्मणावन्दमानस्तदाशास्तेषजमानोहविर्भिः । अ
हैडमानो धरुणेहवोद्ध्युरुशःसमानऽआयुःप्रमोषीह ॥ २ ॥ त्वन्नोऽ-

१. 'शुचिना' स्नानाचमनादिभिः शौचयुक्तेन ब्रह्मचर्यवता च त्रैवर्णिकेन स्वाध्यायोऽध्येतव्य इति सूत्रशेषः । 'शुचौदेशे' शूद्राद्यनुपहतदेशे स्वाध्यायोऽध्येतव्यः । 'शूद्रपतितयोरसंश्रावसंस्वाध्यायोऽध्येतव्यः' शूद्रपतितादयो (पतितो ब्रह्महत्यादिपातकेन) यथा न शृण्वन्ति तथा शुद्धेन शुद्धायां भूमौ स्वाध्यायोऽध्येतव्यः । (शु० य० प्रा० १७-१९)

२. 'शुश्रूणुपृक्वृम्यश्छन्दसि' ६।४।१०२ इत्यनेन साधुः ।

अग्ने॒ध्व॒रुण॑स्य॒व्वि॒द्वान्दे॒वस्य॒हेडो॑ऽअ॒व॒या॑सि॒सी॒ष्ठाः । यजि॑ष्ठो॒व-
 णि॒हत॑म॒ःशो॑शु॒चानो॑घ्नि॒श्वाद्द्वे॒षाँ॑सि॒प्रमु॑मु॒ग्ध्य॒स्मत् ॥ ३ ॥ स-
 त्व॒न्नो॑ऽअग्ने॒वमो॑भ॒वोती॑नेदि॒ष्ठोअ॒स्याऽउ॒षसो॑व्यु॒ष्टौ । अ॒व॒यक्क॑क्ष॒वनो॑
 ध्व॒रुण॑ऽ॒ररा॑णो॒व्वीहि॑मृ॒डीक॑ऽसु॒हवो॑नऽ॒पधि ॥ ४ ॥ म॒हीमू॒षुमा॑तर॑ऽ
 सु॒व्व॒ताना॑मृ॒तस्य॑प॒त्की॑म॒वसे॑हु॒वेम । तु॒वि॒क्षत्रा॑म॒जर॑न्तीमु॒रूची॑ँसु॒-
 श॒र्म्मा॑ण॒मदि॑ति॒ऽसु॒प्रणी॑तिम् ॥ ५ ॥ सु॒त्रा॒मा॑ण॒मृथि॑वी॒न्ध्याम॑ने॒हस॑ऽ
 सु॒श॒र्म्मा॑ण॒मदि॑ति॒ऽसु॒प्रणी॑तिम् । दै॒वी॒न्ना॒वँ॑स्व॒रि॒त्राम॑ना॒गस॑म॒स-

१. इत्यादिस्थलेषु पृथिवि, दिवि, उपरि, चर्षणि, शकुनि, यासिन्ध्यः, ३।४,
 एतेभ्यो भाविभ्यः परः सकारः प्रकृत्या भवति संहितायाम् ।

वन्तीमारुहेमास्वस्तये ॥ ६ ॥ सुनावमारुहेयमस्रवन्तीमनागसम् ।
 शतारित्राँस्वस्तये ॥ ७ ॥ आनोमित्रावरुणाघृतैर्गव्यूतिमुक्षतम् ।
 मद्ध्वारजाँसिसुकृतू ॥ ८ ॥ प्रबाहवासिसृतजीवसेनऽआनोग-
 व्यूतिमुक्षतङ्घृतेन । आमाजनेश्रवयतंभुवानाश्रुतम्ममित्रावरु-
 णाहवेमा ॥ ९ ॥ शन्नोभवन्तुव्याजिनोहवेषुदेवतातामितद्द्रवःस्व-
 र्काः । जम्भयन्तोहिंवृकः६रक्षाँसिसनेम्यस्मद्वयुयवन्नमीवाः
 ॥ १० ॥ द्वाजेवाजेवतद्वाजिनो नोधनेषुष्विप्साऽअमृताऽऋतज्ञाः ।
 अस्यमद्ध्वं ÷ पिबतमादयद्ध्वन्तृप्तायातपथिमिर्देवयानैः ॥ ११ ॥
 समिद्धोऽअग्निःसवित्रासुसमिद्धोवरेण्यः । गायत्रीच्छन्दऽइन्द्रिय-

न्यविगौर्वयोदधुः ॥ १२ ॥ तनुनपाच्छुचिब्रतस्तनुपाश्च सरस्वती ।
 उष्णिहाच्छन्दऽइन्द्रियन्दित्यवाङ्गौर्वयोदधुः ॥ १३ ॥ इडाभिर-
 ग्निरीड्यः सोमो देवोऽमर्त्यः । अनुष्टुप्छन्दऽइन्द्रियम्पञ्चाविगौ-
 र्वयोदधुः ॥ १४ ॥ सुवर्हिरग्निः पूषण्वान्त्स्तीर्णवर्हिरमर्त्यः । बृह-
 तीच्छन्दऽइन्द्रियन्त्रिवत्सो गौर्वयोदधुः ॥ १५ ॥ दुरो देवीर्दिशो म-
 हीर्ब्रह्मा देवो बृहस्पतिः । पङ्क्तिश्छन्दऽइहेन्द्रियन्तुर्ध्रुवाङ्गौ-
 र्वयोदधुः ॥ १६ ॥ उषे बृहो सुपेशसा विश्वे देवाऽमर्त्याः । त्रि-
 ष्टुप्छन्दऽइहेन्द्रियम्पञ्चवाङ्गौर्वयोदधुः ॥ १७ ॥ दैव्या होतारा-
 मिषजेन्द्रेण सद्युजाः सद्युजाः । नगतीच्छन्दऽइन्द्रियमन्तुर्द्वान्गौर्वयोदधुः

॥ १८ ॥ तिस्रऽइडासरस्वतीभारतीमरुतोविशः । विराट्छन्दऽइ-
हेन्द्रियन्धेनुर्गौर्नवयोदधुः ॥ १९ ॥ त्वष्टातुरीपोऽअद्भुतऽइन्द्रा-
ग्रीपुष्टिवर्द्धना । द्विपदाच्छन्दऽइन्द्रियमुक्षागौर्नवयोदधुः ॥ २० ॥
शमितानोव्वनस्पतिःसविताप्रसुवन्नभगम् । ककुप्छन्दऽइहेन्द्रि-
यंवशाव्वेहद्वयोदधुः ॥ २१ ॥ स्वाहायज्ञवरुणःसुक्षत्रोभेषजङ्करत् ।
अतिच्छन्दाऽइन्द्रियंवृहद्वेषभोगौर्वयोदधुः ॥ २२ ॥ व्वसन्तेनऽक्र-
तुनादेवावसवस्त्रिवृतास्तुताः । रथन्तरेणतेजसाहविरिन्द्रेवयो-
दधुः ॥ २३ ॥ ग्रीष्मेणऽक्रतुनादेवारुद्राःपञ्चदशेस्तुताः । बृहताय
शसाबलःहविरिन्द्रेवयोदधुः ॥ २४ ॥ स्वर्षमिःक्रतुनादित्यास्तोमे

सप्तदशेस्तुताः । व्वैरूपेणव्विशौजसाहविरिन्द्रेवयोदधुः ॥ २५ ॥

शारदेनऽऋतुनादेवाऽपंकविःशक्रभवस्तुताः । व्वैराजेनश्श्रिया-

श्श्रियःहविरिन्द्रेवयोदधुः ॥ २६ ॥ हेमन्तेनऽऋतुनादेवास्त्रिणवेम-

रुतस्तुताः । वलेनशक्करीःसहोहविरिन्द्रेवयोदधुः ॥ २७ ॥ शैशि-

रेणऽऋतुनादेवास्त्रयस्त्रिःशेष्टस्तुताः । सत्येनरेवतीःक्षत्रहवि-

रिन्द्रेवयोदधुः ॥ २८ ॥ होतायक्षत्समिध्राग्निमिडस्पृक्ष्विनेन्द्रः

सरस्वतीमजोधूमघ्नो नगोधूमैःकुवलैर्भेषजम्मधुशण्पैर्नतेजऽइन्द्रिय-

म्पयःसामःपरिस्नुताघृतम्मधुव्यन्त्वाज्ज्यस्यहोतृवर्ज ॥ २९ ॥ हो-

तायक्षत्तनूनपात्सर्वस्वतीमविस्मैर्घ्नो नभेषजम्पथामधुमताभरन्नश्चिन्वे-

न्द्रायव्वीर्षुम्बदरैरुपवाकाभिर्भेषजन्तोक्कमभिःपयःसोमःपरिस्नु-
ताघृतम्मधुव्यन्त्वाज्ज्यस्यहोतर्ष्वज ॥ ३० ॥ होतायक्षन्नराशस-
न्ननग्रहुम्पतिःसुरयाभेषजम्भेषःसरस्वतीभिषगग्रथोनचन्द्रयुश्श्वनो-
र्व्वपाऽइन्द्रस्यव्वीर्षुम्बदरैरुपवाकाभिर्भेषजन्तोक्कमभिःपयःसो-
मःपरिस्नुताघृतम्मधुव्यन्त्वाज्ज्यस्यहोतर्ष्वज ॥ ३१ ॥ होतायक्षदि-
डेडितऽआजुह्वानःसरस्वतीमिन्द्रम्बलेनव्वदुर्द्धयन्नृषभेणगवेन्द्रिय-
मश्वनेन्द्रायभेषजंष्ववैःकर्कन्धुभिर्मन्धुलाजैर्नमासरम्पयःसोमः
परिस्नुताघृतम्मधुव्यन्त्वाज्ज्यस्यहोतर्ष्वज ॥ ३२ ॥ होतायक्षद्वहि-
रुर्णाम्प्रदाभिषङ्नासतयाभिषजाश्विनाश्वारिशुमतीभिषग्धेनुःस-

रस्वतीभिषग्दुहऽइन्द्रायभेषजम्पयःसोमःपरिस्रुताघृतम्मधुव्यन्त्वा-
ज्ज्यस्यहोतृर्ध्वज ॥ ३३ ॥ होतायक्षदुरोदिशःकवष्युनव्यच-
स्वतीरश्विभ्यान्नदुरोदिशऽइन्द्रोनरोदसीदुर्घेदुहेधेनुःसरस्वत्यश्वि-
नेन्द्रायभेषजःशुक्क्रंनज्ज्योतिरिन्द्रियम्पयःसोमःपरिस्रुताघृतम्मधु-
व्यन्त्वाज्ज्यस्यहोतृर्ध्वज ॥ ३४ ॥ होतायक्षत्सुपेशसोषेनक्तन्दि-
वाश्विनासमजातेसरस्वत्यात्विषिमिन्द्रेनभेषजंश्येनोनरजसाहृदा-
शिश्रयानमासरम्पयःसोमःपरिस्रुताघृतम्मधुव्यन्त्वाज्ज्यस्यहोतृर्ध्व-
ज ॥ ३५ ॥ होतायक्षद्वैव्याहोताराभिषजाश्विनेन्द्रन्नजागृविदिवान-
क्तन्नभेषजैश्शुषःसरस्वतीभिषक्सीसेनदुहऽइन्द्रियम्पयःसोमःप-

रि॒स्रुता॑घृत॒म्मधु॑व्यन्त्वाज्ज्य॑स्य॒होत॒र्यज॑ ॥ ३६ ॥ होता॑यक्षत्ति॒स्रो-
 दे॒वीर्न॑र्भे॒षज॑न्प्रय॒स्त्रिधा॑त॒वोप॑सो॒रूप॑मिन्द्रै॒हिर॑ण्यय॒म॒श्वि॒श्वने॑डानभा-
 र॑तीव्वा॒चासर॑स्वतीमह॒ऽइन्द्रा॑यदुह॒इन्द्रि॑यम्पय॒हंसोम॑ः परि॒स्रुता॑घृत-
 म्मधु॑व्यन्त्वाज्ज्य॑स्य॒होत॒र्यज॑ ॥ ३७ ॥ होता॑यक्षत्सुरेत॑समृष॒भन्न
 र्भ्या॑प॒सन्त्वष्टा॑र॒मिन्द्र॑म॒श्वि॒श्वना॑भि॒षज॑न्नसर॑स्वतीमोजो॒नजु॑तिरिन्द्रि-
 यं॒वृको॑नर॒भसो॑भिषग्यश॒हंसुः॑ याभे॒षज॑न्श्रि॒यान॑मासर॒म्पय॒हंसोम॑ः
 परि॒स्रुता॑घृत॒म्मधु॑व्यन्त्वाज्ज्य॑स्य॒होत॒र्यज॑ ॥ ३८ ॥ होता॑यक्षद्द्वन-
 स्पति॑ह॒शमि॑तार॒ह॒शत॑क॒क्रतु॑म्भीमन्न॒मन्यु॑ह॒राजा॑नं॒व्याग्घ॑न्नम॒सा-
 श्वि॒श्वना॑भाम॒ह॒सर॑स्वतीभिषगिन्द्रा॑यदुह॒इन्द्रि॑यम्पय॒हंसोम॑ः परि॒स्रु-

Digitized By Siddhanta Ganguli, Gyaan Rekha

ताघृतम्मधुव्यन्त्वाज्ज्यस्यहोतर्भ्यज ॥ ३९ ॥ होताषक्षदग्निं स्वा-
हाज्ज्यस्यस्तोकानां स्वाहामेदसाम्पृथक् स्वाहाच्छागमश्चिन्व्यां
स्वाहामेषः सरस्वत्यै स्वाहऽऋषभमिन्द्राय सिद्धं हाय सहसऽइन्द्रियं
स्वाहाग्निन्नमेषजं स्वाहासोममिन्द्रियं स्वाहेन्द्रं सुत्रामाणं सवि-
तारं ववरुणमभिषजाम्पतिं स्वाहाव्वनस्पतिं मिथ्यम्पाथोनमेषजं
स्वाहादेवाऽआज्ज्यपाजुषाणोऽअग्निर्भेषजम्पयः सोमः परिस्रुताघृत-
म्मधुव्यन्त्वाज्ज्यस्यहोतर्भ्यज ॥ ४० ॥ होताषक्षदग्निं स्वाहाच्छागस्य
व्वपायामेदसोजुषेतां हविर्होतर्भ्यज । होताषक्षत्सरस्वतीम्पेषस्य
व्वपायामेदसोजुषतां हविर्होतर्भ्यज । होताषक्षदिन्द्रमृषभस्यव्व-

पायामेदसोजुषतां हविर्होतॄर्ब्रज ॥ ४१ ॥ होताषक्षदशिश्वनौसर-
 स्वतीमिन्द्रः सुत्रामाणमिमेसोमाः सुरामाणश्छागैर्नमेवैर्ऋषभैः सुताः
 शष्पैर्नतोक्कमभिल्लजैर्महस्वन्तोमदामासरेण परिष्कृताः शुक्क्राः
 पयस्वन्तोमृताः अस्थितावोमधुश्च्युतस्तान् शिश्वनासरस्वतीन्द्रः सु-
 त्रामावृत्रहाजुषन्तां सोम्यम्मधुपिबन्तुमदन्तुव्यन्तुहोतॄर्ब्रज
 ॥ ४२ ॥ होताषक्षदशिश्वनौछागस्यहविषऽआत्तामद्व्यमद्व्यतोमेदऽ-
 उद्भृतम्पुराद्वेषोभ्यः पुरापौरुषेभ्यः गृभोघस्तान्नुनङ्घ्रासेऽअज्जा-
 णांश्चवसप्रथमानां सुमत्क्षराणां शतरुद्द्रियाणामग्निष्वात्ताना-
 म्पीवोपवसनानाम्पाश्वतः श्रोणितः शितामृतऽउत्सादतोद्गादद्गादव-

त्तानाङ्करतऽएवाश्विना जुषेताँहविर्होत॒र्यज ॥ ४३ ॥ होता॑वक्ष-
 त्सर॑स्वती॒मेष॑स्य॒हविष॑ऽआव॑यद्द॒द्यम॑द्ध्य॒तोमे॑द्ऽउद्भू॑तम्पु॒राद्वे
 षो॑भ्यः॒पुरा॑पौरु॒षेष्वागृ॑भो॒घस॑न्नूनङ्घ्रा॒सेऽअज्ज्रा॑णां॒श्वव॑सप्रथमा-
 नाँसु॒मत्क्ष॑राणाँ॒शतरु॑द्द्रि॒याणा॑मग्नि॒ष्वात्ताना॑म्पीवो॒पव॑सनाना-
 म्पाश्श्व॑तः॒श्रोणि॑तः॒शि॒ताम॑तऽउ॒त्साद॑तो॒ङ्गाद॑ङ्गाद॒वत्ताना॑ङ्कर॒देव॑-सर-
 स्वती॑जुषताँहविर्होत॒र्यज ॥ ४४ ॥ होता॑वक्ष॒दिन्द्र॑मृष॒भस्य॑ह॒विषऽ-
 आव॑यद्द॒द्यम॑द्ध्य॒तोमे॑द्ऽउद्भू॑तम्पु॒राद्वे॒षो॑भ्यः॒पुरा॑पौरु॒षेष्वागृ॑भो
 घस॑न्नूनङ्घ्रा॒सेऽअज्ज्रा॑णां॒श्वव॑सप्रथमा॒नाँसु॒मत्क्ष॑राणाँ॒शतरु॑द्द्रि-
 या॑णा॒मग्नि॒ष्वात्ताना॑म्पीवो॒पव॑सनाना॒म्पाश्श्व॑तः॒श्रोणि॑तः॒शि॒ताम॑तऽ-

Digitized By Siddhanta Gangotri Gyaan Kosha

उत्सादतोक्तादक्तादवत्तानाङ्कुरदेवमिन्द्रो जुषता ॐ हविर्होतृर्ध्वज ॥ ४५ ॥
 होतां वक्षद्वन्नस्पतिमभिहिपिष्वृतमयारभिष्वयारशनयाधित । यत्रा-
 श्विनोश्छागस्य हविषः प्रियाधामानि यत्र सरस्वत्यामेषस्य हविषः
 प्रियाधामानि यत्रेन्द्रस्य ऽऋषभस्य हविषः प्रियाधामानि यत्रा-
 ग्नेः प्रियाधामानि यत्र सोमस्य प्रियाधामानि यत्रेन्द्रस्य सुत्राम्णः
 प्रियाधामानि यत्र सवितुः प्रियाधामानि यत्र ववरुणस्य प्रियाधामा-
 नि यत्र वनस्पतेः प्रियापाथाः ॐ सि यत्र देवानामाज्यपानां प्रियाधा-
 मानि यत्राग्नेर्होतुः प्रियाधामानि तत्रैतान् प्रस्तुत्यैवोपस्तुत्यैवोपाव-
 स्य वक्षद्वद्भीयस ऽइव कृत्वा करदेवन्देवो वनस्पतिर्जुषता ॐ हविर्होतृ-

ध्वजं ॥ ४६ ॥ होता॑षक्षद॒ग्निं॑ स्वि॒ष्टकृत॑मया॒डश्रि॑र॒ध्विनो॑

श॒छाग॑स्यह॒विष॑ ÷ प्रि॒याधा॑मा॒न्यया॒द्भूस॑र॒स्वत्यामे॑षस्यह॒विष॑ ÷

प्रि॒याधा॑मा॒न्यया॒डिन्द्र॑स्यऽऋष॒मस्य॑ह॒विष॑ ÷ प्रि॒याधा॑मा॒न्यया॒-

ड॒ग्नेऽप्रि॒याधा॑मा॒न्यया॒द्भूसो॑मस्यप्रि॒याधा॑मा॒न्यया॒डिन्द्र॑स्यसु॒त्रा-

म्णा ÷ प्रि॒याधा॑मा॒न्यया॒द्भूस॑वितुऽप्रि॒याधा॑मा॒न्यया॒ड्वरु॑णस्य

प्रि॒याधा॑मा॒न्यया॒ड्वन॑स्पतैः प्रि॒यापा॑था॒स्यया॑ड्दे॒वाना॑माज्य॒पा-

नाप्रि॒याधा॑मा॒निषक्ष॑द॒ग्नेर्हो॑तु ÷ प्रि॒याधा॑मा॒निषक्ष॑त्स्व॒म्महि॑मान॒माय॑-

जता॑मेज्याऽइ॒षं ÷ कृ॒णोतु॑सोऽअ॒ध्वरा॑जातवे॒दाजु॑षता॒ह॒विर्हो॑त॒ध्वजं॑

॥ ४७ ॥ दे॒वम॒वर्हि॑ः स॒रस्वती॑सु॒देव॑मिन्द्रेऽअ॒ग्नि॒व्या॒ण॑ । तेजो॑नचक्षु॒र-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

क्ष्योर्बर्हिषादधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तुषजं ॥ ४८ ॥ देवी-
 द्द्वारोऽअश्विनाभिषजेन्द्रे सरस्वती । प्राणन्नवीर्ष्यन्नसिद्धारोद-
 धुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तुषजं ॥ ४९ ॥ देवीऽउषासाव-
 श्विनासुत्रामेन्द्रे सरस्वती । वलन्नवाचमास्यऽउषाभ्यान्दधुरि-
 न्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तुषजं ॥ ५० ॥ देवीजोष्ट्रीसरस्वत्य-
 श्विनेन्द्रमवर्द्धयन् । श्रोत्रन्नकर्णयोर्ष्यशो जोष्ट्रीभ्यान्दधुरिन्द्र-
 यं वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तुषजं ॥ ५१ ॥ देवीऽऊर्ज्जाहुतीदुधेसुदु-
 धेन्द्रे सरस्वत्यश्विनाभिषजावतः । शक्रन्नज्ज्योतिस्तनयोराहुतीध-
 त्तऽइन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तुषजं ॥ ५२ ॥ देवादेवानाभि-

षजाहोताराविन्द्रमश्वना । वषट्कारैः सरस्वती त्विषिन्नहृदये मति-
 ६-होतृभ्यान्दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तुषजं ॥ ५३ ॥ दे-
 वोस्तिष्ठस्तिष्ठो देवीरश्वनेडा सरस्वती । शूषन्नमद्ध्येनाभ्यामिन्द्रा-
 यदधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तुषजं ॥ ५४ ॥ देवऽइन्द्रो नराश-
 ६-सस्त्रिवरूथः सरस्वत्याश्वभ्यामीयते रथः । रेतो न रूपममृतञ्ज-
 नित्रिमिन्द्राय त्वष्ट्रादधदिन्द्रियाणि वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तुषजं
 ॥ ५५ ॥ देवो देवैर्व्वनस्पतिर्हिरण्यपण्णोऽअश्वभ्यां सरस्वत्यासु-
 पिप्पलऽइन्द्राय पच्यते मधु । ओजो न जुतिः ऋषभो न भामं वनस्पति-
 र्नोदधदिन्द्रियाणि वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तुषजं ॥ ५६ ॥ देवम्बर्हिर्वा-

रितीनामद्ध्वरेस्तीर्णमश्विन्यामूर्णमम्रदाः सरस्वत्यास्योनमिन्द्र-
 तेसदः । ईशायैमन्युः राजानम्बर्हिषादधुरिन्द्रियं वसुवने वसु-
 धेयस्य व्यन्तुषजं ॥ ५७ ॥ देवोऽग्निः स्विष्टकृद्देवान्यक्षदद्यथायथः
 होतारविन्द्रमश्विनावावाच ६ सरस्वतीमग्नि ६ सोमं ७ स्विष्ट-
 कृत्स्विष्टऽइन्द्रः सुत्रामासवितावरुणोभिषगिष्टो देवो वनस्पतिः
 स्विष्टा देवाऽआज्यपाः स्विष्टोऽग्निरग्निना होता होत्रे स्विष्टकृद्द्यशो-
 नदधदिन्द्रियमूर्जमपचितिः स्वधां वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तुषजं ॥ ५८ ॥
 अग्निमद्य होतारमवृणीतायं व्यजमानं पचन्पक्त्वतीं पचन्पुरोडाशा-

१. इत्यत्र 'न होतरि' इति वाक्येन होतृवाक्ये प्रत्यये अगोप्यं ह्रस्वो न दीर्घमापद्यते।

न्व॒ध्नन् न॒शिश्व॑भ्याञ्छाग॒ऽसर॑स्वत्यै॒मेष॑मिन्द्रा॒यऽऽक्र॑ष॒भ॒ऽसु॒न्वन्-

शिश्व॑भ्या॒ऽसर॑स्वत्या॒ऽइन्द्रा॑यसु॒त्राम्म॑णै॒सुरा॑सो॒मान् ॥ ५९ ॥ सु-

प॒स्थाऽअ॒द्यदे॒वो॒व्वन॑स्पतिर॒भवद्द॑शिश्व॑भ्याञ्छागे॒नसर॑स्वत्यै॒मेषे॑-

न्द्रा॒यऽऽक्र॑ष॒भेणा॑क्षँ॒स्तान्मे॑द॒स्तः॒प्रति॑प॒चता॑गृ॒भीष॑तावी॒वृध॑न्त॒पुरो॑डा-

शैर॑पु॒रशिश्व॑ना॒सर॑स्वतीन्द्र॑ ÷ सु॒त्रामा॑सुरा॒सोमान् ॥ ६० ॥ त्वा-

म॒द्यऽऽक्र॑षऽअ॒र्षेयऽऽक्र॑षी॒णान्न॑पादवृणी॒ताय॑म्ब॒जमा॑नो॒बहु॑भ्यऽअ॒स

ङ्गते॑भ्यऽअ॒षमे॑दे॒वेषु॒व्वसु॒व्वाग्वा॑य॒क्ष्यत॑ऽइति॒तावा॑दे॒वादे॑व॒दाना॑न्यदु-

स्तान् य॑स्म॒माऽआ॒च॒शास्वा॑च॒गुस्वे॒षित॑श्च॒वोत्त॑र॒सिम॑द्वा॒च॒च्याय॑

अप्रेषितोमानुषः सुक्त्वाकाय सुक्त्वाब्बूहि ॥ ६१ ॥ इति संहितायां
एकविंशोऽध्यायः ।

❁ अथ द्वाविंशोऽध्यायः ❁

ॐ तेजोसि शुक्क्रममृतमायुष्पाऽआयुर्म्मपाहि । देवस्यत्वासवि-
तुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्याम्पुष्णो हस्ताभ्यामाददे ॥ १ ॥ इमाम-
गृभ्णन्त्रशनामृतस्य पूर्वऽआयुषिविदथेषुकब्ध्या । सानोऽअस्मि-
न्सुतऽआबभूवऽकृतस्यसामन्त्सरमारपन्ती ॥ २ ॥ अभिधाऽअसिभु-
वनमसियन्तातिधर्त्ता । सत्त्वमग्निवैश्वानरऽसप्रथसङ्गच्छस्वाहा

कृतं ॥ ३ ॥ स्वगात्वादेवेभ्यः प्रजापतये ब्रह्मन् न शश्वम् न स्यामि
 देवेभ्यः प्रजापतये तेन राध्यासम् । तम्बधानदेवेभ्यः प्रजापत-
 ये तेन राधुहि ॥ ४ ॥ प्रजापतये त्वा जुष्टुम् प्रोक्षामीन्द्राग्निभ्यान् त्वा जु-
 ष्टुम् प्रोक्षामि वायवे त्वा जुष्टुम् प्रोक्षामि विशश्वेभ्यस्त्वादेवेभ्यो जुष्टुम् प्रो-
 क्षामि सर्वेभ्यस्त्वादेवेभ्यो जुष्टुम् प्रोक्षामि । सोऽअर्वन्तस्त्रिधाऽस-
 तितमभ्युमीति ववरुणं परोमर्तः परशश्वा ॥ ५ ॥ अग्नये स्वाहा सोमाय
 स्वाहा पाम्मोदाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा वायवे स्वाहा विष्णवे स्वाहेन्द्रा-
 य स्वाहा बृहस्पतये स्वाहामित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा ॥ ६ ॥ हिङ्गारा-
 य स्वाहा हिङ्गुतये स्वाहा वक्रतये स्वाहा वक्रतये स्वाहा प्रोथते स्वाहा

अप्र॒प्त्रो॒थाय॒स्वाहा॑ग॒न्धाय॒स्वाहा॑ग्रा॒ताय॒स्वाहा॑नि॒वि॒ष्टाय॒स्वाहो॑प॒वि॒
 ष्टाय॒स्वाहा॑स॒न्दि॒ताय॒स्वाहा॑व्व॒ल॒ते॒स्वाहा॑सी॒नाय॒स्वाहा॑श॒य॒नाय॒स्वा॒
 हा॒स्व॒प॒ते॒स्वाहा॑जा॒ग्र॒ते॒स्वाहा॑कू॒ज॒ते॒स्वाहा॑प्र॒वु॒द्धाय॒स्वाहा॑वि॒जृ॒म्भ॒
 मा॒णाय॒स्वाहा॑वि॒च॒ताय॒स्वाहा॑स॒ह॒नाय॒स्वाहो॑प॒स्ति॒ताय॒स्वाहा॑य॒
 नाय॒स्वाहा॑प्रा॒य॒णाय॒स्वाहा॑ ॥ ७ ॥ य॒ते॒स्वाहा॑धा॒व॒ते॒स्वाहो॑द्द्रा॒वाय॒
 स्वाहो॑द्द्रु॒ताय॒स्वाहा॑शू॒क्राय॒स्वाहा॑शू॒क॒ताय॒स्वाहा॑नि॒ष॒ण्णाय॒स्वा॒
 हो॒त्थि॒ताय॒स्वाहा॑ज॒वाय॒स्वाहा॑ब॒ल॒ाय॒स्वाहा॑वि॒व॒र्त्त॒मा॒नाय॒स्वाहा॑वि॒
 वृ॒त्ताय॒स्वाहा॑वि॒धू॒न्वा॒नाय॒स्वाहा॑वि॒धू॒ताय॒स्वाहा॑शु॒श्रू॒ष॒मा॒णाय॒
 स्वाहा॑शृ॒ण्व॒ते॒स्वा॒हे॒क्ष॒मा॒णाय॒स्वाहा॑हे॒क्षि॒ताय॒स्वाहा॑वि॒क्षि॒ताय॒स्वाहा॑

निमेषाय स्वाहा यदत्ति तस्मै स्वाहा यत्पिबति तस्मै स्वाहा यन्मूत्रं ह्ङ्करो-
 तितस्मै स्वाहा कुर्वते स्वाहा कृताय स्वाहा ॥ ८ ॥ तत्संवितुर्वरेण्यम्भ-
 र्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ९ ॥ हिरण्यपाणिमुत-
 ये सवितारमुपह्वये । सचेत्ता देवतापदम् ॥ १० ॥ देवस्य चेततो महीम्प्र-
 संवितुर्हवामहे । सुमतिः सत्यराधसम् ॥ ११ ॥ सुष्टुतिः सुमतीवृधो
 रातिः संवितुरीमहे । प्रदेवाय मतीविदे ॥ १२ ॥ रातिः सत्यतिम्महे स
 वितारमुपह्वये । आसवन्देववीतये ॥ १३ ॥ देवस्य सवितुर्मतिमासवं
 विश्वदेव्यम् । धिया भगम्मनामहे ॥ १४ ॥ अग्निंस्तोमेन बोधयसमि-
 धानोऽमर्त्यम् । हव्या देवेभ्यो नो दधत् ॥ १५ ॥ स्वाहव्यवाडमर्त्यऽउशि-

गदूतश्चनोहितः । अग्निर्द्विद्यासमृण्वति ॥ १६ ॥ अग्निन्दुतम्पुरोदधे
हव्यवाहमुपब्रुवे । देवाँ २ आसादयादिह ॥ १७ ॥ अजीजनोहिपव-
मानसूख्यैर्विधारे शक्यमनापयः । गोजीरयारहमाणः पुरन्ध्या
॥ १८ ॥ विभूर्मन्त्राप्त्रभूः पित्राश्वोसिहयोस्यत्योसिमयोस्यर्वोसि
सतिरसिवाज्ज्यसिबृषासिनृमणाऽअसि । ययुर्न्नामासिशिशुर्न्ना-
मास्यादित्यानाम्पत्वान्निवहिदेवाऽआशापालाऽएतन्देवेभ्योश्श्वम्मे-
धायप्प्रोक्षितदरक्षतेहरन्तिरिहरमतामिहधृतिरिहस्वधृतिस्वाहा ॥ १९ ॥
कायस्वाहाकस्मैस्वाहाकतस्मैस्वाहास्वाहाधिमाधीतायस्वाहामनः-
प्त्रजापतयेस्वाहाचिन्विवास्तयादित्यैस्वाहादितामहौस्वाहादित्यै

सुमृडीकायैस्वाहासरस्वत्यैस्वाहासरस्वत्यैपावकायैस्वाहासरस्वत्यै
 बृहत्यैस्वाहापुष्णेस्वाहापुष्णेऽप्रपथ्यायस्वाहापुष्णेनरन्धिषायस्वा-
 हात्वष्ट्रेस्वाहात्वष्ट्रेतुरीपायस्वाहात्वष्ट्रेपुरुषायस्वाहाविष्णवेस्वा-
 हाविष्णवेनिभूयपायस्वाहाविष्णवेशिपिविष्टायस्वाहा ॥ २० ॥ वि-
 श्वोदेवस्यनेतुर्मर्त्तोव्वुरीतसख्यम् । विश्वोरायऽइषुध्यतिद्युम्नं
 ववृणीतपुण्यसेस्वाहा ॥ २१ ॥ आब्रह्मन्ब्राह्मणोब्रह्मवर्चसीजा-
 यतामाराष्ट्रेराजन्युःशूरऽइषव्योतिष्याधोमहारथोजायतान्दोग्धी
 धेनुर्वोढानड्वानाशुःसप्तिःपुरन्धिर्व्योषाजिष्णूरथेष्टाःसमेयोषुवा-
 स्यवजमानस्यव्वीरीजीयतामिकामिनिभामेनहृज्जन्म्योर्ध्वपतुफलव-

त्यो॒नऽओष॑धयः॒पच॑च्यन्ता॒न्व्यो॒गक्षे॑मो॒नः॒कल्प॑ताम् ॥ २२ ॥ प्रा॒णा-

य॒स्वाहा॑ऽपा॒नाय॒स्वाहा॑व्या॒नाय॒स्वाहा॑चक्षु॒षे॒स्वाहा॑श्श्रो॒त्राय॒स्वाहा॑

व्वा॒चे॒स्वाहा॑म॒न॒से॒स्वाहा॑ ॥ २३ ॥ प्रा॒च्यै॒दि॒शे॒स्वाहा॑र्वा॒च्यै॒दि॒शे॒स्वा-

हा॒दक्षि॑णायै॒दि॒शे॒स्वाहा॑र्वा॒च्यै॒दि॒शे॒स्वाहा॑प्र॒ती॒च्यै॒दि॒शे॒स्वाहा॑र्वा॒-

च्यै॒दि॒शे॒स्वाहा॑दी॒र्वा॒च्यै॒दि॒शे॒स्वाहा॑र्वा॒च्यै॒दि॒शे॒स्वाहा॑ध्व॒यै॒दि॒शे॒स्वा-

हा॒र्वा॒च्यै॒दि॒शे॒स्वाहा॑वा॒र्वा॒च्यै॒दि॒शे॒स्वाहा॑र्वा॒च्यै॒दि॒शे॒स्वाहा॑ ॥ २४ ॥

अ॒द्भ्यः॑स्वाहा॒व्वा॒भ्यः॑स्वाहा॒द॒काय॒स्वाहा॑तिष्ठ॒न्ती॒भ्यः॑स्वाहा॒स्रव॑-

न्ती॒भ्यः॑स्वाहा॒स्य॒न्द॒मा॒ना॒भ्यः॑स्वाहा॒कूप्या॑भ्यः॒स्वाहा॑सू॒द्या॒भ्यः॑

स्वाहा॒धा॒र्वा॒भ्यः॑स्वाहा॒र्ण॒वाय॒स्वाहा॑स॒मु॒द्राय॒स्वाहा॑स॒रि॒राय॒-

स्वाहा ॥ २५ ॥ वाताय स्वाहा धुमाय स्वाहा भ्राय स्वाहा मेधाय स्वा-
हा विद्योतमानाय स्वाहा स्तनयते स्वाहा वस्फूर्जते स्वाहा वर्षते स्वा-
हा वर्षते स्वाहा ग्ग्वर्षते स्वाहा शिग्ग्वर्षते स्वाहा द्गृह्णते स्वाहा द्गृही-
ताय स्वाहा ष्पुष्णते स्वाहा शीकाय ते स्वाहा ष्पुष्वाभ्यः स्वाहा न्हादु-
नीभ्यः स्वाहा नीहाराय स्वाहा ॥ २६ ॥ अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेन्द्रा-
य स्वाहा पृथिव्यै स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा दिग्भ्यः स्वाहा शा-
ब्भ्यः स्वाहा व्यै दिशे स्वाहा र्वाच्यै दिशे स्वाहा ॥ २७ ॥ नक्षत्रेभ्यः
स्वाहा नक्षत्रि येभ्यः स्वाहा होरात्रेभ्यः स्वाहा र्द्धमासेभ्यः स्वाहा मा-

से॒व्य॒ः स्वा॒हा ऽक्र॒तु॒भ्य॒ः स्वा॒हा॒र्त॒वे॒भ्य॒ः स्वा॒हा॒स॒व॒त्स॒रा॒य॒ स्वा॒हा॒द्या॒
वा॒पृ॒थि॒वी॒भ्य॒ः ७ स्वा॒हा॒च॒न्द्रा॒य॒ स्वा॒हा॒सू॒र्या॒य॒ स्वा॒हा॒र॒श्मि॒भ्य॒ः
स्वा॒हा॒व॒सु॒भ्य॒ः स्वा॒हा॒रु॒द्रे॒भ्य॒ः स्वा॒हा॒दि॒त्ये॒भ्य॒ः स्वा॒हा॒म॒रु॒द्भ्य॒ः
स्वा॒हा॒वि॒श्वे॒भ्यो॒ दे॒वे॒भ्य॒ः स्वा॒हा॒मू॒ले॒भ्य॒ः स्वा॒हा॒शा॒खा॒भ्य॒ः स्वा॒हा
व॒न॒स्प॒ति॒भ्य॒ः स्वा॒हा॒पु॒ष्पे॒भ्य॒ः स्वा॒हा॒फ॒ले॒भ्य॒ः स्वा॒हा॒ष॒धी॒भ्य॒ः
स्वा॒हा ॥ २८ ॥ [शतम् १३००] पृ॒थि॒व्यै॒ स्वा॒हा॒न्त॒रि॒क्षाय॒ स्वा॒हा॒ दि॒वे॒
स्वा॒हा॒सू॒र्या॒य॒ स्वा॒हा॒च॒न्द्रा॒य॒ स्वा॒हा॒नक्ष॑त्रे॒भ्य॒ः स्वा॒हा॒द्भ्यः॑ स्वा॒हा॒ष॒धी॒
भ्य॒ः स्वा॒हा॒व॒न॒स्प॒ति॒भ्य॒ः स्वा॒हा॒प॒रि॒ज्ज॒ल॒वे॒भ्य॒ः स्वा॒हा॒च॒रा॒च॒रे॒भ्य॒ः
स्वा॒हा॒स॒री॒सृ॒पे॒भ्य॒ः स्वा॒हा ॥ २९ ॥ अ॒स॒वे॒ स्वा॒हा॒व॒स॒वे॒ स्वा॒हा॒वि॒भु॒वे॒

स्वाहा॒विव॑स्वते॒स्वाहा॑ग॒ण॒श्चि॒त्रये॑स्वाहा॒गण॑प॒तये॑स्वाहा॒भि॒भुवे॑स्वाहा-
धि॒पतये॑स्वाहा॒शु॒पाय॑स्वाहा॒स॒६स॒र्पाय॑स्वाहा॒च॒न्द्राय॑स्वाहा॒ज्ज्योति॑-
पे॒स्वाहा॑मलि॒म्बुचा॑य॒स्वाहा॑दि॒वाप॑तये॒स्वाहा॑ ॥ ३० ॥ म॒ध्वे॑स्वाहा-
मा॒ध्वाय॑स्वाहा॒शु॒क्राय॑स्वाहा॒शु॒चये॑स्वाहा॒नभ॑से॒स्वाहा॑नभ॒स्याय॑स्वा-
हे॒पाय॑स्वाहा॒ज्जा॑य॒स्वाहा॑स॒ह॒से॒स्वाहा॑स॒ह॒स्याय॑स्वाहा॒तप॑से॒स्वाहा॑त-
प॒स्याय॑स्वाहा॒ह॒स॒स्प॒तये॑स्वाहा॑ ॥ ३१ ॥ व्वा॒जाय॑स्वाहा॒प्र॒साय॑-
स्वाहा॒पि॒जाय॑स्वाहा॒क्र॒क्तये॑स्वाहा॒स्वु ÷ स्वाहा॑मु॒द्ध॒र्ने॒स्वाहा॑व्य॒श॒न्नु-
वि॒ने॒स्वाहा॑न्त्या॒य॒स्वाहा॑न्त्या॒य॒भौ॒वना॑य॒स्वाहा॑भु॒व॒नस्य॑प॒तये॑स्वाहा॒धि-
प॒तये॑स्वाहा॒प्र॒जाप॑तये॒स्वाहा॑ ॥ ३२ ॥ आ॒यु॒र्भ॒जे॒न॒क॒ल्प॒ता॒स्वाहा॑-

प्राणो॒य॒ज्ञेन॑कल्पता ॐ स्वाहा॑पानो॒य॒ज्ञेन॑कल्पता ॐ स्वाहा॑ब्ध्या॒नो॒य॒ज्ञेन॑कल्पता ॐ स्वाहो॑दानो॒य॒ज्ञेन॑कल्पता ॐ स्वाहा॑समानो॒य॒ज्ञेन॑कल्पता ॐ स्वाहा॑चक्षु॒र्ध्व॒ज्ञेन॑कल्पता ॐ स्वाहा॑श्श्रोत्रं॒ध्व॒ज्ञेन॑कल्पता ॐ स्वाहा॑व्वाग्॒ध्व॒ज्ञेन॑कल्पता ॐ स्वाहा॑मनो॒य॒ज्ञेन॑कल्पता ॐ स्वाहा॑त्कमा॒ध्व॒ज्ञेन॑कल्पता ॐ स्वाहा॑ब्रह्मा॒ध्व॒ज्ञेन॑कल्पता ॐ स्वाहा॑ज्ज्योति॒र्ध्व॒ज्ञेन॑कल्पता ॐ स्वाहा॑स्व॒र्ध्व॒ज्ञेन॑कल्पता ॐ स्वाहा॑पृ॒ष्ठं॒ध्व॒ज्ञेन॑कल्पता ॐ स्वाहा॑क्षो॒ध्व॒ज्ञेन॑कल्पता ॐ स्वाहा ॥ ३३ ॥ एकस्मै॑स्वाहा॒द्वा॒भ्या ॐ स्वाहा॑शता॒य॒स्वाहा॑क॒शता॑य॒स्वाहा॑ब्धु॒ष्ट्यै॒ स्वाहा॑स्व॒र्गाय॒स्वाहा ॥ ३४ ॥

❁ अथ त्रयोविंशोऽध्यायः ❁

ॐ हिरण्यगर्भः समवर्त्तताग्रेभुतस्य जातः पतिरेकऽआसीत् ।
सदाधारपृथिवीन्धामुतेमाङ्कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १ ॥ उपया-
मगृहीतो सिप्रजापतये त्वा जुष्टं हृत्वा म्येष ते योनिः सूर्यस्ते महिमा ।
अस्ते हन्तसं वत्सरे महिमा सम्वभूव अस्ते वायावन्तरिक्षे महिमा सम्व-
भूव अस्ते दिवि सूर्ये महिमा सम्वभूव तस्मै ते महिम्ने प्रजापतये स्वा-
हा देवेभ्यः ॥ २ ॥ अऽप्रानतो निमिषतो महित्वैकऽइद्राजा जगतो-
वभूव । अऽईशेऽअस्य हि प्रवक्ष्यामि वक्ष्यामि कस्मै देवाय हविषा विधेम

॥ ३ ॥ उप॒याम॑गृहीतो॒सिप्र॒जाप॑तयेत्वा॒जुष्टृ॑ङ्ग॒हाम्ये॑षते॒योनि॑श्च॒न्द्र-
मा॑स्तेमहि॒मा । यस्ते॑रात्रौ॒संवत्स॑रेमहि॒मास॑म्ब॒भूव॑स्ते॒पृथि॑व्याम-
ग्नौमहि॒मास॑म्ब॒भूव॑स्तेनक्ष॒त्रेषु॑च॒न्द्रम॑सिमहि॒मास॑म्ब॒भूव॑तस्मै॒तेम-
हि॒म्नेप्र॒जाप॑तयेदे॒वेभ्य॑ः स्वाहा ॥ ४ ॥ सु॒अ॒न्तिव्र॒द्धन॑मरु॒पश्चर॑न्त-
म्परि॑त॒स्थुष॑ ÷ । रोच॑न्तेरो॒चना॑दिवि ॥ ५ ॥ सु॒अ॒न्त्यस्य॑का॒म्या-
ह॒रीव्वि॑पक्ष॒सारथे॑ । शो॒णाधृ॑ष्णू॒नृवाह॑सा ॥ ६ ॥ ष॒ष्टातो॑ऽअ॒पोऽअ-
ग॑नीगन्नि॒प्रया॑मिन्द्र॒स्यत॑न्वम् । ए॒तंस्तो॑तर॒नेन॑प॒थापु॑नर॒श्वमा॑वर्त्त-
या॒सिनः॑ ॥ ७ ॥ व्र॒स॑वस्त्वा॒अ॒न्तुगा॑य॒त्रेण॑छन्द॒सारु॑द्रास्त्वा॒अ॒न्तु
त्रैष्टु॑भेन॒छन्द॑सा॒दित्या॑स्त्वा॒अ॒न्तुगा॑य॒त्रेण॑छन्द॒सारु॑द्रास्त्वा॒अ॒न्तु
त्रैष्टु॑भेन॒छन्द॑सा॒दित्या॑स्त्वा॒अ॒न्तुगा॑य॒त्रेण॑छन्द॒सारु॑द्रास्त्वा॒अ॒न्तु

भूर्भुवःस्वर्ला-

वि॒भरे॑द॒गन्त्र॒ह्माकृ॑ष्णश्च॒नोव॑तु॒नमो॑ग्रये ॥ १३ ॥ स॒ष्टि॒शितो॑र॒श्मि-
 ना॒रथ॑ः स॒ष्टि॒शितो॑र॒श्मिना॑हय ॥ स॒ष्टि॒शितो॑ऽअ॒प्स्वप्सु॑जा॒ब्रह्मा-
 सोम॑पुरोगवः ॥ १४ ॥ स्व॒यंवा॑जिँस्त॒न्वद्वृ॑क्ष॒ल्पय॑स्व॒स्वयं॑व्य॒जस्व-
 स्व॒यञ्जु॑षस्व । म॒हिमा॑ते॒न्नये॑न॒तस॒न्नशे॑ ॥ १५ ॥ नवा॑ऽउ॒ऽए॒तन्नि॑म्रय-
 से॒नरि॑ष्य॒सिदे॒वाँऽइ॒देषि॑प॒थिभि॑ ॥ सु॒गेभि॑ ॥ यत्रा॑स॒तेसु॑कृ॒तेयत्र॑तेष-
 युस्त॑त्र॒त्वादे॒वःस॑वि॒ताद॑धातु ॥ १६ ॥ अ॒ग्निःप॒शुरा॑सी॒त्तेना॑यजन्त-
 सऽए॒तंल्लो॑कम॒जय॑द्यस्मि॒न्नग्निः॑स॒तेलो॑को॒भवि॑ष्यति॒तज्जे॑ष्य॒सिपि॒वै-
 ता॑ऽअ॒पः । वा॒युःप॒शुरा॑सी॒त्तेना॑यजन्त॒सऽए॒तंल्लो॑कम॒जय॑द्यस्मि-
 न्वा॒युःस॒तेलो॑को॒भवि॑ष्यति॒तज्जे॑ष्य॒सिपि॒वैता॑ऽअ॒पः । सू॒र्यःप॒शु-

रासीत्तेनायजन्तसऽएतल्लोकमजयद्यस्मिन्सूर्ध्वः सतलोको भविष्य-
तितज्जैष्यसिपिवैताऽअपः ॥ १७ ॥ प्राणायस्वाहापानायस्वाहा-
व्यानायस्वाहा । अम्बेऽअम्बिकेम्बालिकेनमानयतिकश्चन । सस-
स्त्यश्वकः सुभद्रिकाङ्काम्पीलवासिनीम् ॥ १८ ॥ गणानान्त्वागण-
पतिः हवामहे प्रियाणान्त्वाप्रियपतिः हवामहे निधीनान्त्वानिधिपतिः-
हवामहे वसोमम । आहमजानिगर्भधमात्वमजासिगर्भधम् ॥ १९ ॥

१. 'मुष्ट्याकृतिमंकारे स्यान्नकारे तु नखग्रहः' या० शि० श्लो० ११ । प्रत्य-
वसानगतेऽर्धमात्रिके नकारे हस्तस्य मुष्ट्याकृतिः स्यात् । यथा गणानान्त्वा० धम् ।
एवं नकारे अवसानगते नखग्रहः । तर्जन्याः नखस्य अङ्गुष्ठेन स्पर्शः कार्यः । यथा—
'सहस्तो० रशनीन् (शु० य० सं ३४।४९) इत्यादि मन्त्रेषु ।

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan-Kosha

ताऽऽभौचतुर — पदः सम्प्रसारयावस्वर्गलकिप्रोणुवाथांवृषाव्वा-
 जीरेतो धारेतो दधातु ॥ २० ॥ उत्सक्थ्याऽअवगुदन्धेहि समञ्जिश्चार-
 यावृषन् । वस्त्रीणाञ्जीवभोजनः ॥ २१ ॥ यकासकौशकुन्तिकाहल-
 गिति व्वञ्चति । आहन्तिगुभेपसोनिगलालीति धारका ॥ २२ ॥ यको-
 सकौशकुन्तकऽआहलगिति व्वञ्चति । विवक्षतऽइवते मुखमद्वर्ध्वो-
 मानस्त्वमभिभाषथाः ॥ २३ ॥ माताचते पिताचते ग्रं व्वक्षस्यरोहतः ।
 प्रतिलामीतिते पितागुभेमुष्टिमतदसयत् ॥ २४ ॥ माताचते पिताच-
 ते ग्रं व्वक्षस्य क्रीडतः । विव्वक्षतऽइवते मुखम्ब्रह्मन्मात्वं व्वदो बहु
 ॥ २५ ॥ ऊर्ध्वमिनामुच्छापयगिरौ भारद्वरन्निव । अथास्यैमद्वय-

मेधतां शीतेष्वाते पुनर्निव ॥ २६ ॥ ऊर्ध्वमेनमुच्छ्रयताद्विरौभा-
 रदहरनिव । अथास्यमद्वयमेजतुशीतेष्वाते पुनर्निव ॥ २७ ॥ यद-
 स्याऽअदुभेदधाः कृधुस्थूलमुपातसत् । मुष्काविदस्याऽपजतोगो-
 शफेशकुलाविव ॥ २८ ॥ यद्देवासोल्लामगुम्प्रविष्टीमिनमाविषुः ।
 सक्थनादेदिश्यतेनारीसत्यस्याक्षिभुवो यथा ॥ २९ ॥ यद्धरिणो यव-
 मत्तिनपुष्टम्पशुमन्यते । शुद्रा यदध्वैजारा नपोषाय धनायति ॥ ३० ॥
 यद्धरिणो यवमत्तिनपुष्टम्बहुमन्यते । शुद्रो यदध्वैयैजारो नपोष-
 मनुमन्यते ॥ ३१ ॥ दधिकक्राव्णोऽअकारिषञ्जिष्णोऽरश्वस्यव्वा-
 जिनः सुरभि नोमुखाकरत्प्रणऽआयूषितारिषत् ॥ ३२ ॥ गायत्री-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

त्रिष्टुब्जगत्यनुष्टुप्पङ्क्त्यासह । वृहत्युणिणहिकुक्पसूचीभिः श-
 म्यन्तुत्वा ॥ ३३ ॥ द्विपदाषाश्चतुष्पदास्त्रिपदाषाश्चषट्पदाः ।
 विच्छन्दाषाश्चसच्छन्दाःसूचीभिः शम्यन्तुत्वा ॥ ३४ ॥ महा-
 नाम्नयोरेवत्योविश्रवाऽआशाःप्रभूवरीः । मैघीर्विद्युतोवाचः-
 सूचीभिः शम्यन्तुत्वा ॥ ३५ ॥ नार्षस्तेपत्कन्योलोम्विचिन्वन्तु-
 मनीषया । देवानाम्पत्कन्योदिशःसूचीभिः शम्यन्तुत्वा ॥ ३६ ॥
 रजताहरिणीःसीसायुजोयुज्यन्तेकर्मभिः । अश्वस्यव्वाजिनस्त्व-
 चिसिमाःशम्यन्तुशम्यन्तीः ॥ ३७ ॥ कुविदङ्गवमन्तोयवञ्चिद्य-
 थादान्त्यनुपूर्व्ववियूय । इहेहैषाङ्गुहिभोजनानिषेवर्हिषोनमऽउक्ति-

शुक्लयजुर्वेद-संहिता-अ० १३

ष्वजन्ति ॥ ३८ ॥ कस्त्वाच्छयतिकस्त्वाविशास्तिकस्तेगात्राणिश-
 म्यति । कउतेशमिताकृविः ॥ ३९ ॥ ऋतवस्तऽऋतुथापर्वशमिता-
 रोविशासतु । संवत्सरस्यतेजसाशमीभिः शम्यन्तुत्वा ॥ ४० ॥
 अर्द्धमासाः परं षिते मासाऽआच्छयन्तुशम्यन्तः । अहोरात्राणि-
 मरुतोविलिष्टसूदयन्तुते ॥ ४१ ॥ दैव्याऽअध्वर्यवस्त्वाच्छय-
 न्तुविविचशासतु । गात्राणिपर्वशस्तेसिमाः कृण्वन्तुशम्यन्तीः
 ॥ ४२ ॥ द्यौस्तेपृथिव्यन्तरिक्षंवायुश्छिद्रपृणातुते । सूर्यस्तेनक्ष-
 त्रैः सहलोककृणोतुसाध्रया ॥ ४३ ॥ शन्तेपरेऽभ्योगात्रेभ्यः शमस्त्व-
 वरेभ्यः । शमस्थभ्योमज्जभ्यः शम्वस्तुतन्वुतव ॥ ४४ ॥

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

कः॑स्विदेकाकीचरति॑कऽउस्विज्जायते॑पुनः॑ । किं॑स्विद्धिमस्य॑भेष-
 जङ्घि॑म्वावप॑नम्महत् ॥ ४५ ॥ सू॒र्य॑ऽएकाकीचरति॑चन्द्रमा॑जाय-
 ते॒पुनः॑ । अ॒ग्नि॑र्हि॒मस्य॑भेषज॒म्भूमि॑रावप॑नम्महत् ॥ ४६ ॥ किं॑स्वि-
 त्सू॒र्य॑सम॒ञ्ज्योतिः॑किं॑समुद्द्रस॑म॒द्-सरः॑ । किं॑स्वित्पृथि॒व्यै-
 व्वर्षा॑य॒ऽकस्य॑मात्रानवि॑द्यते ॥ ४७ ॥ ब्र॒ह्म॑सू॒र्य॑सम॒ञ्ज्योति॑र्द्यौः
 समुद्द्रस॑म॒द्-सरः॑ । इन्द्रः॑ पृथि॒व्यैव्वर्षा॑यान्नोस्तुमात्रानवि॑-
 द्यते ॥ ४८ ॥ पृ॒च्छा॑मि॒त्वाचि॑तये॒देव॑सख॒यदित्य॑म॒त्रमन॑साजगन्थ ।
 येषु॑विष्णु॒स्त्रिषु॑प॒देष्वे॒ष्टुस्तेषु॑वि॒श्वम्भुव॑नमावि॒वेशा॑ ॥ ४९ ॥
 अपि॑तेषु॒त्रिषु॑प॒देष्व॑स्मि॒मेषु॑वि॒श्वम्भुव॑नमावि॒वेश॑ । सद्यः॑प॒र्य-

Digitized By eGangotri Gyaan Kosha

मि॒पृथि॒वीमु॒तद्द्यामे॒केनाङ्गे॑न॒दि॒वोऽअ॒स्यपृ॒ष्ठम् ॥ ५० ॥ के॒ष्वन्तः॑
 पु॒रुष॑ऽआ॒वि॒वेश॑का॒न्यन्तः॑पु॒रुषे॑ऽअ॒र्पि॑तानि । ए॒तद्ब्र॑ह्म॒न्नुप॑वल्हा-
 मसि॒त्वाकि॑ँस्वि॒न्नःप्र॑ति॒वोचा॒स्यत्र ॥ ५१ ॥ प॒ञ्चस्व॑न्तःपु॒रुष॑ऽ-
 आ॒वि॒वेश॑ता॒न्यन्तः॑पु॒रुषे॑ऽअ॒र्पि॑तानि । ए॒तत्त्वा॑त्र॒प्रति॑म॒न्वानोऽ-
 अ॒स्मिन्मा॒यया॑भ॒वस्यु॑त्त॒रोम॑त् ॥ ५२ ॥ का॒स्विदा॑सी॒त्पु॒र्वचि॑त्तिः
 कि॑ँस्वि॒दासी॑द्बृ॒हद्वय॑ ÷ । का॒स्विदा॑सी॒त्पि॒लिप्पि॒लाका॑स्वि॒दासी॑-
 त्पि॒शङ्गि॑ला ॥ ५३ ॥ द्यौरा॑सी॒त्पु॒र्वचि॑त्ति॒रश्व॑ऽआसी॑द्बृ॒हद्वय॑ ÷ ।
 अ॒वि॒रासी॑त्पि॒लिप्पि॒लारा॑त्रि॒रासी॑त्पि॒शङ्गि॑ला ॥ ५४ ॥ काऽई॑मरेपि-
 शङ्गि॒लाकाऽई॑रुपि॒शङ्गि॑ला । क॒ईमा॑स्क॒न्दम॑र्ष॒तिकऽई॑म्प॒न्थांवि॑स-

र्पति ॥ ५५ ॥ अजारेपिशङ्गिलाश्वावित्कुरुपिशङ्गिला । शशऽआ-
स्कन्दमर्षत्यहिःपन्थांविस्पर्पति ॥ ५६ ॥ कत्यस्यविष्ठाऽकत्यक्षरा-
णिकतिहोमासःकतिधासमिद्धः । षष्ठस्यत्वाविदथापृच्छमत्रकति-
होतारऽऋतुशोषजन्ति ॥ ५७ ॥ षडस्यविष्ठाऽशतमक्षराण्यशी-
तिहोमासमिधोहतिस्त्रः । षष्ठस्यतेविदथाप्प्रब्रवीमिसप्तहोतारऽ-
ऋतुशोषजन्ति ॥ ५८ ॥ कोऽअस्यव्वेदभुवनस्यनाभिङ्कोद्द्यावापृथि-
वीऽअन्तरिक्षम् । कऽसूर्यस्यव्वेदबृहतोजनित्रङ्कोव्वेदचन्द्रमसंरु-
तोजाः ॥ ५९ ॥ व्वेदाहमस्यभुवनस्यनाभिर्व्वेदद्द्यावापृथिवीऽ-
अन्तरिक्षम् । व्वेदसूर्यस्यबृहतोजनित्रमथोव्वेदचन्द्रमसंरुतोजाः

Digitized By Siddhanta Gangotri Gyaan Kosha

॥ ६० ॥

पृच्छामित्वापरमन्तमृथिष्याः पृच्छामि यत्र भुवनस्य ना-
भिः । पृच्छामित्वा ब्रूषणोऽशश्वस्यरेतः पृच्छामि वाचः परमं व्योम

॥ ६१ ॥ इयं वेदिः परोऽन्तः पृथिष्याऽअयं व्योमो भुवनस्य नाभिः ।

अयं सोमो ब्रूषणोऽशश्वस्यरेतो ब्रह्मायं वाचः परमं व्योम ॥ ६२ ॥

सुभूः स्वयम्भूः प्रथमोऽन्तर्म्महत्पुणर्वे । दधेह गर्भं मृत्वि यं व्यतो जा-

तः प्रजापतिः ॥ ६३ ॥ होता वक्षत् प्रजापतिः सोमस्य महिम्नः ।

जुषतामपि वतु सोमः होतुर्व्यज ॥ ६४ ॥ प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यो-

विश्वारूपाणि पारितावभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नोऽस्तु व्ययं

स्यामपतयोरयीणाम् ॥ ६५ ॥ इति संहितायां त्रयोविंशोऽध्यायः ॥

❁ अथ चतुर्विंशोऽध्यायः ❁

ॐ अश्वस्तूपरो गोमृगस्ते प्राजापत्याः कृष्णग्रीवऽआग्नेयो ररा-
 टैपुरस्तात्सारस्वती मेष्णुधस्तां दन्वो राशिश्वनावधो रामौ बाह्वोः
 सौमापौष्णः श्यामो नाभ्याः सौर्ध्वयामौ श्वेतश्च कृष्णश्च पाशर्व-
 योस्वाष्ट्रौ लोमशसक्कथौ सक्थ्योर्वीयव्यः श्वेतः पुच्छऽइन्द्राय स्व-
 पस्याय व्वेह द्वैष्णवो व्वामनः ॥ १ ॥ रोहितो धुम्नरो हितः कक्कन्धु-
 रोहितस्ते सौम्या व्वभ्रुररुण व्वभ्रुः शुकवभ्रुस्ते व्वारुणाः शितिरन्ध्रो-
 न्यतः शितिरन्ध्रः समन्तशितिरन्ध्रस्ते सावित्राः शितिबाहुरन्यतः

शितिबाहुः समन्तशितिबाहुस्तेर्बाह्वस्पत्याः पृषतीक्षुद्रपृषतीस्थूलपृष-
तीतामैत्रावरुण्यः ॥ २ ॥ शुद्धवालः सर्वशुद्धवालोमणिवालस्तऽअ-
श्वनाः श्येतः श्येताक्षोरुणस्तेरुद्रायपशुपतयेकर्णाग्रामाऽअवलि-
प्तारौद्रानमोरूपाः पार्ज्जन्त्याः ॥ ३ ॥ पृश्निस्तिरश्चीनपृश्निरू-

१. 'ऊष्मन्तस्थाभ्यश्च स्पर्शः' (शु० य० ४।१०२) ऊष्माणः—शपसहाः
अन्तस्थाः—यरलवा । एतेभ्यः परः स्पर्शो द्विरुच्यते । अत्र—एकः शकारो द्वौ नकारौ
संयोगः । एवम्—'अश्मो' (१८।१३) इत्यत्रापि—शकारो द्वौ मकारौ संयोगः ।
केचित्—अत्र स्थले—पाण्ड्या (२५।४०) इत्यत्र रेफः—पकारो द्वौ णकारौ यकारश्च
संयोगं मन्यन्ते तदसाधुः । णकारस्य द्वित्वसम्भावना न कार्या 'नास्वरपूर्वा
ऊष्माग्नस्थाः' १०५ अस्वरपूर्वा ऊष्माणोऽन्तस्थाश्च परान्स्पर्शान्न द्विर्भावयन्ति ।
अतः अनेन सूत्रेण निषेधात् । नदमुदाहरणं युक्तम् ।

इ॒ध्व॑पृ॒श्नि॒स्तेम॑रु॒ताः॒ फ॒ल्गू॒ल्लो॒हि॒तो॒णी॒प॒ल॒क्षी॒ताः॒ सार॑स्व॒त्यः ॥ प॒त्नी-
 हा॒क॒र्णः ॥ शु॒ण्ण॒ठा॒क॒र्णो॒द्ध्य॑लो॒ह॒क॒र्ण॑स्ते॒त्वा॒ष्ट्राः॒ कृ॒ष्ण॒ग्री॒वः॒ शि॒ति-
 क॒क्षो॑ब्जि॒स॒क्थ॑स्तऽपे॒न्द्रा॒ग्नाः॒ कृ॒ष्णा॒ब्जि॒र॒ल्पा॒ब्जि॒र्म॒हा॒ब्जि॒स्तऽउ॑ष-
 स्या॑ः ॥ ४ ॥ शि॒ल्पा॒व्वै॒श्व॒दे॒व्यो॒रोहि॑ण्य॒स्य॒व॒यो॒व्वा॒चे॒र्वि॒ज्ञा॒ताऽ-
 अ॒दि॒त्यै॒स॒रू॒पा॒ध्रा॒त्रे॒व्व॒त्स॒त॒र्ध्वो॒दे॒वा॒ना॒म्प॒त्क॒नी॒व्यः ॥ ५ ॥ कृ॒ष्ण॒ग्री॒-
 वाऽआ॒ग्ने॒याः॒ शि॒ति॒भ्र॒वो॒व्व॒सू॒ना ॥ रोहि॑ता॒रु॒द्रा॒णा ॥ श्वे॒ताऽअ॒व॒रो-
 कि॑णऽआ॒दि॒त्या॒ना॒न्न॒भो॒रू॒पाः॒ पा॒र्ज॒न्त्याः ॥ ६ ॥ उ॒न्न॒तऽऋ॑ष॒भो॒व्वा-
 म॒न॒स्तऽपे॒न्द्रा॒वै॒ष्ण॒वाऽउ॒न्न॒तः॒ शि॒ति॒बा॒हुः॒ शि॒ति॒पृ॒ष्ठ॒स्तऽपे॒न्द्रा॒बा॒र्ह॒स्प-
 त्याः ॥ शु॒क॒रू॒पा॒व्वा॒जि॒नाः॒ क॒ल्म॒षाऽआ॒ग्नि॒मा॒रु॒ताः॒ श्या॒माः॒ पौ॒ष्णाः॒

॥ ७ ॥ एताऽएन्द्राग्नाद्विरूपाऽअग्नीषोमीयाव्वामनाऽअनड्वाहऽ-
 आग्नावैष्णवाव्रशामैत्रावरुण्योदयतऽएदयोमैत्र्यु ÷ ॥ ८ ॥ कृष्ण-
 ग्रीवाऽआग्नेयावब्ध्रव ÷ सौम्याऽश्वेताव्वायव्याऽअविज्ञाताऽअ-
 दित्यैसरूपाधात्रेवत्सतर्षोदेवानाम्पत्क्नीव्यः ॥ ९ ॥ कृष्णामौमा-
 धुम्प्राआन्तरिक्षावृहन्तोद्विष्याऽश्वलाव्वैद्युताऽसिध्मास्तारकाऽ
 ॥ १० ॥ धुम्प्रान्वसन्तायालभतेश्वतान्ग्रीष्मायकृष्णान्वर्षाव्यो-
 रुणाञ्छरदेपृषतोहेन्तायपिशङ्गाञ्छिशिराय ॥ ११ ॥ ज्यवयोगायज्यै-
 पञ्चावयस्त्रिष्टुभेदित्यवाहोजमत्यैत्रिवत्साऽअनुष्टुभेतुर्षवाहऽउष्णिग-
 हे ॥ १२ ॥ पशुवाहिधिराजऽउक्षानोषुहस्ताऽकषभाऽककुभेनद्वा-

हः पङ्क्त्यैधेनवीतिच्छन्दसे ॥ १३ ॥ कृष्णग्रीवाऽआग्नेयाबभ्रवः
 सौम्याऽउपध्वस्ताऽसावित्राव्वत्सतर्ष्यः सारस्वत्यः श्यामाऽपौ-
 ष्णाऽपृश्नयोमारुताबहुरूपाव्वैश्वदेवाव्वशाद्द्यावापृथिवीयाः ॥ १४ ॥
 उक्ताऽसञ्चराऽपताऽपेन्द्राग्नाऽकृष्णाव्वारुणाऽपृश्नयोमारुताऽका-
 यास्तूपराः ॥ १५ ॥ अग्नयेनीकवतेप्रथमजानालभतेमरुद्भ्यः सा-
 न्तपनेभ्यः सवात्यान्मरुद्भ्योगृहमेधिभ्योवष्किहान्मरुद्भ्यः
 वक्त्रीडिभ्यः सप्तसृष्टान्मरुद्भ्यः स्वतवद्भ्योनुसृष्टान् ॥ १६ ॥
 उक्ताऽसञ्चराऽपतापेन्द्राग्नाऽप्राशृङ्गामहिन्द्रावहुरूपाव्वैश्वक-
 र्म्मणाः ॥ १७ ॥ धूम्रावभ्रुनीकाशाऽपितृणाऽसोमवताम्वभ्रवो

धुम्प्रनीकाशाऽपितृणां वहिषदाङ्कृष्णाब्रुनीकाशाऽपितृणामग्नि-
 ष्वात्तानाङ्कृष्णाऽपृषन्तस्त्रैषम्बकाः ॥ १८ ॥ उक्ताऽसञ्चरा-
 ऽपताऽशुनासीरीयाऽश्वेताव्यायव्या ÷ श्वेताऽसौर्वाः ॥ १९ ॥
 वसन्ताय कपिञ्जलानालभते ग्रीष्माय कलविकान्वर्षाभ्यस्तित्ति-
 रीञ्छुरदेवर्तिकाहेमन्ताय ककराञ्छिराय विककरान् ॥ २० ॥ स-
 मुद्द्राय शिशुमारानालभते पर्जन्याय मण्डूकान् दम्योमत्स्यान् मिमत्रा-
 य कुलीपयान् चरुणाय चक्रान् ॥ २१ ॥ सोमाय हृदसानालभते व्वा-
 यवेवलाकाऽइन्द्राग्निभ्याङ्कृच्चान् मिमत्राय मद्गून् चरुणाय चक्रवा-
 कान् ॥ २२ ॥ अग्नये कुटूनालभते वनस्पतिभ्य उलूकान् ग्रीषोमा-

Digitized By Siddhanta Ganguli Gyaan Kosha

भ्याश्चाषानि शिष्वभ्याम्भ्यूरान्मित्रावरुणाभ्याङ्कुपोतान् ॥ २३ ॥ सो-

मायलबानालभते त्वष्ट्रे कौलीकान्नोषादीर्ह्वानाम्पत्नीभ्यः कुलीकादे-

वज्रामिभ्योग्रयेगृहपतये पारुष्णान् ॥ २४ ॥ अन्हैपारावतानालभते-

राज्यैसीचापूरहोरात्रयोः सन्धिभ्योजतूर्मासेभ्यो दात्यौहान्तसंवत्स-

रायमहतसुपर्णान् ॥ २५ ॥ भूम्याऽआखूनालभते न्तरिक्षाय पा-

ङ्त्रान्दिवेकशान्दिगभ्यो न कुलान्बभ्रुकानवान्तरदिशाभ्यः ÷ ॥ २६ ॥

वसुभ्यऽक्रश्यानालभते रुद्रेभ्योरुनदित्येभ्यो न्यङ्कुन्निवश्वे-

भ्यो देवेभ्यः ÷ पृथतान्संख्येभ्यः ÷ कुलुङ्गान् ॥ २७ ॥ ईशानाय

परस्वतऽआलभतेमित्रायगौरान्वरुणायमहिषान्वृहस्पतयेगवयाँ-
स्त्वष्टऽउष्ट्रान् ॥ २८ ॥ प्रजापतयेपुरुषान्वृष्टिनऽआलभतेव्वाचे-
प्लुषीश्चक्षुषेमशकाब्धोत्रायभृङ्गाः ॥ २९ ॥ [शतम् १४००] प्रजा-
पतयेचव्वायवेचगोमृगोव्वरुणायारण्योमेषोषमायकृष्णोमनुष्यरा-
जायमर्कटः ÷ शाद्वलायरोहिद्वषभायगवयोक्षिप्रश्येनायव्यतिकानी-

१. इत्यत्र 'तथयोः सम्' (३।१३६) तकारथकारयोः प्रत्ययोर्ज्ञकारः
सकारमापद्यते, उपधाचानुस्वारेण व्यवधीयते । एवं अन्यस्ते (१७।११)
'कपंस्थामोर्देवसवितः' इति शाखान्तरीयमप्युदाहरणम् । थकारस्य रूपोदाहरणं-
विद्वान् थकारः-विद्वान् थकारः ।

२. इत्यत्रापि 'चक्षुषोः शम्' (३।१३५) इत्यनेन शकारमापद्यते ।

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

लङ्गोऽविक्रमिः समुद्राय शिशुमारो हिमवत हस्ती ॥ ३० ॥ मयुः प्र-
जापत्य ऽ उलो हलि क्षणो वृषद दशस्ते धात्रे दिशाङ्गुङ्को धुङ्गाग्नेयी कल-
विङ्को लोहिताहिः पुष्करसादस्ते त्वाष्ट्राव्वाचे वक्रुञ्च ॥ ३१ ॥ सोमा-
यकुलुङ्ग ऽ आरण्यो जो नकुलः शकते पौष्णाः वक्रो ष्टामायोरिन्द्रस्य गौ-
रमृगः पिद्वोन्यङ्गुः ककटस्ते नुमत्यै प्रतिश्रुत्वा यै च वक्रवाकः ॥ ३२ ॥
सौरी बलाका शार्गः सृजयः शयाण्डकस्ते मैत्राः सरस्वत्यै शारिः ॥ पुरु-
षवाक् शश्वा विद्भ्रौमी शार्दूलो वृकः पृदाकुस्ते मन्यवे सरस्वते शुक्रः ॥
पुरुषवाक् ॥ ३३ ॥ सुपर्णः पार्ज्जन्य ऽ आतिर्वाह सोदर्विदाते वा-
यवे बृहस्पतये वाचस्पतये पैङ्गराजो लज ऽ अन्तरिक्षः प्लवो मद्गुर्म-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

त्स्यस्तेनदीपतयद्यावापृथिवीयःकुम्भः ॥ ३४ ॥ पुरुषमुगश्चन्द्र-
मसोगोधाकालकादाव्वाघाटस्तेव्वनस्पतीनाङ्गुक्वाकुः ÷ सावित्रो-
हृदसोव्वातस्यनाक्क्रोमकरःकुलीपयस्तेकूपारस्यह्रियैशल्यकः ॥ ३५ ॥
पुण्यन्होमण्डूकोमूर्षिकातित्तिरिस्तेसर्पाणाल्लोपाशऽआश्विनः
कृष्णोरात्र्याऽऋक्षोजतूः सुषिलीकातऽइतरजनानाञ्जहकाव्वैष्णवी
॥ ३६ ॥ अन्न्यवापोर्द्धमासानामृश्योमयूरः ÷ सुपर्णस्तेगन्ध-
र्वाणामपामुद्रोमासाङ्गुश्यपोरोहितकुण्डडुण्णाचीगोलत्तिकातेप्सर-

१. 'कश्यपस्यानावेये जातूकर्ण्यस्य' (शु० प्रा० सू० १५८) जातूकर्णस्या-
चार्यमते कश्यपहावदस्यार्वेयवर्जं यकारो न भवति एतदुक्तं भवति कच्छपे वाच्ये

साम्मृत्यवेसितः ॥ ३७ ॥ वर्षाद्वर्कतुनामाखुः कशोमा-
 न्थालस्तेपितुणाम्बलायाजगरोव्वसूनाङ्गुपिञ्जलः कपोतऽउलूकः श-
 स्तेनिर्कृत्यैव्वरुणायारण्योमेषः ॥ ३८ ॥ शिवत्त्रऽआदित्यानामुष्ट्रो-
 घृणीवान्वाध्रीनसस्तेमत्याऽअरण्यायसुमरोरुः रौद्रः क्वकयि ÷ कुट-

द्विरुक्तो सत्यां चकारो भवति किन्तु शकारस्य छकारादेशः स्यात् जातूकर्ण्यमते ,
 जातूकर्ण्यस्येति किम्—काण्वमाध्यन्दिनादेर्माभूत् । अपामुद्द्रो मासाङ्कश्यपः ।

१. 'पक्षौ वितत्य खे गृध्रो भ्रान्त्या सङ्कुच्य तिष्ठति । एवं वर्णाः प्रयोक्तव्यं
 'वार्द्धीनसो निदर्शनम्' (या० शि० श्लोक ६८) गृध्रः, पक्षी, भ्रान्त्या, खे-
 आकाशे, पक्षौ, वितत्य-विस्तीर्य, पुनः सङ्कुच्य, तिष्ठति, एवं, वर्णाः—दीर्घाः
 गुरुभूताः प्रयोक्तव्याः ।

रुर्धात्यौहस्तेव्वाजिनाङ्गामायपिकः ॥ ३९ ॥ खड्गोवैश्वदेवः श्वा-
कृष्णः कर्णोर्गर्द्भस्तरेक्षुस्तेरक्षसामिन्द्रायसूकरः सि ६ होमरुतः कृक-
लासः पिप्पकाशकुनिस्तेशरव्यायैविश्वेषान्देवानाम्पृषतः ॥ ४० ॥

इति संहितायां चतुर्विंशोऽध्यायः ॥

❀ अथ पञ्चविंशोऽध्यायः ❀

ॐ शादन्दद्भिरवकान्दन्तमूलैर्मृदम्बस्वैस्तेगान्दण्डाभ्यां
सरस्वत्याऽअग्रजिह्वंजिह्वायाऽउत्सादमवकक्रन्देनतालुव्वाजः
हनुभ्यामपः स्यास्येनवृषणमाण्डाभ्यामादित्याँश्मश्रुभिः पन्था-

नम्रुभ्यान्धावापृथिवीव्वतोभ्यांविद्युतङ्कुनीनकाभ्या ॐ शुक्लाय
 स्वाहाकृष्णायस्वाहापार्व्याणिपक्ष्माण्यवाभ्याऽइक्षवोवाभ्याणिप-
 क्ष्माणिपार्व्याऽइक्षवः ॥ १ ॥ व्वातम्प्राणेनापानेननासिकेऽउपया-
 ममधरेणौष्ठेनसदुत्तरेणप्रकाशेनान्तरमनूकाशेनबाह्वन्निवेष्यम्मु-
 द्धर्नास्तनयित्नुन्निर्बाधेनाशनिम्मस्तिष्यकेणविद्युतङ्कुनीनकाभ्या-
 ङ्कुर्णाभ्यांॐश्रोत्रंॐश्रोत्राभ्याङ्कुर्णौतेदनीमधरकण्ठेनापःशुष्ककण्ठे-
 नचित्तम्मन्याभिरदितिःशीर्ष्णानिक्लान्निर्जर्जर्जल्लयेनशीर्ष्णांसि-
 ङ्क्रोशैःप्राणान्त्रेष्माणंस्तुपेन ॥ २ ॥ मशकान्केशैरिन्द्रंस्व-
 पसाव्वहेनवृहस्पतिंःसकुनिसादेनकुम्भंऋषेरावकर्मणंस्थुरा-

बभ्यामृक्षलाभिः कपिञ्जलाञ्जवज्जङ्घाभ्यामदध्वानम्बाहुभ्याञ्जाम्बीलेना-
रण्यमग्निमतिरुग्भ्याम्पुषणन्दोभ्यामशिश्वनाव ६ साभ्या ॐ रुद्र-
६ रोराभ्याम् ॥ ३ ॥ अग्नेऽपक्षतिर्व्यायोर्निपक्षतिरिन्द्रस्यतृती-
यासोमस्यचतुर्थ्यदित्यैपञ्चमीन्द्राण्यैषष्टीमरुता ॐ सप्तमीवृहस्पतै-
रष्टटम्बृध्वम्भोनवमीधातुर्दशमीन्द्रस्यैकादशीव्वरुणस्यद्वादशीव-
मस्यत्रयोदशी ॥ ४ ॥ इन्द्राग्न्योऽपक्षतिः सरस्वत्यै निपक्षतिर्मित्रस्य-
तृतीयापाञ्चतुर्थीनिऋत्यैपञ्चम्युग्नीषोमयोऽषष्टीसर्पाणा ॐ सप्त-
मीविविष्णोरष्टटमीपुषणोनवमीत्वष्टदुर्दशमीन्द्रस्यैकादशीव्वरुणस्य
द्वादशीवम्यैत्रयोदशीववापुषिः चतुर्दशमीन्द्रस्यैकादशीव्वरुणस्य
द्वादशीवम्यैत्रयोदशीववापुषिः चतुर्दशमीन्द्रस्यैकादशीव्वरुणस्य

वानामुत्तरम् ॥ ५ ॥ मरुता ॐ स्कन्धाविश्वेषान्देवानाम्प्रथमा-
कीकसारुद्दद्राणान्द्वितीयादित्यानान्तृतीयाव्वायोऽपुच्छमग्नीषोमयो-
र्भासदौक्कक्रुञ्चौश्रौणिभ्यामिन्द्राबृहस्पतीऽऊरुभ्यामिमित्रावरुणा-
वल्गाभ्यामाक्कक्रमण ॐ स्थूराभ्याम्बलङ्कुष्ठभ्याम् ॥ ६ ॥
पूषणं वनिष्टदुनान्धाहीन्स्थूलगुदयासर्पाङ्गुदामिर्विन्दुतऽआन्त्रैरपो-
व्वस्तिनावृषणमाण्डाभ्यांवाजिन ६ शेषेनप्रजा ॐ रेतसाचाषान्पि-
त्तेनप्रदरान्पायुनाकुश्माञ्छकपिण्डैः ॥ ७ ॥ इन्द्रस्यक्कक्रोडो-
दित्यैपाजस्यन्दिशाञ्जत्रवोदित्यैमसज्जीमूतान्हृदयौपशेनान्तरिक्षम्पु-
रीततानमऽउदुर्व्येणचक्कक्रवाकौमतस्नाभ्यान्दिवंवृक्काभ्याङ्गिरी-

न्प्लाशिभिरुपलान्प्लीन्हाव्वल्मीकान्क्लोमभिर्गुल्मोन्निह-
 राभिःसर्वन्तीर्हृदान्कुक्षिभ्या ७ समुद्द्रमुदरेणवैश्वानरम्भस्म-
 ना ॥ ८ ॥ विधृतिन्नावभ्याघृत ६ रसेनापोषुष्णामरीचीर्वि-
 प्रुड्मिर्नोहारमुष्मणाशीनंवसयाप्पुष्वाऽअशश्रुभिर्हृदुनीर्दुषीकाभि-
 रस्नारक्षा ७ सिचित्त्राण्यङ्गैर्नक्षत्राणिरूपेणपृथिवीन्त्वचाजुम्बकाय-
 स्वाहा ॥ ९ ॥ हिरण्यगर्भःसमवर्त्तताग्रेभुतस्यजातःपतिरेकऽआ-
 सीत् । सदाधारपृथिवीन्धामुतेमाङ्कस्मैदेवायहविषाविधेम ॥ १० ॥
 यःप्राणतोनिमिषतोमहित्वैकऽइद्राजाजगतोबभूव । यऽईशोऽअस्य
 द्विपदश्चतुष्पदःकस्मैदेवायहविषाविधेम ॥ ११ ॥ यस्येमेहिमव-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Koşa

न्तोमहित्वायस्यसमुद्द्ररसयासहाहुः । यस्यमाप्रदिशोयस्य
बाहूकस्ममैदेवायहविषाविधेम ॥ १२ ॥ यऽआत्मदाबलदायस्यवि-
श्वऽउपासतेप्रशिषंस्यदेवाः । यस्यछायामृतम्यस्यमृत्युःकस्मै
देवायहविषाविधेम ॥ १३ ॥ आनोभद्राःकक्रतवोयन्तुविश्व-
तोदब्धासोऽअपरीतासऽउद्भिदः । देवानोयथासदमिद्वृधेऽअस-
न्नप्रायुवोरक्षितारोदिवेदिवे ॥ १४ ॥ देवानाम्भद्रासुमतिर्ऋजूय-

१. इत्यत्र 'यस्यातिहायसहेतिन' (४।२६) इति सूत्रेण यस्य, अतिहाय,
सह, इत्येतैः पदैरुपहितः स्वरः छकारे प्रत्ययेन चकारेण व्यवधीयते । एवमन्यत्र
स्थलेष्वपि-यथा-अतिशयछिद्रा (२५।४१) सहछन्दसः (३४।४८) ।

तान्देवानां ॐ रातिरभि नो निर्वर्त्तताम् । देवानां ॐ सव्यमुपसेदिमा
व्वयन्देवान् आयुःप्रतिरन्तु जीवसे ॥ १५ ॥ तान्पूर्व्यानि विदाह्वम-
हेव्वयम्भगमिन्नमदितिन्दक्षमसिधम् । अर्यमणं ववरुण ६ सोमम-
श्वनासरस्वतीनः सुभगामयस्करत् ॥ १६ ॥ तन्नोव्वातोमयोभुव-
तुभेषजन्तन्मातापृथिवीतत्पिताद्व्यौः । तद्दग्रावाणः सोमसुतोमयो-
भुवस्तदश्वनाशृणुतन्धिष्ण्यायुवम् ॥ १७ ॥ तमीशानञ्जगतस्त-
स्थुषस्पतिन्धियञ्जिन्वमवसेह्वमहेव्वयम् । पुषानो यथाव्वेदसाम-
सद्दृधेरक्षितापायुरदब्धः स्वस्तये ॥ १८ ॥ स्वस्तिनः इन्द्रोव्वृद्धश्च-
वाः स्वस्तिनः पूषा विश्ववेदाः । स्वस्तिनस्ताक्ष्योऽअरिष्टनेमिः स्व-

Digitized By Siddhanta Ganguli, Gyaan Kosha

स्तिनोबृहस्पतिर्दधातु ॥ १९ ॥ पृषदश्श्वामरुतःपृश्निमातरःशु-
मंश्वावानोविविदथेषुजग्मयः । अग्निजिह्वामनवःसूरचक्षसोविवि-
श्वेनोदेवाऽअवसागमन्निह ॥ २० ॥ भद्रद्रङ्गर्णेभिःशृणुयामदेवाभ-
द्रम्पश्येमाक्षमिर्व्यजत्राः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवा ॐ संस्तनूभिर्व्यशेम-
हिदेवहितंश्चदायुः ॥ २१ ॥ शतमिन्नुशरदोऽअन्तिदेवायत्रान-
श्चक्राजरसन्तनूनाम् । पुत्रासोयत्रपितरोभवन्तिमानोमद्भ्यारीरि-
षतायुर्गन्तोः ॥ २२ ॥ अदितिर्दधौरदितिरन्तरिक्षमदितिर्मातास-
पितासपुत्रः । विश्वेदेवाऽअदितिःपञ्चजनाऽअदितिर्जातमदि-
तिर्ज्जनिवम् ॥ २३ ॥ मानोमित्रोव्वरुणोऽअर्व्यमायुरिन्द्रऽअक्रभुक्षा

मरुतःपरिक्ख्यन् । यद्द्वाजिनोदेवजातस्यसप्तैःप्रवक्ष्यामोविवदथे-
व्वीर्षाणि ॥ २४ ॥ यन्निर्णिजारेकणसाप्प्रावृतस्यरातिङ्गुभीताम्मुख-
तो नयन्ति । सुप्प्राङ्जोमेम्यद्विश्श्वरूपऽइन्द्रापुष्णोऽप्रियमप्ये-
तिपार्थः ॥ २५ ॥ एषच्छागःपुरोऽअश्वेनव्वाजिनापुष्णोभागो-
नीयतेव्विश्वदेव्यः । अमिप्रियंस्वत्पुरोडाशमव्वतात्वष्टेदेनऽसौ-
शश्वसायजिन्वति ॥ २६ ॥ यद्धविष्यमृतुशोदेवयानन्निर्मन्निषाः
पर्यश्वन्नयन्ति । अत्रापुष्णोऽप्रथमोभागऽएतियज्ञन्देवेभ्यः प्रति-
वेदयन्नजः ॥ २७ ॥ होतादध्वर्ष्युरावयाऽअग्निमिन्धोग्रावग्राभऽउत-
श ॐ स्तासुविप्रः । तेनवज्ञेनस्वस्वतोमस्विष्टेनव्वक्षणाऽआपृण-

इध्वम् ॥ २८ ॥ यूपवस्काऽउतयेव पवाहाश्चषालं म्वेऽअश्वयुपाय-
तक्षति । येचाव्वैतेपचनः सम्भरन्त्युतोतेषामभिगूर्तिर्नऽइन्वतु ॥ २९ ॥
उपप्रागात्सुमन्मेधायिमन्मदेवानामाशाऽउपवीतपृष्ठः । अन्वेनं
विष्प्राऽऋषयोमदन्तिदेवानाम्पुष्टेचक्रमासुबन्धुम् ॥ ३० ॥ यद्द्वाजि-
नोदामसन्दानमव्वैतोयाशीर्षण्यारशनारज्जुरस्य । यद्द्वाघास्यम्प्र-
भृतमास्येतृणः सव्वैतातेऽअपिदेवेष्ण्वस्तु ॥ ३१ ॥ यदश्वस्यक्रविषो
मक्षिकाशयद्द्वास्वरौस्वधितौरिप्समस्ति । यद्धस्तयोऽंशमितुर्ष्वन्न-
खेषुसव्वैतातेऽअपिदेवेष्ण्वस्तु ॥ ३२ ॥ यद्ववद्व्यमुदरस्यापवाति
यऽआमस्यक्क्रविषोगन्धोऽअस्ति । सुकृतातच्छमितारः कृण्वन्तु-

तमेधं शृतपाकं स्पचन्तु ॥ ३३ ॥ यत्तेगात्रादिग्निना पच्यमानादुमि-
 शूलनिहतस्यावधावति । मातदद्भूम्यामाशिश्रृषन्मातृणेषु देवेभ्य-
 स्तदुशद्भयोरातमस्तु ॥ ३४ ॥ येव्वाजिनं परिपश्यन्ति पक्वं च ऽहं-
 माहुः सुरभिनिर्हरेति । ये चाव्वतो मांसं सभिक्षामुपासत ऽउतो तेषाम-
 भिगूर्तिर्न ऽहं भवतु ॥ ३५ ॥ यन्नीक्षणं मांसं स्पचन्त्या ऽउखायावापात्राणि
 ब्रूष्ण ऽआसेचनानि । ऊष्मण्यापिधाना चरुणामङ्गाः सुनाः परिभूष-
 न्त्यश्वम् ॥ ३६ ॥ मात्वाग्निदूर्ध्वं नयीद्भुमगन्धिर्म्मोखाब्ध्राजन्त्यभि-
 विक्त्वा जग्निं ÷ । इष्टं व्वीतमभिगूर्तं व्वषट्कृतन्तन्देवासु ऽप्रतिगृष्ण-
 न्त्यश्वम् ॥ ३७ ॥ निवममपि निवदं निवर्त्तनं यच्च षड्वीशमव्वतः ।

यच्चपपौयच्चघासिञ्जघाससर्वातातेऽपिदेवेष्वास्तु ॥ ३८ ॥ यद-
 श्वायव्वासऽउपस्तृणन्त्यधीवासंवाहिरण्यान्न्यस्मै । सन्दानम-
 र्वन्तम्पट्वीशम्प्रियादेवेष्वायामयन्ति ॥ ३९ ॥ यत्तैसादेमहसाशूकृत-
 स्यपाष्ण्यंवाकशयाव्वातुतोद । सुचेवताहविषोऽअद्ध्वरेषुसर्वाता-
 तेब्रह्मणासूदयामि ॥ ४० ॥ चतुस्त्रिंशद्द्वाजिनोदेवबन्धोर्वङ्क्री-
 रश्वस्यस्वधितिःसमेति । अच्छिद्द्वागात्राव्वयुनाकृणोतपरुष्परु-
 रनुघुष्याव्विशस्त ॥ ४१ ॥ एकस्त्वष्टुरश्वस्याव्विशस्ताद्द्वायन्ता-
 राभवतस्तथऽक्रतुः । यातेगात्राणामृतुथाणोकृमितातापिण्डानाम्प्र-
 जुहोम्यग्नौ ॥ ४२ ॥ मात्वातपत्प्रियऽआत्मापियन्तम्मास्वधितिस्त-

न्वुऽआतिष्ठिपत्ते । मातेगृध्नुरविशस्तातिहायछिद्रागात्राण्यसिना-
 मिथूकं ॥ ४३ ॥ नवाऽउऽएतन्मित्रयसेनरिष्यसिदेवा २ इदेषिपथि-
 मि ÷ सुगेमि ÷ । हरीतेषुञ्जापृषतीऽअभूतामुपास्थाद्द्विजीधुरिरा-
 समस्य ॥ ४४ ॥ सुगव्यन्नोव्वाजीस्वश्श्व्यम्पु६ सः पुत्रा २ उतव्वि-
 श्वापुष६ रयिम् । अनागास्त्वन्नोऽअदितिः कृणोतुक्षन्नोऽअश्वोव्व-
 नताऽहविष्मान् ॥ ४५ ॥ इमानुकम्भुवनासीषधामेन्द्रश्चव्विश्वे
 चदेवाः । आदित्यैरिन्द्रः सगणो मरुद्भिरस्मभ्यम्भेषजाकरत् ।
 यज्ञश्चनस्तन्वश्चप्रजाश्चादित्यैरिन्द्रः सहसीषधाति ॥ ४६ ॥ अग्ने-
 त्वन्नोऽअन्तमऽउतत्राताशिवाभवाव्वरूथ्यः । व्वसुरग्निर्व्वसुश्च-

Digitized by Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

वाऽअच्छानदिद्युमसमह-रयिन्दाः । तन्त्वाशोचिष्ठदीदिवःसुम्नाय
 नूनमीमहेसखिभ्यः ॥ ४७ ॥ इति संहितायां पञ्चविंशोऽध्यायः ।

❀ अथ षड्विंशतितमोऽध्यायः ❀

ॐ अग्निश्चपृथिवीचसन्नतेतेमेसन्नमतामदोव्वायुश्चान्तरिक्षश्च
 सन्नतेतेमेसन्नमतामदऽआदित्यश्चद्व्यौश्चसन्नतेतेमेसन्नमतामदऽ-
 आपश्चववरुणश्चसन्नतेतेमेसन्नमतामदः । सप्तसप्तसदोऽअष्टमी
 भूतसाधनी । सकामाँ२ऽअध्वनस्त्वनसंक्षानमस्तुमेमुना ॥ १ ॥

१. 'अध्वनस्कुर्विति च' (प्रा० २९) अध्वन इत्ययं विसर्जनीयः कुर्वित्ये-
 तस्मिंश्च प्रत्यये सकारमापद्यते ।

यथेमांवाचङ्कल्याणीमावदानिजनैर्भ्यः । ब्रह्मराजन्न्याभ्या ॐ
 शुद्ध्रायचार्यायचस्वायचारणायच । प्रियोदेवानान्दक्षिणायैदातु-
 रिहभूयासमयम्मेकामहंसमृद्धयतामुपमादोनमतु ॥ २ ॥ बृहस्पते
 ऽअतियदुर्वोऽअर्हद्द्युमद्विभातिक्कतुमज्जनेषु । अहीदयच्छव-
 सऽऋतप्रजाततदस्मासुद्रविणन्धेहिचित्रम् । उपयामगृहीतोसि
 बृहस्पतयेत्वैषतेषोनिर्बृहस्पतयेत्वा ॥ ३ ॥ इन्द्रगोमन्निहायाहिपि-
 बासोमहशतक्कतो । विवृद्यद्विग्र्वाविमिहसुतम् । उपयामगृही-
 तोसीन्द्रायत्वागोमतऽपषतेषोनिरिन्द्रायत्वागोमते ॥ ४ ॥ इन्द्राया-
 हिबृत्रहन्पिबासोमहशतक्कतो । गोमद्विग्र्वाविमिहसुतम् । उप-

याम॒गृही॑तो॒सीन्द्रा॑य॒त्वागो॑म॒तऽप॒षते॑यो॒नि॒रिन्द्रा॑य॒त्वागो॑म॒ते ॥ ५ ॥

ऋ॒तावा॑न॒व्वैश्वान॑रमु॒तस्य॑ज्ज्योति॒षस्प॑तिम् । अज॑स्र॒हृर्ममी॑महे ।

उ॒प॒याम॒गृही॑तो॒सि॒व्वैश्वान॑राय॒त्वैष॑ते॒योनि॑व्वै॒श्वान॑राय॒त्वा ॥ ६ ॥

व्वै॒श्वान॑रस्य॒सुम॑तौस्या॒म॒राजा॑द्विक॒म्भुव॑नानामभि॒श्रीः । इ॒तो॒जा-

तो॒व्विश्व॑मि॒दं॒व्विच॑ष्टे॒व्वैश्वान॑रो॒यत॑ते॒सू॒र्व्येण॑ । उ॒प॒याम॒गृहो॑तो-

सि॒व्वैश्वान॑राय॒त्वैष॑ते॒योनि॑व्वै॒श्वान॑राय॒त्वा ॥ ७ ॥ व्वै॒श्वान॑रो-

न॒ऽऊ॒तय॑ऽआ॒प्प्रया॑तुप॒राव॑तः । अ॒ग्नि॒रु॒क्कथे॑न॒व्वाह॑सा । उ॒प॒या-

म॒गृही॑तो॒सि॒व्वैश्वान॑राय॒त्वैष॑ते॒योनि॑व्वै॒श्वान॑राय॒त्वा ॥ ८ ॥

अ॒ग्नि॒न॒र्का॒षि॒ह॒पव॑मान॒ह॒पाञ्च॑ज॒न्यः॒पुरो॑हि॒तः । तमी॑महेम॒हाग॑यम् ।

उपयामगृहीतोस्यग्नयेत्वाव्वर्चसऽएषतेयोनिर्ग्नयेत्वाव्वर्चसे ॥ ९ ॥

महाँ२ऽइन्द्रोव्वज्रहस्तःषोडशीशर्ममयच्छतु । हन्तुपाप्मानंस्थो-
स्मान्द्वेष्टि । उपयामगृहीतोसिमहेन्द्रायत्वैषतेयोनिर्महेन्द्रायत्वा

॥ १० ॥ तंवोदस्ममृतीषहंव्वसोर्मन्दानमन्धसः । अभिवत्सन्न-

स्वसरेषुधेनवऽइन्द्रङ्गीर्भिर्नवामहे ॥ ११ ॥ षड्द्वाहिष्ठुन्तदग्नयेबृह-

दर्व्वविभावसो । महिषीवत्वद्द्रयिस्त्वद्द्वजाऽउदीरते ॥ १२ ॥

एहसुषुब्बवाणितेग्नऽइत्येतरागिरः । एभिर्व्वर्धासऽइन्दुभिः

॥ १३ ॥ ऋतवस्तेष्वंवि तन्वतुमासारक्षन्तुतेहविः । संवत्सर-

स्तेष्वन्दधातुनःप्रजाञ्चपरिपातुनः ॥ १४ ॥ उपहरेगिरीणांसङ्ग-

मेच॑न॒दीनाम् । धि॒यावि॒प्रोऽज॑ायत ॥ १५ ॥ उ॒च्चाते॑जा॒तमन्ध॑सो
 दि॒विस॒द्भूम्या॑ददे । उ॒ग्र॒द॒श॒र्मम॒हि॒श्श्रव॑ः ॥ १६ ॥ स॒न॒ऽइन्द्रा॑य
 यज्ज्य॑वे॒व्वरु॑णाय॒म॒रु॒द्भ॒थः । व्व॒रि॒वो॒वित्प॑रि॒स्रव ॥ १७ ॥ ए॒ना॒धि॒
 श्वा॒ज्य॒र्ष्य॑ऽआ॒द्यु॒म्नानि॑मा॒नु॒षाणा॑म् । सि॒षा॒स॒न्तो॒व्वना॑महे ॥ १८ ॥
 अनु॑वी॒रैरनु॑पु॒ष्यास्म॒गोभि॑र॒न्वश्चै॑रनु॒सर्वे॑णपु॒ष्टैः । अनु॑द्वि॒पदा॑
 नुच॑तु॒ष्पदा॑व्व॒यन्दे॑वानो॒ष॒ष्टमृ॑तु॒थान॑यन्तु ॥ १९ ॥ अ॒ग्ने॒प॒त्क्नी॑
 रि॒द्वाव॑ह॒दे॒वाना॑मु॒शती॑रुप । त्व॒ष्टा॒र॒द॒सोम॑पी॒तये ॥ २० ॥ अ॒भिय॑क्ष॒द्भृ॒
 णी॒हि॒नो॒ग्मा॒वो॒ने॒ष्टृ॒ऽपि॒ब॑ऽक्रु॒तुना॑ । त्व॒द॒हि॒र॒त्क्न॑धा॒ऽअ॒सि ॥ २१ ॥
 द्र॒वि॒णो॒दा॒ऽपि॑पी॒षति॒जु॒होत॑प्प्र॒चति॑ष्ठत । ने॒ष्ट्राव॑दु॒भिरि॑ष्यत ॥ २२ ॥

तवाय॑ऽसोम॒स्त्वमे॒ह्य॒र्वाङ्श॑श्च॒त्तम॑ऽसुमना॑ऽअस्य॑पाहि । अ॒स्मिन्म॒न्य॒शेव॒र्हिष्ण्यानि॑षद्द्या॑दधि॒ष्ण्वेम॒ञ्जठर॑ऽइन्दु॑मिन्द्र ॥ २३ ॥ अमे॑वनः
सुह॒वाऽआ॒हिगन्त॑ननिब॒र्हिषि॑सदतनारणि॒ष्टन । अथा॑मन्दस्वजुजुषा॒-
णोऽअन्ध॑स॒स्त्वष्टृ॑द्दे॒वेभि॒र्जनि॑मिह॒सुमद्ग॑णः ॥ २४ ॥ स्वादि॑ष्ठ्या॒-
मदि॑ष्ठ्यापवस्वसोम॒धार॑या । इन्द्रा॑य॒पात॑वेसुतः ॥ २५ ॥ र॒क्षोहा॒-
वि॒श्वच॑र्षणि॒रभियो॑निमयो॒हते । द्रोणे॑स॒धस्थ॒मास॑दत् ॥ २६ ॥

इति संहितायां षड्विंशतितमोऽध्यायः ।

● अथ सप्तविंशोऽध्यायः ●

ॐ समास्त्वाग्नाऽऋतवोव्वद्धयन्तुसंवत्सराऽऋषयोयानिसत्या ।
 सन्दिष्येनदीदिहिरोचनेनविश्ववाऽआभाहिष्प्रदिशश्चतस्रः ॥ १ ॥
 सञ्चेद्व्यस्वाग्नेप्रचबोधयैनमुच्चतिष्ठमहतेसौमगाय । माचरिषदुप-
 सत्तातेऽअग्नेब्रह्माणस्तेषुशसः सन्तुमान्ये ॥ २ ॥ त्वामग्नेवृण-
 तेब्राह्मणाऽइमेशिवोऽअग्नेसंव्वरणेभवानः । सपत्नहानोऽअभिमा-
 तिजिच्चस्वेगयेजागृह्यप्रयुच्छन् ॥ ३ ॥ इहैवाग्नेऽअधिधारयारयिष्मा-
 त्वानिकवत्रन्पूर्वचितोनिकारिण । क्षत्रमग्नेसुयममस्तुतुभ्यमुपस-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

ताव्वद्धृतान्तऽअनिष्टृतं ॥ ४ ॥ क्षत्रेणाग्नेस्वायुःसह-रभस्वमित्रेणा-
ग्नेमित्रधेयेषतस्व । सजातानाम्मद्वयमस्थाऽपधिराक्षामग्नेव्विह-
व्योदीदिहीह ॥ ५ ॥ अतिनिहोअतिलिधोत्यचित्तिमत्यरातिमग्ने ।
विश्ववाह्यग्नेदुरितासहस्वाथास्मभ्यःसहवीरांरयिन्दाः ॥ ६ ॥
अनाधृष्योजातवेदाऽनिष्टृतोव्विराडग्नेक्षत्रभृदीदिहीह । विश्ववा-
ऽऽआशाःपुमुञ्चन्मानुषीर्भिभ्यःशिवेभिरद्वयपरिपाहिनोव्वृधे ॥ ७ ॥
बृहस्पतेसवितर्बोधयैनःसहशितश्चित्सन्तरांसहशिशधि । व्व-
र्जयैनम्महतेसौमगायविश्वऽपनमनुमदन्तुदेवाः ॥ ८ ॥ अमुत्रभूया-
दध्वद्वयमस्यबृहस्पतेऽअभिर्शस्तेरमुञ्चः । प्रत्यौहतामश्वनामृत्यु-

मस्मद्देवानामग्नेभिषजाशचीभिः ॥ ९ ॥ उद्द्वयन्तमसस्परिस्वुः
 पश्यन्तऽउत्तरम् । देवन्देवत्रासूर्यमगन्मज्ज्योतिरुत्तमम् ॥ १० ॥ ऊ-
 र्ध्वाऽअस्यसमिधोभवन्त्यूर्ध्वाशुक्क्राशोचीऽप्यग्नेः । द्युमत्तमासुप्र-
 तीकस्यसूनोः ॥ ११ ॥ तनूनपादसुरोविश्ववेदादेवोदेवेषुदेवः । पथोऽ-
 अनक्तकुमर्ध्वाघृतेन ॥ १२ ॥ मर्ध्वायज्ञक्षसेप्रीणानोनराशदसोऽ-
 अग्ने । सुकृद्देवःसविताविश्ववारः ॥ १३ ॥ अच्छायमेतिशवसाघृतेन-
 डानोव्वह्निर्नमसा । अग्निऽसुवोऽअर्ध्वरेषुप्रयत्सु ॥ १४ ॥ सयक्षद-
 स्यमहिमानमग्नेऽसऽईम्मन्द्रासुप्रयसः । वसुश्चेतिष्टोवसुधातमश्च
 ॥ १५ ॥ द्वासेदीर्घीर्यस्यविश्वेवसावस्तोऽअग्नेः । उरुव्यवसोधा-

मन्त्रापत्यमानाः ॥ १६ ॥ तेऽस्यस्योषणेदिव्येनस्योऽनाउषासानत्ता ।
 इमंयज्ञमवतामद्ध्वरन्नः ॥ १७ ॥ दैव्याहोताराऽकुद्ध्वर्मद्ध्वरन्नोग्ने-
 र्जिह्वामभिगृणीतम् । कृणुतन्नस्विष्टिम् ॥ १८ ॥ तिस्रोदेवीर्बर्हिरे-
 ददसदन्तिवडासरस्वतीभारती । महीगृणाना ॥ १९ ॥ तन्नस्तुरीपम-
 दद्भुतम्पुरुक्षुत्वष्टासुवीर्यम् । रायस्पोषंघिष्यतुनाभिमस्मे ॥ २० ॥
 व्वनस्पतेवसृजारराणस्तमनादेवेषु । अग्निर्हव्यदशमितासूदयाति
 ॥ २१ ॥ अग्नेस्वाहाकृणुहिजातवेदऽइन्द्रायहव्यम् । विश्वेदेवाहविरि-
 दञ्जुषन्ताम् ॥ २२ ॥ पीवोऽन्नारयिवृधःसुमेधाऽश्वेतऽसिषत्तिक्त-
 नियुतामभिश्शीः । तेव्यायवोसमन्तसोवितस्तुर्विश्वेन्नरः ॥ स्वप-

त्यानिचक्रुः ॥ २३ ॥ रायेनुषञ्जतूरोदसीमेरायेदेवीधिषणाधाति
देवम् । अधव्वायुन्नियुतः सश्चतस्वाऽउतश्चेतंव्वसुधितिन्निरेके
॥ २४ ॥ आपोहृषद्बृहतीर्विश्वमायन्गर्भन्दधानाजनयन्तीरग्निम् ।
ततोदेवानां समवर्त्ततासुरेकं कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ २५ ॥
यश्चिदापोमहिना पर्ष्य पश्यद्दक्षन्दधानाजनयतीर्यज्ञम् । यो देवेष्व-
धिदेवऽएकऽआसीत्कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ २६ ॥ प्रयाभिर्ध्या-
सिदाश्वाऽसमच्छानियुद्गन्निर्वायविष्टयेदुरोणे । निनोरयिऽसुभो-
जसंरुषुवस्वनिवीरङ्गव्यमश्शव्यश्चराधः ॥ २७ ॥ आनो नियुद्गिः
शतिनीभिरद्वारऽसहस्रिणीभिरुपयाहिषक्षम् । व्यायोऽअस्मिन्तस-

वनेमादयस्वययुष्पातस्वस्तिभिः सदानः ॥ २८ ॥ नियुत्वान्वायवाग-
 ह्ययश्शुक्क्रोऽभ्यामिते । गन्तासिसुन्वतो गृहम् ॥ २९ ॥ धायो-
 शुक्क्रोऽभ्यामितेमद्ध्वोऽअग्रन्दि विष्टिषु । आयाहि सोमपीतयेष्पा-
 हौर्देवनियुत्वता ॥ ३० ॥ व्वायुरग्रेगावक्ष्मप्रीः साकङ्गन्मनसायक्षम् ।
 शिवोनियुद्भिः ÷ शिवामि ÷ ॥ ३१ ॥ व्वायोषेतैसहस्रिणोरथास-
 स्तेभिरागहि । नियुत्वान्तसोमपीतये ॥ ३२ ॥ एकयाचदशमिश्चस्व-
 भुतेद्द्वान्म्यामिष्ट्यैर्विदशतीच । तिसृमिश्चव्वहसेत्रिदशतीच-
 नियुद्भिर्व्वायविहताव्विमुश्च ॥ ३३ ॥ तवव्वायवृतस्पतेत्वष्टुर्ज्जा-
 मातरज्जुत । अवाः स्यावृणामहे ॥ ३४ ॥ अभित्वाशूरनोनुमोदुग्धा-

ऽइवधेनवः । ईशानमस्यजगतस्वर्दशमीशानमिन्द्रतस्थुषः ॥ ३५ ॥
 नत्वावाँ २ ऽअन्योदिव्योनपार्थिवोनजातो नजनिष्यते । अशश्वा-
 यन्तोमधवन्निन्द्रव्वाजिनोगव्यन्तस्त्वाहवामहे ॥ ३६ ॥ त्वामिन्द्रि-
 हवामहेसातौव्वाजस्यकारवः । त्वांवृत्रेष्विन्द्रसत्पतिन्नरस्त्वाङ्गा-
 ष्टुस्वर्व्वतः ॥ ३७ ॥ सत्वन्नश्चित्रवज्रहस्तधृष्णुयामहस्तवानो
 ऽअद्द्रिवः । गामश्श्वः रथ्यमिन्द्रसङ्किरसत्राधाजन्नजिग्युषे ॥ ३८ ॥
 कयानश्चित्रऽआभुवदुतीसदावृधःसखा । कयाशचिष्टयावृता ॥ ३९ ॥
 कस्त्वासत्योमदानाम्महिष्टोमत्सदन्धसः । दृढाचिदारुजेधसु ॥ ४० ॥
 अभीषुणःसखीनामवृताजरितुणाम् । इतस्त्वावस्यतये ॥ ४१ ॥

अज्ञायज्ञावोऽअग्नयेगिरागिराचक्षसे । प्रप्रवयममृतज्ञातवेदसम्प्रय-
 म्मिन्नशशंसिषम् ॥ ४२ ॥ पाहिनोऽअग्नऽएकयापाहयुतद्वितीयया ।
 पाहिगीर्भिस्तिष्ठमिरुज्जाम्पतेपाहिचतसृभिर्व्वसो ॥ ४३ ॥ ऊर्जोन-
 पातदसहिनायमस्मयुर्दाशेमहव्यदातये । भुवद्द्वजेष्वविताभुव-
 द्बृधऽउतत्रातातनुनाम् ॥ ४४ ॥ संवत्सरोसिपरिवत्सरोसीदा-
 वत्सरोसीद्वत्सरोसिवत्सरोसि । उषसस्तेकल्पन्तामहोरात्रास्ते
 कल्पन्तामर्द्धमासास्तेकल्पन्ताम्मासास्तेकल्पन्तामृतवस्तेकल्पन्ता ॐ
 संवत्सरस्तेकल्पताम् । प्रेत्याऽपत्यैसञ्चाञ्चप्रचसारय । सुपर्ण-
 चिदसितयादेवतयाङ्गिरस्वद्भुवःसीद ॥ ४५ ॥

❁ अथ अष्टाविंशतितमोऽध्यायः ❁

होता॑वक्षत्स॒मिधेन्द्र॑मिडस्प॒देनाभा॑पृथि॒व्याऽअधि॑ । दि॒वोव्वष्म॑-
न्त्समि॑ध्यत॒ऽओजिष्ठ॑श्च॒र्षणी॑स॒ह्रांवेत्वा॑ज्य॒स्यहोत॑र्ष्यजं ॥ १ ॥

होता॑वक्षत्तनु॒नपा॑तमु॒तिभिर्ज्जे॑ता॒रमप॑राजितम् । इन्द्र॑न्दे॒वःस्व॒र्विद॑-
म्पृथि॑भिर्म॒धुम॑त्तमैर्न॒राश॑ः॒सेन॑तेज॒सावेत्वा॑ज्य॒स्यहोत॑र्ष्यजं ॥ २ ॥

होता॑वक्षदिडा॒भिरिन्द्र॑मीडि॒तमाजु॑ह्वान॒मम॑र्त्यम् । दे॒वोदे॒वैःसवी॑-
र्ष्योव्वज्र॑हस्तः॒पुरन्द॑रोवेत्वा॒ज्यस्य॑होत॒र्ष्यजं ॥ ३ ॥ होता॑वक्ष-

द्वर्हि॑षीन्द्र॒न्निष॑द्द्व॒रं वृ॑षभन्न॒र्घ्याप॑सम् । व्वसु॑भीरु॒द्रैरा॑दित्यैः॒स-

युग्मिभर्वाहिरासदद्वेत्वाज्ज्यस्यहोतर्भर्ज ॥ ४ ॥ होतायक्षदोजोन-
 व्वीर्भ्यः सहोद्द्वारऽइन्द्रमवर्द्धयन् । सुप्रायणाऽअस्मिन्न्यज्ञेवि-
 श्रयन्तामृतावृधोद्द्वारऽइन्द्रायमीदुषेव्यत्वाज्ज्यस्यहोतर्भर्ज ॥ ५ ॥
 होतायक्षदुषेऽइन्द्रस्यधेनू सुदुधेमातरामही । सवातरौनतेजसाव्वत्स-
 मिन्द्रमवर्द्धतां व्वीतामाज्ज्यस्यहोतर्भर्ज ॥ ६ ॥ होतायक्षद्वैव्याहोतारा
 भिषजासखायाहविषेन्द्रमिषज्ज्यतः । कवीदेवौ प्रचेतसाविन्द्रायध-
 त्तऽइन्द्रियं व्वीतामाज्ज्यस्यहोतर्भर्ज ॥ ७ ॥ होतायक्षत्तिष्ठो देवीर्नभेष-
 जन्त्रयस्त्रिधातवोपसऽइडासरस्वतीभारतीमही । इन्द्रपत्नीर्हविष्म-
 तीर्भ्यन्त्वाज्ज्यस्यहोतर्भर्ज ॥ ८ ॥ होतायक्षस्वष्टारमिन्द्रन्देवमि-

षज॑६-सुयज॑ङ्घृत॒शिथ्र्य॑म् । पुरु॒रूप॑६-सुरेत॑सम्म॒घो॒नमिन्द्रा॑य॒त्वष्ट्रा-
दध॑दिन्द्रि॒याणि॒व्वेत्वा॒ज्यस्य॑होत॒र्ष्यज॑ ॥ ९ ॥ होता॑यक्षद्व॒नस्प-
ति॑६-शमि॒तार॑६-श॒तक॑क्र॒तुन्धियो॑जोष्टार॑मिन्द्रि॒यम् । मद्ध्वा॑सम॒ज्ज-
न्पथि॑भिः ÷ सुगे॒भिः॒स्वदा॑तिष॒श्ममधु॑नाघृतेन॒व्वेत्वा॒ज्यस्य॑होत॒र्ष्यज॑
॥ १० ॥ होता॑यक्षदिन्द्र॒ ॐ स्वाहा॑ज्यस्य॒स्वाहा॑मेद॒सः॒स्वाहा॑स्तोका-
ना॒ ॐ स्वाहा॑स्वाहा॒कृतीना॑ ॐ स्वाहा॑ह॒व्यसू॑क्त्कीनाम् । स्वाहा॑दे॒वाऽ-
आज्य॑पाजु॒षाणाऽइन्द्र॑ऽआज्य॑स्य॒व्यन्तु॑होत॒र्ष्यज॑ ॥ ११ ॥ देव॑व-
हि॒रिन्द्र॑६-सुदे॒वन्दे॒वैर्वी॑रव॒त्स्ती॑र्ण॒व्वेद्द्या॑मवर्द्धयत् । व्वस्तो॑र्वृ॒तम्प्रा-
को॒र्भृत॑६-रा॒याव॑र्हि॒ष्मतो॒व्यवा॑द्भ॒सुवमे॑व॒सुधेय॑स्य॒व्वेतु॑यज ॥ १२ ॥

देवीद्द्वारऽइन्द्र॑ सङ्घातेव्वीड्वीर्ष्यामन्नवर्द्धयन् । आवत्सेनतरुणे-
नकुमारेणचमीवतापार्व्वणि॑रेणुककाटन्नुदन्ताव्वसुवनेव्वसुधेयस्यव्य-
न्तुषजं ॥ १३ ॥ देवीऽउषासानक्तेन्द्र॑व्यज्ञेप्रयत्यह्वेताम् ।
देवीर्विशःप्रायासिष्टा॑ सुप्तीतेसुधितेव्वसुवनेव्वसुधेयस्यव्वीतांम्वजं
॥ १४ ॥ देवीजोष्ट्रीव्वसुधितेदेवमिन्द्र॑मवर्द्धताम् । अयाव्व्य-
न्याघाद्वेषा॑ स्यान्न्याव्वक्षद्वसुवार्ष्याणि॑षजमानायशिक्षितेव्वसुवने
व्वसुधेयस्यव्वीतांम्वजं ॥ १५ ॥ देवीऽऊर्जर्जुतीदुधेसुदुधेपयसे-
न्द्र॑मवर्द्धताम् । इषमूर्जमन्न्याव्वक्षत्सग्धि॑सपीतिमन्न्यानवेनपूर्व्व-
न्दयमानेपुराणेनवमभा॑तामूर्जमूर्जर्जुतीऽऊर्जमन्नातेव्वसुवार्ष्याणि॑

यजमानायशिक्षितेव्सुवनेव्सुधेयस्यव्वीतांम्वज ॥ १६ ॥ देवा
दैव्याहोतारादेवमिन्द्रमवर्द्धताम् । हुतायशःसावाभाष्ट्वीव्सुव्वा-
र्षाणि यजमानायशिक्षितौव्सुवनेव्सुधेयस्यव्वीतांम्वज ॥ १७ ॥
देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रोदेवीःपतिमिन्द्रमवर्द्धयन् । अस्पृक्षदुद्धारतीदिवः
रुद्रैर्व्यञ्ज ६ सरस्वतीडाव्सुमतीगृहान्वसुवनेव्सुधेयस्यव्व्यन्तुवज
॥ १८ ॥ देवऽइन्द्रो नराशंसस्त्रिवरूथस्त्रिबन्धुरो देवमिन्द्रमवर्द्धयत् ।
शतेनशितिपृष्ठानामाहितःसहस्रेणप्रवर्त्ततेमित्रावरुणेदस्यहोत्रमर्हतो
बृहस्पतिस्तोत्रमश्विनाद्वर्द्धव्सुवनेव्सुधेयस्यव्वेतुवज ॥ १९ ॥
देवोदेवैर्व्वनस्पतिर्हिवागव्यःपणोमवुशास्त्रः सुषिण्वलो देवमिन्द्रमवर्द्ध-

यत् । दिवमग्नेणस्पृक्षदन्तरिक्षस्पृथिवीमृद्धीद्द्वसुवनेवसुधेय-
स्यवेतुषजं ॥ २० ॥ देवम्बहिर्वारितीनान्देवमिन्द्रमवर्द्धयत् ।

स्वासस्थमिन्द्रेणासन्नमन्याबर्ही ॐ व्यबभूद्द्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु
षजं ॥ २१ ॥ देवोऽग्निस्त्विष्टद्वदेवमिन्द्रमवर्द्धयत् । त्विष्टद्वकु
र्वन्तिस्विष्टद्वत्स्विष्टमदद्यकरोतुनोवसुवनेवसुधेयस्यवेतुषजं ॥ २२ ॥

अग्निमदद्यहोतारमवृणीतायंयजमानं पचन्पक्त्वीं पचन्पुरोडाशम्ब
धन्निन्द्रायच्छागम् । सुपस्थाऽदद्यदेवोव्वनस्पतिरभवदिन्द्राय
च्छागेन । अद्यत्तमोदस्तप्यतिपचताग्रभीदवीवृधत्पुरोडाशेन ।

त्वामद्वयऽक्रषे ॥ २३ ॥ होतावक्षत्समिधानम्महद्वयशःसुसमिद्धं
 वरेण्यमग्निमिन्द्रं वयोधसम् । गायत्रीञ्छन्दऽइन्द्रियन्यविज्ञां वयोध-
 द्द्वेत्वाज्ज्यस्य होतर्भज ॥ २४ ॥ होतावक्षत्तनुनपातमुद्भिदं भव-
 र्भमदितिर्द्वेषुचिमिन्द्रं वयोधसम् । उष्णिहञ्छन्दऽइन्द्रियन्दित्यवा-
 हन्नावयोधद्वेत्वाज्ज्यस्य होतर्भज ॥ २५ ॥ होतावक्षदीडेन्न्यमी-
 डितं वृत्रहन्तममिडाभिरीडयद्सहसोममिन्द्रं वयोधसम् । अनुष्टु-
 मञ्छन्दऽइन्द्रियम्पञ्चाविज्ञां वयोधद्वेत्वाज्ज्यस्य होतर्भज ॥ २६ ॥
 होतावक्षत्सुबर्हिषम्पूषण्वन्तममर्त्यद्सीदन्तम्बर्हिषिष्येऽमृतेन्द्रं वयो-

Digitized By Siddhanta Ganguli Gyaan Kosha

धसम् । बृहतीञ्छन्दऽइन्द्रियन्त्रिवत्सङ्गाव्योदधद्वेत्वाज्ज्यस्यहोत-
 र्वर्ज ॥ २७ ॥ होताषक्षद्वयचस्वतीःसुप्रायणाऽऋतावृधोद्धारोदेवी-
 हिंरण्ययीर्ब्रह्माणमिन्द्रव्योधसम् । पङ्क्तिञ्छन्दऽइहेन्द्रियन्तुर्व्य-
 वाहङ्गाव्योदधद्वयन्त्वाज्ज्यस्यहोतर्वर्ज ॥ २८ ॥ होताषक्षत्सुपेश-
 सासुशिल्पेवृहतीऽउभेनक्तकोषासानदर्शतेव्विश्वमिन्द्रव्योधसम् ।
 त्रिष्टुभञ्छन्दऽइहेन्द्रियम्पठ्ठवाहङ्गाव्योदधद्वीतामाज्ज्यस्यहोत-
 र्वर्ज ॥ २९ ॥ होताषक्षत्प्रचेतसादेवानामुत्तमंभ्यशोहोतारदिव्या
 कवीसयुजेन्द्रव्योधसम् । जगतीञ्छन्दऽइन्द्रियमनड्वाहङ्गाव्योद-
 धद्वीतामाज्ज्यस्यहोतर्वर्ज ॥ ३० ॥ होताषक्षत्पेशस्वतीस्तिष्ठो

देवीहि॑र॒ण्ययी॑र्भार॒तीवृ॑ह॒तीर्म॑ही॒पति॑मिन्द्र॒व्ययो॑धसम् । वि॒रा-
ज॒ञ्छन्द॑ऽइ॒हेन्द्रि॑यन्धेनु॒ज्ञान्न॑व्ययो॑ध॒द्वय॑न्त्वाज्य॒स्यहो॑त॒र्व्यज॑ ॥ ३१ ॥
होता॑यक्षत्सुरे॒तस॑न्त्वष्ट॒रम्पु॑ष्टि॒वर्द्ध॑न॒रूपा॑णि॒विभ्र॑तम्पृथक्पुष्टि-
मिन्द्र॒व्ययो॑धसम् । द्वि॒पद॑ञ्छन्द॑ऽइन्द्रि॒यमु॑क्षाण॒ज्ञान्न॑व्ययो॑ध॒द्वये॑-
त्वाज्य॒स्यहो॑त॒र्व्यज॑ ॥ ३२ ॥ होता॑यक्ष॒द्वन॑स्पति॒रश॑मि॒तार॑र॒शत॑-
क्र॒तु ६॒ हिर॑ण्यप॒र्णमु॑क्ति॒थन॑ ६॒ रश॑नाम्बिभ्र॑तं॒व्वशि॑म्भग॒मिन्द्र॒व्ययो॑ध-
सम् । क॒कुभ॑ञ्छन्द॑ऽइ॒हेन्द्रि॑यं॒व्वश॑व्वे॒हत॑ज्ञां॒व्वयो॑ध॒द्वेत्वा॑ज्य॒स्यहो॑त॒र्व्यज॑ ॥ ३३ ॥ होता॑यक्षत्स्वाहा॒कृती॑र॒ग्निङ्गु॑ह॒पति॑म्पृथग्ग्वरुण॒म्भे-
षज॑ङ्गुवि॒ङ्गुत्र॑मिन्द्र॒व्ययो॑धसम् । अ॒ति॒क॒ञ्छन्द॑ऽइन्द्रि॒यम्बृ॑हद॒षभ॑-

ज्ञां॒व्यो॒दध॒द्वय॒न्वाज्ज्य॑स्य॒होत॒र्यज॑ ॥ ३४ ॥ दे॒वम्ब॒र्हिर्व्यो॒धस॑न्दे॒
 वमि॑न्द्र॒मवर्द्ध॑यत् । गा॒य॒त्या॒च्छन्द॑सेन्द्रि॒यञ्चक्षु॑रिन्द्रे॒व्यो॒दध॑द्व॒सु॒
 वने॑व्सु॒धेय॑स्य॒व्वेतु॑षज ॥ ३५ ॥ दे॒वीद॒र्द्वारो॑व्यो॒धस॑श्च॒शुचि॑मिन्द्र॒
 मवर्द्ध॑यन् । उ॒ष्णि॒हा॒च्छन्द॑सेन्द्रि॒यम्प्रा॑णमिन्द्रे॒व्यो॒दध॑द्व॒सु॒वने॑व्सु॒
 धेय॑स्य॒व्व्यन्तु॑षज ॥ ३६ ॥ दे॒वीऽउ॒षा॒सान॑क्त॒दे॒वमि॑न्द्रं॒व्यो॒धस॑
 न्दे॒वीदे॒वम॑वर्द्धताम् । अ॒नु॒ष्टु॒भा॒च्छन्द॑सेन्द्रि॒यम्बल॑मिन्द्रे॒व्यो॒दध॑द्व॒सु॒
 वने॑व्सु॒धेय॑स्य॒व्वीतां॑षज ॥ ३७ ॥ दे॒वीजो॑ष्ट॒ट्टीव्सु॑धिती॒दे॒वमि॑
 न्द्रं॒व्यो॒धस॑न्दे॒वीदे॒वम॑वर्द्धताम् । बृ॒ह॒त्या॒च्छन्द॑सेन्द्रि॒यंश्रो॑त्रमिन्द्रे॒
 व्यो॒दध॑द्व॒सु॒वने॑व्सु॒धेय॑स्य॒व्वीतां॑षज ॥ ३८ ॥ दे॒वीऽऊ॒र्ज्या॑हुती

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

दुधेसुदुधेपयसेन्द्रव्योधसन्देवोदेवमवर्द्धताम् । पङ्क्त्याच्छन्दसेन्द्र-

य६ शुक्क्रमिन्द्रेव्योदधद्वसुवनेवसुधेयस्यव्वीतांम्वज ॥ ३९ ॥

देवादैव्याहोतारादेवमिन्द्रव्योधसन्देवोदेवमवर्द्धताम् । त्रिष्टु-

भाच्छन्दसेन्द्रियंत्विषिमिन्द्रेव्योदधद्वसुवनेवसुधेयस्यव्वीतांम्वज

॥ ४० ॥ देवीस्तिस्रस्तिस्रोदेवीर्व्योधसम्पतिमिन्द्रमवर्द्धयन् ।

जगत्याच्छन्दसेन्द्रिय ६ शूषमिन्द्रेव्योदधद्वसुवनेवसुधेयस्यव्व्यन्तु

म्वज ॥ ४१ ॥ देवोनराश६ सोदेवमिन्द्रव्योधसन्देवोदेवमवर्द्धयत् ।

विराजाच्छन्दसेन्द्रिय ६ रूपमिन्द्रेव्योदधद्वसुवनेवसुधेयस्यव्वेतुम्वज

॥ ४२ ॥ देवोव्वनस्पतिर्देवमिन्द्रव्योधसन्देवोदेवमवर्द्धयत् । द्वि-

पदाच्छन्दसेन्द्रियम्भामिन्द्रेवयोदधद्दसुवनेवसुधेयस्यवेतुषजं

॥ ४३ ॥ देवम्वर्हिर्वारितानन्देवमिन्द्रैवयोधसन्देवंदेवमवर्द्धयत् ।

ककुभाच्छन्दसेन्द्रियंभ्यशऽइन्द्रेवयोदधद्दसुवनेवसुधेयस्यवेतुषजं

॥ ४४ ॥ देवोऽअग्निःस्विष्टकृद्देवमिन्द्रैवयोधसन्देवोदेवमवर्द्धयत् ।

अतिच्छन्दसाच्छन्दसेन्द्रियङ्क्षत्रमिन्द्रेवयोदधद्दसुवनेवसुधेयस्यवे-
तुषजं ॥ ४५ ॥ अग्निमद्यहोतारमवृणीतायंभ्यजमानं पचन्पक्त्कीं प-

चन्पुरोडाशम्वधनन्निन्द्रायवयोधसेच्छागम् । सुपुस्त्याऽअद्यदेवो

व्वनस्पतिरभवदिन्द्रायवयोधसेच्छागेन । अधत्तम्मेदस्तः प्रतिपच-

ताग्रभीदवीवृधत्पुरोडाशेन । त्वामद्यऽऋषे^१ ॥४६॥ इति संहितायां
अष्टाविंशोऽध्यायः ।

❀ अथ एकोनत्रिंशोऽध्यायः ❀

ॐ समिद्धोऽअजन्कृदरम्मतीनाङ्घृतमग्नेमधुमत्पिन्वमानः ।
व्याजीवहन्वाजिनजातवेदोदेवानां द्वक्षिप्रियमासुधस्त्यम् ॥ १ ॥ घृते-
नाजन्तसम्पथोदेवयानान्प्रजानन्वाज्ज्यज्येतुदेवान् । अनुत्वासप्ते
प्रदिशः ÷ सचन्तास्वधामस्मैयजमानायधेहि ॥ २ ॥ ईडुयश्चा-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

सि॒व्वन्द्य॑श्च॒व्वाजि॑न्नाशुश्चा॒सिमे॑द्ध्यश्च॒सप्ते । अ॒ग्नि॒ष्टादे॑वैर्व्वसु॒भिः
स॒जोषा॑ः॒प्प्रीतं॑व्वन्नि॒ह्वह॑तुजा॒तवे॑दाः ॥ ३ ॥ स्ती॒र्णम्ब॒र्हिःसु॑ष्ट॒री-
मा॒जुषा॑णो॒रुप॑थुप्रथ॒मान॑मपृथि॒व्याम् । दे॒वेभि॑र्यु॒क्तम॑दि॒तिःस॒जोषा॑ः
स्यो॒नङ्कृ॑ण्वानासु॒विते॑द॒धातु ॥ ४ ॥ ए॒ताऽउ॑वःसु॒भगा॑व्वि॒श्वरू॑पा
व्वि॒पक्षो॑भिः॒श्रय॑माणाऽउ॒दातैः । ऋ॒ण्वाःस॒तीःक॒वषः॑शु॒भमा॑ना
द्व॒द्वारो॑दे॒वीःसु॑प्राय॒णाभ॑वन्तु ॥ ५ ॥ अ॒न्तरा॑मि॒त्रावरु॑णाचर॒न्तीमु॑खं
व्व॒ज्ञाना॑म॒भिसं॑व्वि॒दाने । उ॒षासा॑वाँसु॒हिर॑ण्येसु॒शिल्पे॑ऽक॒तस्य॑
घो॒नावि॒हसा॑दयामि ॥ ६ ॥ प्र॒थमा॑वाँसर॒थिना॑सुव॒र्णादे॒वौप॑श्य-
न्तौभु॒वना॑नि॒व्विश्वा । अ॒पिप्र॑य॒त्रोद॑ना॒न्नाभि॑माना॒होता॑रा॒ज्यो-

CC-0, Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

तिः प्रदिशादिशन्ता ॥ ७ ॥ आदित्यैर्नोभारतीष्वष्टदुष्यन्तः सरस्वती
सहस्रद्रैर्नऽआवीत् । इडोपहृताव्वसुभिः सजोषावन्नोदेवीरमृतैषु
धत्त ॥ ८ ॥ त्वष्टाव्वीरन्देवकामञ्जजानत्वष्टुरर्वाजायतऽआशु-
रश्श्वः । त्वष्ट्रेदंविश्वम्भुवनञ्जजानवहोऽकर्तारमिहसक्षिहोतः
॥ ९ ॥ अश्श्वोद्युतेनत्मन्यासमक्त्तऽउपदेवाँऽऽक्रतुशऽपार्थऽपतु ।
व्वनस्पतिर्देवलोकम्प्रजानन्नग्निनाहव्यास्वदितानिर्व्वक्षत् ॥ १० ॥
प्रजापतेस्तपसाव्वावृधानऽसद्द्योजातोदधिषेयश्चमग्ने । स्वाहाकृतेन
हविषापुर्गायाहिसाद्ध्यहविरदन्तुदेवाः ॥ ११ ॥ यदक्कन्दः
प्रथमञ्जायमानऽउद्यन्त्समुद्रादुतवापुरीषात् । श्येनस्यपक्षाहरि-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

णस्यबाहूऽउपस्तुत्यम्माहिजातन्तऽअव्व ॥ १२ ॥ यमेनदत्तन्त्रित

ऽएनमायुनगिन्द्रऽएणप्रथमोऽअदध्यतिष्ठत् । गन्धर्वोऽअस्यरशना

मगृष्णात्सूरदश्शर्व्वसवो निरतष्ट ॥ १३ ॥ असिषमोऽअस्यादित्यो

ऽअर्व्वन्नसिन्नितोगुह्येनव्वतेन । असिसोमेनसमयाविपृक्तआहुस्ते

त्रीणिदिविवन्धनानि ॥ १४ ॥ त्रीणितऽआहुर्दिविवन्धनानित्रीण्यप्सु

त्रीण्यन्तःसमुद्रे । उतेवमेव्वरुणश्छन्त्यर्व्वन्न्यत्रातऽआहुःपरमञ्ज

नित्रम् ॥ १५ ॥ इमातेव्वाजिन्नवमार्ज्जनानीमाशफानांसनितुर्नि

धाना । अत्रातेभद्द्वारशनाऽअपश्यमुतस्यथाऽअभिरक्षन्तिगोपाः

॥ १६ ॥ आत्मानन्तेमनसारादजानामवोदिवापतयन्तम्पतङ्गम् । शि-

रोऽअपश्यन्पथिभिः सुगेभिररेणुभिर्ज्जहमानम्पतत्रि ॥ १७ ॥ अत्राते
 रूपमुत्तममपश्यन्निगीषमाणमिषऽआपदेगोः । यदातेमर्त्तोऽअनुभोग-
 मानडादिद्रग्रसिष्ठुऽओषधीरजीगः ॥ १८ ॥ अनुत्वारथोऽअनुमर्ष्योऽअ-
 र्व्वन्ननुगावोऽनुभगः कनीनाम् । अनुव्वातास्तवसुख्यमीयुरनुदेवा-
 ममिरेव्वीर्ष्यन्ते ॥ १९ ॥ हिरण्यशृङ्गोयोऽअस्यपादामनोजवाऽअवरऽइ-
 न्द्रासीत् । देवाऽइदस्यहविरद्यमायन्यो अर्व्वन्तम्प्रथमोऽअदध्यतिष्ठत्
 ॥ २० ॥ ईर्म्मान्तासहंसिलिकमदध्यमासहंसः शूरणासोदिव्यासोऽअ-
 त्याह । हःसाऽइवश्रेणिशोषतन्तेयदाक्षिणुर्द्विष्यमज्जममश्वाः
 ॥ २१ ॥ तवशरीरम्पतयिष्यन्वन्तवच्चित्वातऽइवज्जीमान् ।

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

तव शृङ्गाणि विविष्टा पुरुत्रारण्येषु जम्बुराणां चरन्ति ॥ २२ ॥ उप-

प्रागाच्छसनं वाज्ज्यवर्षा देवद्री चामनसा दीद्वयानं । अजः पुरोनी-

यतेनाभिरस्यानुपश्चात्कवयो वन्ति रेभाः ॥ २३ ॥ उपप्रागात्परमं

व्यत्सधस्थधस्थमवर्षा अच्छापितरम्मातरश्च । अद्या देवाञ्जु-

ष्टृतमोहिगम्याऽऽ अथाशास्ते दाशुषे वावर्षाणि ॥ २४ ॥ समिद्धोऽ-

अद्य मनुषो दुरोणे देवो देवान्यजसि जातवेदः । आचव्वहमिन्नमह-

श्च कित्वान्त्वन्दुतः कविरसि प्रचेताः ॥ २५ ॥ तनूनपात्पथऽऋत-

स्य खानान्मदध्वासमञ्जस्त्वेदमासु जिह्व । मन्मानिथीभिरुतष-

श्मृन्धन्देवत्राच कृणुद्वाध्वरन् ॥ २६ ॥ नराशंसस्य महिमान-

CC-0. Gurukul Kangri Maha Vidyalaya Collection.

मेषामुपस्तोषामवजतस्यस्यैः । वेषुक्कृतवः शुचयोधियन्धाः स्वद-
न्ति देवाऽऽभयानि हृष्या ॥ २७ ॥ आजुह्वानऽईड्योव्वन्द्यश्चा-
याह्वग्नेव्वसुभिः सजोषाः । त्वन्देवानामसिबह्वहोतासऽपता-
न्यक्षीषितोवजीयान् ॥ २८ ॥ प्राचीनम्बर्हिः प्रदिशा पृथिव्याव्व-
स्तोरस्याव्वृज्यतेऽअग्नेऽअन्हाम् । व्व्युप्रथतेव्वितरंव्वरीयो देवे-
ब्व्योऽअदितयेस्योनम् ॥ २९ ॥ व्व्यचस्वतीरुर्व्वियाव्विश्वयन्ता-
म्मतिब्व्योनजनयः शुम्भमानाः । देवीर्द्वारोवृहतीर्व्विश्वमिन्वा-
देवेब्व्योभवतसुप्रायणाः ॥ ३० ॥ आसुष्वयन्तीवजतेऽउपाकेऽ
उषासानत्तकासदताजियोसौ । विष्वेयोषणेवृहतीसुरुक्मेऽअधि-

श्रयं६शुक्क्रपिशन्दधानि ॥ ३१ ॥ दैव्याहोताराप्रथमासुवाचामि-
मानायश्मनुषोषजद्वयै । प्रचोदयन्ताविवदथेषुकारूप्राचीनञ्ज्यो-
तिः प्रदिशादिशन्ता ॥ ३२ ॥ आनोषश्मभारतीतूर्यमेत्विडामनु-
ष्वदिहचेतयन्ती । तिस्रोदेवीर्बर्हिरेदं स्योन६ सरस्वतीस्वपंसं
सदन्तु ॥ ३३ ॥ षड्मेधावापृथिवीजनित्रीरूपैरपि६ शश्रुवनानि
व्विश्वा । तमद्द्यहोतरिषितोषजीयान्देवन्त्वष्टारमिहयक्षिवि-
द्धान् ॥ ३४ ॥ उपावसृजत्मन्यासमञ्जन्देवानाम्पार्थऽक्रतुथाह-
वी० बि । व्वनस्पतिः शमितादेवोऽअग्निः स्वदन्तुहव्यम्मधुना
घृतेन ॥ ३५ ॥ सद्योजातोव्यमिमोतवश्मग्निदेवानामभवत्पुरोगाः ।

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

अस्यहोतुः प्रदिश्यतस्यव्वाचिस्वाहाकृतहविरदन्तुदेवाः ॥ ३६ ॥
 केतुङ्कुण्वन्नकेतवेपेशोमर्वाऽअपेशसे । समुषद्भिरजायथाः ॥ ३७ ॥
 जीमूतस्येवभवतिप्रतीकंषद्दुर्मीयातिसमदासुपस्थे । अनावि-
 द्यातन्वजयत्व ह सत्वाव्वर्मणोमहिमापिपर्तु ॥ ३८ ॥ धन्वना
 गाधन्वनाजिज्येमधन्वनातीव्राऽसमदोजयेम । धनुःशत्रोरप-
 कामङ्कणोतिधन्वनासर्वाः प्रदिशोजयेम ॥ ३९ ॥ वक्ष्यन्ती
 वेदागनीगन्तिकर्णमिप्रय ह सखायम्परिष्वजना । योषेवशिङ्केविवि-
 तताधिधन्वज्याऽइय ह समनेपारयन्ती ॥ ४० ॥ तेऽआचरन्तीसमनेवयो-
 षामातेवपुत्रम्विभृतासुपस्थे । अपशत्रून्विद्ध्यताऽसंविदानेऽआत्की-

CC-0. Mumukshu Bhawan Varanasi Collection.

ऽहमेविवृण्वन्तीऽमित्रान् ॥ ४१ ॥ बह्वीनामपितावदुरस्यपुत्रश्चिच्चश्चाकृ
 णोतिसमनावगत्य ॥ इषुधिःसङ्क्रातःपृतनाश्चसर्वाःपृष्ठेनिनद्धोजयति
 प्रसूतः ॥ ४२ ॥ रथेतिष्ठन्नयतिव्वाजिनःपुरोषत्रयत्रकामयतेसुषारथिः ॥
 अभीशूनाम्महिमानम्पनायतमनःपश्चादनुयच्छन्तिरश्मयः ॥ ४३ ॥
 तीव्रान्धोषान्कृण्वतेवृषपाण्यांश्श्वारथेभिःसहव्वाजयन्तः ॥
 अवक्क्रामन्तःप्रपदैरमित्रान्निक्षणन्तिशत्रूँश्चरन्पव्ययन्तः ॥ ४४ ॥
 रथवाहणहविरस्यनामवत्रायुधनिहितमस्यव्वर्म ॥ तत्रारथमुप-
 शग्महसदेमव्विश्वाहाव्वयहसुमनस्यमानाः ॥ ४५ ॥ स्वादुषहस-
 दःपितरोव्वयोधाऽकृच्छुश्चित्तःशक्त्वावन्तोगमिराः ॥ चित्रसेना

ऽइषुबलाऽअमृद्धाऽसतोवीराऽउरवोव्यातसाहाः ॥ ४६ ॥ ब्राह्म-
 णासऽपितरऽसोम्यासऽशिवेनोधावापृथिवीऽअनेहसा । पुषानः-
 पातुदुरितादृतावृधोरक्षामाकिर्भोऽअघशऽईशत ॥ ४७ ॥ सुपुर्ण-
 व्वस्तेमृगोऽअस्यादन्तो गोभिऽसन्नद्धापततिप्प्रसूता । यत्रानरऽसञ्च-
 विचद्द्रवन्ति तत्रास्मभ्यमिषवऽशर्मयऽसन् ॥ ४८ ॥ ऋजीतेपरि-
 वृद्धिनोश्मामभवतुनस्तनूः । सोमोऽअधिब्रवीतुनोदितिऽशर्मय-
 च्छतु ॥ ४९ ॥ आजङ्घन्तिसान्न्वेषाञ्जघनाँरुपजिघ्रते । अश्वानि-
 निप्प्रचेतसोश्श्वान्तसमत्सुचोदय ॥ ५० ॥ अहिरिवभोगैःपर्यैतिवाहु-
 ज्ञ्यायाहेतिम्परिबाधमानः । हस्तग्नोविश्वाव्युनानिविद्वान्पु-

मान्पुमां ॐ सम्परिपातु विश्वतः ॥ ५१ ॥ व्वनस्पते व्वीड्व-
 ङ्गोहिभुयाऽअस्मत्सखाप्तरणः सुवीरः । गोभिः सन्नद्धोऽअसि
 व्वीड्वस्वास्त्याताते जयतु जेत्वानि ॥ ५२ ॥ दिवः पृथिव्याः पर्वाज-
 ऽउद्भूतं व्वनस्पतिभ्यः पर्वाभृतः सह ॥ ५३ ॥ अपामोज्जमानम्परिगो-
 भिरावृतमिन्द्रस्य व्वज्रं हविषारथं व्वज ॥ ५४ ॥ इन्द्रस्य व्वज्रो म-
 रुतामनीकं मित्रस्य गर्भो व्वरुणस्य नाभिः । सेमान्नो हव्यदाति व्वजु-
 षाणो देवरथं प्रति हव्यागृभाय ॥ ५५ ॥ उपश्वसय पृथिवीमुत दद्या-
 म्पुरुत्राते मनुतां विष्टुतं जगत् । स दुन्दुभे स जूरिन्द्रेण देवैर्दूराद्वीयोऽ-
 अपसेध शत्रून् ॥ ५६ ॥ आपः क्रन्दयन्त मोजो नऽआधानिष्टुनिहिदुरि-

ताबाधमानः । अपप्पोथदुन्दुमेदुच्छुनाऽइतऽइन्द्रस्यमुष्टिरसिन्वीड-
 यस्व ॥ ५६ ॥ आमूरजप्रत्यावर्त्तयेमाःकेतुमदुन्दुभिर्वावदीति ।
 समश्श्वपण्णाश्चरन्तिनोनरोस्माकमिन्द्ररथिनोजयन्तु ॥ ५७ ॥ आग्ने-
 यःकृष्णग्रीवःसारस्वतीमेषीववभ्रुःसौम्यःपौष्णःश्यामःशितिपृष्टो
 बार्हस्पत्यःशिल्पोधैःशश्वदेवऽपेन्द्रोरुणोमारुतःकल्मषऽपेन्द्राग्नःसह-
 हितुोधोरामःसावित्रोध्वारुणःकृष्णऽएकशितिपात्पेत्वः ॥ ५८ ॥
 अग्नयेनीकवतेरोहिताक्षिरनड्वानधोरामौसावित्रोपौष्णौरजतनाभीवै-
 शश्वदेवौपिशङ्गौतूपरौमारुतःकल्मषऽआग्नेयःकृष्णोजःसारस्वतीमे-
 षीव्वारुणःपेत्वः ॥ ५९ ॥ अग्नयेमायत्रायन्निवृतेरथन्तरायाष्टा-

कपालऽइन्द्रायत्रैष्टुभायपञ्चदशायवाहतायैकादशकपालोविश्वेभ्यो
देवेभ्योजागतेभ्यःसप्तदशेभ्योवैरूपेभ्योद्वादशकपालोमित्रावरु-
णाभ्यामानुष्टुभाभ्यामेकवि ६ शाभ्यावैराजाभ्याम्पयस्यावृहस्प-
तयेपाङ्क्तायत्त्रिणवायशाकुरायचरुःसवित्त्रऽऔष्णिणहायत्रयस्त्रि ६
शायरैवतायद्वादशकपालःप्राजापत्यश्चरुरदित्यैविष्णुपत्न्यैचरु-
ग्र्यैवैश्वानरायद्वादशकपालोनुमत्याऽअष्टाकपालः ॥ ६० ॥

इति संहितायां एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥

❀ त्रिंशत्तमोऽध्यायः ❀

ॐ देवसवित्रं सुब्रह्मण्यं सुभद्रपतिम् । दिव्योगन्धर्वः

के॒त॒पूऽके॒त॒न्न॑हं॒पुना॑तु॒व्वाच॑स्पति॒र्घाच॑न्नहं॒स्वद॑तु ॥ १ ॥ तत्स॑वि॒तुर्व॑र-
 ण्य॒म्भ॒गो॑दे॒वस्य॑धीमहि । धि॒यो॒षो॒नः॒प्रचो॑दयात् ॥ २ ॥ वि॒श्वो॒-
 नि॒दे॒व॒स॒वि॒त॒र्दु॒रि॒ता॒नि॒प॒रा॒सु॒व । ष॒द्भ॒द्र॒न्त॒न्ऽआ॑सु॒व ॥ ३ ॥
 वि॒भ॒क्त्ता॒र॑ह॒वाम॑हे॒वसो॑श्चि॒त्र॒स्य॑राध॒सह॑ । स॒वि॒ता॒र॒न्नु॒चक्ष॑-
 सम् ॥ ४ ॥ ब्र॒ह्म॒णे॒ब्रा॒ह्म॒ण॒ङ्क्ष॒त्रा॒य॒रा॒ज॒न्य॒म्भ॒रु॒द्भ्यो॑व्वैश्य॒न्त॒प॒से
 शु॒द्र॒न्त॒म॒से॒त॒स्व॒क॒र॒न्ना॒र॒का॒य॒धी॒र॒ह॒ण॒म्पा॒प्म॒ने॒क॒ली॒ब॒मा॒क॒क्र॒या॒याऽअ॒यो॒-
 गू॒ङ्गा॒मा॒य॒पुँश्च॒लू॒म॒ति॒क॒कु॒ट्टा॒य॒मा॒ग॒ध॒म् ॥ ५ ॥ नृ॒त्ता॒य॒सु॒त॒ङ्गी॒ता॒य॒
 शै॒ल॒ष॒न्ध॒र्मा॒य॒स॒भा॒च॒र॒न्नि॒ष्ठ॒ठ॒यै॒भी॒म॒ल॒न्म॒र्मा॒य॒रे॒भ॒ह॒सा॒य॒का॒रि॒मा॒न॒-
 न्दा॒य॒स्त्री॒ष॒स्त॒म्भ॒दे॒कु॒मा॒र॒पु॒त्र॒म्भ॒धा॒य॒र॒थ॒का॒र॒न्ध॒व्या॒य॒त॒क्षा॒ण॒म् ॥ ६ ॥

तपसेकौलालम्मायायैकम्मरि६रूपायमणिकार६शुभेव्वप६शरब्बयायाऽ-
 इषुकार ६ हेत्थैधनुष्कारङ्कम्मणेज्जयाकारन्दिष्ट्टायरज्जुसज्जम्मृत्यवे
 मृगयुमन्तकायश्श्वनिनम् ॥ ७ ॥ नदीब्भ्यः पौज्जिष्ठमृक्षीकाब्भ्यो
 नैषादम्पुरुषब्बयाग्घायदुम्मदङ्गन्धर्वाप्सरोब्भ्योव्वात्यम्प्रयुग्ग्भ्यऽउन्म-
 त्त ६ सर्पदेवजनेब्भ्योप्रतिपदमयेब्भ्यः कितवमीर्ष्यतायाऽअकितवम्पि-
 शाचेब्भ्योविदलकारीब्बातुधानेब्भ्यः कण्टकीकारीम् ॥ ८ ॥ स-६
 न्धयेजारङ्गेहायोपपतिमात्यैपरिवित्तन्निर्ऋत्यैपरिविविदानमराध्याऽए-
 दिधिषुं ६ पतिन्निष्कृत्यैपेशस्ककारी ७ सञ्ज्ञानायस्मरकारीम्प्रकामो-
 ह्यायोपसदंघ्राण्णीयानुरुधम्बलायोपदाम् ॥ ९ ॥ उत्सादेब्भ्यः

कुब्जम्प्रमुदेव्वाग्रनन्दाव्ययः स्नामं स्वप्नायान्धमधर्मायवधिरम्पवित्त्रा-
यभिषजम्प्रज्ञानायनक्षत्रदर्शमाशिक्षायै प्रश्निन्नमुपशिक्षायाऽअभिप्र-
श्निन्नम्मर्ष्यादायै प्रश्न्नविवाकम् ॥ १० ॥ अम्मर्ष्योहस्तिप-
ञ्जवायाश्वम्पुष्टयै गोपालं व्रीर्यायाविपालन्तेजसेजपालमिरायै की-
नाशङ्कीलालाय सुराकारम्भद्राय गृहप ७ श्रेयसेवित्तधमाद्ध्यक्ष्या-
यानुक्षत्तारम् ॥ ११ ॥ भायै दाव्वाहारम्प्रभायाऽअग्नयेधम्त्रधनस्य
विष्टपायाभिषेत्तारं वर्षिष्टाय नाकाय परिवेष्टारं देवलोकाय पेशिता-
रम्मनुष्यलोकाय प्रकरितार ६ सव्वैर्भ्यो लोकेभ्यऽउपसेक्तारमवऽ-
क्त्यैव धायोपमन्थितारम्मेधायव्वासः पल्पुलीम्प्रकामाय रजयित्त्रीम्

शुक्लयजुर्वेद-संहिता-अ० ३०

॥ १२ ॥ ऋतयेस्तेन हृदयं व्वैर हृत्याय पिशुनं व्विविक्त्यैक्षत्तारमौपद्ग-
 ष्ठ्यायानुक्षत्तारम्बलायानुचरम्भुम्नेपरिष्कन्दम्प्रियायप्रियवादिनमरि-
 ष्ट्ठ्याऽअश्वसादं स्वर्गायलोकायभागदुधं व्वर्षिष्ठायनाकायपरिवे-
 ष्टारम् ॥ १३ ॥ मग्न्यवैयस्तापङ्क्रोधायनिसुरं व्योगायवोक्त्तारम्
 शोकायामिसत्तारम्क्षेमायव्विमोक्त्तारम्मुत्कूलनिकुलेभ्यस्त्रिष्टिनंघुपु-
 षेमानस्कृतं शीलायाञ्जनीकारीन्निर्गत्यैकोशकारीम् ॥ १४ ॥
 व्वमायव्वमसूमथव्वंभ्योवतोकां संवत्सरायपर्षायिणीम्परिवत्सरा-
 याविजातामिदावत्सरायातीत्वंरीमिद्वत्सरायातिष्कद्वरीं व्वत्सराय
 व्विजर्जरां संवत्सरायपलिकक्वनीम्भुभ्योजिनसन्धं साध्येभ्य-

श्चर्ममनम् ॥ १५ ॥ सरोभ्यो धैवरमुपस्थावराभ्यो दाशंवैशान्ता-
 भ्यो वैन्दन्नुवलाभ्यः शौष्ककलम्पाराय मार्गारमवाराय केवर्त्तन्तीथे-
 भ्यः आन्दं विषमेभ्यो मैनालं स्वनेभ्यः पण्णकङ्गुहाभ्यः किरातद-
 सानुभ्यो जम्भकम्पर्वतेभ्यः किम्पूरुषम् ॥ १६ ॥ वीभत्सायै पौलक-
 संववर्णाय हिरण्यकारन्तुलायै वाणिजम्पश्चादोषाय ग्लाविनं विश्वे-
 भ्यो भूतेभ्यः ÷ सिध्दमलम्भूत्यै जागरणमभूत्यै स्वपनमात्यै जनवादिनं
 वृद्ध्याऽपगल्भदसदशाराय प्रच्छिदम् ॥ १७ ॥ अक्षरा-
 जाय कितवङ्कृताया दिनवदर्शन्त्रेतायै कल्पिनं द्वापरायाधिकल्पिनमा-
 स्कन्दाय सभास्थाणुमृत्युवैगोक्ष्य च्छमन्तकाय गोघ्रातङ्क्षुधेयो गां वि-

कृन्तन्तन्मिक्षमाणऽउपतिष्ठतिदुष्कृतायचरकाचार्यम्पाप्मनैसैलगम्
 ॥ १८ ॥ प्रतिश्रुत्कायाऽअर्त्तनङ्घोषायभषमन्तायबहुवादिनमनन्ता-
 यमूक ६ शब्दायाडम्बराघातम्महसेव्वीणावादङ्क्रोशायतूणवध्धममवर-
 स्परायशङ्खध्धमंवनायव्वनपमन्न्यतोरण्यायदावपम् ॥ १९ ॥
 नम्मरियपुँश्चलूँहसायकारिँष्यादसेशाबल्ल्याङ्ग्रामण्युङ्गणकमभि-
 कक्रोशकन्तान्महसेव्वीणावादम्पाणिगघ्नन्तूणवध्धमन्तान्तृत्तायानन्दाय
 तलवम् ॥ २० ॥ अग्नयेपीवानम्पृथिव्यैपीठसर्पिणंवायवचाण्डा-
 लमन्तरिक्षायव्व६शनर्त्तिनन्दिवेखलति ६ सूर्यायहर्षक्षन्नक्षत्रेभ्यः
 किर्मिरञ्चन्द्रमसकिलासमन्द्दशुक्लम्विज्ञाक्ष६रात्र्यैकृष्णम्विज्ञाक्षम्

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

॥ २१ ॥ अथेतानिष्टीव्वरूपानालभततिदीर्घश्चातिह्रस्वश्चातिस्थूलश्चातिकृशश्चातिशुक्लश्चातिकृष्णश्चातिकुल्लवश्चातिलोमशश्च । अशूदद्राऽअब्राह्मणास्तेऽप्राजापत्याः । मागधःपुंश्चलीकितवःकलीबोशूदद्राऽअब्राह्मणास्तेऽप्राजापत्याः ॥ २२ ॥ इति संहितायां त्रिंशत्तमोऽध्यायः ।

❀ अथ एकत्रिंशोऽध्यायः ❀

ॐ सहस्रशीर्षापुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपात् । समूमिदसर्वतस्पृत्वात्यतिष्ठदशाङ्गुलम् ॥ १ ॥ पुरुषएवेदःसर्व्वेव्यद्भूतंव्यच्च

भाव्यम् । उतामृतत्वस्येशानोषदन्नेनातिरोहति ॥ २ ॥ एतावान-
 स्यमहिमातो ज्ययायाँश्च पूरुषः । पादोस्य विश्वाभूतानि त्रिपादस्या-
 मृतं न्दिवि ॥ ३ ॥ त्रिपादुर्ध्वऽउदैत्पूरुषः पादोस्येहामवत्पुनः ।
 ततो विष्वक्कामत्साशनानशनेऽभि ॥ ४ ॥ ततो विराडजा-
 यत विराजोऽधि पूरुषः । सजातोऽत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिमथो
 पुरः ॥ ५ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्व्वहुतः सम्भृतमपृषदाज्यम् । पशूँस्ताँश्च-
 क्रेव्वायव्या नारण्याग्राम्याश्च ये ॥ ६ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्व्वहुत-
 ऽक्रचः सामानि जज्ञिरे । छन्दाँसि जज्ञिरे तस्माद्यजुस्तस्मादजा-
 यत ॥ ७ ॥ तस्मादश्वाऽअजायन्त ये केचोभयादतः । गावो हजज्ञि-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

३॥ तस्मात्तस्माज्जाताऽअजावयः ॥ ८ ॥ तन्मन्त्रम्वर्हिषिप्रौक्षन्पु-
 रुषञ्जातमग्रतः । तेन देवाऽअयजन्तसाध्याऽऋषयश्च ॥ ९ ॥
 यत्पुरुषं व्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन् । मुखं हि मस्यासीत्किं वा ह्र-
 किमूरूपादाऽउच्येते ॥ १० ॥ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद्वाह्वराजं न्यः-
 कृतः । ऊरूतदस्य बद्धैश्वर्यं पद्भ्यां शूद्रोऽअजायत ॥ ११ ॥
 चन्द्रमामनसो जातश्चक्षुःसूर्योऽअजायत । श्रोत्राद्वायुश्च प्राण-
 श्चमुखादग्निर्जायत ॥ १२ ॥ नाभ्याऽआसीदन्तरिक्षं शीर्ष्णोर्द्वयोः
 समवर्तत । पद्भ्याम्भूमिर्दिशः श्रोत्रात्तथालोकाँ २ अकल्पयन्
 ॥ १३ ॥ यत्पुरुषेण हविषा देवायक्षमतन्वत । व्वसन्तोऽस्यासीदज्य-

Digitized By Siddhanta Ganguli Gyaan Kosha

ङ्ग्रीष्मऽइधमःशरद्धविः ॥ १४ ॥ सप्तास्यासन्नपरिधयस्त्रिःसप्त-
समिधःकृताः । देवायद्यज्ञन्तन्नवानाऽअवधन्पुरुषम्पशुम् ॥ १५ ॥
यज्ञेनयज्ञमयजन्तदेवास्तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाकम्महि-
मानःसचन्तयत्रपूर्वेसाद्ध्याःसन्तिदेवाः ॥ १६ ॥ अद्भ्यःसम्भृतः
पृथिव्यैरसाच्चविविश्वकर्मणःसमवर्त्तताग्रे । तस्यत्वष्टाविविदधद्रूप-
मेतितन्मर्त्यस्यदेवत्वमाजानमग्रे ॥ १७ ॥ वेदाहमेतम्पुरुषम्महान्त-
मादित्यवर्णन्तमसःपरस्तात् । तमेवविदित्वातिमृत्युमेतिनान्यः

१. 'यथा भारभराऽऽक्रान्ता निश्चसन्ति नरा भुवि । एवं वर्णाः प्रयोक्तव्याः

'अद्भ्यः सम्भृत' इत्यपि ॥ (या० शि० श्लो० ३६) Collection.

पन्थाविविद्यतेयनाय ॥ १८ ॥ प्रजापतिश्चरतिगर्भेऽन्तरजायमानो
 बहुधाविविजायते । तस्य योनिम्परिपश्यन्ति धीरास्तस्मिन् हतस्थुर्भु-
 वनानि विविक्ष्वा ॥ १९ ॥ सो देवेभ्यः आतपति सो देवानां पुरोहितः ।
 पूर्वो सो देवेभ्यो जातो नमो रुचाय ब्राह्मणे ॥ २० ॥ रुचम ब्राह्मज-
 यन्तो देवाः अग्रे तद्ब्रुवन् । यस्त्वेवम ब्राह्मणो विद्यात्तस्य देवाः अस्-
 न्वशे ॥ २१ ॥ श्रीश्च तेलक्ष्मीश्च पत्न्यावहोरात्रे पार्श्वे नक्षत्राणि रूप-
 मश्विनौ व्यात्तम् । इष्णन्निषाणामुष्मः इषाण सर्व्वलोकम् इषाण
 ॥ २२ ॥ इति संहितायामेकत्रिंशोऽध्यायः ।

● अथ द्वात्रिंशोऽध्यायः ●

ॐ तदेवाग्निस्तदादित्यस्तद्द्वायुस्तदुच्चन्द्रमाहं । तदेवशुकक्रन्त-
द्ब्रह्मताऽआपहंसप्रजापतिहं ॥ १ ॥ सर्वे निमेषाजक्षिरेव्यद्युतहं
पुरुषादधि । नैनमुद्ध्वन्नतिर्व्यञ्चन्नमद्ध्येपरिजग्रभत् ॥ २ ॥
नतस्यप्रतिमाऽअस्तिवस्यनाममहद्दशः । हिरण्यगर्भऽइत्येष-
मामाहिहसीदित्येषावस्मान्नजातऽइत्येषः ॥ ३ ॥ एषोहदेवःप्रदि-

१. हिरण्यगर्भः सम, सः प्राणतो नि, अस्यमे, सऽ आत्मदा (शु० अ०
२५ मं० १०-१३) अस्मान्न जातः (शु० श० ८ मं० ३६) मा मा हिठं
सीत् (शु० अ० १६ मं० १०२)

शोनुसव्वर्वाःपूर्वोहजातःसऽउगर्भेऽअन्तः । सऽएवजातःसज
निष्यमाणःप्रत्यङ्जनास्तिष्ठतिसर्वतोमुखः ॥ ४ ॥ यस्माज्जा-
तन्नपुराकिञ्चनैवसऽआवभूवभुवनानिविश्वा । प्रजापतिःप्रज-
यासदरराणस्त्रीणिज्ज्योतींषिसचतेसषोडशी ॥ ५ ॥ येनद्यौरु-
ग्रापृथिवीचहृढायेनस्वस्तमितंयेननाकः । योऽअन्तरिक्षेरजसो
विमानःकस्मैदेवायहविषाविधेम ॥ ६ ॥ यङ्क्रन्दसीऽअवसात-
स्तमानेऽअभ्यैक्षेताम्मनसारेजमाने । यत्राधिसूरऽउदितोविभाति
कस्मैदेवायहविषाविधेम । आपोहयद्वृहतीर्षश्चिदापः ॥ ७ ॥

१. आपो हयद्वृहती, यजित (शु० अ० २७ मं० २५, २६)

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

व्वेनस्तत्पश्यन्निहितङ्गुहासद्यत्रविश्वम्भवत्येकनीडम् । तस्मि-
 निददसञ्चवित्सर्व्वदसऽओतऽप्पोतश्चव्विभूऽप्रजासु ॥ ८ ॥
 प्रतद्द्वोचेदमृतन्नुविद्वान्गन्धर्व्वोधामविभृतङ्गुहासत् । त्रीणि
 पदानिनिहितागुहास्यस्तानिब्वेदसपितुऽपितासत् ॥ ९ ॥ सनो
 बन्धुर्ज्जनितासव्विधाताधामानिब्वेदभुवनानिव्विश्वा । यत्रदेवाऽ
 अमृतमानशानास्तृतीयेधामन्नदध्यैरयन्त ॥ १० ॥ परीत्यभुतानि
 परीत्यलोकान्परीत्यसर्व्वीऽप्रदिशोदिशश्च । उपस्थायप्रथम-
 जामृतस्यात्मनात्मानमभिसंव्विवेश ॥ ११ ॥ परिद्यावापृथिवीस-
 द्यऽइत्वापरिलोकान्परिदिशऽपरिस्वऽ । ऋतस्यतन्तुंव्विततंव्वि-

CC-0. Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

चृत्य तदपश्यत्तदभवत्तदासीत् ॥ १२ ॥ सर्वसस्पतिमद्भुतमिप्रय-
मिन्द्रस्य काम्यम् । सनिम्मेधामयासिषं स्वाहा ॥ १३ ॥ याम्मे-
धान्देवगणाः पितरश्चोपासते । तयामामद्यमेधयाग्नेमेधाविनङ्कु-
रुस्वाहा ॥ १४ ॥ मेधाम्मेव्वरुणोददातुमेधामग्निः प्रजापतिः ।
मेधामिन्द्रश्चव्वायुश्चमेधान्धाताददातुमेस्वाहा ॥ १५ ॥ इदम्मेव्वह्म-
चक्षत्रञ्चोमेशिश्रयमश्नुताम् । मयि देवादधतु शिश्रयमुत्तमान्तस्यै
तेस्वाहा ॥ १६ ॥ इति संहितायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ।

❀ अथ त्रयस्त्रिंशतितमोऽध्यायः ❀

CC-0, Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

ॐ अस्याजरासोदमामरिन्ना अर्चद्धूमासोऽअग्नयः पावकाः । शिश्व-

Digitized By Siddhanta Ganguli Gyaan Kosha

तीचयः श्वात्रासोभुरण्यवोव्वनर्षदोव्वायवोनसोमाहं ॥ १ ॥ हर-
योधुमकेतवोव्वातजुताऽउपद्यवि । सतन्तेव्वृथगग्नयः ॥ २ ॥ यजा-
नोमित्रावरुणायजादेवाँरऋतम्बृहत् । अग्नेयक्षिस्वन्दमम् ॥ ३ ॥
सुकक्ष्वाहिदेवहृतमाँरअश्वौँरअग्नेरथीरिव । निहोतापुर्व्यः सदहं ॥ ४ ॥
द्वेव्विरूपेचरतः स्वत्येऽअन्यान्याव्वत्समुपधापयेते । हरिरन्यस्या-
म्भवतिस्वधावाञ्छुक्क्रोऽअन्यस्यान्ददशेसुवर्चाहं ॥ ५ ॥ [शतम्—
१७००] अयमिद्वप्रथमोधायािधातुमिर्होतायजिष्ठोऽअद्वरेण्वीढ्यः ।
यमज्जवानोभृगवोव्विरुरुचुर्वनेषुचित्रं व्विभवं व्विशेविशे ॥ ६ ॥ त्रीणि
शतात्रीसहस्राण्यग्निन्निहशब्देवानवचासपस्मन् । औक्षन्धृतैरस्त-

णन्बहिरस्माऽआदिद्धोतारन्न्यसादयन्त ॥ ७ ॥ मूर्ध्ना नन्दिवोऽअर-
 तिम्पृथिव्याव्यैश्वानरमृतऽआजातमग्निम् । कविऽसम्राजमतिथि-
 ज्जनानामासन्नापात्रज्जनयन्तदेवाः ॥ ८ ॥ अग्निर्वृत्राणिज्जनद्द्र-
 विणस्युर्व्विपन्न्यया । समिद्धऽशुक्लऽआहुतः ॥ ९ ॥ विश्वेभिऽसो-
 म्यम्मदध्वन्ऽइन्द्रेणव्यायुना । पिबामित्रस्यधामभिः ॥ १० ॥ आयदि-
 पेनृपतिन्तेजऽआनट्शुचिरेतोनिषिक्तन्धौरभीके । अग्निऽशर्द्धमनवद्यं
 ऋवानंस्वाद्ध्यज्जनयत्सुदयच्च ॥ ११ ॥ अग्नेशर्द्धमहतेसौमगाय
 तवद्द्युम्नान्युत्तमानिसन्तु । सञ्जास्पत्यऽसुयममाकृणुष्वशत्रूय-
 तामभितिष्कामहांसि ॥ १२ ॥ त्वाहिमन्द्रतममर्कशोकैर्व्वृमहे

महि॒नः॑ श्रो॒ष्य॒ग्ने । इन्द्र॒क्षत्वा॑ शव॒सादे॒वता॑व्वा॒युम्पृ॑णन्ति॒राध॑सा॒नृ॒
त॒माह॑ ॥ १३ ॥ त्वेऽ॒ग्नेस्वाहु॑त॒प्त्रियासः॑ सन्तुसुर॒यः । स॒न्तारो॑
येम॒घवा॑नो॒जना॑नामु॒र्वान्द॑यन्त॒गोना॑म् ॥ १४ ॥ श्रु॒धि॒श्रु॒त्कर्ण॑व्व॒
न्निह॑भिर्द्वै॒र॒ग्नेस॒याव॑भिः । आसी॑दन्तुव॒र्हिषि॑मि॒त्रोऽ॒र्घ्वमा॑प्स्य॒त॒
व्वाधा॑णां॒ऽअद्भ॑व॒रम् ॥ १५ ॥ वि॒श॒श्वे॒षाम॑दि॒तिर्घ॑क्षि॒याना॑न्वि॒श॒श्वे॒
षाम॑ति॒यि॒र्मनु॑षाणाम् । अ॒ग्निर्द्वै॒वाना॑मव॒ऽआवृ॑णान॒सुमृ॑डीकोभव॒
तुजा॑तव॒न्दाह॑ ॥ १६ ॥ म॒होऽ॒ग्ने॒समि॑धानस्य॒शर्म॑ण्यना॒गामि॑त्रे
व्वरु॑णेस्व॒स्तये । श्रे॒ष्ठे॒स्याम॑स॒वितु॑स॒वीम॑नि॒तद्दे॒वाना॑मवी॒ऽअ॒व्या॒
व्वृ॑णीमहे ॥ १७ ॥ आ॒प॒रि॒ष॒त्पि॒पु॒स्त॒स्यो॒न॒म॒पो॒न॒क्ष॒त्र॒त॒ज्ज॒रि॒ता॒

स्तऽइन्द्र । आहि॒व्वा॒युर्न॒नियु॒तो॒नोऽअच्छा॒त्व॒ह॒दि॒धी॒भिर्ह॒य॒से॒व्वि॒वा-
 जान् ॥१८॥ गाव॒ऽउपा॒वता॒वत॒म्मही॒ष॒स्य॒र॒प्सु॒दा । उ॒भाक॒र्णाहि॒-
 र॒ण्यया ॥१९॥ ष॒द॒द॒द्यसु॒रऽउ॒दिते॒ना॒गामि॒त्रोऽअ॒र्च्य॒मा । सु॒वा॒तिस॒-
 वि॒ताभ॒गः ॥२०॥ आ॒सु॒ते॒सि॒ञ्च॒त॒शि॒श्रय॒ऽरो॒द॒स्यो॒रभि॒शि॒श्रय॒म् । र॒सा-
 द॒धी॒तवृ॒षभ॒म् । त॒म्प्र॒त्क॒थाय॑व्वेनः ॥२१॥ आ॒ति॒ष्ठ॒न्त॒म्परि॒वि॒श्वे॒ऽअ-
 भूष॒ञ्छि॒योव्व॒सान॑श्च॒रति॒स्वरो॑चिः । म॒हत्त॒द्वृ॒ष्णोऽअ॒सुर॑स्य॒नामा
 वि॒श्वरू॒पोऽअ॒मृता॑नित॒स्तथौ ॥ २२ ॥ प्र॒वो॒म॒हेम॑न्द॒माना॑यान्ध॒सो॒र्चा
 वि॒श्वान॑राय॒वि॒श्वाभु॑वे । इन्द्र॑स्य॒यस्य॑सु॒म॒ख॒ऽस॒हो॒महि॑श्च॒वो॒नृ-

मृणश्चरोदसीसपर्वतः ॥ २३ ॥ बृहन्निदिधमऽपाम्भूरिशस्त-
 म्पृथुःस्वरुः । येषामिन्द्रोऽबुवासखा ॥ २४ ॥ इन्द्रेहिमतस्यन्धसो
 विश्वेभिःसोमपर्वभिः । मह्यँऽअभिष्टिरोजसा ॥ २५ ॥ इन्द्रोऽबु-
 त्रमवृणोच्छर्द्धनीतिःप्रमायिनाममिनाद्द्वर्षणीतिः । अहन्नव्यस-
 मुशधृग्वनेष्वविर्द्धेनाऽअकृणोद्द्राम्याणाम् ॥ २६ ॥ कुतस्त्वमि-
 न्द्रमाहिनुःसन्नेकोयासिसत्पतेकिन्तऽइत्या । सम्पृच्छसेसमराणःशु-
 भानैव्वोचेस्तन्नोहरिवोयत्तेऽअस्मे । 'मह्यँऽइन्द्रोऽयऽओजसाकदा-

च॒नस्त॒रीर॑सि॒कदा॒चन॑प्रयु॒ञ्छसि॑ ॥ २७ ॥ आ॒तत्त॑ऽइन्द्रा॒यवः॑प॒न-
न्ता॒भिय॑ऽकु॒र्व्वङ्गो॑म॒न्त॒न्ति॒तृ॒त्सान् । स॒कृ॒त्स्वुं॑ ऋ॒षे॒षु॒रु॒पु॒त्रा॒म्म॒ही॑ऽस॒हस्र॑-
धा॒राम्बृ॑ह॒तीन्नु॑क्षन् ॥ २८ ॥ इ॒मान्ते॒धिय॑म्प्रभ॒रेम॑हो॒म॒ही॒म॒स्य॑स्तो॒त्रे
धि॒षणा॑वत्त॑ऽआ॒न॒जे । तमु॑त्स॒वेच॑प्प्रस॒वेच॑सा॒सहि॑मिन्द्र॒न्दे॒वास॑ऽश॒व-
सा॒मद॒न्ननु॑ ॥ २९ ॥ वि॒व्भ्रा॒ड्बृ॒हत्पि॑वतु॒सो॒म्य॒म्म॒द्ध्वा॒युर्ध॑ध॒द्य॒क्ष-
प॑ता॒ववि॑हु॒तम् । व्वा॒तजू॑तो॒षोऽअ॑भि॒रक्ष॑ति॒त्मना॑प्प्र॒जाऽपु॑पोषपु॒रुधा-
वि॒राज॑ति ॥ ३० ॥ उ॒दुत्य॑ञ्जा॒तवे॑दस॒न्दे॒वंव्व॑हन्ति॒के॒तवः॑ । दृ॒शे॒वि-

२. कदाचनस्तररीरसि, कदाचन प्रयुञ्छसि (शु० अ० ८ मं० २-३) ।

श्रवायसूर्यम् ॥ ३१ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यन्तज्जनाँरऽअनु । त्व
 व्वरुणपश्यसि ॥ ३२ ॥ दैव्यावद्ध्वर्युऽआगतदृरथेनसूर्यत्वचा
 मह्वायज्ञसमजाथे । तम्प्रक्षथायव्वेनश्चित्रन्देवानाम् ॥ ३३ ॥
 आनऽइडाभिर्विदथेसुशस्तिव्विश्वानरःसवितादेवऽपतु । अपि
 यथायुवानोमत्सथानोव्विश्वज्जगदभिपित्वेमनीषा ॥ ३४ ॥ यद-
 द्यकच्चवृत्रहन्नुदगाऽअभिसूर्य । सर्व्वन्तदिन्द्रतेव्वशे ॥ ३५ ॥
 तरणिर्व्विश्वदर्शतोऽज्योतिष्कृदसिसूर्य । व्विश्वमाभासिरोच-

॥ ४१ ॥ अद्द्यादेवाऽउदितासुर्ध्वस्यनिरहसःपिपृतानिरवद्द्यात् ।

तन्नोमित्रोव्वरुणोमामहन्तामदितिःसिन्धुःपृथिवीऽउतद्यौः ॥ ४२ ॥

आकृष्णेनरजसाव्वर्त्तमानोनिवेशयन्नमृतम्मर्त्यश्च । हिरण्ययेनस-

वितारथेनादेवोवातिभुवनानिपश्यन् ॥ ४३ ॥ प्रवावृजेसुप्स्यावर्हि-

रेषामाविश्यतीववीरिटऽइयाते । विशामत्तकोरुषसःपूर्वहृतौव्वा-

युःपुषास्वस्तयेनियुत्वान् ॥ ४४ ॥ इन्द्रवायूबृहस्पतिमित्राग्निम्पु-

षणम्मगम् । आदित्यान्मारुतङ्गणम् ॥ ४५ ॥ व्वरुणंप्पाविताभुव-

न्मित्रोव्विश्वाभिरुतिभिः । करेतान्नःसुरार्धसः ॥ ४६ ॥ अधि-

नऽइन्द्रैषांविष्णोसजात्यानाम् । इतामरुतोऽश्वश्विना । तम्प्रक्तथा-

यंवे॒भो॒घेदे॑षास॒ऽआन॒ऽइडा॒मि॒र्वि॒श्वे॒भ्यमि॑ह॒सो॒म्य॒म्यद्द॒धोमा॑स॒श्चर्च॑णी
धृतं॑ ॥ ४७ ॥ अ॒ग्न॒ऽइन्द्र॒व्य॒रुण॒मित्र॒देवा॑ह॒श॒र्ध॒ह॒प्रय॑न्त॒मारु॑तो॒त-
वि॒ष्णो । उ॒मान्म॑स॒त्या॒रु॒द्रो॒ऽअ॒ध॒न्ना॒पु॒षाभ॑ग॒ह॒स॒स्वती॑जुषन्त
॥ ४८ ॥ इन्द्रा॒ग्नीमि॒त्राव॑रुण॒दिति॑ऽस्वः॒पृथि॒वीन्द्वा॒म्मरु॑त॒ह॒प॒र्व-
ताँ॒र॒अ॒पः । हु॒वे॒विष्णुं॑स्पुषण॒म॒ह॒म॒ण॒स्पति॑म॒भग॑न्नु॒श॒स॒स॒वि॒ता-
र॑मु॒तये॑ ॥ ४९ ॥ अ॒स्मे॒ख॒द्रा॒मे॒ह॒ना॒प॒र्व॒ता॒सो॒वृ॒त्र॒ह॒त्ये॒भर॑ह॒तौ॒स-
जोषा॑ह॒ । यः॒श॒स॒ते॒स्तु॒व॒ते॒धा॒रि॒प॒ज्ज॒ऽइन्द्र॑ज्ज्ये॒ष्ठा॒ऽअ॒स्माँ॒र॒अ॑वन्तु

१. तम्प्रत्यया, अयं वेनः, ये देवासः, ओमासश्चर्चणीधृ७ (शु० अ० ७
मं० १२, १६, १९, ३३) आन॒ऽइडा, वि॒श्वे॒भ्यः सो॒म्यम् (शु० अ० ३३ मं० ३४, १०) ।

देवाः ॥५०॥ अर्वाञ्चोऽअद्याभवतायजत्राऽआवोहार्दिभयमानोव्य-
येयम् । त्रादध्वन्नोदेवानिजुरोवृकस्यत्रादध्वङ्कुर्त्तादवपदोयजत्राः
॥५१॥ विश्वेऽअद्यमरुतोविश्वेऽऊतीविश्वेभवन्त्वग्नयःसमिद्धाः ।
विविश्वेनोदेवाऽअवसागमन्तुविविश्वमस्तुद्रविणं व्याजोऽअस्मे ॥५२॥
विविश्वेदेवाःशृणुतेमहवम्मेवेऽअन्तरिक्षेऽउपद्यविष्टु । येऽअग्नि-
जिह्वाऽउतवायजत्राऽआसद्यास्मिन्नबर्हिषिमादयदध्वम् ॥ ५३ ॥
देवेभ्योहिप्रथमंभ्यज्ञियेभ्योमृतत्वहसुवसिभागमुत्तमम् । आदि-
द्वामानहसवितव्यं पुषेनूचीनाजीवितामानुषेभ्यः ॥ ५४ ॥ प्रवा-
युमच्छावृतीमनीषावृद्धिर्विश्ववारहव्यायाम् । द्युतद्या-

मानियुतः पत्यमानः कविः कविमियक्षसिष्यज्ज्यो ॥ ५५ ॥ इन्द्रवा-
यूऽइमे सुताऽउपप्रयो भिरागतम् । इन्द्रवो वामुशन्ति हि ॥ ५६ ॥
मित्रऽहुवे पुतदक्षं वरुणश्चरिशादसम् । धियङ्घृताची साधन्ता
॥ ५७ ॥ दस्रासुवाकवः सुतानासत्यावृत्तक्तवर्हिषः । आयातऽरु-
द्रवर्त्तनी । तम्प्रत्नथायव्वेनः ॥ ५८ ॥ विददद्यदीसरमारुणमद्रे-
र्महिपाथः पुर्व्व्यऽसभ्यकः । अग्रन्नयत्सुपदक्षराणामच्छारव-
म्प्रथमाजानतीगात् ॥ ५९ ॥ नहिस्पशमविदन्नन्यमस्मद्वैश्वान-
रात्पुरऽएतारमग्नेः । एमेनमवृधन्नमृताऽअमर्त्यव्वैश्वानरङ्क्षेत्र-

जित्यायदेवाः ॥ ६० ॥ उग्रविघनिनामृधऽइन्द्राग्नीहवामहे ।
तानोमृडातऽईदृशे ॥ ६१ ॥ उपास्मैगायतानरूपवमानायेन्दवे ।
अभिदेवाँर इयक्षते ॥ ६२ ॥ यत्वाहिहृत्येमघवन्नवर्द्धन्येशाम्वरेहरि-
वोषेगविष्टौ । यत्वानुनमनुमदन्तिव्विप्राऽपिबेन्द्रसोमऽसगणोमरु-
द्धिः ॥ ६३ ॥ जनिष्ठाऽउग्रऽसहसेतुरायमन्द्रऽओजिष्ठोबहुला-
भिमानः । अवर्द्धन्निन्द्रम्मरुतश्चिदन्नमाताषद्वीरन्दधनद्धनिष्ठा
॥ ६४ ॥ आतूनऽइन्द्रवृत्रहन्नस्माकमर्द्धमागहि । महान्महीभिरु-
तिभिः ॥ ६५ ॥ त्वमिन्द्रप्रतूर्तिष्वभिविश्वाऽअसिस्पृधः ।
अशस्तिहाजमिताविविश्वतूरसित्वन्तर्ह्यतरुष्यतः ॥ ६६ ॥ अनुते

शुष्मन्तुरयन्तमीयतुःक्षोणीशिशुन्नमातरा । विश्वास्तेस्पृधः शनय-
यन्तमन्यवेवृत्रं व्यदिन्द्रतूर्वसि ॥ ६७ ॥ यज्ञो देवानाम्प्रत्येति सुम्न-
मादित्या सो भवतामृडयन्तः । आवोर्वाची सुमतिर्व्वृत्यादहो शिश्न-
दद्याव्वरिवो वित्तरासत् ॥ ६८ ॥ अदब्धेभिः सवितः पायुभिः पृथ्वि-
वेभिर्दद्यपरिपाहिनो गयम् । हिरण्यजिह्वः सुविताय नव्यसे रक्षा-
माकिन्नोऽअघशः सऽईशत ॥ ६९ ॥ प्रवीरया शुचयो दद्रिरेवामदध्व-
र्षुभिर्मधुमन्तः सुतासः । ब्रह्मवायोनियुतो या ह्यच्छापि वा सुत-
स्यान्धसो मदाय ॥ ७० ॥ गावऽउपावतावतम्महीषश्चस्यरप्सुदा । उभा-
कण्णी हिरण्यया ॥ ७१ ॥ काव्ययो राजनिषु कृत्वा दक्षस्य दुरोणे । रि-

शादसासुधस्थऽआ ॥ ७२ ॥ दैव्यावद्ध्वर्ष्युऽआगतं रथेनसुधैर्वत्त्वचा ।
मद्ध्वायस्यसमंजाथे । तम्प्रत्कथायंवेनः ॥ ७३ ॥ तिरश्चीनोव्वित-
तोरश्मिरेशामधःस्विदासीदुपरिस्विदासीत् । रेतोधाऽआसन्म-
हिमानऽआसन्स्वधाऽअवस्तात्प्रयतिःपरस्तात् ॥ ७४ ॥ आरोदसीअपृ-
णदास्वर्म्महज्जातंम्यदेनमपसोऽअधारयन् । सोऽअद्ध्वरायपरिणीयते
कविरत्योमव्वाजसातयेचनोहितः ॥ ७५ ॥ उक्थेमिर्वृत्रहन्तमायामं
न्दानाचिदागिरा । आङ्गुषैराविवासतः ॥ ७६ ॥ उपनःसुनवोगिरः
शृण्वन्त्वमृतस्यये । सुमृडीकाभवन्तुनः ॥ ७७ ॥ ब्रह्माणिमेमत-

व्यथे । सत्यः सोऽस्य महिमा गृणेशवो वक्षेषु विष्णुराज्ये ॥ ८३ ॥
 अदब्धेभिः सवितः पायुभिर्बृहदशिवेभिरदद्य परिपाहि नोगायम् । हिर-
 ण्यजिह्वः सुविताय नव्यसेरक्षामाकिर्नोऽअघशः सऽईशत ॥ ८४ ॥
 आनो यज्ञं दिवि स्पृशं वायो वा दिसु मन्मभिः । अन्तः पवित्रं उपरि-
 श्रुणी नानुयद शुक्रोऽअयामिते ॥ ८५ ॥ इन्द्रवायुसुसन्दश सुहवे ह-
 वामहे । अथानः सर्वऽइज्जनो नमीवः सङ्गमे सुमनाऽअसत् ॥ ८६ ॥
 क्रधगित्था समर्त्यः शशमे देवता तये । सो नु नमिन्नावरुणावभिष्ट-
 यऽआचक्रे हव्यदा तये ॥ ८७ ॥ आयातमुपभूषत मम ददः पिवत म-
 शिश्वना । दुग्धमप्यो वृषणा जेत्या वसुमानो मर्दिषु मार्गतम् ॥ ८८ ॥

प्रैतुब्रह्मणस्पतिः प्रदेव्येतुसुनृता । अछाव्वीरन्नयम्पङ्क्तिराध-
 सन्देवायन्नन्तुनः ॥ ८९ ॥ चन्द्रमाऽअप्स्वन्तरासुपण्णोधावते
 दिवि । रयिम्पिशङ्गम्बहुलम्पुरुस्पृहः हरिरेतिकनिष्कदत् ॥ ९० ॥
 देवन्देवव्वोवसेदेवन्देवमभिष्टुये । देवन्देवः हुवेमव्वाजसातयेगुण-
 न्तोदेव्याधिया ॥ ९१ ॥ दिविपृष्ठोऽअरोचताग्निवैश्वानरोवृहन् ।
 क्षमयाव्वृधानऽओजसाचनोहितोज्ज्योतिषावाधतेतमः ॥ ९२ ॥
 इन्द्राग्नीऽअपादियम्पूर्वागात्पद्वतीव्यः । हित्वीशिरोजिह्वव्या
 व्वावदश्चरन्निःशत्पदान्यवक्रमीत् ॥ ९३ ॥ देवासोहिष्मामनवेस-
 मन्यवोव्विश्वसाकः सरातयः । तेनोऽअदद्यतेऽअधरन्तुचेतुनोभ-

वन्तुव्वरिवोविदः ॥ ९४ ॥ अपाधमदमिशस्तीरंशस्तिहाथेन्द्रोद्यु-
 म्मन्याभवत् । देवास्तऽइन्द्रसक्ख्यायवेमिरेवृहद्भानोमरुद्वण ॥ ९५ ॥
 प्रवऽइन्द्रायवृहतेमरुतोव्वहमार्चत । व्वृत्रहन्तिव्वृत्रहाशतक्कतु-
 र्व्वज्ज्रेणशतपर्व्वणा ॥ ९६ ॥ अस्येदिन्द्रोव्वावृधेव्वृष्णयदशवोमदे-
 सुतस्यव्विष्णवि । अद्यातमस्यमहिमानमायवोनुष्टुवन्तिपुर्व्वथा ।
 इमाऽउत्वायस्यायमयऽसहस्रमूर्ध्वऽऊर्णः ॥ ९७ ॥ इति संहितायां
 त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ।

१. इमा उत्वा, यस्यायम, अयठं सहस्रम् (शु० अ० ३३ मं० ८१-८३) ।

२. ऊर्ध्वऽऊर्णः (शु० अ० ३३ मं० ८३) ।

❀ अथ चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ❀

ॐ यज्जाग्रतोदूरमुदैतिदैवन्तदुसुप्तस्यतथैवैति । दूरङ्गमञ्ज्योति
षाञ्ज्योतिरेकन्तन्मेमनःशिवसङ्कल्पमस्तु ॥ १ ॥ येनकर्माण्य-
पसोमनीषिणोवह्नेकृण्वन्तिविविदथेषुधीराः । यदपूर्वम्यक्षमन्तःप्र-
जानान्तन्मेमनःशिवसङ्कल्पमस्तु ॥ २ ॥ यत्प्रज्ञानमुतचेतोधृति-
श्चयज्ज्योतिरन्तरमृतम्प्रजासु । यस्मान्नऽकृतेकिञ्चनकर्मविक्र-
यतेतन्मेमनःशिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३ ॥ येनेदम्भुतम्भुवनम्भवि-
ष्यत्परिगृहीतममृतेनसर्वम् । येनयज्ञस्तायतेसुप्तहोतातन्मेमनः

शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ४ ॥ यस्मिन्नृचःसामयजूंषिषस्मिन्नप्रति-
ष्ठितारथनाभाविंवाराः । यस्मिंश्चिश्चत्तदसर्वमोतम्प्रजानान्तन्मे
मनःशिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ५ ॥ सुषारथिरश्श्वानिवयन्मनुष्यान्ने
नीयतेभीशुभिर्वाजिनऽश्व । हृत्प्रतिष्ठन्वदजिरञ्जविष्ठन्तन्मेम-
नःशिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ६ ॥ पितुन्नुस्तौषम्महोधर्माणान्तविषीम् ।
यस्यत्रितोळ्योजसाव्वृत्रंविपर्वमर्हयत् ॥ ७ ॥ अन्विदनुमतेत्वम्म-
न्यासैशञ्चनस्कृधि । कत्वेदक्षायनोहिनुष्प्रणऽआयूँषितारिषः
॥ ८ ॥ [शतम्—१८००] अनुनोद्यानुमतिर्व्यहन्देवेषुमन्यताम् ।
अग्निश्चहव्यवाह्नोमवतानवाशुपेसयः ॥ ९ ॥ सिनीवालिपृथु-

षडुक्तेषादेवानामसिस्वसा । जुषस्व हव्यमाहुतमप्रजान्दैविदिदि-
 ङ्ठिनः ॥ १० ॥ पञ्चवद्युः सरस्वतीमपियन्ति सस्रोतसः । सरस्व-
 तीतु पञ्चधा सो देशे भवत्सरित् ॥ ११ ॥ त्वमग्ने प्रथमोऽअङ्गिराऽ-
 ऋषिर्देवो देवानामभवः शिवः सखा । तदव्वते कवयो विदमनाप सो-
 जायन्तमरुतो भ्राजद्वष्टयः ॥ १२ ॥ त्वन्नोऽअग्ने तव देवपायुभिर्म-
 धोनोरक्षतन्वश्चव्वन्च । त्राता लोकस्य तनये गवामस्य निमेषः रक्ष-
 माणस्तवव्वते ॥ १३ ॥ उत्तानायामवभराचिकित्वान्सुदद्यः प्रवीता
 वृषणञ्जान । अरुषस्तूपोरुशदस्य पाजऽइडायास्पुत्रोव्वयुनेजनिष्ट
 ॥ १४ ॥ इडायास्त्वापदेव्यन्नामापृथिव्याऽअधि । जातवेदो

Digitized by eGangotri Gyaan Kosha

निधीमहयग्नेहव्यायव्वोढवे ॥ १५ ॥ प्रमन्महेशवसानायशुषमाङ्ग-
 षङ्गिर्व्वणसेऽङ्गिरस्वत् । सुवृत्तिकभिस्तुवतऽङ्गिमयायार्चामार्क-
 न्नरेव्विश्रुताय ॥ १६ ॥ प्रवोमहेमहिनमोयरहध्वमाङ्गुल्यदशव-
 सानायसाम् । येनामहपूर्व्वेपितरः पद्माऽभर्चन्तोऽङ्गिरसोमाऽ-
 अबिन्दन् ॥ १७ ॥ इच्छन्तित्वासोम्यासहस्रायहसुन्वन्तिसोमन्द-
 धतिप्प्रवांसि । तित्तिदन्तेऽभमिशस्त्रिधामानामिन्द्रत्वदाकश्चम-
 द्विप्प्रकेतः ॥ १८ ॥ नतेदुरेषरयान्विद्वज्जगत्स्यातुष्ण्याहिहरिवो
 हरिब्रह्माम् । स्थिराण्वृष्णेसवमाङ्गुलेमाङ्गुलकाग्नावाजहसमिधाने
 ऽमज्ञौ ॥ १९ ॥ अवाहंभ्युत्सुधृतमासुवन्निष्स्वर्णमिप्पसांजुजनस्य

CC-0. Mumukshu Bhawan Varanasi Collection.

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

गोपाम् । भरेषुजा सुक्षितिः सुश्रवसञ्जयन्तन्त्वामनुमदेमसोम
 ॥ २० ॥ सोमो धेनुः सोमोऽर्बन्तमाशुः सोमो वीरङ्गमृण्यन्ददाति ।
 सादन्यं विदत्थ्यः स भेयम्पितृश्रवणं व्योददाशदस्मै ॥ २१ ॥ त्वमि-
 माऽओषधीः सोमविश्वस्त्वमपोऽअजनयस्त्वङ्गाः । त्वमाततन्थो-
 र्वन्तरिक्षन्त्वञ्ज्योतिषावितमोव्ववर्त्थ ॥ २२ ॥ देवेन नो मनसा देव-
 सोमरायो भागः सहसा वन्नभियुद्धथ । मात्वात नदीशिषे व्वीर्यस्यो-
 भयेभ्यः प्रचिकित्सागविष्टौ ॥ २३ ॥ अष्टद्वौ व्यकल्यत्कुभः पृथि-
 व्यास्त्रीधन्वजनासप्तसिन्धून् । हिरण्यक्षः सविता देवऽआगा-
 दधद्द्रत्नादाशुषे व्यास्यणि ॥ २४ ॥ हिरण्यस्य सविता विचर्ष-

णिरुभेद्यावापृथिवीऽअन्तरीयते । अपामीवाम्बाधतेव्वेत्तिसूर्वमभि-
 कृष्णेनरजसाद्यामृणोति ॥ २५ ॥ हिरण्यहस्तोऽअसुरःसुनीथः
 सुमृडीकःस्ववांघात्वव्वाङ् । अपसेधन्त्रक्षसोयातुधानानस्त्याद्वेवः
 प्रतिदोषङ्गणानः ॥ २६ ॥ येतेपन्याःसवितःपूर्व्यासोरिणवःसुकृता-
 ऽअन्तरिक्षे । तेभिर्नोऽअद्यपथिभिःसुगेभीरक्षाचनोऽअधिचब्रूहिदेव
 ॥ २७ ॥ उभापिबतमश्विनोभानःशर्ममच्छतम् । अविद्द्रियाभि-
 रूतिभिः ॥ २८ ॥ अप्नस्वतीमश्विनावाचमस्मेकृतन्नोदसावृष-
 णामनीषाम् । अद्युत्येवसेनिह्वयेवावृधेचनोभवतंवाजसातौ ॥ २९ ॥
 द्युमिरक्तुभिःपरिपातमस्मानरिष्टेभिरश्विनासौभगेभिः । तन्नोमि-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

त्रोव्वरुणोमामहन्तामदिति॑सिन्धुः॑पृथिवीऽउतद्यौः॑ ॥ ३० ॥ आ
 कृष्णेन॑रजसा॑व्वर्त्तमानोनिवेशय॑न्नमृत॑म्मर्त्यश्च । हिरण्ये॑नसविता
 रथेनादेवोषाति॑भुवनानि॑पश्यन् ॥ ३१ ॥ आरात्रि॑पथि॒वद॒रजः
 पितुर॑प्रायि॒धाम॑भिः । दिवः॑सदा॑सिबृहती॑व्विति॑द्वसऽआत्वे॑षव्व-
 र्त्तते॑तमः ॥ ३२ ॥ उष॑स्तच्चित्र॒माभ॑रास्मभ्यं॑व्वाजिनीवति । येन
 तोकश्च॑तनयश्च॒धाम॑हे ॥ ३४ ॥ प्रा॒तर॒ग्नि॒मप्रा॒तरिन्द्र॑हवामहे॒प्रात॑र्मि-
 त्रावरु॑णाप्रा॒तर॒शि॒श्वना॑ । प्रा॒तव॑र्भग॒म्पुष॑ण॒मब्र॑ह्मण॒स्पति॑मप्रा॒तःसोम॑-
 मुतरु॑द्द्र॒दहु॑वेम ॥ ३३ ॥ प्रा॒तर्जि॑ज॒तम्भ॑ग॒मुग्र॑द॒हुवे॑मव्वय॒म्पुत्र॑मदि-
 ते॒षांवि॒ध॒र्त्ता॑ । आ॒द्र॒शि॒श्वाम्प्रा॒तय॑मानस्तु॒रश्वि॑द्द्राजा॒चिद्य॑म्भ-

गम्भक्षीत्याह ॥ ३५ ॥ भगप्रणेतर्भगसत्यराधोभगेमान्धियमुद-
 वाददन्नः । भगप्रनोजनयगोभिरश्वैर्भगप्रनृभिर्नृवन्तः स्याम
 ॥ ३६ ॥ उतेदानीम्भगवन्तःस्यामोतप्रपित्वऽउतमद्ध्येऽअन्हाम् ।
 उतोदितामघवन्तसूर्वस्यव्यन्देवानाँसुमतौस्याम ॥ ३७ ॥ भगऽएव
 भगवाँऽअस्तुदेवास्तेनव्यम्भगवन्तःस्याम । तन्त्वाभगसर्वऽइज्जो-
 हवीतिसनोभगपुरऽएतामवेह ॥ ३८ ॥ समद्ध्वरायोषसोनमन्तदधिक्रा-
 वँवशुचयेपदाय । अर्वाचीनँवसुविदम्भगन्नोरथमिवाश्ववाजिनऽ-
 आवहन्तु ॥ ३९ ॥ अश्ववावतीर्गोमतीर्नऽउषासोव्वीरवतीःसदमुच्छ-
 न्तुभद्राः घृतन्दुहानाव्विश्वतःप्रपीतायुपतस्वस्तिभिःस-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

दानं ॥ ४० ॥ पूषन्तवन्नतेव्यन्नरिष्येमकदाचन । स्तोतारस्तऽ
 इहस्मसि ॥ ४१ ॥ पथस्पथं परिपतिव्वचस्याकामेनकृतोऽअभ्या-
 नङ्कम् । सनोरासच्छुद्धश्चन्द्राग्राधियन्धियदसीषधातिप्रपूषा
 ॥ ४२ ॥ त्रीणिपदाविवचक्रमेद्विष्णुर्गोपाऽअदाभ्यः । अतोधर्माणि
 धारयन् ॥ ४३ ॥ तद्विद्वत्प्रासोविपन्यवोजागृवाऽसं सन्धते ।
 विष्णोर्व्वत्परमम्पदम् ॥ ४४ ॥ घृतवतीभुवनानामभिश्श्रयोर्ध्वीपृथ्वी
 मधुदुर्घेसुपेशसा । द्यावापृथिवीव्वरुणस्यधर्मणाद्विष्कभितेअजरेभू-
 रिरेतसा ॥ ४५ ॥ येनः सपत्न्याऽअपतेभवन्त्विन्द्राग्निभ्यामववाधाम-
 हेतान् । वसवोरुदङ्गाऽआदित्याऽउपरिस्पृशस्मोग्रश्चेत्तारमधिराजम्

क्रन् ॥ ४६ ॥ आनासत्यात्त्रिभिरेकादशैरिह देवेभिर्ध्यातम्मधुपेयम-
श्विश्चना । प्रायुस्तारिष्टृन्नीरपां॑सिमृक्षत॒ऽसेध॑त॒न्द्रेषो॑भवत॒ऽसचा॑भु-
वा ॥ ४७ ॥ एषवस्तोमोमरुतऽह्यङ्गीर्म्मोन्दा॒र्ध्वस्य॑मान्यस्य॒कारोः॑ ।
एषावासीष्टृतन्वे॒व्यां॑व्वि॒द्यामे॑षं॒वृजन॑ञ्जीरदानुम् ॥ ४८ ॥ सह-
स्तोमा॑ःसह॒छन्द॑सऽआवृ॒तः॑सह॒ष्ममा॑ऽऋषयः॑स॒प्तदै॒व्याः॑ । पूर्वे-
षाम्पन्थामनुदृश्य॒धीरा॑ऽअन्वाले॑भिरे॒त्यो न॑रश्मिन् ॥ ४९ ॥ आयु-
ष्यं॒व्वर्च॑स्य॒ऽराय॑स्पोषमौद्भिदम् । इद॑ऽहिर॑ण्यं॒व्वर्च॑स्वज्जैत्राया-
वि॒शता॑दुमाम् ॥ ५० ॥ नतद्द्रक्षां॑सि॒नापि॑शाचास्तरन्ति॒देवाना॑मो-

१—यस्यातिहाय सहेतिन प्रा० अ० ४-२६ इति सूत्रेण चकारनिषेधात् ।
CC-0. Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

जः प्रथमजो ह्येतत् । यो विमर्ति दाक्षायणं हिरण्यं स देवेषु कृणु-
 ते दीर्घमायुः समनुष्ये षु कृणुते दीर्घमायुः ॥ ५१ ॥ यदा बध्नन् दा-
 क्षायणा हिरण्यं शतानी कायसुमनस्यमानाः । तन्मम आबध्नामिश-
 तशारदायायुष्माक्षरदंष्ट्रिर्ध्वथासम् ॥ ५२ ॥ उत नो हि बर्बुध्न्यः शृणो-
 त्वजः पक्वात् पृथिवी समुद्रः । विवशं देवाः क्रता बृधो हुवानास्तुता-
 मन्त्राः कविशस्ताऽभवन्तु ॥ ५३ ॥ इमा भिरऽआदित्येभ्यो घृतस्नूः
 सनाद्द्राजंभ्यो जुह्वा जुहोमि । शृणोतु मित्रोऽअर्घ्यमाभगोनस्तु वि-
 जातो वरुणो दक्षोऽअदशः ॥ ५४ ॥ सप्तऽअक्षयः प्रतिहिताः शरीरे
 सप्तरक्षन्ति सदमप्रमादम् । सप्तापः स्वपतो लोकमीयुस्तत्र जागृतोऽ-

ऽअस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ ॥ ५५ ॥ उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते देवयन्त-
स्त्वेमहे । उपप्रयन्तुमरुतः सुदानवऽइन्द्रप्राशूर्भवासचा ॥ ५६ ॥
प्रनून्मन्त्रहमणस्पतिर्मन्त्रं वदत्युक्त्यम् । अस्मिन्निन्द्रो ववरुणो मित्रो
ऽअर्यमा देवाऽओकाँसि च क्रिरे ॥ ५७ ॥ ब्रह्मणस्पते त्वमस्य स-
न्तासुक्तस्य बोधितनयश्च जिन्व । विश्वन्तद्भद्रं व्यदवन्ति देवा बृह-
द्भद्रं देमविवदथै सुवीराः । अऽइमा विश्वा विश्वकर्मा योनः पिता न-
पतेन्नस्य नो देहि ॥ ५८ ॥ इति संहितायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ।

१—अऽइमा, विश्वकर्मा विमनाः, यो नः पिता (शु० अ० १७ मं०
१७, २६, २७) । २—अन्नपतेन्नस्य, (अ० ११ मं० ८३) ।

Digitized By Siddhanta Gangotri Gyaan Kosha

* अथ पञ्चत्रिंशोऽध्यायः *

ॐ अ॒पेतो॒षन्तु॒पणयो॑सु॒म्नादे॒वपी॒यव॑ ÷ । अ॒स्यलो॒कः सु॒ता-
 व॑तः । द्यु॒भि॒रहो॑भि॒रक्तु॑भि॒र्व्य॒क्तं॒व्य॒मोद॑दा॒त्वव॒सान॑म॒स्मै ॥ १ ॥
 स॒वि॒ताते॒शरी॑रे॒भ्यः पृ॒थि॒व्याँल्लो॒कमि॑च्छतु । तस्मै॑षु॒ज्यन्ता॑मु॒स्त्रियाँ॑
 ॥ २ ॥ व्वा॒युः पु॑नातु स॒वि॒ता पु॑ना॒त्वग्ने॒र्भ्राज॑सा॒सू॒र्यस्य॑व्व॒र्चसा॑ ।
 वि॒मु॒च्यन्ता॑मु॒स्त्रियाँ॑ ॥ ३ ॥ अ॒श्व॒त्येवो॑नि॒षद॑न॒म्प॒र्णेवो॑व्व॒सति॑-

१—‘पणयो जहीमोऽम्बिके’ ४।७६ । पणयः जहीमः अम्बिके एतेभ्य एकारौ-
 कारेभ्यः परोऽकारोऽभिनिधीयत इति सूत्रार्थः । ‘अत्रा जहीमोऽशिवास्त्रे ३५।१० ।
 अम्बेऽअम्बिकेऽम्बिके २३।१५ । इत्यादौ ।

CC-0. Mumukshu Bhawan Varanasi Collection. Digitized by eGangotri

ष्कृता । गोभाजऽइत्तिकलासथयत्सनवथपूरुषम् ॥ ४ ॥ सविताते
 शरीराणिमातुरुपस्थऽआवपतु । तस्मैपृथिविशम्मव ॥ ५ ॥ प्रजा-
 पतौत्वादेवतायामुपोदकेलोकेनिदधाम्यसौ । अपनःशोशुचदधम्
 ॥ ६ ॥ परम्मृत्योऽअनुपरैहिपन्थाव्वस्तेऽअन्यऽइतरोदेवयानात् ।
 चक्षुष्मतेशृण्वतेतैब्रवीमिमान् ऽ प्रजांरीरिषोमोतव्वीरान् ॥ ७ ॥
 शंवातःशदहितेघृणिःशन्तैभवन्तिवष्टुकाः । शन्तैभवन्त्वग्नयः
 पार्थिवासोमात्वाभिश्शुचन् ॥ ८ ॥ कल्पस्तान्तेदिशस्तुभ्य
 माप ऽ शिवतमास्तुभ्यम्भवन्तुसिन्धवः । अन्तरिक्षदःशिवन्तु-
 भ्यङ्कल्पन्तान्तेदिशःसुर्वाः ॥ ९ ॥ अश्मन्वतीरीयतेसदरम-

इध्वमुत्तिष्ठतप्रतरतासखायः । अत्राजिह्मीशिवायेऽसञ्छिवा-
 न्वयमुत्तरेमाभिवाजान् ॥ १० ॥ अपाघमपकिलिष्वमपकृत्यामपो
 रपः । अपामार्गत्वमस्मदपदुःष्वज्यः सुव ॥ ११ ॥ सुमित्रिया-
 नऽआपओषधयः सन्तु दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु योस्मान् द्वेष्टि यञ्च व्व-
 यन् द्विष्मः ॥ १२ ॥ अनड्वाहमन्वारभामहे सौरभेयं स्वस्तये ।
 सनऽइन्द्रऽइव देवेभ्यो व्वहिः सन्तारणो भव ॥ १३ ॥ उद्वयन्तमस-
 स्परिस्वुः पश्यन्तऽउत्तरम् । देवन्दैवत्रासूर्यमगन्मज्ज्योतिरुत्तम-
 म् ॥ १४ ॥ इमञ्जीवेभ्यः परिधिन्धाभिमैषान्नुगादपरोऽअर्त्तमेतम् ।
 शतञ्जीवन्तु शरदः पुरुषीरन्तर्मातृन्धनुष्यर्ष्वतेन ॥ १५ ॥ अञ्ज-

ऽआयूँपिपवसऽआसुवोज्जमिषञ्चनः । आरेबाधस्वदुच्छुनाम् ॥ १६ ॥

आयुष्मानग्नेहविषावृधानोघृतप्रतीकोघृतयोनिरेधि । घृतम्पीत्वा

मधुचारुगव्यमपितेवपुत्रमभिरक्षतादिमान्त्स्वाहा ॥ १७ ॥ परीमेगा-

मनेषतपर्ष्यग्निमहृषत । देवेष्वक्वतश्श्रवःकऽइमाँ२ आदधर्षति ॥ १८ ॥

क्रव्यादमग्निमप्रहिणोमिदूरंरुधमराज्यङ्गच्छतुरिप्प्रवाहः । इहैवायमि-

तरोजातवेदादेवेभ्योहव्यंव्वहतुप्प्रजानन् ॥ १९ ॥ व्वहव्वपाज्जा-

तवेदःपितृभ्योयत्रैनान्वेत्थनिहितान्पराके । मेदसःकुल्याऽउप-

तान्त्ववन्तुसत्याऽएषामाशिषःसन्नमन्ताँस्वाहा ॥ २० ॥ स्यो-

नापृथिविनोभवानृक्षरानिवेशनी । यच्छानःशर्मसप्प्रथाः । अपनः

शोशुचदधम् ॥ २१ ॥ अस्मात्त्वमधिजातोसित्त्वदयज्जायता-
म्पुनः । असौस्वर्गायलोकायस्वाहा ॥ २२ ॥ इति संहितायां
पञ्चत्रिंशोऽध्यायः ।

❀ अथ षट्त्रिंशोऽध्यायः ❀

ॐ ऋचंवाचम्प्रपद्येमनोवजुःप्रपद्येसामप्राणम्प्रपद्येचक्षुःश्रोत्र-
म्प्रपद्ये । वागोजःसहौजोमरिप्राणापानौ ॥ १ ॥ यन्मेछिद्र-
श्चक्षुषोहृदयस्यमनसोवातितृणम्बृहस्पतिर्मेतद्दधातु । शन्नोभवतु
भुवनस्ययस्पतिः ॥ २ ॥ भूर्भुवःस्वःतत्सवितुर्वरेण्यम्भर्गो
देवस्यधीमहि । धियो यो नःप्रचोदयात् ॥ ३ ॥ कयानश्चित्राऽआ-

Digitized By eGangotri Gyaan Kosha

भुवदुतीसदावृधःसखा । कयाशचिष्ठ्यावृता ॥ ४ ॥ कस्त्वासत्यो-
मदानाम्मदहिष्ठोमत्सदन्धसः । दृढाचिदारुजेव्वसु ॥ ५ ॥ अभी-
षुणःसखीनामविताजरितुणाम् । शतम्मवास्युतिभिः ॥ ६ ॥ कया
त्वन्नऽकृत्याभिप्रमन्दसेवृषन् । कयास्तोतृभ्यऽआभर ॥ ७ ॥
इन्द्रोविश्वस्यराजति । शन्नोऽस्तुद्विपदेशश्चतुष्पदे ॥ ८ ॥
शन्नोमित्रःशंव्वरुणःशन्नोभवत्वर्धमा । शन्नऽइन्द्रोबृहस्पतिःशन्नो
विष्णुरुक्रमः ॥ ९ ॥ शन्नोव्वार्तःपवताःशन्नस्तपतु-
सूर्यः । शन्नःकनिक्कदद्देवःपर्जन्योऽअभिवर्षतु ॥ १० ॥ अहा-
निशम्भवन्तुनःशदरात्रीःप्रतिधीयताम् । शन्नऽइन्द्राग्नीभवतामवो-

Digitized By eGangotri Gyaan Kosha

मि॒ह॒शन्न॒ऽइन्द्रा॒वरु॒णारा॒तह॒व्या । शन्न॑ऽइन्द्रा॒पुष॒णाव्वाज॑सा॒तौश॒-
मिन्द्रा॒सोमा॑सु॒विता॒यशं॒व्योः ॥ ११ ॥ शन्नो॑दे॒वीर॒भिष्ट॑य॒ऽआपो॑
भवन्तु॒पीत॑ये । शं॒व्योर॒भिस्त्र॑वन्तु॒नहं ॥ १२ ॥ स्यो॒नापृ॑थि॒विनो॑भवा-
नृक्ष॒रानि॒वेश॑नी । ष॒च्छान॒हंश॒र्म्मस॒प्रथा॑हं ॥ १३ ॥ आपो॑हि॒ष्टाम॑यो-
भुव॒स्तान॑ऽऊ॒र्जोद॑धात॒न । म॒हरे॒णाय॑चक्ष॒से ॥ १४ ॥ सो॒मःशिव॑त-
मो॒रस॑स्तस्य॒भाज॑यते॒हनः॑ । उ॒शती॑रि॒वमा॑तरः ॥ १५ ॥ तम्मा॑
ऽअर॑ङ्गमा॒मवो॑षस्य॒क्षया॑य॒जिन्व॑थ । आपो॑ज॒नय॑थाच॒नहं ॥ १६ ॥
द्यौःशान्ति॑र॒न्तरि॑क्ष॒हंशान्ति॑ ः पृथि॒वीशान्ति॑रा॒पहं॑शान्ति॒रोष॑ध॒यहं॑शा-
न्तिः । व॒नस्प॑त्य॒हंशान्ति॑र्वि॒श्वेदे॒वाःशान्ति॑र्ब्र॒ह्मशान्ति॑हं॒सर्व्व॑हं॒-

शान्तिः शान्तिरेव शान्तिः सामा शान्तिरेधि ॥ १७ ॥ दृते दृद्वहमा
मित्रस्य मा चक्षुषा सर्वाणि भूतानि समीक्षन्ताम् । मित्रस्याहश्चक्षु-
षा सर्वाणि भूतानि समीक्षे । मित्रस्य चक्षुषा समीक्षामहे ॥ १८ ॥
दृते दृद्वहमा । ज्योत्तक्ते सन्दृशि जीव्या सज्ज्योत्तक्ते सन्दृशि जीव्या सम
॥ १९ ॥ नमस्ते हरसे शोचिषे नमस्तेऽस्तु चिषे । अन्यस्तेऽस्म-
त्तपन्तु हेतयः पावकोऽस्मभ्यं दृशिवो भव ॥ २० ॥ नमस्तेऽस्तु
व्यद्युते नमस्ते स्तनयि त्ववे । नमस्ते भगवन्नस्तु वतः स्वः समीहसे
॥ २१ ॥ यतो यतः समीहसे ततो नोऽभयं कुरु । शन्नः कुरु प्रजाभ्यो
भयं नः पशुभ्यः ॥ २२ ॥ सुमित्रियानऽपऽओषधयः सन्तु

दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तुष्टोऽस्मान्छेष्टिषश्चव्यन्दिष्मः ॥ २३ ॥
 तच्चश्रुद्वैवहितम्पुरस्ताच्छुक्कमुच्चरत् । पश्येमशरदःशतजीवेमश-
 रदः शतशृणुयामशरदः शतम्प्रब्रवामशरदः शतमदीनाहस्याम
 शरदःशतम्भूयश्चशरदःशतात् ॥ २४ ॥

इति संहितायां षट्त्रिंशोऽत्रायः ।

१. 'तकारवर्गश्चकारवर्गे चकारवर्गम्' (४।९५) तकारवर्गः पदान्तोऽयः चकार-
 वर्गे प्रत्यये परे चकारवर्गमापद्यते । एवम्—'आराच्चिद्वेषः २०।५२। आच्छच्छन्दः
 १५।५।३, उज्जिहानाः १५।५। इत्यादौ । 'क्षकारादि जकारादि च पदानामुदाहरणं
 संहितायां न विद्यते ।

Digitized By eGangotri Gyaan Kosha

* अथ सप्तत्रिंशोऽध्यायः *

ॐ देवस्य त्वासवितुः सव्येश्वनोर्बाहुभ्याम्पुष्णो हस्ताभ्याम् ।

आददेनारिरसि ॥ १ ॥ युञ्जते मनः उत युञ्जते धियो विष्प्राविष्प्रस्य

बृहतो विष्प्रश्चितः । विहोत्रादधेव्युना विदेकः ऽहन्मही देवस्य स-

वितुः परिष्टतिः ॥ २ ॥ देवीद्यावापृथिवी मखस्य वामद्यशिरोराद्धथा स-

न्देव यजने पृथिव्याः । मखाय त्वामखस्य त्वाशीर्ष्णं ॥ ३ ॥ देव्योव-

मन्यो भूतस्य प्रथमजामखस्य वोद्यशिरोराद्धथा सन्देव यजने पृथिव्याः ।

मखाय त्वामखस्य त्वाशीर्ष्णं ॥ ४ ॥ [शतम् १९००] इत्यग्रः ऽआसी-

न्मखस्य तेद्यशिरोराद्धथा सन्देव यजने पृथिव्याः । मखाय त्वामखस्य

त्वाशीष्णो ॥ ५ ॥ इन्द्रस्यौजस्थमखस्यवोद्यशिरोराद्ध्यासन्देवयज-
नेपृथिव्याः । मखायत्वामखस्यत्वाशीष्णो । मखायत्वामखस्यत्वा-
शीष्णो । मखायत्वामखस्यत्वाशीष्णो ॥ ६ ॥ प्रैतुब्रह्मणस्पतिहंप्र-
देव्येतुसुनृता । अच्छाव्वीरन्नर्ष्यम्पङ्क्तिराधसन्देवायज्ञन्नयन्तुनहं ।
मखायत्वामखस्यत्वाशीष्णो । मखायत्वामखस्यत्वाशीष्णो । मखा-
यत्वामखस्यत्वाशीष्णो ॥ ७ ॥ मखस्यशिरोसि मखायत्वामखस्यत्वा-
शीष्णो । मखस्यशिरोसि । मखायत्वामखस्यत्वाशीष्णो । मखस्यशि-
रोसि । मखायत्वामखस्यत्वाशीष्णो । मखायत्वामखस्यत्वाशीष्णो ।
मखायत्वामखस्यत्वाशीष्णो । मखायत्वामखस्यत्वाशीष्णो ॥ ८ ॥

शुद्धयजुर्वेद-संहिता—अ० १७

अश्वस्यत्वावृष्णः शक्ताधूपयामिदेवयजनेपृथिव्याः । मखायत्वा
 मुखस्यत्वाशीष्णं । अश्वस्यत्वावृष्णः शक्ताधूपयामिदेवयजने
 पृथिव्याः । मखायत्वामुखस्यत्वाशीष्णं । अश्वस्यत्वावृष्णः
 शक्ताधूपयामिदेवयजनेपृथिव्याः । मखायत्वामुखस्यत्वाशीष्णं । म-
 खायत्वामुखस्यत्वाशीष्णं । मखायत्वामुखस्यत्वाशीष्णं । मखायत्वा-
 मुखस्यत्वाशीष्णं ॥९॥ ऋजवेत्वासाधवेत्वासुक्षित्यैत्वा । मखायत्वा
 मुखस्यत्वाशीष्णं । मखायत्वामुखस्यत्वाशीष्णं । मखायत्वामुखस्य-
 त्वाशीष्णं ॥१०॥ वृमायत्वामुखायत्वासूर्वस्यत्वातपसे । देवस्त्वास-
 वितामदध्वानिसक्तुपृथिव्याः सप्तस्यत्वादि । अर्धिरसिशोचिर-

सितपोसि ॥ ११ ॥ यमाध्वंष्ट्रापुस्तद्विघ्नेराधिपत्यऽआयुर्ममेदाः पुत्रव-
 तीदक्षिणतऽइन्द्रस्याधिपत्येऽप्रजाम्मेदाः । सुखदापश्चाद्देवस्य सवितु-
 राधिपत्ये चक्षुर्ममेदाऽआश्रुतिरुत्तरतोधातुराधिपत्ये राघस्पृषममेदाः ।
 विधृतिरुपरिष्टाद्बृहस्पतेराधिपत्यऽओजोमेदाविशश्वाभ्योमाना
 ष्ट्राभ्यस्पाहिमनोरश्वासि ॥ १२ ॥ स्वाहामरुद्भिः परिश्रथीय-
 स्वदिवः सः स्पृशस्पाहि । मधुमधुमधु ॥ १३ ॥ गवम्भो देवानाम्पि-
 तामतीनाम्पतिः प्रजानाम् । सन्देवो देवेन सवित्रा गतसः सूर्येणरो-
 चते ॥ १४ ॥ समग्निरग्निना गतसन्दैव्येन सवित्रा सः सूर्येणारोचिष्ट ।
 स्वाहा समग्निस्तपसा गतसन्दैव्येन सवित्रा सः सूर्येणारुरुचत ॥ १५ ॥

ध॒र्त्तादि॒वो॒व्वि॒मा॒ति॒तप॑स॒स्पृ॒थि॒व्यान्ध॒र्त्तादे॒वो॒दे॒वाना॑म॒मर्त्य॑स्त॒पो॒जाः ।
 व्वा च॑म॒स्मे॒निय॑च्छ॒दे॒वायु॑वम् ॥ १६ ॥ अप॑श्यङ्गो॒पाम॑नि॒पद्य॑मान॒मा
 च॒परा॑च॒पथि॑भि॒श्चर॑न्तम् । स॒सद्भी॑चीः॒सव्वि॑षू॒चीर्व॑सान्ऽआ॒वरी॑-
 वर्ति॑भु॒वने॑ष्वन्तः ॥ १७ ॥ वि॒श॒श्वा॒साम्भु॑वा॒स्पते॑वि॒श॒श्वस्य॑मन॒स-
 स्प॑ते॒वि॒श॒श्वस्य॑व्वच॒सस्प॑ते॒सर्व॑स्यव्वच॒सस्प॑ते । दे॒वश॑श्रु॒त्वन्दे॑वघ-
 र्म्म॒दे॒वो॒दे॒वान्पा॑ह्य॒त्रप्रा॑वीर॒नुवा॑न्दे॒ववी॑तये । मधु॑मा॒ध्वी॒भ्याम्मधु॑-
 माधू॑ची॒भ्याम् ॥ १८ ॥ ह॒दे॒त्वा॒मन॑से॒त्वादि॒वे॒त्वा॒सूर्या॑य॒त्वा । ऊ॒र्ध्वो
 ऽअ॒र्ध्वर॑न्दि॒वि॒दे॒वेषु॑धेहि ॥ १९ ॥ पि॒तानो॑सि॒पितानो॑बो॒धि॒नम॑स्तेऽअ-
 स्तु॒मामा॑हि॒द॒सीः । त्वष्ट॑दे॒मन्त॑स्त्वा॒सपे॑म॒पुत्रा॑न्प॒शून्म॑यि॒धेहि॑प्रा॒जा-

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

म॒स्मामु॑धे॒ह्यरि॑ष्टा॒ह॒स॒हप॑त्याभूयासम् ॥ २० ॥ अ॒हः॑के॒तुना॑जुष-
ता॑सु॒ज्ज्योति॑ज्ज्यो॒तिषा॑स्वाहा । रात्रिः॑के॒तुना॑जुषता॑सु॒ज्ज्योति॑-
ज्ज्यो॒तिषा॑स्वाहा ॥ २१ ॥

इति संहितायां सप्तत्रिंशोऽध्यायः ।

❁ अथ अष्टत्रिंशोऽध्यायः ❁

ॐ दे॒वस्य॑त्वा॒सवि॒तुः॑प्र॒सवे॑श्चि॒व्नो॒र्बा॒हुभ्या॑पू॒ष्णो॒हस्ता॑भ्याम् ।
आ॒द॒दे॒दित्यै॒रास्ना॑सि ॥ १ ॥ इ॒डऽप॒ह्यदि॒तऽप॒हिस॑र॒स्वत्ये॑हि । अ॒सा॑-

१. 'असौ च शाकटायनः' (शु० य० प्रा० अ० ४ सू० १२७) असावित्येतस्य
पदस्य असस्थाने प्रत्यये नकारो न लुप्यते शाकटायनमतेन ।

वेह्यसावेह्यसावेहि ॥ २ ॥ अदित्यैरास्नासीन्द्राण्याऽउष्णीषः ।
पुषासिघर्म्यादीष्व ॥ ३ ॥ अश्विभ्यामिन्वस्वसरस्वत्यैपिन्व-
स्वेन्द्रायपिन्वस्व । स्वाहेन्द्रवत्स्वाहेन्द्रवत्स्वाहेन्द्रवत् ॥ ४ ॥
घस्ते स्तनः शशयोमोमयोभूर्ध्वोरत्नधावसुविद्यः सुदत्रः ।
येनविश्वापुष्यसिवाध्वानिसरस्वतितमिहधातवेकः । उर्व-
न्तरिक्षमन्वेमि ॥ ५ ॥ गायत्रञ्छन्दोऽसित्रैष्टुभञ्छन्दोऽसि-
द्द्यावापृथिवीभ्यांत्वापरिगृह्णाम्यन्तरिक्षेणोपयच्छामि । इन्द्रा-
श्विनामधुनः सारघस्यघर्मम्पातव्वसवोवजतव्वाट् । स्वाहासूर्य-
स्यरश्मयेवृष्टिवनये ॥ ६ ॥ समुद्रायत्वावातायस्वाहासरिराय

त्वाव्वातायस्वाहा । अनाधृष्यायत्वाव्वातायस्वाहाप्रतिधृष्याय
 त्वाव्वातायस्वाहा । अवस्यवेत्वाव्वातायस्वाहाशिमिदायत्वाव्वा-
 तायस्वाहा ॥ ७ ॥ इन्द्रायत्वाव्वसुमतेरुद्रवतेस्वाहेन्द्रायत्वादित्य-
 वतेस्वाहेन्द्रायत्वाभिमातिग्घ्नेस्वाहा । सवित्त्रेत्वाऽक्रभुमतेर्विभु-
 मतेव्वाजवतेस्वाहाबृहस्पतयेत्वाव्विश्वदेव्यावतेस्वाहा ॥ ८ ॥
 समायत्वाङ्गिरस्वतेपितृमतेस्वाहा । स्वाहाघर्मायस्वाहाघर्मःपित्रे
 ॥ ९ ॥ विश्वाऽआशादक्षिणसद्विश्वान्देवानयाडिह । स्वाहा
 कृतस्यघर्मस्यमधोऽपिवतमश्श्वना ॥ १० ॥ दिविधाऽइमंयज्ञमिमंय-
 जन्दिद्विधाऽस्वाहायैषविद्याययज्ञंयजन्त्यर्वाऽ॥ ११ ॥ अश्श्वनाघर्म-

Digitized By Siddhanta e Gangotri Gyaan Kesh

म्पात॑द्द्वा॒नम॑ह॒दिवा॑भि॒रुति॑भिः । तन्त्रा॑यि॒णन॑मो॒द्द्यावा॑पृथि॒वी
 भ्याम् ॥ १२ ॥ अपा॑ताम॒श्वि॒वना॑ध॒र्म्मम॑नु॒द्द्यावा॑पृथि॒वीऽअ॑म॒साता॑म् ।
 इ॒हैव॑रा॒तयः॑ सन्तु ॥ १३ ॥ इ॒षेपि॑न्वस्वो॒ज्जेपि॑वस्व॒ब्रह्म॑णेपिन्वस्व
 क्षत्रा॑यपिन्वस्व॒द्द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑पिन्वस्व । ध॒र्म्मा॑सि॒सुध॑र्म्मामि॒न्य-
 स्मेन॑ नृ॒म्णानि॑धारय॒ब्रह्म॑धारय॒क्षत्र॑न्धारय॒विश॑न्धारय ॥ १४ ॥ स्वाहा-
 पु॒ष्णे॒शर॑से॒स्वाहा॑ग्राव॒भ्यः॒स्वाहा॑प्रति॒रवे॑भ्यः । स्वाहा॑पि॒तृभ्यः॑ऽऊ-
 र्व्वर्ध॑वर्हि॒भ्यो॒ध॒र्म्मपा॑व॒भ्यः॒स्वाहा॑द्द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑ऽस्वाहा॑वि॒श॒श्वे-
 भ्यो॒देवे॑भ्यः ॥ १५ ॥ स्वाहा॑रु॒द्राय॑रु॒द्रह॑तये॒स्वाहा॑स॒ञ्ज्योति॑-
 षा॒ञ्ज्योतिः॑ । अ॒हः॑के॒तुना॑जुषता॑सु॒ज्योति॑ज्योति॒षा॒स्वाहा॑ ।

रात्रिः केतुना जुषता ॐ सुज्ज्योतिर्ज्योतिषा स्वाहा । मधुहुतमिन्द्र-
तमेऽअग्नावश्यामते देवधर्म्मनमस्तेऽअस्तु मामाहि दसीः ॥ १६ ॥
अभीमम्माहि मादिवं विष्प्रोवभूवसुप्रथाः । उतश्श्रवसा पृथिवी ॐ स द-
सीदस्व महां २ असिरोचस्व देववीतमः । विधुममग्नेऽअरुषमिमे दध्य-
सृजप्रशस्तदर्शतम् ॥ १७ ॥ घाते धर्म्मदिब्ब्या शुग्या गायत्र्या ॐ ह-
विर्द्धाने । सातऽआप्यायतान्निष्ठथायतान्तस्यैते स्वाहा । घाते ध-
र्म्मान्तरिक्षे शुग्या त्रिष्टुब्ब्याग्नीध्रे । सातऽआप्यायतान्निष्ठथायता-
न्तस्यैते स्वाहा । घाते धर्म्मपृथिव्या ॐ शुग्या जगत्या ॐ सदस्या ।
सातऽआप्यायतान्निष्ठथायतान्तस्यैते स्वाहा ॥ १८ ॥ क्षत्रस्य त्वा

पुरस्पायुः ब्रह्मणस्तन्वम्पाहि । विशस्त्वाधर्मणाव्ययमनुक्रामा-
 मसुविताय नव्यसे ॥ १९ ॥ चतुःस्रक्तिकुर्न्नाभिर्कृतस्य सप्रथाः
 सनोविश्वायुः सप्रथाः सनः सर्वायुः सप्रथाः । अपद्वे-
 षोऽपह्वरोन्यव्रतस्य सश्चिम ॥ २० ॥ घर्मैतत्तेपुरीषन्तेनव्वर्द्ध-
 स्वचाचप्यायस्व । वर्द्धिषीमहि चव्यमाचप्यासिषीमहि ॥ २१ ॥
 अचिक्रद्वद्वृषाहरिर्महान्मित्रो न दर्शतः । सद्यः सूर्येण दिद्युतदुद्धि-
 निधिः ॥ २२ ॥ सुमित्रियान्ऽआपऽओषधयः सन्तु दुर्मित्रियास्त-
 स्मै सन्तु योस्माद्वेष्टिदृषश्चव्यं द्विष्मः ॥ २३ ॥ उद्धयन्तमस-
 स्परिस्वः पश्यन्तऽउत्तरम् । देवन्देवत्रासूर्यमगन्मज्ज्योतिरुत्त-

Digitized By Siddhanta Gangotri Gyaan Kosha

मम् ॥ २४ ॥ प॒थो॒स्य॒धि॒षो॒मि॒हि॒स॒मि॒द॒सि॒त॒जो॒सि॒त॒जो॒म॒यि॒धे॒हि ॥ २५ ॥
 याव॑ती॒द्यावा॑पृ॒थि॒वी॒याव॑च्च॒स॒प्त॒सि॒न्ध॒वो॒व्वि॒त॒स्ति॒थ॒रे । ताव॑न्त॒मिन्द्र॑-
 ते॒ग्र॒ह॑म॒र्जु॒र्गृ॒ह्णाम्य॑क्षि॒त॒म्म॒यि॒गृ॒ह्णाम्य॑क्षि॒तम् ॥ २६ ॥ म॒यि॒त्य॒दि॒-
 न्द्रि॒य॒म्बृ॒हन्म॑यि॒दक्षो॑म॒यि॒क्क॒तुः । घ॒र्म॒स्त्रि॒शु॒ग्वि॒रा॒ज॒ति॒व्वि॒रा॒जा॒ज्यो॒-
 ति॑षा॒स॒ह॒ब्र॒ह्म॑णा॒ते॒ज॒सा॒स॒ह ॥ २७ ॥ प॒य॒सो॒रे॒त॒ऽआ॒भृ॒त॒न्त॒स्य॑
 दो॒ह॑म॒शी॒म॒द्यु॒त्तरा॑मु॒त्तरा॑स॒मा॒म् । त्विषः॑ सं॒वृ॒क॒त्वे॒दक्ष॑स्य॒ते॒सु॒षु॒-
 म्णा॑स्य॒ते॒सु॒षु॒म्णा॑ग्नि॒हुतः॑ । इन्द्र॑पी॒त॒स्य॒प्र॒जा॒प॒ति॒म॒क्षि॒त॒स्य॑म॒धु॒म॒त॒ऽ-
 उप॑हृत॒ऽउप॑हृत॒स्य॑भक्षयामि ॥ २८ ॥

इति संहितायां अष्टत्रिंशोऽध्यायः ।

❀ अथ एकोनचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ❀

ॐ स्वाहा॑प्रा॒णेभ्यः॑साधि॑पतिके॒भ्यः॑ । पृथि॒व्यैस्वाहा॑ग्नये॒स्वाहा॑-
न्तरि॑क्षाय॒स्वाहा॑वा॒यवे॒स्वाहा॑ । दि॒वेस्वाहा॑सूर्या॒यस्वाहा॑ ॥ १ ॥
दिग्भ्यः॑स्वाहा॒चन्द्रा॑य॒स्वाहानक्ष॑त्रेभ्यः॑स्वाहा॒द्भ्यः॑स्वाहा॒व्वरु॑णाय
स्वाहा॑ । ना॒भ्यैस्वाहा॑पु॒ताय॒स्वाहा॑ ॥ २ ॥ वा॒चेस्वाहा॑प्रा॒णाय॒
स्वाहा॑प्रा॒णाय॒स्वाहा॑ । चक्षु॑षेस्वाहा॒चक्षु॑षेस्वाहा॒श्रोत्रा॑य॒स्वाहा॑
श्रोत्रा॑य॒स्वाहा॑ ॥ ३ ॥ मन॑सः॒काम॑माकू॒र्तिवा॑चः॒सत्य॑मशी॒य । प॒शु-
ना॑रु॒पम॑न्न॒व्यर॑सो॒मशः॑श्री॒भ्यता॑म्मा॒यिस्वाहा॑ ॥ ४ ॥ प्र॒जाप॑तिः

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

सम्भि॒त्रय॑माणः॒सम्प्रा॑ट् सम्भृ॒तो॒व्वेश्व॑देवः॒स॒स॒न्नो॒घ॒र्मः॒प्रवृ॑त्त॒क्त॒स्ते-
ज॒ऽउ॒द्य॑तऽआ॒शि॒श्व॒नः॒पय॑स्यानीय॒माने॒पौ॒ष्णो॒र्वि॒ष्य॒न्द॒माने॒मारु॑तः॒क्कल॑
थन् । मै॒त्रः॒शर॑सि॒सन्ता॒म्य॒माने॒व्वाय॑क्यो॒ह्यि॒य॒माणऽआ॒ग्ने॒यो॒ह्य॒य॒मानो॒
व्वा॒ग्यु॒तः ॥ ५ ॥ स॒वि॒ता॒प्र॒थ॒मे॒ह॒न्नि॒ग्नि॒द्वि॒ती॒ये॒व्वा॒यु॒स्तृ॒ती॒यऽआ॒दि॒-
त्य॑श्च॒तुर्थे॑च॒न्द्र॒मा॒ः॒पञ्च॒मऽऋ॒तुः॒षट्ठे॑म॒रुतः॒स॒प्त॒मे॒वृ॒ह॒स्पति॑र॒ष्ट॒मे ।
मि॒त्रो॒न॒व॒मे॒व्वरु॑णो॒दश॒मऽइ॒न्द्रऽए॒का॒द॒शे॒वि॒श्वे॑दे॒वाद्द्वि॑द॒शे ॥ ६ ॥
उ॒ग्र॒श्च॒भी॒मश्च॒ध्वान्त॑श्च॒धुनि॑श्च । सा॒स॒क॒ह्यँश्च॑भि॒यु॒ग्वाच॑वि॒-
क्षि॒पः॒स्वाहा ॥ ७ ॥ अ॒ग्नि॒हृ॒द॒ये॒ना॒ग्नि॒हृ॒द॒या॒ग्रेण॑प॒शु॒पति॑ङ्क-

त्सन्हृदयेनभवंषक्ता । शर्व्वम्मतस्नाभ्यामीशानम्मन्युनामहादेव-
मन्तःपर्शब्बयेनोग्रन्देवंवनिष्टुनाव्वसिष्ठुहनुःशिङ्गीनिकोश्याभ्याम्
॥ ८ ॥ उग्रंल्लोहितेनमित्रःसौव्रत्येनरुद्रद्रन्दौव्रत्येनेन्द्रम्प्रक्क्रीडेन
मरुतोवलेनसाद्ध्यान्प्रमुदा । भवस्यकण्ठयःरुद्रस्यान्तःपश्य-
म्महादेवस्यषक्छर्व्वस्यव्वनिष्टुःपशुपतेःपुरीतत् ॥ ९ ॥ लोमभ्यः
स्वाहालोमभ्यः स्वाहात्वचेस्वाहात्वचेस्वाहालोहितायस्वाहालोहिताय
स्वाहामेदोभ्यःस्वाहामेदोभ्यःस्वाहा । मासेभ्यःस्वाहा
मासेभ्यःस्वाहास्नावभ्यःस्वाहास्नावभ्यःस्वाहास्थभ्यःस्वा-

Digitized By Siddhanta Gangotri Gyaan Kasha

हा॒स्थ॒भ्य॒ः स्वा॒हाम॒ज्ज॒भ्य॒ः स्वा॒हाम॒ज्ज॒भ्य॒ः स्वा॒हा । रे॒त॒से॒स्वा॒हा
 पा॒य॒वे॒स्वा॒हा ॥ १० ॥ आ॒या॒सा॒य॒स्वा॒हा प्रा॒या॒सा॒य॒स्वा॒हा सं॒व्वा॒सा॒य॒
 स्वा॒हा वि॒या॒सा॒य॒स्वा॒हो द्या॒सा॒य॒स्वा॒हा । शु॒चे॒स्वा॒हा शो॒च॑ते॒स्वा॒हा
 शो॒च॑मा॒ना॒य॒स्वा॒हा शो॒का॒य॒स्वा॒हा ॥ ११ ॥ त॒प॒से॒स्वा॒हा त॒प्प॒य॑ते॒स्वा॒हा
 त॒प्प॒य॑मा॒ना॒य॒स्वा॒हा त॒प्ता॒य॒स्वा॒हा ध॒र्मा॒य॒स्वा॒हा । नि॒ष्कृ॑त्यै॒स्वा॒हा
 प्रा॒य॑शि॒श्च॒त्यै॒स्वा॒हा भे॒ष॒जा॒य॒स्वा॒हा ॥ १२ ॥ व॒मा॒य॒स्वा॒हान्त॑का॒य॒स्वा॒हा
 मृ॒त्य॒वे॒स्वा॒हा । ब्र॒ह्म॒णे॒स्वा॒हा ब्र॒ह्म॒ह॒त्या॒यै॒स्वा॒हा वि॒श्वे॒भ्यो॑ दे॒वे॒भ्य॒ः
 स्वा॒हा द्या॒वा॒पृथि॒वी॒भ्यो॑ स्वा॒हा ॥ १३ ॥

इति संहितायामेकोन-चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।

❁ अथ चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ❁

ॐ ईशावास्यमिदं सर्व्वं ऋत्विक्ञ्जगत्याञ्जगत् । तेन त्यक्तेन
भुञ्जीथा मा गृध्रं कस्यस्त्रिद्धनम् ॥ १ ॥ कुर्वन्नेवेह कर्म्मणि जिजीवि-
षेच्छतद्दसमाह । एवन्त्वयि नान्यथेतोस्ति न कर्म्म लिप्यते नरै ॥ २ ॥
असुर्ध्मनामते लोकाऽअन्धेन तमसा वृताः । तांस्तेष्मैत्यापि गच्छन्ति
ये केचात्महनो जनाः ॥ ३ ॥ अनेषु देकम्मनसो जवीयो नैवेवाऽआ-
प्नुवन् पूर्व्वमर्शात् । तद्वावतो न्यानत्यैति तिष्ठत्स्मिन्नपो मातरि श्वा
दधाति ॥ ४ ॥ तदैजति तन्नैजति तद्वरे तद्वन्तिके । तदन्तरस्य सर्व्वस्य

तदु॒सर्व्व॑स्यास्यबाह्य॒तः ॥ ५ ॥ यस्तु॒सर्व्व॑णिभु॒तान्॒न्या॒त्मन्ने॒वानु॒प-
 श्य॑ति । सर्व्व॒भुतेषु॑चा॒त्मान॒न्ततो॒नव्विचि॑कित्सति ॥ ६ ॥ यस्मिन्-
 न्तसर्व्व॑णिभु॒तान्॒न्या॒त्मैवाभू॑द्विजान॒तः । तत्र॒कोमो॒हःकःशोकऽप॒क-
 त्वम॑नु॒पश्य॑तः ॥ ७ ॥ सपर्य्य॑गाच्छु॒क्रम॑कायम॒व्रण॑म॒स्नावि॒र॒क्षुद्ध-
 मपा॑पविद्धम् । क॒विर्म॑नीषीप॒रिभू॑स्त्वय॒म्भूर्ध्या॑थात॒थ्यतो॒र्थान्न्व॑-
 दधा॑च्छाश्व॒तीभ्यः॒समा॑भ्यः ॥ ८ ॥ अ॒न्धन्त॑म॒हं प्रवि॑शन्ति॒येस॑म्भू-
 तिमु॒पास॑ते । ततो॒भूयऽ॒द्वते॑तमो॒षऽउ॒सम्भू॑त्या॒रुताः ॥ ९ ॥ अ॒न्य-
 दे॒वाहुः॑स॒म्भवा॑दन्यदा॒हुरस॑म्भवात् । इति॑शुश्रुम॒धीरा॑णां॒ग्घेन॑स्त-
 द्विच॑चक्षिरे ॥ १० ॥ सम्भू॑तिश्च॒विनाशश्च॑यस्तद्वेदोभय॑ह॒सह ।

विनाशेन मृत्युन्तीर्त्वासम्भृत्यामृतमश्नुते ॥ ११ ॥ अन्धन्तमप्य-
 विशन्ति ये विद्यामुपासते । ततोभूयऽइव ते तमोऽविद्यायां र-
 ताः ॥ १२ ॥ अन्यदेवाहुर्विद्यायां अन्यदाहुरविद्यायाः । इति
 शुश्रुमधीराणां व्येनस्तद्विचक्षिरे ॥ १३ ॥ विद्याश्चाविद्याश्च
 यस्तद्वेदोभयं सह । अविद्यायामृत्युन्तीर्त्वा विद्यायामृतमश्नुते
 ॥ १४ ॥ वायुरनिलममृतमथेदग्मस्मान्तदशरीरम् ॥ ॐ ३ क्रतो-
 र्स्मर । क्लिबेस्मर । कृतं स्मर ॥ १५ ॥ अग्नेन यसुपथारायेऽस्मा-
 नि देवव्युनानि विद्वान् । युयोद्धयुस्मज्जुहुराणमेनोभूयि-
 ष्वन्तस्मादुक्तिम्वधेम ॥ १६ ॥ हिरण्मयेन पात्रेण सत्यस्यापि हि त-

म॒मुख॑म् । ओ॒सावा॑दि॒त्येपु॑रु॒षःसो॑साव॒हम् ॥१७॥ ॐ॒३ख॑म्ब्र॒ह्म॑ ॥१८॥

इति संहितायां चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।

१. 'तस्मिन्महलजिह्वामूलीयोपध्मानीयनासिक्या न सन्ति माध्यन्दिनानाम् ।
लृकारो दीर्घः प्लुतश्चोक्तवर्जम् । ढकारष्टवर्गीयोऽकारश्च तत्प्रकृती हलकारौ क इति
जिह्वामूलीयः प इत्युपध्मानीयः हुम् इति नासिक्यः एते वर्णा न सन्ति माध्यन्दिना
नाम् । लृकारो दीर्घः लाजीञ्छाचीनित्यमादयो ये पठितास्तान्प्लुतान् वर्जयित्वा
अन्ये प्लुता न सन्ति माध्यन्दिनानाम् । (शु० य० प्रा० सू० २९, ३०) ।

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

CC-0, Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

CC-0, Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

CC-0. Patanjali Kanya Maha Vidyalaya Collection.

Digitized By Slddhanta eGangotri Gyaan-Kosha

CC-0, Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

CC-0, Panini Kanya Maha Vidyalaya Collection.

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

CC-0, Panini Kaṇya Maha Vidyalaya Collection.